

ACER S.R.L.

SOCIETATE DE PROIECTARE ȘI EXECUȚIE ÎN CONSTRUCȚII,
ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare, SILVICULTURĂ ȘI PROTECȚIA MEDIULUI
DROBETA TURNU SEVERIN, str. Gheorghe Șincai, nr. 45, jud. MEHEDINȚI
Tel/fax 0252331403 E-mail: acer.proiect@gmail.com

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ
„MODERNIZARE LINIE ELECTRICĂ AERIANĂ 110 KV
TOPLEȚ – COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUĂ”

ETAPA PROCEDURII DE EVALUARE: EVALUARE ADECVATĂ

BENEFICIAR: S.C. ENEL DISTRIBUȚIE BANAT S.A.

Nr. identificare studiu: 31M / V.2014

DECEMBRIE 2014

ELABORATOR: S.C. ACER. S.R.L.
220027 Drobeta Turnu Severin, str. Gheorghe Sincai nr. 45
Jud. Mehedinți
C.U.I. RO 13626422 J 25/182/2000

**Înregistrat în Registrul national al elaboratorilor de studii pentru protectia
mediului, pozitia 254 (Certificat de înregistrare din 16.09.2010)**

Administrator, ing. Rodica Ungureanu

Șef de proiect, ing. Rodica Ungureanu

A handwritten signature in blue ink, matching the one above it.

CUPRINS

A. GENERALITĂȚI	4
A.1. Scopul și obiectul studiului	4
A.2. Surse de informare	5
A.3. Elaboratorul studiului	5
A.4. Faza de proiectare	6
A.5. Baza lergală	6
B. INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ SUPUS APROBĂRII	7
B.1. Informații privind proiectul propus	7
B.2. Localizarea geografică și administrativă a proiectului	17
B.3. Modificări fizice ale mediului ce vor avea loc pe durata implementării proiectului	20
B.4. Resurse naturale necesare implementării proiectului propus	20
B.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar, pentru a fi utilizate la implementarea proiectului	20
B.6. Emisii și deșeuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora	20
B.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția proiectului	25
B.8. Servicii suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus	28
B.9. Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și eșalonarea perioadei de implementare	28
B.10. Activități ce pot fi generate ca rezultat al implementării proiectului	28
B.11. Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului	28
B.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus	30
C. INFORMAȚII PRIVIND ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR AFECTATĂ DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI	31
C.1. Date privind identificarea ariilor naturale protejate de interes comunitar	31
C.2. Descrierea ariilor naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea PP	31
C.3. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	127
C.4. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile protejate de interes comunitar învecinate	249
C.5. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	250
C.6. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	252
C.7. Relațiile structurale și funcționale care crează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar	252
C.8. Obiective de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar	253
C.9. Descrierea stării de conservare actuale și viitoare a ariei protejate de interes comunitar	254
D. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI	277
D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar	277
D.2. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale de interes comunitar	282
D.3. Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar	284
E. MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI	314
F. LUCRĂRI DE REFACERE A MEDIULUI	317
G. PREVEDERI PRIVIND MONITORIZAREA MEDIULUI	318
H. DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ	318
ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI	318

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

A.) GENERALITĂȚI

A.1.) Scopul și obiectul studiului

Prezentul studiu s-a elaborat în vederea obținerii avizului Administrației Parcului Natural Porților de Fier pentru implementarea proiectului propus „MODERNIZARE LINIE ELECTRICĂ AERIANĂ 110 KV MOLDOVA NOUĂ – SF. ELENA – COZLA – TOPLEȚ: OB. 1 - LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUĂ, OB. 2 – LEA 110 KV TOPLEȚ - COZLA”.

Amplasamentul proiectului propus este situat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier între localitățile Topleț și Moldova Nouă și cuprinde terenuri forestiere, agricole și alte folosințe din extravilanul și intravilanul UAT: Moldova Nouă, Coronini, Sichevița, Berzasca, Topleț (jud. Caraș Severin) și UAT: Dubova, Eșelnița, Orșova (jud. Mehedinți).

Traseul LEA 110 KV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua are lungimea totală de 74,83 km, din care 47,83 km în jud. Caraș Severin și 27,00 km în jud. Mehedinți.

Zona de interes este culoarul existent al LEA 110 KV Topleț - Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă, situat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier, pe care îl traversează pe direcția NE (localitatea Topleț) - SV (localitatea Moldova Nouă), lungime culoar 73,78 km și lățimea de 37 m.

Amplasamentul PP este cuprins în aria specială de conservare Porțile de Fier (ROSCI0206) și aria de protecție specială avifaunistică Munții Almajului – Locvei (ROSPA0080), declarate parte intergrăntă a Rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, care în zona culoarului LEA se suprapun. În traseul său, culoarul intersectează zone de conservare specială cărora li s-a conferit statutul de zonă protejată prin OM nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interne a parcurilor naționale și parcurilor naturale din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice. Din punct de vedere al zonării interioare a P.N. Porțile de Fier, traseul LEA 110 KV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua intersectează zone de dezvoltare durabilă, zone de management durabil și zone de protecție integrală.

Obiectivele prezentului studiului sunt:

- Evaluarea stării actuale a mediului în perimetrul propus pentru derularea proiectului;
- Identificarea și evaluarea impactului potențial al activităților derulate prin PP asupra principalilor factori de mediu, în special asupra biodiversității și geodiversității, în amplasament și în zona limitrofă.
- Identificarea și evaluarea impactului generat prin implementarea proiectului propus asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar și național în care este situată zona de interes economic;
- Stabilirea modului de încadrare în reglementările legale în vigoare privind protecția mediului;
- Identificarea de măsuri care să conducă la anularea/reducerea potențialului impact exercitat de activitățile prevăzute în PP asupra mediului și biodiversității, în special asupra speciilor de interes conservativ.

- Evaluarea adecvată a activităților și a impactului potențial, precum și a măsurilor de reducere a acestuia ce se vor realiza pentru etapa de construcție și etapa de exploatare.

Regimul de administrare al ariilor naturale protejate enumerate mai sus este reglementat de prevederile OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 49/2011.

Metodologia de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, aprobată cu OM nr. 135/2010 precizează că, în situația în care amplasamentul proiectului propus cuprinde și terenuri din arii naturale protejate, procedura de emitere a acordului de mediu include și etapa studiului de evaluare adecvată.

A.2. Surse de informare

La elaborarea studiului s-au utilizat datele furnizate de către beneficiarul proiectului, date culese pe baza observațiilor directe din teren, cât și pe baza unei documentații bibliografice constând în:

- Documentațiile tehnice de execuție a lucrărilor de modernizare (SF, DDE) întocmite de proiectant specializat;
- Planul de management al PN Porțile de Fier, publicat pe site PN Porțile de Fier;
- Site al Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice pentru domeniul arii protejate
- Site ale ANPM, APM Caraș Severin, APM Mehedinți
- Amenajamentele silvice puse la dispoziție de ocoalele silvice Orșova, Berzasca și Moldova Nouă
- Hărți și alte informații puse la dispoziție de administrațiile locale de pe teritoriul PN Porțile de Fier .
- Literatura de specialitate menționată în bibliografia anexată la studiu;

Informațiile grafice s-au preluat din planuri de amplasament și planșe de detaliu ale proiectului propus puse la dispoziție de beneficiar, hărți amenajistice ale fondului forestier național puse la dispoziție de ocoalele silvice Orșova, Berzasca și Moldova Nouă, PUG și planuri parcelare ale UAT pe al căror teritoriu este amplasată LEA 110 KV Moldova Nouă – Sf. Elena – Cozla – Topleț,. De asemenea s-au utilizat informații furnizate de hărțile site-ului public www.ibisanpm.ro ș.a.

Informațiile privind habitatele și speciile de interes comunitar pentru a căror conservare s-au declarat aria specială de conservare Porțile de Fier (ROSCI0206) și aria de protecție specială avifaunistică Munții Almăjului – Locvei (ROSPA0080) s-au preluat din formularele standard Natura 2000 ale siturilor de importanță comunitară), actualizate în anul 2011, publicate pe site - ul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice.

A. 3. Elaboratorul studiului de evaluare adecvată

- Numele companiei: S.C. ACER S.R.L.
- Adresa: 220116 DrobetaTurnu Severin, str. Gheorghe Șincai nr. 45, jud. Mehedinți
- Număr de telefon / fax: 0252 331403,
- E-mail : acer.proiect@gmail.com

- Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului: înregistrat la poziția nr. 254, Certificat de înregistrare emis de Ministerul Mediului și Pădurilor, valabil până la data de 15.09.2015.
- Nume persoane de contact:
 - Director executiv, ing. Rodica Ungureanu, mobil 0723 066642

A.4. Faza de proiectare

Studiu de evaluare adecvată.

Documentația tehnică s-a întocmit în conformitate cu cerințele OM nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interese comunitare, cu norma de conținut precizată la cap. 2.2. – Etapa studiului de evaluare adecvată.

A.5. Baza legală pentru elaborarea studiului de evaluare adecvată

- ORDIN nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar
- ORDIN nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și privat
- LEGEA nr. 46/2008 Codul silvic
- OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 41/2011
- HG nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- ORDIN nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- O.U.G. nr. 68/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006
- HG nr. 1529/2006 pentru modificarea anexei nr. 1 la H.G. nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora
- HG nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și înființarea administrațiilor acestora
- ORDIN nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice
- LEGEA nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - Secțiunea a III-a, zone protejate.

B.) INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ SUPUS APROBĂRII

B.1. Informații privind proiectul propus

B.1.1. Denumirea proiectului

- „MODERNIZARE LINIE ELECTRICĂ AERIANĂ 110 KV TOPLEȚ – COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUĂ”

B.1.2. Beneficiarul proiectului

- Numele companiei /beneficiarului: S.C. ENEL DISTRIBUȚIE BANAT S.A
- Adresa: 300115 Timișoara, str. J.M. Pestalozzi nr. 3 - 5, jud. Timiș
- Număr de telefon: tel 0256 405999; fax 0372 874138; ▪ E-mail
- Nume persoane de contact: ing. Silviu Colban
 - responsabil pentru protecția mediului: ing. Silviu Colban

B.1.3. Descrierea și obiectivele proiectului propus

B.1.3.1. Situația actuală a obiectivului economic ce face obiectul proiectului propus

LEA 110 kV Moldova Nouă – Sf. Elena – Cozla – Topleț este formată din trei tronșoane, delimitate conform PT în baza cărora s-au construit și a înregistrării de către beneficiar în inventarul mijloacelor fixe.

◀ LEA 110 kV Topleț-Cozla are :

- lungimea de 41,61 km, pe 238 de stâlpi din metal ;
- linia este dublu circuit cu LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena, între stâlpi 231 – 238 ;

◀ LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena are :

- lungimea de 29,90 km, pe 156 de stâlpi din metal (1- 8 stâlpi comuni cu LEA 110 kV Topleț – Cozla) ;
- linia este dublu circuit cu LEA 110 kV Topleț – Cozla între stâlpi 1 / 238 – 8 / 231 ;

◀ LEA 110 kV Sf. Elena – Moldova Noua are :

- lungimea de 4,46 km, pe 26 de stâlpi din metal ;

LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena și LEA 110 kV Sf. Elena – Moldova Noua au rezultat ca urmare a racordării Stației 110 kV Sf. Elena în LEA 110 kV Cozla – Moldova Noua .

Linile sunt în exploatare din anul 1963, iar în această perioadă nu s-au executat lucrări la stâlpi metalici (în afara unor vopsitorii) și nici la fundațiile acestora. La această dată există fundații sparte, fisurate, crăpate la unele borne, lipsă contravânturii (c.v.-X-) și instalațiile de legare la pământ incomplete .

La analiza fundațiilor stâlpilor LEA 110 kV s-a observat că acestea prezintă zone cu beton segregat și dislocat, tencuiala sclivisită de la capul fundației (căciula) este fisurată la majoritatea fundațiilor, sunt zone (mai ales în teren accidentat) cu căciuli acoperite de pământ. La unele fundații ale stâlpilor metalici stratul de acoperire cu beton a armăturii este sub limitele admise și se constată corodarea armăturii longitudinale din oțel, având ca efect final pierderea stabilității elementului respectiv .

Defectele cele mai frecvente întâlnite la fundațiile cvadribloc ale stâlpilor metalici :

- căciuli ale fundațiilor acoperite cu pământ, total sau parțial;
- existența vegetației lemnoase între picioarele fundațiilor;
- beton dislocat, crăpat la unele picioare ale stâlpilor;
- tencuieli fisurate și crăpate la partea superioară a fundațiilor;
- armatură dezgolită și corodată;
- componente metalice din baza stâlpului corodate și lipsă.

La realizarea releveului pe linia LEA 110 kV s-au constatat legături defecte ale prizelor de pământ, prize de pământ îndoite, desprinse și prize de pământ lipsă. Ca atare este necesară înlocuirea acestora pentru a se respecta condițiile impuse de normative și pentru îmbunătățirea măsurilor de electrosecuritate.

Pe unii stâlpi metalici lipsesc plășile avertizoare și indicatoare, inclusiv suportii acestora.

Din cauza neîntreținerii culoarului LEA din zonele împădurite, acesta este ocupat de vegetație forestieră instalată spontan, atât între picioarele stâlpilor, cât și între stâlpi. În unele zone coroanele arborilor de sub linii sau din marginea culoarului ajung la conductori, punând în pericol exploatarea în siguranță a liniei, generând numeroase avarii. Drumurile/cărările de acces la stâlpi sunt ocupate cu vegetație forestieră instalată spontan, îngreunând astfel lucrările de intervenții pentru mentenanță.

Traseul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este situat în cea mai mare parte pe teren accidentat, chiar abrupturi (terminațiile sudice ale munților Almăjului și Locvei), iar traseul este greu accesibil, mai ales în condiții de iarnă.

Deținătorul / administratorul obiectivului economic, cu specialiștii săi, a expertizat starea tehnică a instalației și a zonei de protecția a acesteia, iar constatările privind degradările și defecțiunile, detaliat pe fiecare stâlp al LEA sunt menționate în anexa 1a – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Topleț – Cozla și anexa 1b. – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua.

B.1.3.2. Descrierea lucrărilor proiectate

Concomitent cu inventarierea degradărilor și defecțiunilor existente la LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, menționate în anexa 1a – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Topleț – Cozla și anexa 1b. – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, au fost propus și categoriile de lucrări necesare pentru punerea în siguranță a elementelor de construcție și exploatarea în condiții de securitate a obiectivului economic.

Documentația de avizare a lucrărilor de intervenții (DALI), întocmită de proiectanți de specialitate ai beneficiarului cuprinde lucrările necesare pentru punerea în siguranță a elementelor de construcție și exploatarea în condiții de securitate a LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua.

În cadrul proiectului propus se vor executa următoarele categorii de lucrări :

a.) Lucrări de reparații la construcții existente

- curățarea vegetatiei (arbuști, lăstăriș) pentru acces la stâlpi (bornă) și pe zona de siguranță (0,5 m în jurul stâlpului), evacuarea și depozitarea materialului lemnos în afara zonei de lucru, pe terenul indicat de proprietarul / administratorul terenului;
- săpătura pentru îndepărtarea pământului de pe căciuli, din jurul acestora și pentru realizarea unei rigole în vederea îndepărtării apelor pluviale din perimetrul stâlpului ;
- refacerea prizelor de pământ prin sudarea unor platbande zincate conform precizărilor din PT;
- pregătirea suprafețelor de tencuit – sclivisit sau betonat, de buciardare a suprafeței laterale a fundațiilor, de curățarea cu peria de sârmă a acestora și a elementelor metalice (armatura fundație și tronson de bază al stâlpului), care se va face cu mare atenție deoarece de aceasta depinde reușita lucrărilor de reparații ;
- betonarea zonelor în care betonul este căzut , sclivisirea părții superioare a fundațiilor .
- retencuirea fundațiile stâlpilor la care tencuiala a fost deteriorată;
- la elementele la care s-a produs coroziunea armăturii din cauza grosimii insuficiente a stratului de acoperire se va îndepărta stratul de acoperire, se vor îndepărta resturile de beton exfoliat, se va curăța betonul și armătura cu peria de sârmă si se va reface acoperirea la grosimea de min.2,5-3,0 cm cu mortar M-100T (fara var) cu aditivi pentru impermeabilizare, cu materiale speciale de impermeabilizare;
- se va realiza protecția anticorozivă a confecțiilor metalice (montanți, diagonale, zona îmbinare montant - laminat stâlp) ;
- la bornele la care au fost tăiate contravântuirile de la baza stâlpului, se va realiza consolidarea stâlpului prin înlocuirea elementelor sustrate cu cornier L 50x50x5, fixat de structură prin sudură pe ambele fețe, după care se va trece la curățarea de rugină a tronsonului de bază și la protecția anticorozivă a acestora cu două straturi de grund și două straturi de email special.

Confecțiile metalice sunt piese zincate la cald având zinc de 250g/mp sau o grosime de min.70μm.

Betonul folosit este de tipul: - beton armat de clasa C16/20(B250)

Dimensiunile agregatelor betonului din fundatie sunt de 0-15mm .

Armatura este de Φ 8 – 10 – 12mm, din PC52 și OB37, iar acoperirea armaturii cu beton: a = 2,5 cm .

Caciulile se vor se vor tencui și impermeabiliza cu materiale speciale.

b.) Lucrări de înlocuire a prizelor de împământare la stâlpii 110 kV

- se vor efectua măsurători ale prizelor de pământ pentru verificarea acestora înainte de realizarea lucrărilor;
- se vor înlocui prizele de pământ la care valorile rezistenței de dispersie este necorespunzătoare și nu sunt îndeplinite condițiile normativului Re-İp30/2004 – Îndreptar de proiectare și execuție a instalațiilor de legare la pământ.

c.) Inscripționarea liniei

- numerotarea stâlpilor se va stabili împreună și de comun acord cu unitatea care exploatează linia;
- stâlpii metalici și de beton vor fi prevăzuți cu plăci indicatoare de identificare și de securitate confecționate și montate conform PE 127.

Pe stâlpii metalici în prealabil se vor monta plăcuțe suport pentru tăblițele avertizoare și indicatoare, deoarece acestea lipsesc de pe unii stâlpi. Toate tăblițele vor fi confecționate din tablă emailată.

d.) Lucrări de îndepărtare a vegetației lemnoase din zona de protecție și de siguranță a LEA 110 kV

Zona de protecție a liniei (care coincide cu zona de siguranță) are o lățime totală de 37,0 m (17,5 m de o parte și de alta a axului LEA linia stâlpilor) conform NTE 003/04/00. Conform celer precizate în NTE 003/04/00, art.141, în zona de protecție/de siguranță se prevede o distanță de minimum 4,0 m pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani. De asemenea, la art.156 culoarul de de exploatare pentru fiecare stâlp este definit pentru o lățime de 0,5 m. Legea 123/2012 – energiei electrice și a gazelor naturale permite deținătorului de licență să efectueze lucrări de defrișare a vegetației sau tăierile de modelare pentru crearea și menținerea distanței de apropiere față de rețelele electrice.

În proiectul tehnic se propun următoarele lucrări:

- curățarea vegetatiei (arbuști, lăstăriș) pentru acces la stâlpi (bornă), dintre picioarele stâlpului și pe culoarul de siguranță (lățime 0,5 m), evacuarea și depozitarea materialului lemnos în afara zonei de lucru, pe terenul indicat de proprietarul / administratorul terenului;
- modelarea vegetației forestiere din zona de protecție/de siguranță (lățime 37 m) prin îndepărtarea arborilor ale căror coroane se află/se vor afla în următorii 5 ani la o distanță mai mică de 4,0 m pe verticală, măsurată dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful acestora, precum și a celor din marginea culoarului LEA înclinați sau cu coroane asimetrice, care la intemperii pot ajunge în zona conductorilor.

Lucrările propuse în proiectul tehnic, detaliat pe fiecare stâlp al LEA sunt menționate în anexa 1a – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Topleț – Cozla și anexa 1b. – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua.

Situația afectării cu lucrări a terenurilor din culoarul LEA 110 KV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua

Tabel B.1.3.2.1.

Denumire obiect	Nr. Stalpi	Lungime LEA	Suprafata totală a culoarului LEA	Mod de utilizare a terenului din amplasament		
				Suprafata ocupată temporar cu lucrări de reparatii la constructii	Suprafata pe care se execută modelarea vegetatiei forestiere	Suprafata neafectata cu lucrări
	buc	km	ha	ha	ha	ha
LEA 110 KV TOPLET - COZLA	238	41,610	153,9570	0,9125	43,1875	109,8570
Din care: înteritoriul PN PDF	231	40,560	150,0720	0,8835	42,7775	106,4110
LEA 110 KV COZLA - SF. ELENA - MOLDOVA NOUA	172	33,220	122,9140	0,5840	19,7380	102,5920
Din care: înteritoriul PN PDF	172	33,220	122,9140	0,5840	19,7380	102,5920
TOTAL GENERAL	410	74,83	276,8710	1,4965	62,9255	212,4490
Din care: in teritoriul PN PDF	403	73,78	272,9860	1,4675	62,5155	209,0030
% de ocupare				0,5%	22,7%	76,8%

B.1.3.3. Obiectivele proiectului propus. Necesitatea si oportunitatea lucrărilor proiectate

S.C. ENEL DISTRIBUȚIE BANAT S.A. gestionează și modernizează rețelele electrice din regiunea geografică Banat, având ca obiectiv principal îmbunătățirea calității serviciului de distribuție a energiei electrice.

Proiectul propus are ca obiectiv principal menținerea în funcțiune a echipamentului energetic prin:

- menținerea în siguranță a elementelor de construcție din LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, prin execuția lucrărilor de reparații la fundațiile stâlpilor, înlocuirea elementelor metalice din tronsonul de bază lipsă sau deteriorate, protecția anticorozivă a tronsonului de bază al stâlpului, refacerea prizelor de pământ, înlocuirea tăblițelor de identificare a stâlpilor;
- asigurarea siguranței în exploatare a instalației energetice prin modelarea vegetației existente în zona împădurită a culoarului de protecție/ siguranță al LEA (lățime 37 m), conform prevederilor normativului NTE 003/04/00, art.141, prin extragerea selectivă a arborilor la care distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful acestora, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani, este mai mică de 4,0 m. Se vor extrage, atât arborii din culoarul de protecție / siguranță al LEA, cât și cei din limita acestuia care au coroane dezvoltate asimetric sau sunt înclinați spre axul LEA, pentru prevenirea avariilor care generează întreruperea serviciului de distribuție a energiei electrice.

LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua are o vechime în exploatare de 50 de ani, iar în ultima perioadă au fost relativ frecvente întreruperile de distribuție a energiei electrice din cauza avariilor generate de vegetația forestieră cu gabarit depășit. Lucrările de reparații la elemente de construcții existente și de modelare a vegetației forestiere din zona culoarului de protecție / siguranță al LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua ce fac obiectul proiectului propus sunt necesare și oportune.

B.1.4. Descrierea instalației si a fluxurilor tehnologice existente pe amplasament

Proiectului propus se referă la punerea în siguranță a unei instalații tehnologice de transport a energiei electrice în funcțiune, respectiv LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, prin consolidarea și protecția stâlpilor metalici care susțin conductorii prin care tranzitează curentul electric și prin modelarea vegetației forestiere din zona de protecție / siguranță în terenuri împădurite, pentru a asigura funcționarea obiectivului economic la capacitatea maximă și fără avarii.

a.) Lucrările de reparații și modernizări la elemente de construcție existente

Lucrările prevăzute în PT sunt lucrări de construcții și instalații electrice exterioare necesare pentru consolidarea și protecția stâlpilor metalici ai LEA. Pentru execuția lucrărilor de reparații la elemente de construcții existente, în proiect nu este prevăzută și nu este necesară montarea unor instalații tehnologice de construcții.

Fluxul tehnologic ce se desfășoară pe amplasamentul PP este cel specific lucrărilor de reparații la elemente de construcții existente, care funcționează în mediu exterior agresiv (gaze agresive, lichide cu pH acid, temperatura și umiditatea mediului înconjurător, electricitate atmosferică, acțiunea factorilor climatici specifici: umezire - uscare, îngheț - dezgheț, intensitatea și direcția vântului, acțiunea soarelui etc.).

Procesul tehnologic de reparații la elemente de construcții existente cuprinde fazele de lucrări:

- lucrări pregătitoare de curățire a terenului în zona de lucru (zona de acces, între picioarele stâlpului și zona de siguranță cu lățimea de 0,5 m), S totală = 1,4695 ha dispersată în 410 de puncte pe culoarul LEA, (S = 0,9125 ha dispersată în 238 puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Topleț – Cozla și S = 0,5840 ha dispersată în 172 puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua);
- săpătură manuală pentru îndepărtarea pământului de pe căciuli și rigole pentru evacuarea apelor pluviale din perimetrul stâlpului (cantitate totală = 894 m³, dispersată în 373 de puncte pe culoarul LEA) ;
- îndepărtarea resturilor de betoane și mortare exfoliate (cantitate totală = 47 m³, dispersată în 19 de puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Topleț – Cozla și 180 puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua) și pregătirea manuală suprafețelor de tencuit – sclivisit sau betonat;
- betonarea zonelor în care betonul este căzut (cantitate totală = 11 m³, dispersată în 11 de puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Topleț – Cozla și 8 puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua), sclivisirea părții superioare a fundațiilor, retencuirea fundațiile stâlpilor la care tencuiala a fost deteriorată (cantitate totală = 2302 m², dispersată în 8 de puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Topleț – Cozla și 172 puncte pe amplasamentul LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua);
- înlocuirea elementelor lipsă sau deteriorare din structura metalică a stâlpilor, cantitățile prevăzute în PT;
- pregătirea pentru vopsire a confecțiilor metalice (montanți, diagonale, zona îmbinare montant - laminat stâlp), cantitățile sunt cele prevăzute în PT;
- protecția anticorozivă a confecțiilor metalice cu două straturi de grund și două straturi de email special, cantitățile sunt cele prevăzute în PT;
- refacerea prizelor de pământ prin sudarea unor platbande zincate, cantitățile sunt cele prevăzute în PT;

Accesul la amplasamentele stâlpilor pentru execuția a lucrărilor proiectate se face pe drumurile publice, forestiere sau de exploatare existente.

Procesul tehnologic specific lucrărilor de reparații la elemente de construcții existente va afecta temporar, pe perioada construcției, suprafața totală = 1,4965 ha, dispersată în 410 de puncte pe culoarul LEA:

- LEA 110 KV Cozla – Topleț – Cozla (tabel 4.2.1.1.) 0,9125 ha (238 stâlpi)
- LEA 110 KV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua (tabel 4.2.1.1.) 0,5840 ha (172 stâlpi)

b.) Lucrări de îndepărtare sau modelare a vegetației forestiere din zona culoarului LEA (lățime = 37 m)

În cadrul lucrărilor pregătitoare, pe suprafețe necesare execuției lucrărilor de reparații la stâlpii metalici amplasați în zona împădurită se vor executa lucrări de îndepărtare a vegetației forestiere prin tăiere rasă.

Lucrările de modelare a vegetației forestiere se vor executa pe tronsoanele LEA amplasate în terenuri împădurite, unde la această dată nu sunt respectate prevederile NTE 003/04/00, art.141, respectiv, în zona de protecție/de siguranță (culoar cu lățimea de 37 m) distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani este mai mică de 4,0 m.

Amplasamentele pe care se execută aceste lucrări sunt terenuri afectate altor folosințe forestiere (culoar LEA), situate în zona pădurilor din grupa I funcțională – păduri cu funcții speciale de protecție (parcuri naturale și zone de protecție integrală: rezervații și monumente ale naturii), în care se va efectua extragerea selectivă a arborilor care afectează protecția și siguranța în exploatarea LEA.

Accesul în zona de execuție a lucrărilor de îndepărtare / modelare a vegetației forestiere din culoarul LEA se face pe drumurile publice, forestiere sau de exploatare existente.

Fluxul tehnologic ce se desfășoară pe amplasamentul PP este cel specific lucrărilor de exploatare forestiere (doborârea și secționarea arborilor, fasonarea trunchiurilor, scosul materialului lemnos fasonat în afara amplasamentului, adunarea și stivuirea în grămezi a crăcilor nevalorificabile), conform prevederilor Normelor tehnice pentru exploatare forestiere, cu restricțiile aplicabile pe terenuri situate în zona pădurilor din grupa I funcțională – păduri cu funcții speciale de protecție (parcuri naturale și zone de protecție integrală: rezervații și monumente ale naturii).

Pentru execuția lucrărilor de îndepărtare/modelare a vegetației forestiere din zona culoarului LEA, în proiect nu sunt prevăzute și nu este necesară montarea unor instalații tehnologice specifice exploatărilor forestiere. Fazele de lucrări mecanizate se vor utiliza utilaje tehnologice mobile.

Fluxul tehnologic se desfășoară diferențiat, în funcție de accesibilitatea terenului din culoarul LEA:

Procesul tehnologic se desfășoară în două situații distincte:

◆ În zona afectată cu lucrări de îndepărtare a vegetației forestiere (lucrări pregătitoare specificate la lit. a.) se va efectua tăierea rasă de la nivelul solului a tufișurilor, lăstărișurilor și arborilor din zona de acces la stâlpi, dintre picioarele stâlpilor și de pe culoarul de siguranță (lățime 0,5 m), cu parcurgerea următoarelor faze:

- tăierea cu toporul sau motonealta (STHIL, HUSQVARANA, etc) a arbuștilor și lăstărișurilor;
- doborârea cu motoferăstrul a arbori;
- secționarea manuală a arborilor doborâți (cu toporul și/sau motoferăstrul);
- evacuarea manuală și depozitarea materialului lemnos rezultat, inclusiv crăcile, în afara zonei de lucru, pe amplasament indicat de proprietarul / administratorul terenului ;

Procesul tehnologic se va desfășura pe suprafața totală de 0,9955 ha, dispersată în 259 puncte (stâlpi) pe culoarul LEA (în zona împădurită), din care:

- LEA 110 KV Cozla – Topleț – Cozla (anexa 1.a.) 0,7075 ha (181 stâlpi)
- LEA 110 KV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua (anexa 1.b.) 0,2880 ha (78 stâlpi)

◆ În zona afectată cu lucrări de modelarea vegetației forestiere din culoarul de protecție al LEA (lățime 37 m) se va efectua extragerea selectivă a arborilor îndeplinesc criteriile prevăzute în normativul NTE 003/04/00, art.141, respectiv, în zona de protecție/de siguranță (culoar cu lățimea de 37 m) distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani este mai mică de 4,0 m.

Conform prevederilor PT (anexa 1a – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Topleț – Cozla și anexa 1b. – Tabel cu defectele constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua) sunt necesare lucrări de modelare a vegetației forestiere din zona de protecție (lățime 37 m) pe suprafața totală = 62,5155 ha, dispersată în 301 puncte pe culoarul LEA:

- LEA 110 KV Cozla – Topleț – Cozla (tabel 4.2.1.1.) 42,7775 ha (216 stâlpi)
- LEA 110 KV Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua (tabel 4.2.1.1.) 19,7380 ha (85 stâlpi)

Procesul tehnologic se desfășoară diferențiat, în funcție de accesibilitatea în zona din culoarul LEA unde sunt localizate terenurile pe care se execută lucrările de modelare a vegetației forestiere.

In terenuri accesibile

- identificarea arborilor ale căror coroane se află/se vor afla în următorii 5 ani la o distanță mai mică de 4,0 m pe verticală, față de conductorul cel mai apropiat de vârful arbori, precum și a celor din marginea culoarului LEA înclinați sau cu coroane asimetrice, care la intemperii pot ajunge în zona conductorilor;
- doborârea cu motofestrăul a arborilor de extras, prin tăiere de la nivelul solului;
- curățirea de crăci și secționarea trunchiurilor;
- adunatul manual sau mecanizat al lemnului fasonat valorificabil;
- evacuarea manuală / mecanizată a materialului lemnos valorificabil la depozitul primar, așezarea în stive;
- evacuarea manuală în zona marginală a culoarului LEA a crăcilor nevalorificabile, așezarea în martoane;

In terenuri neaccesibile

- identificarea arborilor ale căror coroane se află/se vor afla în următorii 5 ani la o distanță mai mică de 4,0 m pe verticală, față de conductorul cel mai apropiat de vârful arbori, precum și a celor din marginea culoarului LEA înclinați sau cu coroane asimetrice, care la intemperii pot ajunge în zona conductorilor;
- doborârea cu motofestrăul a arborilor de extras, prin tăiere de la nivelul solului;
- secționarea trunchiurilor și crăcilor în piese mici, care se pot manipula manual;
- evacuarea manuală pieselor fasonate și a crăcilor în zona marginală/limitrofă a culoarului LEA;
- depozitarea pieselor fasonate și a crăcilor fără stivuire sau așezare;

B.1.5. Racordarea la rețelele utilitare existente în zonă

Procesele tehnologice de realizare a lucrărilor proiectate se desfășoară în zonă fără rețele utilitare de furnizare a energiei electrice, apă etc. Curentul electric necesar în procesul tehnologic se va asigura cu autogenerator portabil, iar apa se va aproviziona din rețeaua publică sau fântâni din zonă.

B.1.6. Cai noi de acces sau schimbări ale celor existente

Accesul în amplasament cu utilaje tehnologice și mijloce de transport în zona culoarului liniei electrice se va face din drumurile publice din zonă, folosindu-se drumuri de exploatare din terenuri agricole și forestiere existente, vechile drumuri de acces de la construirea LEA, dacă mai sunt funcționale. Utilizarea căile de acces

menționate se va face cu acordul deținătorilor. Dacă este cazul, aceste drumuri se vor amenaja corespunzător traficului generat de proiect. Cheltuielile aferente amenajării drumurilor de acces existente vor fi prevăzute în devizul general al obiectivului de investiții.

În proiectul tehnic, proiectantul apreciază că nu se vor amenaja drumuri de acces noi, urmând ca în zonele inaccesibile să se utilizeze transportul materialelor, echipamentelor și uneltelor prin purtat direct, iar deplasarea personalului se va face pedestru.

B.1.7. Metode folosite in constructie

Lucrările de reparații la elemente de construcții existente se va realiza cu cele mai bune tehnologii, în limita strictă a normelor tehnice și normativelor în vigoare pentru astfel de obiective economice și cu luarea măsurilor pentru protecția mediului înconjurător:

- săpăturile prevăzute în proiect pentru descoperirea căciulilor stâlpilor și pentru reparații la fundațiile stâlpilor se vor executa manual, iar pământul neutilizat la umpluturi se va împrăștia manual pe terenul folosit temporar, în strat cu grosimea de max. 10 cm;
- înlăturarea betonului și mortarului degradat de pe căciulile și fundațiile stâlpilor se va face cu mijloace manuale, iar deșeurile rezultate vor fi depozitate în zona dintre picioarele stâlpilor;
- betonul de ciment și mortarul pentru tencuieli se aduce în punctele de lucru, fie în stare uscată, urmând a fi umectat în momentul folosirii, fie gata pregătit în stații centralizate, iar turnarea betonului / tencuirea suprafețelor reparate se realizează manual.
- căciulile stâlpilor la care se execută reparații (retencuiri) se vor impermeabiliza folosind materiale speciale de impermeabilizare (gen Maxeal Flex)
- elementele de construcție ale stâlpilor metalici lipsă sau degradate sunt confecții metalice uzinate, care se pun în operă manual prin îmbinare cu sudură;
- trosonului de bază al stâlpilor va fi protejat anticoroziv cu două straturi de grund și două straturi de email special (Rust Oleum), după ce acesta a fost curățat de rugină cu peria de sârmă;
- materiale necesare pentru realizarea lucrărilor proiectate vor fi transportate cu tractor și remorcă, pe drumurile de acces existente în zonă (drum județean, comunal, forestier, de care, drum de la execuția LEA), iar la bornele la care nu se poate ajunge cu tractorul se va efectua transport prin purtare directă.

B.1.8. Planul de executie, in faza de constructie

- Etapa lucrărilor pregătitoare:
 - curățirea terenului în jurul stâlpilor la care sunt necesare reparații, inclusiv defrișarea arborilor și arbuștilor, stivuirea materialului rezultat în grămezi amplasate la marginea culoarului;
- Etapa lucrări de reparații la construcții și de modelare a vegetației forestiere din culoarul LEA:
 - transportul materialelor necesare în amplasament, utilizând autotractoare sau autocamioane;

- execuția lucrărilor de reparații conform prevederilor PT și prescripțiilor tehnice din caietul de sarcini;
- delimitarea tronsoanelor unde se vor executa lucrări;
- selectarea arborilor de extras, doborârea și secționarea acestora;
- îndepărtarea și stivuirea materialului lemnos fasonat în marginea culoarului LEA sau în afara acestuia.
- recepția la terminarea lucrărilor;

B.1.9. Informatii despre materiile prime, utilaje și substante /preparate chimice utilizate

Materii prime:

- apa pentru consum uman și tehnologic, din surse existente în zonă;
- lemn brut rezultat din lucrări de exploatare forestieră pe culoarul LEA;

Materiale de de constructie:

Pentru realizarea lucrărilor proiectate în PT s-a prevăzut utilizare de materiale de construcții compozite, materiale de construcții industrializate și produse chimice industriale:

- beton și mortarul se aduc în șantier de clasa / marca și cantitățile prevăzute în PT, în stare uscată, urmând a fi umectate în momentul punerii în operă, fie gata pregătit în stații centralizate;
- laminate metalice (cornier, platbande etc.) se aduc în șantier gata fasonate, cantitățile prevăzute în PT;
- materiale diverse pentru montaj (electrozi, șuruburi, cabluri electrice pentru prize de pământ etc)
- conductoare electrice și alte componente specifice (produse industriale agrementate tehnic).

Utilaje si mijloace de transport:

- tractor cu remorcă, minim 2 utilaje (1 buc / echipă de construcții);
- motoferăstraie: 2 buc / echipă exploatare forestiere

Substante chimice:

- materiale speciale de impermeabilizare a căciuililor (Maxeal Flex) și pentru protecția anticorozivă a stâpililor (Rust Oleum): se aduc în șantier în ambalajele de la furnizor, în cantitățile prevăzute în PT;
- motorina (consum maxim: 10 l/oră/utilaj x 6 ore de funcționare/zi x 2 utilaje = 120 l/ zi);
- benzină (consum maxim: 0,238 l/m³ x 28 m³/zi x 2 utilaje = 13,3 l/zi).

Carburanții pentru tractoarele utilizate la transport se vor aproviziona prin alimentare directă la pompe, în stațiile de comercializare din zonă, iar cei pentru exploatare forestiere se vor aduce în punctele de lucru în funcție de consumul zilnic, în recipienți admiși de normele de manipulare a produselor petroliere; iar alimentarea se va face cu furtun flexibil.

Materialele și echipamentele utilizate pentru realizarea lucrării, au fost alese astfel încât, pe toată durata de viață a instalației, să nu aibă impact negativ asupra mediului.

B.2. Localizarea geografică și administrativă a proiectului

B.2.1. Localizarea administrativ teritorială și geografică a proiectului

Amplasamentul LEA 110 KV Topleț - Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă este situat în zona de SV a României, în sudul regiunii geografice Banat, în zona Munților Almăjului și Locvei, pe versantul stâng tehnic al fl. Dunărea, la distanță de 0,5 – 15,0 km de albia acestuia.

Conform certificatelor de urbanism nr. 123/12.06.2013, emis de Consiliul Județean Caraș Severin și nr. 29/29.05.2013, emis de Consiliul Județean Mehedinți LEA 110 KV Topleț - Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă este situat pe teritoriul administrativ al UAT din județele Mehedinți și Caraș Severin:

- UAT Moldova Nouă, Coronini, Sichevița, Berzasca, Topleț
- Județul Caraș Severin
- UAT Dubova, Eșelnița, Orșova
- Județul Mehedinți

B.2.2. Situația juridică a terenului din amplasament, vecinătăți

Amplasamentul PP este sub forma unei fâșii de teren cu lățimea de 37 m (NTE 003/04/00, art.141), pe terenuri din domeniul public (terenuri silvice în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA R.A. – Direcțiile Silvice Caraș Severin și Mehedinți, terenuri agricole/silvice/alte folosințe aparținând UAT(Topleț, Orșova, Eșelnița, Dubova, Berzasca, Sichevița, Coronini, Moldova Nouă) sau privat (terenuri silvice, agricole sau alte folosințe aparținând persoanelor fizice și juridice).

Din punct de vedere al administrării LEA, terenul din amplasament are următoarele funcțiuni:

- suprafețe ocupate cu construcții permanente, respectiv 410 fundații ale stâlpilor – 0,0622 ha, din care 260 stâlpi - 0,0400 ha în jud. Caraș Severin și 150 stâlpi - 0,0222 ha în jud. Mehedinți); terenurile sunt în gestiunea administratorului LEA 110 kV – S.C. ENEL DISTRIBUȚIE BANAT S.A.;
- suprafețe aferente zonei de protecție / siguranță, 276,8088 ha, din care 212,5088 ha în jud. Caraș Severin și 64,3600 ha în jud. Mehedinți; terenurile sunt în proprietatea / administrația deținătorilor acestora.

Vecinătățile amplasamentului sunt în general terenuri cu aceeași situație juridică și categorie de folosință ca și cele din amplasament. Întrucât terenurile din domeniul privat și cele aparținând UAT cuprinse în culoarul LEA sunt înregistrate în evidențele cadastrale ca și terenuri cu sarcini (culoar LEA și stâlpi), iar lucrările se execută numai în zona stâlpilor nu este necesară scoaterea temporară din circuitul productiv a terenurilor din culoarul de protecție LEA. Beneficiarul a obținut acordul de principiu al deținătorilor de terenuri din amplasamentul LEA, pentru a executa lucrările de modernizare proiectate.

Terenurile din amplasament cuprinse în fondul forestier național sunt înregistrate în evidența fondului forestier (cadastru forestier) cu folosința "culoar LEA", a căror gospodărire este reglementată de Codul silvic Legea nr. 48/2008 cu modificări și completări ulterioare, iar accesul pentru intervenții se va face conform protocoalelor încheiate între autoritățile publice centrale pentru silvicultură și pentru energie, cu respectarea

prevederilor legale. Pentru folosirea terenurilor din fondul forestier național necesare implementării proiectului propus, beneficiarul va obține avizul administratorilor acestora.

B.2.3. Distanța față de granițe, necesitate evaluării impactului PP în context transfrontieră

Amplasamentul delimitat de punctele de coordonate specificate anterior se situează pe versantul stâng tehnic al fluviului Dunărea, în zona de frontieră cu Serbia între Moldova Nouă și Topleț, la distanțe cuprinse între 0,5 – 15,0 km de frontiera de stat.

Proiectul nu intră sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

B.2.4. Localizarea proiectului propus față de arii protejate

Traseul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă se desfășoară între ST 110 kV Topleț și ST 110 kV Moldova Nouă, pe lungimea totală de 74,830 km, din care pe teritoriul PN Porțile de Fier 73,780 km (98,6%). Punctul inițial (ST 110 Topleț) se află la o distanță de 1,05 km în afara limitei PN Porțile de Fier, intrarea pe teritoriul ariei protejate se face între stâlpii nr. 7 – 8, iar de aici, traseul se desfășoară în parc, astfel:

- LEA 110 kV Topleț – Cozla, pe teritoriul UAT: Topleț (stâlpii nr. 8 – 19), Orșova (stâlpii nr. 20 – 32), Eșelnița (stâlpii nr. 33 – 90), Dubova (stâlpii nr. 91 – 156), Berzasca (stâlpii nr. 156 – 238);
- LEA 110 kV Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă, pe teritoriul UAT: Berzasca (stâlpii nr. 9 – 80), Sichevița (stâlpii nr. 81 – 129), Coronini (stâlpii nr. 130 – 164) și Moldova Nouă (stâlpii nr. 165 – 180).

Încadrarea suprafeței din amplasamentul PP în zona interioară a PN Porțile de Fier

Tabel B.2.4.1.

Cod / Denumire perimetru	Lungime LEA	Suprafața totală culoar LEA	Mod de utilizare pt. implementarea PP			Localizare pe culoarul de protecție al LEA	
			Ocupare temporară pentru lucrări de reparații la construcții existente	Modelare vegetație forestieră existentă în zona de protecție	Suprafață neafectată cu lucrări în cadrul proiectului propus	Repere de identificare pe culoar LEA (numerotare stâlpi)	Nr. de stâlpi
			ha	ha	ha	x	buc
1	2	3	4	5	6	7	8
ZONA DE PROTECȚIE ÎNTRĂGALĂ (PLANSĂ NR. 2, CULOARE "ROSU")							
LEA 110 KV TOPLET – COZLA							
PI 12. Z.c.s. Berzasca 12	0,986	3,6482	0,0250	1,2300	2,3932	211 - 215	5
PI 11. Zona conservare specială Berzasca 11	0,124	0,4588	0,0050	0,0400	0,4138	231	1
	0,932	3,4484	0,0200	0,3600	3,0684	233 - 237	5
TOTAL LEA 110 KV TOPLET – COZLA	2,042	7,5554	0,0500	1,6300	5,8754	x	11
LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA							
PI 11. Zona conservare specială Berzasca 11	0,18	0,6660	0,0050	0,0500	0,6110	9	1
	2,16	7,9920	0,0450	0,5000	7,4470	12. - 23.	12
PI 8. Zona conservare specială Sichevița – Coronini 8	0,515	1,9055	0,0030	0,0250	1,8775	124	1
	0,317	1,1729	0,0090	0,1450	1,0189	127 - 129	3
	0,541	2,0017	0,0000	0,0000	2,0017	între 129-130	0

1	2	3	4	5	6	7	8
TOTAL LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA	3,713	13,7381	0,0620	0,8100	12,8661	x	17
TOTAL PROTECTIE INTEGRALĂ	5,755	21,2935	0,1120	2,4400	18,7415	x	28
ZONA DE DEZVOLTARE DURABILĂ (PLANSA NR. 2, CULOARE "VERDE")							
LEA 110 KV TOPLET – COZLA							
Top. dd 1 – Zona de dezvoltare durabilă Topleț 1	0,272	1,0064	0,0080	0,6800	0,3184	8. - 9.	2
Ors. dd 11 – Zona de dezvoltare durabilă Orșova 11	0,376	1,3912	0,0095	0,0000	1,3817	27 - 29	3
Es. dd 1 – Z.d.d. Eselnița 1	0,087	0,3219	0,0030	0,0500	0,2689	40	1
Es. dd 2 – Zona de dezvoltare durabilă Eselnița 2	0,090	0,3341	0,0000	0,2200	0,1141	intre 71-72	0
	0,026	0,0973	0,0000	0,0900	0,0073	intre 72-73	0
	0,029	0,1055	0,0000	0,1000	0,0055	intre 73-74	0
	0,262	0,9694	0,0050	0,2900	0,6744	78	1
Es. dd 2 – Zona de dezvoltare durabilă Eselnița 2	0,029	0,1058	0,0000	0,0970	0,0088	intre 80-81	0
	0,026	0,0951	0,0000	0,0900	0,0051	intre 82-83	0
	0,105	0,3885	0,0040	0,1700	0,2145	84	1
Es. dd 3 – Z.d.d. Eselnița 3	0,041	0,1510	0,0000	0,0800	0,0710	intre 90-91	0
Dub. dd 1 – Zona de dezvoltare durabilă Dubova 1	0,313	1,1581	0,0040	0,1700	0,9841	100	1
	0,744	2,7528	0,0130	0,3700	2,3698	103 - 106	4
	0,522	1,9314	0,0140	0,3200	1,5974	109 - 112	4
Ber. dd 3 – Zona de dezvoltare durabilă Berzeasca 3	0,027	0,0984	0,0050	0,0400	0,0534	238	1
TOTAL LEA 110 KV TOPLET - COZLA	2,948	10,9069	0,0655	2,7670	8,0744	x	18
LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA							
Ber. dd 6 – Zona de dezvoltare durabilă Berzeasca 6	0,668	2,4716	0,0110	0,1150	2,3456	32 - 34	3
Ber. dd 1 – Zona de dezvoltare durabilă Berzeasca 1	0,149	0,5513	0,0005	0,0000	0,5508	35	1
	0,152	0,5624	0,0040	0,0550	0,5034	39	1
	0,091	0,3367	0,0070	0,0750	0,2547	41 - 42	2
	0,050	0,1843	0,0000	0,0200	0,1643	intre 42-43	0
	0,540	1,9980	0,0130	0,1200	1,8650	44 - 46	3
Sic. dd 2 – Zona de dezvoltare durabilă Sichevița 2	0,389	1,4393	0,0070	0,0200	1,4123	91 - 92	2
Cor. dd 2 – Zona de dezvoltare durabilă Coronini 2	0,308	1,1396	0,0050	0,0450	1,0896	144 - 145	2
	0,081	0,2990	0,0000	0,0400	0,2590	intre 146-147	0
	0,079	0,2908	0,0000	0,0000	0,2908	intre 149-150	0
	0,555	2,0535	0,0090	0,0000	2,0445	158 - 160	3
Mn. dd 9 – Zona de dezvoltare durabilă Moldova Nouă 9	0,138	0,5106	0,0000	0,0000	0,5106	intre 164-165	0
	1,910	7,0670	0,0290	0,0000	7,0380	170 - 180	11
TOTAL LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA	5,109	18,9040	0,0855	0,4900	18,3285	x	28
TOTAL DEZVOLTARE DURABILĂ	8,057	29,8109	0,1510	3,2570	26,4029	x	46
ZONA DE MANAGEMENT DURABIL (PLANSA NR. 2, CULOARE "GALBEN")							
TOTAL LEA 110 KV TOPLET - COZLA							
Rest suprafață din culoarul LEA	35,570	131,6097	0,7680	38,3805	92,4612	x	202
TOTAL LEA 110 KV TOPLET - COZLA	35,570	131,6097	0,7680	38,3805	92,4612	x	202
TOTAL LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA							
Rest suprafață din culoarul LEA	24,398	90,2719	0,4365	18,4380	71,3974	x	127
TOTAL LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA	24,398	90,2719	0,4365	18,4380	71,3974	x	127
TOTAL MANAGEMENT DURABIL	59,968	221,8816	1,2045	56,8185	163,8586	x	329
TOTAL GENERAL	73,780	272,9860	1,4675	62,5155	209,0030	x	403

RECAPITULATIE: SUPRAFATA DIN CULOARUL LEA NECESARĂ PENTRU IMPLEMENTAREA PP		Lungime în PN Portile de Fier (km)	Suprafață totală culoar LEA (ha)	Suprafață zonă de protecție integrală (ha)	Suprafață zonă de manag. durabil (ha)	Suprafață zonă de dezvoltare durabilă (ha)		Nr. stâlpi (buc)
TOTAL LEA 110 KV TOPLET - COZLA		40,560	150,0720	7,5554	131,6097	10,9069	x	231
Din care	Ocupare temporara pentru lucrări de reparatii la construcții existente		0,8835	0,0500	0,7680	0,0655	x	
	Modelare vegetatie forestiera existenta		42,7775	1,6300	38,3805	2,7670	x	
TOTAL LEA 110 KV COZLA – SF. ELENA – MOLDOVA NOUA		33,220	122,9140	13,7381	90,2719	18,9040	x	172
Din care	Ocupare temporara pentru lucrări de reparatii la construcții existente		0,5840	0,0620	0,4365	0,0855	x	
	Modelare vegetatie forestiera existenta		19,7380	0,8100	18,4380	0,4900	x	
TOTAL CULOAR LEA		73,780	272,9860	21,2935	221,8816	29,8109	x	403
Din care	Ocupare temporara pentru lucrări de reparatii la construcții existente		1,4675	0,1120	1,2045	0,1510	x	
	Modelare vegetatie forestiera existenta		62,5155	2,4400	56,8185	3,2570	x	

Traseul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este localizat în cea mai mare parte (98,6%) în teritoriul PN Porțile de Fier, în arii naturale protejate de interes comunitar, desemnate prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică (ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei) și HG nr. 1964/2007 privind declararea ariilor de conservare specială (ROSCI0206 Porțile de Fier) ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România și care, în amplasamentul PP se suprapun.

Situatia suprafetelor necesare pentru implementarea PP în arii naturale protejate de interes comunitar si natioanal

Tabel B.2.4.2.

Cod / Denumire arie naturală protejată / zonă specială de conservare	Suprafata ariei naturale protejate	Suprafata necesara pt. implementarea PP			% din suprafata ariei naturale protejate /zonei speciale de conservare
		Suprafata totală	Din care		
			Ocupare temporară pentru lucrări de reparatii la construcții existente	Modelare vegetatie forestieră existență pe culoarul de protecție al LEA	
ha	ha	ha	ha	%	
În parcuri naționale / naturale					
Parcul Natural Portile de Fier	115655,80	63,9830	1,4675	62,5155	0,0553%
În situri de interes comunitar					
ROSCI0206 Porțile de Fier	124293,00	63,9830	1,4675	62,5155	0,0515%
ROSPA0080 M-ții Almăjului - Locvei	118141,60	63,9830	1,4675	62,5155	0,0542%
Din care: în zona de protecție integrală (zone speciale de conservare / rezervații naturale)					
PI 12 - Zona specială de conservare Berzeasca 12	1234,00	1,2550	0,0250	1,2300	0,1017%
PI 11 - Zona specială de conservare Berzeasca 11	452,00	1,0250	0,0750	0,9500	0,2268%
PI 8 - Zona specială de conservare Sichevita – Coronini 8	350,00	0,2720	0,0120	0,2600	0,0777%
Total zona de protecție integrală	2036,00	2,5520	0,1120	2,4400	0,1253%

Zona de protecție integrală din culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este cuprinsă în perimetrele / zonele de conservare specială Berzeasca 12, Berzeasca 11 și Sichevița – Coronini 8, cărora li s-a conferit statutul de zonă protejată prin OM nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interne a parcurilor naționale și parcurilor naturale din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice.

Ariile protejate menționate se află în custodia Administrației Parcului Natural Porțile de Fier din structura R.N.P. ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți.

B.3. Modificarile fizice ale mediului natural ce vor avea loc pe durata implementării proiectului

Proiectul propus, prin tehnologia adoptată, specifică acestui tip de construcții civile, determină modificări fizice ale mediului natural, astfel:

- intervenții asupra vegetației pe traseele de acces și în jurul stâlpilor, prin tăierea în ras și evacuarea în afara zonei de lucru, pe suprafața aferentă ocupării temporare pentru lucrări de construcții, (lucrări pregătitoare);
- modificări în structura vegetației lemoase existente (rărirea) pe unele tronsoare unde nu sunt îndeplinite condițiile impuse prin normativul NTE 003/04/00, art.141, prin extragerea selectivă a arborilor la care distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani este mai mică de 4,0 m.
- intervenții asupra solului și subsolului în zona prevăzută cu lucrări de reparații la fundații stâlpilor metalici și în zona cu exploatare forestieră;
- emisii de factori perturbatori în mediu prin funcționarea utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, în special emisii acustice și noxe chimice;

B.4. Resursele naturale necesare implementării proiectului propus

Implementarea proiectului propus este un proces tehnologic specific activității de construcții, în care sunt antrenate și resurse naturale:

- apa pentru umectarea betonului / mortarului uscat, dacă se va utiliza acest procedeu, din rețeaua publică sau din fântâni din zonă, transportată cu mijloace auto la punctul de lucru;
- agregate naturale (balast, nisip) pentru prepararea betonului / mortarului, furnizat de balastieră autorizată, transportat cu mijloace auto în stațiile centralizate de preparare;
- lemnul rezultat din defrișări pe culoarul LEA, în zone accesibile;
- terenul ocupat temporar pe traseul LEA.

B.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din ariile naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea proiectului propus

Pentru implementarea PP din ariile protejate de interes comunitar se vor exploata resurse naturale:

- apa pentru consum uman și tehnologic, din surse amenajate existente în zonă;

- agregate minerale naturale: balast, nisip, din balastiere autorizate din zonă;
- lemnul rezultat din defrișări pe culoarul LEA, în zone accesibile; aceasta nu va fi utilizată în cadrul proiectului ci va fi valorificat de deținătorii terenurilor împădurite.

B.6. Emisii si deseuri generate de proiect si modalitatea de eliminare a acestora

B.6.1. Emisii generate de proiect si modalitatea de eliminare a acestora

Proiectul propus implică în faza de pregătire și construcție folosirea unor utilaje tehnologice și mijloace de transport specifice diferitelor categorii de lucrari, astfel:

- motoferăstraie pentru doborârea arborilor, curățarea de crăci și secționarea trunchiurilor (1 - 2 motoferăstraie în fiecare punct de lucru);
- tractor cu remorcă pentru transport lemn fasonat și materiale de construcții (2 tractoare cu remorcă);
- alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit).

Utilajele tehnologice și mijloacele de transport sunt surse mobile, care în timpul funcționării generează praf, emisii de gaze, zgomot și vibrații.

Traseul LEA are o configurație geometrică specifică unei fâșii (dreptunghi cu latura mică egală cu lățimea culoarului și latura mare egală cu lungimea rețelei) pe care fluxurile tehnologice specifice categoriilor de lucrări proiectate se vor desfășura pe puncte de lucru, în care nu pot acționa concomitente mai mult de 1 – 2 motoferaștraie și 1 - 2 mijloace de transport (tractoare).

Principalii poluanți generați de proiectul propus sunt: emisii de pulberi sedimentabile, emisii de noxe chimice, emisii acustice și vibrații.

◆ Emisii de pulberi sedimentabile (praful) în timpul lucrărilor modelarea vegetației forestiere existente și la deplasarea mijloacelor de transport pe drumurile de acces, atunci când lucrările se execută pe timp secetos:

- emisii de praf pe culoarul liniei electrice prin operațiunile doborât, curățat de crăci și secționat arbori, scos – apropiat lemn fasonat; cantitățile de praf generare sunt foarte reduse, lucrările executându- se manual; cea mai mare parte a culoarului LEA este situată în teren inaccesibil, iar în aceste zone se execută numai lucrări de doborât și secționat arbori, ceea ce face ca emisiile de praf să fie și mai reduse; praful generat prin execuția de lucrări pe culoarul LEA se sedimentează în zona de lucru, propagarea acestuia fiind oprită de vegetația forestieră din zona limitrofă, care este mai înalță decât cea care se modelează.
- pe drumurile de acces, în timpul deplasării mijloacelor de transport (tractor cu remorcă); praful se propagă de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia, astfel că, la o viteză de deplasare de 20 km/h, în medie, se depune o cantitate de praf de 0,009 g/m².

Săpăturile executate manual pentru lucrări de reparații la fundațiile stâlpilor, fiind de volume reduse, și dispersate în mai multe puncte de lucru, nu sunt generează cantități semnificative de praf.

Emisii de praf din surse mobile în fiecare punct de lucru

Tabel nr. B.6.1.1

Denumirea sursei	Poluant	Debit masic orar (g/oră/ sursă x Nr. surse)
Utilaje tehnologice - în timpul execuției lucrărilor de modelare a vegetației forestiere în zona împădurită (1 motoferăstrău)	Praf(16<30 μ m)	568 g/oră x 1 = 568 g/oră
	Praf(11<15 μ m)	368 g/oră x 1 = 368 g/oră
	Praf(1<10 μ m)	268 g/oră x 1 = 268 g/oră
	Praf(0<2,5 μ m)	84 g/oră x 1 = 84 g/oră
	Total	1288 g/oră x 1 = 1288 g/oră
Mijloace auto de transport - în timpul deplasării pe drumurile de acces (2 tractoare cu remorcă)	Praf(0<30 μ m)	902 g/oră x 2 = 1804 g/oră
	Total	902 g/oră x 2 = 1804 g/oră

Pe culoarul liniei electrice și pe drumurile de acces nu se pot lua măsuri pentru diminuarea cantității de praf rezultat în timpul execuției lucrărilor proiectate. Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, mediul natural are o mare capacitate de absorbție, iar propagarea prafului în atmosferă este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

◆ Emisii de noxe chimice generate de surse mobile, prin arderea carburanților (motorina) în motoarele mijloacelor de transport (2 tractoare), ce degajă în atmosferă gaze de eșapament, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO₂), oxizi de carbon (CO), oxizi de sulf (SO₂), compuși organici volatili (COV), pulberi. Cantitățile de noxe eliberate în atmosferă depind de: puterea, regimul și timpul de funcționare al motoarelor, caracteristicile carburantului folosit etc. Consumul orar de carburanti in timpul functionarii mijloacelor de transport folosite in procesul tehnologic (tractoare cu remorcă) este in medie de 10,0 l/h.

Motoferăstraiele folosite în procesul tehnologic de modelare a vegetației forestiere existente sunt dotate cu motoare cu ardere internă de mic litraj, în doi timpi care funcționează cu benzină. La mărcile uzuale de motofesătraie se folosește benzină cu CO 95 - 98 aditivată cu uleiuri speciale, care prin ardere deja o cantitate redusă de noxe chimice, cu o compoziție chimică foarte puțin periculoasă pentru mediu.

Emisii de noxe chimice din surse mobile în perioada construcției, în fiecare punct de lucru

Tabel nr. B.6.1.2.

Denumire poluanți	Denumirea sursei: Motoare Diessel ale mijloacelor de transport (tractoare)			
	Debit masic (g/h)	Nr. surse	Emisii totale în mediu (g/h)	Limite maxime admise (Ordin MAPPM nr. 462/1993) (g/h)
Particule solide	15,6	2	31,2	500
SO ₂	32,4	2	64,8	5000
CO	270,0	2	540,0	Limita nespecificată
Hidrocarburi	44,4	2	88,8	3000
NO ₂	444,0	2	888,0	5000
Aldehide	3,6	2	7,2	100
Acizi organici	3,6	2	7,2	200

Într-un punct de lucru va acționa de regulă un motofestrău care va doborî și secționa cca. 30 m³ de lemn, care de altfel este și norma de producție a utilajului în 8 ore de lucru. La un consum de 0,300 l / m³, în fiecare punct de lucru se vor consuma cca. 9 l benzină (1,125 l/oră), care prin ardere va genera o cantitate nesemnificativă de noxe chimice.

Dispersia emisiilor de noxe chimice se va produce de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 100 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Procesele tehnologice specifice proiectului propus se vor organiza pe puncte de lucru, în care nu va lucra un număr mare de două mijloace de transport, ceea ce face ca emisiile de noxe chimice să se mențină la un nivel mult scăzut față de limitele maxime admise. Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, mediul natural are o mare capacitate de absorbție, iar propagarea noxelor chimice este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

Modalitățile de eliminare / reducerea a nivelului de noxe chimice generate se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al nivelului de emisii și folosirea de mijloace de transport cu motoare performante dotate cu catalizatori.
- alimentarea motoarelor cu carburanți de calitate superioară, de la distribuitori autorizați.

◆ Emisii acustice sunt generate de la surse mobile, respectiv mijloace de transport (2 surse) de-a lungul drumurilor de acces și motoferăstrău (1 sursă) în culoarul LEA.

Emisii acustice din surse mobile – limite

Tabel nr. B.6.1.3.

Sursa de poluare : Mijloace auto de transport + motofeștrău		Nivel de zgomot limita admisibilă conform STAS 10009/88
Nr. de surse de poluare: 3 surse în fiecare punct de lucru		
Poluare maximă admisă (nivel pe sursa)		90 dB
Poluare de fond (nivel pe sursa)		30 dB
Poluare calculată produsă de activitate și măsuri de eliminare/reducere (nivel pe sursa)	Pe zona obiectivului	75 dB
	Pe zone de protecție/restricție aferente obiectivului	60 dB
	Pe zone rezidențiale de recreere sau alte zone protejate cu luarea în considerare a poluării de fond	Fără măsuri de eliminare/reducerea poluării Maxim 75 dB
		Cu implementare măsuri de eliminare/reducere a poluării Maxim 65 dB

Zgomotul se propagă de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor, echipându-le cu atenuatoare de zgomot, se prognozează scăderea intensității acestuia cu 30%.

Procesele tehnologice specifice PP se vor organiza pe puncte de lucru, în fiecare din acestea va lucra un număr maxim de 3 surse, care în puține situații vor funcționa concomitent. Nivelul de zgomot în fiecare punct de lucru trebuie să se încadreze în limita admisibilă stabilită prin STAS 10009/88.

Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, mediul natural are o mare capacitate de absorbție, iar propagarea emisiilor acustice este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

Modalitățile de eliminare / reducerea a nivelului de zgomot se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
 - controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.
- ◆ Vibrațiile sunt generate de surse mobile, respectiv de la mijloacele de transport pe parcursul desfășurării activității, dar fiind de intensitate redusă, acestea nu reprezintă surse semnificative de vibrații. Posibilitatea propagării vibrațiilor în împrejurimile punctului, cel puțin teoretic, este foarte redusă.

B.6.2. Deșuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

◆ Deșuri menajere sunt generate de personalul deservent al șantierului de construcții, în cantitate de circa 0,5 kg/zi/persoană. Din activitatea desfășurată în șantier rezultă deșuri menajere corespunzătoare unui număr de 10 persoane/zi x 0,5 kg/zi = 5 kg/zi. Deșeurile menajere nu sunt biodegradabile, de aceea se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifici și vor fi transportate și predate la depozit ecologic autorizat, ori de câte ori este nevoie.

◆ Deșeurile tehnologice ce pot rezulta în perioada construcției:

a. *Deșuri biodegradabile:*

- *lemn brut*, rezultat din lucrările de modelare a vegetației forestiere existente pe culoarul LEA și lucrări pregătitoare (cca. 100 m³/ha); cantitatea totală de lemn brut este de 62,5155 ha x 100 m³/ha = 6252 m³ dispersată în 297 puncte (2 – 42 m³/stâlp); în punctele de lucru inaccesibile pentru mijloace de transport, lemnul brut rezultat se evacuează manual din zona culoarul aflată sub conductori și se așează în grămezi în zona marginală a acstuia lucru, unde, în timp, sub acțiunea factorilor de mediu se produce biodegradarea; în punctele de lucru accesibile lemnul rezultat se sectionează în piese mici și se evacuează manual până la drumul de acces, de unde se transportă cu mijloace auto la un depozit situat în zona de dezvoltare durabilă spre a fi valorificat de deținătorul terenului împădurit.

b. *Deșuri nedegradabile:*

- *pământ natural necontaminat din săpături neutilizat la lucrările de reparații construcții (umpluturi)*; rezultă cantitatea totală de cca. 894 m³ dispersată în 379 de puncte (2 – 4 m³/stâlp): acesta se împrăștie în strat uniform pe terenul din jurul fiecărui stâlp, urmând a se înierba în mod spontan.
- *deșuri metalice*, pot proveni de la lucrări de înlocuire a unor elemente metalice deteriorate din tronsonul de bază al atâpilor, cantitate previzionată cca. 410 stâlpi x 10 kg/stâlp = 4100 kg. Acestea se vor colecta de către constructor și se vor preda la unități specializate în reciclare.
- *ambalaje*, rezultă de la materiale industrializate utilizate în lucrările de reparații (410 stâlpi x 2 kg/stâlp = 820 kg) se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.
- *resturi din demolarea lucrărilor de construcții degradate* (bucăți de beton sau mortar degradat), cantitate totală rezultată 126 m³ (mortar degradat: 2302 m² x 0,05 m = 115 m³, beton degradat 11 m³), în medie

0,31 m³/stâlp; materialele rezultate din demolări fiind nepericuloase pentru mediu se vor depozita în punctul de lucru în zona dintre picioarele stâlpului, se vor acoperi cu pământ rezultat din săpături, urmând a se înierba în mod spontan.

B.7. Cerințele legate de utilizarea terenului, necesare pentru executia proiectului

Terenurile din domeniul privat și cele aparținând UAT cuprinse în culoarul LEA sunt înregistrate în evidențele cadastrale ca și terenuri cu sarcini (culoar LEA și stâlpi). Lucrările proiectate se execută numai în zona stâlpilor și nu este necesară scoaterea temporară din circuitul productiv a terenurilor din culoarul de protecție LEA. Beneficiarul a obținut acordul de principiu al deținătorilor de terenuri din amplasamentul LEA, pentru a executa lucrările de modernizare proiectate.

Situația terenurilor necesare pentru implementarea PP pe categorii de folosință

Tabel B.7.1.1.

Denumire culoar LEA Specificatii	Lungime totală culoar LEA	Supra- fata totala culoar LEA	Suprafata necesară pentru implem. PP	Din care: pe categorii de folosințe			
				În teren cu folosințe forestiere (păduri, pășuni împădurite)		În teren cu folosințe agricole (pășuni, fânețe)	
				total	Dc in Z.C.S.	total	Dc in Z.C.S.
	km	ha	ha	ha	ha	ha	ha
TOTAL LEA 110 TOPLET - COZLA	40,560	150,0720	43,6610	43,4240	1,6800	0,2370	0
Ocupare temporara pt. reparatii la constructii			0,8835	0,6465	0,0500	0,2370	0
Modelare vegetatie forestiera existenta			42,7775	42,7775	1,6300	0	0
TOTAL LEA 110 COZLA – SF. ELENA- MOLDOVA NOUA	33,220	122,9140	20,3220	20,1660	0,8720	0,1560	0
Ocupare temporara pt. reparatii la constructii			0,5840	0,4280	0,0620	0,1560	0
Modelare vegetatie forestiera existenta			19,7380	19,7380	0,8100	0	0
TOTAL CULOAR LEA	73,780	272,9860	63,9830	63,5900	2,5520	0,3930	0
Ocupare temporara pt. reparatii la constructii			1,4675	1,0745	0,1120	0,3930	0
Modelare vegetatie forestiera existenta			62,5155	62,5155	2,4400	0	0

Terenurile din amplasament cuprinse în fondul forestier național sunt înregistrate în evidența fondului forestier (cadastru forestier) cu folosința "culoar LEA", a căror gospodărire este reglementată de Codul silvic Legea nr. 48/2008 cu modificări și completări ulterioare, iar accesul pentru intervenții se va face conform protocoalelor încheiate între autoritățile publice centrale pentru silvicultură și pentru energie.

B.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus

În vederea implementării proiectului propus nu sunt necesare servicii și lucrări suplimentare de dezafectare/reamplasare de: conducte, linii electrice și de telecomunicații, construcții existente etc. De asemenea pentru implementarea proiectului propus nu este necesară racordarea la utilități publice (apă, canalizare, rețele electrice și de telecomunicații) sau de realizare a unor amenajări proprii.

Accesul în amplasamentul proiectului propus, în perioada de construcție și de funcționare, se va face pe drumurile publice și de exploatare existente, care sunt utilizate și de comunitățile locale pentru activități

agricole/silvice, precum și de agenții economici cu activitate de producție în zonă. Pe perioada implementării proiectului propus, drumurile de acces vor trebui aduse și menținute într-o stare tehnică bună, sens în care beneficiarul în parteneriat public – privat cu administratorul vor efectua reparații și întrețineri pe aceste drumuri, respectiv: împietruire, rigole de scurgere a apei etc.

În aceste condiții, nu va fi afectată integritatea ariilor naturale protejate.

B.9. Durata construcției, funcționării, defecționării PP și esalonarea perioadei de implementare

Implementarea proiectului propus se eșalonează pe o perioadă de 2 ani, care este egală cu perioada de construcție, timp în care se vor executa lucrări de reparații la o construcție cu specific energetic existentă.

Nu sunt necesare lucrări de defecționare.

Implementarea PP nu modifică durata de funcționare a obiectivului economic.

B.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării proiectului propus

Implementarea proiectului propus nu generează alte activități.

B.11. Descrierea proceselor tehnologice de producție ale proiectului propus

Obiectivul economic la care se referă proiectul propus nu are activitate de producție. Proiectul propus se referă la punerea în siguranță a unei instalații tehnologice de transport a energiei electrice în funcțiune, respectiv LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, prin consolidarea și protecția stâlpilor metalici care susțin conductorii prin care tranzitează curentul electric și prin modelarea vegetației forestiere din zona de protecție / siguranță în terenuri împădurite, pentru a asigura funcționarea acestora la capacitatea maximă și fără avarii.

B.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus

În zona de amplasare a proiectului propus nu sunt alte proiecte propuse sau aprobate care pot genera impact cumulativ cu acesta și, care ar putea afecta habitatele și populațiile speciilor de interes comunitar sau integritatea siturilor din cadrul rețelei ecologice Natura 2000 în România.

C) INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

C.1. Cadrul natural specific amplasamentului proiectului propus

C.1.1. Prezentare generală a zonei de amplasare a proiectului propus în PN Porțile de Fier

Parcul Natural Porțile de Fier este o arie protejată înființată prin Legea nr.5/2000 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a III a - Zone Protejate, ca un teritoriu în care remarcabila frumusețe a peisajelor și diversitatea biologică pot fi valorificate în condițiile păstrării nealterate a tradițiilor, iar calitatea vieții comunităților să fie rezultatul unor activități economice ale locuitorilor, desfășurate în armonie cu natura.

Aria protejată corespunde categoriei V IUCN: "Peisaj protejat: arie protejată administrată în principal pentru conservarea peisajului și recreere". În conformitate cu prevederile O.U.G. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice "parcurile naturale sunt acele arii naturale protejate ale căror scopuri sunt protecția și conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și/sau culturală deseori cu o mare diversitate biologică".

P.N. Porțile de Fier este situat în partea de sud-vest a României, la frontiera de stat cu Serbia, ocupând o suprafață de 115.655,80 ha, cuprinzând parțial teritorii aparținând județelor Caras-Severin și Mehedinți, în partea sudică a Munților Locvei și Almăjului și în sud-vestul de Fier se întinde între 21° 21' – 22° 36' longitudine estică și între 44° 51' – 44° 28' 30" latitudine nordică. Limitele P.N. Porțile de Fier sunt reprezentate de șenalul navigabil al Dunării spre sud, râul Nera la vest, cumpăna de ape a raurilor tributare Dunării la nord (parțial) și o linie sinuoasă ce pornește aval de Gura Vaii până în Vf. Matorăț la est.

Amplasamentul proiectului propus este situat în teritoriul cuprins între Valea Cernei (est) și depresiunea Moldova Nouă (vest), pe versanți, în partea sudică a Munților Almăjului și Locvei.

În traseul său, culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua intersectează zone de terenuri cu diferite categorii de folosințe, după cum urmează:

- de la intrarea în PN Porțile de Fier și până în zona Ogradena pr. Valea Satului (stâlpii nr. 8 - 66) intersectează terenuri cu folosințe agricole (pășuni, fânețe, teren arabil, vii și livezi) și folosințe forestiere (pășunile împădurite Orșova și Eșelnița, trupuri izolate de pădure aparținând O.S. Orșova – UP X Orșova, UP IX Eșelnița) dispuse mozaicat;
- din zona Ogradena și până în zona Berzasca (stâlpii nr. 67 – 238 și nr. 9 - 31) intersectează terenuri cu folosințe preponderent forestiere (pădure aparținând O.S. Orșova – UP VIII Ogradena, UP V Mraconia, UP IV Prisaca; OS. Berzasca – UP VIII Sirinia Nord, UP IX Sirinia Sud, pășune împădurită Berzasca), în care apar și enclave de teren agricol (în general pășuni și fânețe);

- din zona Berzasca și până în zona Moldova Nouă (stâlpii nr. 32 – 180) intersectează terenuri cu folosințe agricole (pășuni, fânețe, teren arabil, vii și livezi) și folosințe forestiere (pășuni împădurite Berzasca și Moldova Nouă, trupuri de pădure aparținând O.S. Moldova Nouă – UP VI Moldova Nouă) dispuse mozaicat.

C.1.2. Geomorfologie, geologie

Amplasamentul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este situat în zona colinară cuprinsă între V. Cernei și V. Nerei, (între localitățile Topleț, la SE și Moldova Nouă, la SV) constituită din terminațiile sudice ale Munților Almajului (între V. Cernei – loc. Topleț și V. Cameniței – loc. Sichevita) și Munților Locvei (între V. Cameniței – loc. Sichevita și loc. Moldova Nouă).

Amplasamentul proiectului propus este situat pe clina sudică a Munții Almajului și Locvei. Zona de amplasare se caracterizează printr-o accentuată frământare, energia de relief depășind 650 m, aceasta fiind consecința, pe de o parte a nivelului de bază scăzut al Dunării, iar pe de altă parte a complexității lor geologice și structurale. Sub raport morfologic, se remarcă contrastul dintre relieful montan larg ondulat al culmilor și văile adânci în defileuri și chei înguste.

Din punct de vedere morfologic relieful este variat caracterizat prin munți joși, cu altitudini scăzute, cu interfluvii netede și largi. Complexitatea litologică a acestor munți a determinat o mare variabilitate a formelor de relief ce pot fi cuprinse în tipurile:

- relief dezvoltat pe șisturi cristaline, caracterizat prin forme rotunjite, văi simetrice, versanți continui, lungi;
- relief dezvoltat pe serpentinite și alte roci eruptive; apare frecvent pe versanți abrupti, cu scoarță de alterare groasă ce favorizează apariția și dezvoltarea accelerată a fenomenelor de eroziune;
- relief dezvoltat pe conglomerate, gresii, marne, cu versanți abrupti, grohotișuri și prăbușiri;
- relief dezvoltat pe calcare, caracterizat prin forme specifice, lapiezuri, doline, chei, peșteri, râuri subterane, izbucuri, versanți abrupti;
- relief dezvoltat pe pietrișuri și nisipuri cu leutile de argilă cu procese și forme gravitaționale și de eroziune.

Caracteristic este faptul că mozaicarea geologică impune marea varietate geomorfologică. Rocile dure fierăstruite de pâraie determină înclinări mari, abrupturi foarte frecvente, îngustarea văilor și apariții dese ale pragurilor în albi.

Panta terenului, este în general moderată până la repede în partea superioară a bazinelor hidrografice și devine abruptă în partea inferioară a acestora.

Expoziția generală a teritoriului este sudică dar se întânesc și expoziții intermediare. Predomină expozițiile însorite (S, SV) și parțial însorite (V, NV, E, SV), dar se întânesc și expoziții umbrite (N,NE).

Altitudinea amplasamentului PP variază între 100 m (stâlpul nr. 66 la Ogradena, în apropierea DN 57) și 650 m (în zona Eibenthal - Bigăr).

Din punct de vedere geologic, zona amplasamentului PP se caracterizează prin diversitatea geologică dispusă mozaicat.

În zonele mijlocii și inferioare, substratul litologic este constituit din conglomerate și gresii din jurasicul inferior, străbătut de roci metamorfice din faciesul șisturilor verzi: filite, micașturi, paragnaise, iar izolat apar marne, pietrișuri și nisipuri. În partea superioară apar granitoide și granite din Paleozoic, dar și gresii, conglomerate și șisturi argiloase din carboniferul superior.

Rocile prezente pe acest teritoriu au dat naștere la soluri în general evolute, divers acide, mijlocii și bine aprovizionate cu substanțe nutritive, diferit scheletice din clasa cambisolurilor și argiluvisolurilor. Diversele substraturi geologice și a depozitelor de cuvertură explică în parte diversitatea solurilor.

Sub raport geologic, munții Almăjului sunt caracterizați printr-o mare densitate structurală și litologică ce aparține în cea mai mare parte Autohtonului Danubian. Formațiuni ale pânzei Getice apar numai insular în zona Cazanelor Dunării, un mic triunghi ce traversează Cerna între Coramnic și Tufări și un petic mic pe culmea Sichevitei, care în studiile de geologie poartă numele de „zona Șopot”. Sunt formate din granite și graise în zona Coramnic, tufări și din gresii calcaroase organogene în „zona Șopot”. La sud de această zonă se află „stânca de la Liubcova” formată din calcare organogene.

În culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua nu se află rezervații naturale sau monumente ale naturii declarate, care să protejeze structuri geologice, peșteri etc.

În afara culoarului LEA, în zone ± îndepărtate de amplasamentul PP se găsesc valori patrimoniale geologice, care, chiar dacă nu sunt declarate rezervații naturale, științifice sau monumente ale naturii sunt în atenția Administrației PN Porțile de Fier, iar în Planul de management sunt prevăzute măsuri de conservare.

În partea sudică a Munților Iocvei se remarcă: peretele de calcare ce se desfășoară pe o distanță de câțiva kilometri în aval de localitatea Coronini, Platoul Cărbunari din arealul localităților Sf. Elena, Gîrnic și Padina Matei, cu numeroase forme carstice de suprafață (doline, lapiezuri, chei scurte și sălbatic), formele carstice de adâncime (Peștera Gaura cu Muscă și Peștera Gaura Chindiei), iar în arealul satului Sf. Elena există un frumos pod natural în calcar, nesemnlat încă în literatura de specialitate.

Formele carstice din sinclinalul Sirinia sunt reprezentate de lapiezuri pe suprafețe restrânse și doline de dimensiuni reduse. În peisaj se remarcă Cheile Siriniei, cu pereți abrupti, brăzdați de fisuri, fiind dezvoltate în calcare cenușii jurasice și calcare noduloase roșii cu jaspuri. Endocarstul este reprezentat de o serie de peșteri mici, din care cea mai importantă este Peștera Zamonîța.

Ca fenomen geologic și geomorfologic spectaculos apare sinclinalul suspendat de la Munteana, de mare interes peisagistic și științific.

C.1.3. Caracteristici climatice

Teritoriul studiat se găsește, conform Monografiei Geografice a R.P.R., în sectorul de climă continentală moderată (I), caracteristic ținutului sud – vestic al climei de dealuri (B), districtul de pădure (p), subdistrictul sudul Banatului (3) – IBp3, cu temperatura medie anuală peste 9°C, cu precipitații medii peste 600 mm/an, caracterizate prin două maxime (unul la începutul verii, celălalt toamna). La începutul primăverii se produce un salt termic

determinat de invazia aerului cald din SV. Clima este, de regulă, mai călduroasă decât a celorlalte regiuni deluroase, ca urmare a influențelor climatice submediteraneene, evidențiate și de flora și fauna zonei.

Zona amplasamentului PP fiind un spațiu geografic restrâns și cu diferența de altitudine relativ mică face ca elementele climatice să se mențină în limitele climatului continental moderat. Orografia terenului și orientarea generală spre S – SE permit pătrunderea influențelor climatice submediteraneene, concretizate în media mai ridicată a temperaturilor și durata mai lungă a sezonului de vegetație. Pentru caracterizarea climatică s-au folosit datele înregistrate la stațiile meteorologice Orșova și Drobeta Turnu Severin.

Regimul climatic are următoarele elemente caracteristice: temperatura aerului (medii lunare și anuale) este de 11,7°C; temperatura medie minimă se înregistrează în luna ianuarie (- 0,9 °C), iar cea medie maximă în luna iulie (+23,1 °C). Amplitudinea termică este de 24,0 °C.

Regimul eolian se caracterizează prin predominanța vânturilor din direcțiile NV și V: Cele mai importante vânturi care bat în zona studiată sunt: crivățul, care bate de la NE spre SV, provoacă scăderea accentuată a temperaturii, viscole cu zăpadă; vânturile calde bat din direcția SV spre SE (începând cu luna august din V bate „Coșava”).

Regimul pluviometric se caracterizează prin prezența a două maxime: mai – iunie și octombrie – noiembrie, când ploile pot avea și caracter torențial, uneori de intensitate deosebită (maxima absolută a fost înregistrată în data de 12 iulie 1999 – 214.1 l/m²). Media multianuală a precipitațiilor este 660 – 710 mm, cu maxime lunare în iunie – iulie (până la 73,3 mm) și octombrie – noiembrie (până la 69,0 mm). Stratul de zăpadă se menține în medie 43,8 zile, iar grosimea medie a acestuia este de 5,8 cm (maxima absolută - 56 cm).

C.1.4. Caracteristici hidrologice

Rețeaua hidrografică din zona de amplasare a proiectului propus este formată din afluenți ai fl. Dunărea care izvorăsc din M-ții Locvei și M-ții Almajului. De la vest la est de principalele cursuri de ape sunt: Moldova, Liborajdea, Camenita, Orevita, Berzasca, Sirinia, Tisovita, Plavisevita, Mraconia, Mala, Eselnita, cursuri de apă cu debit permanent, variabil și cu caracter torențial în perioadele de precipitații abundente și la topirea zăpezilor.

O bună parte a clinei sudice a munților Almajului și Locvei sunt scăldate de Dunăre, care constituie nivelul de bază pentru totalitatea apelor pe care le colectează.

În zona munților Almaj principalele văi sunt Oravița, Berzasca, Svinița, Eliseva, Tisovița Plavisevița, Mraconia și Eșelnița. Ele au lungimi ce variază între 12 – 36 km și bazine hidrografice relativ mici, de până la 228 km². Profilul longitudinal al văilor este caracterizat prin panta văilor este mare, cu numeroase praguri și rupturi de pantă, corespunzătoare unor trepte din lungul Dunării.

Regimul hidrologic este echilibrat, caracterul torențial manifestându-se cu totul izolat, datorită procentului ridicat de împădurire al teritoriului, fapt foarte important prin prisma solurilor de protecție a apelor atribuit tuturor arboretelor. Nivelul apelor freatice este la adâncime de peste 10 m pe versanți și la 0,5 – 2,0 m în zona dintre baza versanților și albiile cursurilor de apă.

Din punct de vedere ecologic importanța rețelei hidrologice și a caracteristicilor ei constă în modelarea și fragmentarea reliefului, în drenarea suprafețelor pe care le parcurg, în procesele de eroziune a solului (în cazul apelor cu caracter torențial).

Ca urmare a fragmentării reliefului, rețeaua hidrografică influențează modificările climei zonale și crearea topoclimatelor de văi de versanți inferiori cu implicații în distribuția vegetației forestiere.

De-a lungul treseului, în zona în care culoarul LEA de intersectează cursuri de apă nu sunt amplasați stâlpii ai rețelei, situație în care, prin execuția lucrărilor proiectate nu vor fi afectate apele de suprafață.

Toate activitățile prevăzute pentru implementarea proiectului propus se vor desfășura deasupra nivelului hidrostatic. Săpăturile pentru reparații la fundațiile stâlpilor se vor la adâncimi de cel mult 1,5 m sub nivelul fundațiilor, situație în care, prin execuția lucrărilor proiectate nu vor fi afectate apele subterane.

Implementarea PP nu are impact asupra rezervelor de apă de suprafață sau subterane din zonă.

C.1.5. Biodiversitate

Parcul Natural Porțile de Fier se remarcă prin diversitatea floristică și asociațiile vegetale ce caracterizează etajul nemoral la care se încadrează vegetația zonei de amplasare a proiectului propus.

Din punct de vedere biogeografic Parcul Natural Porțile de Fier se încadrează în Subprovincia banato – getică, ce este inclusă în Provincia dacică. Aceasta, la rândul ei, aparține Subregiunii Mediteraneene, prezența a numeroase specii submediteraneene și mediteraneene fiind un argument în acest sens. Influențele dacice și submediteraneene interacționează, ducând la formarea unor grupări vegetale complexe, ce constituie vegetația banatică de tip submediteranean.

În ansamblul ei, flora Parcului Natural Porțile de Fier este reprezentată prin toate cele cinci încregături ale regnului vegetal, după cum urmează:

- Phycophyta, cu 71 familii, 171 genuri și 549 specii;
- Lichenophyta, cu 34 familii, 67 genuri și 375 specii;
- Fungi, cu 48 familii, 252 genuri și 1077 specii;
- Bryophyta, cu 31 familii, 98 genuri și 296 specii;
- Cormophyta, cu 67 ordine cu 114 familii, 540 genuri, 1395 specii, 272 subspecii și 5 varietăți.

Studiul apartenenței areal geografice a speciilor de plante din arealul Parcului Natural Porțile de Fier relevă o dominanță netă a elementelor nordice sau apusene (cu un procent de 62,23%), respectiv a celor circumpolare, europene și continental-europene, medio-europene și medio-europene-mediteraneene, eurasiatice, inclusiv continentale, arcticalpine, alpine-balcanice, alpine-carpatică și atlanto-medio-europene. Acestea sunt urmate, ca pondere, de elementele sudice și endemice, respectiv elemente medio-atlantice, medio-eurosiberiene, balcanice și balcano-pontice, daco-balcanice, carpato-balcanice, dacice, balcanoalpino- carpatică și carpatică, cu un procent de 19,23%.

Elementele orientale sau continental-stepice, respectiv elementele ponto-panonice, ponto-mediteraneene și ponto-panono-balcanice, totalizează un procent de 11,07 %, iar elementele policore, respectiv cosmopolite și advenite, un procent de 6,75 %.

Numărul de elemente endemice, deși nu foarte mare, vine ca o completare a diversității mari de elemente fitogeografice. După diverse surse bibliografice (Matacă, Roman, Boșcaiu, Dihoru etc.), numărul endemitelor din arealul parcului variază între 28 și 33 de elemente, dintre care enumerăm: *Pinus nigra ssp.banatica*, *Minuartia cataractarum* Janka, *Cachrys ferulacea* L., *Stipa danubialis* Dihoru et Roman, *Tulipa hungarica* Borbas (care au arealul limitat numai în această zonă), *Dianthus banaticus* (Heuffel) Borbas, *Dianthus spiculifolius* Schur, *Campanula crassipes* Heuffel, *Dentaria glandulosa* Waldst. et Kit., *Sorbus dacica* Borbas, *Thymus comosus* Heuffel ex. Griseb. etc.

În Parcul Natural Porțile de Fier au fost identificate și descrise 171 de asociații vegetale de cormofite cuprinse în 20 clase de vegetație, din care 26 sunt endemice, fapt care dovedește încă o dată marea diversitate floristică a zonei.

Fauna Parcului Natural Porțile de Fier se compune din 5205 taxoni, dintre care 4873 nevertebrate și 332 vertebrate. Dintre vertebrate, o prezență ridicată înregistrează clasa Aves, cu 205 de reprezentanți, urmată de clasa Pisces, cu 63 de reprezentanți, cea mai slab reprezentată clasă fiind Amfibia, cu doar 12 taxoni.

Caracteristica faunei Parcului Natural Porțile de Fier o constituie amestecul de elemente boreale montane cu cele sudice mediteraneene și sud-estice ilirice, balcanice, moesiace, precum și caracterul relict al elementelor nordice și sudice, care au supraviețuit în enclave (R. Călinescu, S. Iana, 1964).

C.1.6. Flora și vegetația

Traseul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua se desfășoară sub forma unei fâșii cu lățimea de 37 m, în etajul nemoral, la altitudini 100 m (stâlpul nr. 66 la Ogradena, în apropierea DN 57) și 650 m (în zona Eibenthal - Bigăr). Culoarul LEA poate fi segmentat astfel:

- ◆ Tonson I - de la intrarea în PN Porțile de Fier și până în zona Ogradena pr. Valea Satului (stâlpii nr. 8 - 66), cuprinde terenuri cu folosințe agricole (pășuni, fânețe, teren arabil, vii și livezi) și folosințe forestiere (pășunile împădurite Orșova și Eșelnița, trupuri izolate de pădure aparținând O.S. Orșova – UP X Orșova, UP IX Eșelnița) dispuse mozaicat; lungime tronson = 10,62 km, din care:
- ◆ Tonson II - din zona Ogradena și până în zona Berzasca (stâlpii nr. 67 – 238 și nr. 9 - 31), cuprinde terenuri cu folosințe preponderent forestiere (pădure aparținând O.S. Orșova – UP VIII Ogradena, UP V Mraconia, UP IV Prisaca; OS. Berzasca – UP VIII Sirinia Nord, UP IX Sirinia Sud, pășune împădurită Berzasca), în care apar și enclave de teren agricol (în general pășuni și fânețe); lungime tronson = 34,50 km
- ◆ Tonson III - din zona Berzasca și până în zona Moldova Nouă (stâlpii nr. 32 – 180), cuprinde terenuri cu folosințe agricole (pășuni, fânețe, teren arabil, vii și livezi) și folosințe forestiere (pășuni împădurite Berzasca și Moldova Nouă, trupuri de pădure aparținând O.S. Moldova Nouă – UP VI Moldova Nouă) dispuse mozaicat; lungime tronson = 28,66 km.

Vegetația din amplasamentul proiectului propus și zona limitrofă este alcătuită în principal din păduri, în care se intercalează pajiști antropizate (pășuni, fânețe) și culturi agricole diverse, distribuția acestora fiind condiționată de particularitățile oropedoclimatice ale substratului, dar și de categoria de folosită a terenurilor.

De-a lungul culoarului LEA sunt caracteristice diversitatea fitocenologică, caracterul mozaicat al asociațiilor, schimbările și modificările frecvente ale etajării, toate acestea fiind în strânsă corelație cu orientarea versanților, a culoarelor de văi, cu diversitatea petrografică și litologică.

Flora și vegetația pădurilor (păduri din fondul forestier național, pășuni împădurite)

În zona împădurită, în culoarul de protecție al LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua vegetația forestieră este formată din arborete cu vârstă de cca. 50 de ani, din specii caracteristice tipului natural fundamental de pădure, cu structură relativ echienă, ca urmare a extragerii arborilor înalți pentru menținerea distanței între coronament și conductorii electrici. Compoziția vegetației forestiere existente este similară cu cea a arboretelor limitrofe din care s-a delimitat culoarul de protecție la construirea LEA..

În funcție de altitudinea la care se desfășoară traseul, vegetația forestieră existentă de-a lungul culoarului LEA se situează din punct de vedere fitoclimatic în:

- ◆ FD2 – Etajul deluros de cvercete (de gorun, cer, gârniță, amestecuri dintre acestea) și șleauri de deal (100 – 400/450 m, în care sunt cuprinse, în general, terenurile aflate în culoarul LEA pe tronsonul I (stâlpii nr. 8 - 66) și tronsonul III (stâlpii nr. 32 – 180). Vegetația forestieră existentă pe culoarul de siguranță reprezintă cca. 43% din suprafața împădurită din culoarul LEA (27,3434 ha) și este formată, preponderent, din asociații forestiere cu cvercinee de tipul cereto – gârnițete, amestecuri de gorun, gârniță și cer, gorunete (gorunete pure, gorunet cu cărpiniță), goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag, mai puțin din făgete.
- ◆ FD3 – Etajul deluros de gorunete, făgete și goruneto – făgete (350/400 – 650 m), în care sunt cuprinse, în general, terenurile aflate în culoarul LEA pe tronsonul II (stâlpii nr. 67 – 238 și nr. 9 - 31). Vegetația forestieră existentă pe culoarul de siguranță reprezintă cca. 57% din suprafața împădurită din culoarul LEA (36,2459 ha) și este formată, preponderent, din asociații forestiere de tipul: făgete (făgete pure, făgete cu carpen), goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag, mai puțin din gorunete (gorunete pure).

În structura pădurilor de fag (făgete pure, făgete cu carpen) specia majoritară este fagul comun (*Fagus sylvatica*), împreună cu care se mai întâlnesc *F. taurica*, *F. moesica*, *F. orientalis*, iar în unele arborete apare carpenul (*Carpinus betulus*), diseminat sau proporție de 1 – 2 zecimi din compoziție, formând element de arboret. În făgetele situate în treimea inferioară a versanților (sub 300 m altitudine), pe expoziții semiumbrite apar gorunul (*Quercus petraea*) și cerul (*Quercus ceris*), diseminat sau în proporție de 1 – 2 zecimi din compoziție, formând element de arboret. Pe întreg culoarul LEA, suprafața ocupată de asociații vegetale în care predomină fagul reprezintă cca 41% din suprafața împădurită, dispusă alternativ cu asociații vegetale caracteristice altor specii. În pădurile de fag subarboretul, de regulă lipsește, acesta fiind suplinit de semințșul neutilizabil de fag. Local, în special în sectoarele înguste, se observă o tendință de inversiune de vegetație, fagul coborând sub gorun (pe versanții nordici de pe cursul mijlociu al văilor afluenților Dunării). Arbuștii identicați în zona pădurilor de fag sunt

din speciile: alun (*Corylus avellana*), păducel (*Crataegus monogyna*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), clocotiș (*Staphylea pinnata*), corn (*Cornus sanguinea*), soc (*Sambucus nigra*) ș.a.

În asociațiile forestiere de fag și gorun (goruneto – făgete și șleau de deal cu gorun și fag), speciile predominante sunt fagul (*Fagus sp.*) sau gorunul (*Quercus petraea*) în asociere cu alte specii: *Quercus ceris*, *Tilia sp.*, *Carpinus betulus*, *Prunus avium*, *Populus tremula* ș.a. Suarboretul este slab reprezentat, grad de acoperire mai mare întâlnindu-se în zonele cu procent mai ridicat al gorunului, în arborete rărite. Pe întreg culoarul LEA, suprafața ocupată de asociații forestiere de fag și gorun reprezintă cca 33% din suprafața împădurită, dispusă alternativ cu asociații forestiere caracteristice altor specii. Arbuștii identificați în zona goruneto - făgetelor sunt din speciile: alun (*Corylus avellana*), păducel (*Crataegus monogyna*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), clocotiș (*Staphylea pinnata*), corn (*Cornus mas*), sânger (*Cornus sanguinea*), soc (*Sambucus nigra*) ș.a.

Asociațiile forestiere în care specia predominantă este gorunul (*Quercus petraea*) formează arborete pure (gorunete) sau cu participarea fagului (*Fagus sp.*) în amestec (1 – 2 zecimi din compoziție), diseminat se întâlnesc și alte specii de foioase (*Tilia platyphyllos*, *Carpinus betulus*, *Quercus ceris*, *Acer platanoides*, *Acer campestre*, *Fraxinus excelsior*, *Fraxinus ornus*). În zona amplasamentului proiectului propus aceste asociații forestiere au fost identificate pe cca. 18% din suprafața împădurită a culoarului LEA, situându-se între 200 m (sau chiar mai jos) și 650 m, ocupând zone cu pante în general reduse. Dintre speciile de cvercinee, apare și gorunul transilvănean (*Quercus polycarpa*), element balcano – caucazian întâlnit în porțiunile mai uscate și mai calde din partea superioară a versanților însoriți. Diseminat, în special în pădurile de pe versanții însoriți și semiînsoriți apar *Prunus avium*, *Corylus colurna*, *Sorbus torminalis*, *Tilia tomentosa*. Pe versanți însoriți, cu pante mari și soluri superficiale, în compoziția asociațiilor cu gorun participă cărpinița (*Carpinus orientalis*), diseminat sau cu 1 – 3 zecimi. Arbuștii identificați în zona gorunetelor sunt din speciile: alun (*Corylus avellana*), corn (*Cornus mas*), sânger (*Cornus sanguinea*), salbă moale (*Evonymus europaeus*), clocotiș (*Staphylea pinnata*), măceș (*Rosa canina*), păducel (*Crataegus sp.*) ș.a.

La altitudini cu valori mai mici de 300 m se întâlnesc asociații forestiere care formează pădurile de amestec cu elemente termofile, situate pe suprafețe morfologice însorite și semiînsorite, alcătuită mai ales din asociații forestiere în care, domină specii termofile: cerul (*Quercus cerris*), gârnița (*Quercus frainetto*), stejar pufos (*Quercus pubescens*) și cărpiniță (*Carpinus orientalis*) în asociere și cu gorunul (*Quercus petraea*). Suprafețele ocupate de aceste asociații vegetale se regăsesc pe cca. 7% din suprafața împădurită a culoarului LEA, în puncte dispersate, localizate în principal în zona cuprinsă între Berzasca – Moldova Nouă (tronson III), precum și în zona de intrare în PN Porțile de Fier între Orșova - Ogradena (Tronson I). Caracteristica acestor păduri de gorun, cer și gârniță este prezența unui subarboret bogat în elemente termofile: cărpiniță (*Carpinus orientalis*), care în unele situații detine o pondere însemnată în compoziție ajungând până la element de arboret, mojdrean (*Fraxinus ornus*), scumpia (*Cotinus coggygria*), liliacul sălbatic (*Syringa vulgaris*). Arbuștii identificați în zona gorunetelor sunt din speciile: corn (*Cornus mas*), sânger (*Cornus sanguinea*), păducel (*Crataegus monogyna*), salbă moale

(*Evonymus europaeus*), lemn căinesc (*Ligustrum vulgare*), porumbar (*Prunus spinosa*), măceș (*Rosa canina*), călin (*Viburnum lantana*) ș.a.

Flora ierbacee însoțitoare a asociațiilor forestiere identificată în amplasamentul proiectului propus este cea specifică zonei geografice și condițiilor staționale pe care acestea sunt localizate, astfel:

- în pădurile de amestec cu elemente termofile (FD2) flora ierbacee este de tipul oligomezotrof - mezoxerofit "*Genistra tinctoria – Poa nemoralis*" (*Genistra tinctoria, Poa nemoralis, Carex contigua, Dactylis glomerata, Galium pseudoaristatum, Lapsana communis, Melampyrum bihariense, Cytisus nigricans etc.*) sau tipul eurimezotrof – mezoxerofit până la ultrahigrofit "*Carex – Poa nemoralis*" (*Carex caryophillea, C. contigua, C. divulsa, C. praecox, c. tomentosa, Poa pratensis, P. nemoralis, Calamagrostis epigeiros, Centaurium umbellatum, Glechoma hirsutum, Lychnis coronaria, Lysimachia nummularia, Potentilla argentea, Veronica chamaedrys etc.*);
- în gorunete (pure sau amestecate) goruneto – fâgete și șleau de deal cu gorun și fag, flora ierbacee este de tipul oligotrof – mezoxerofit (FD2) "*Luzula albida*" (*Luzula albida, Asperula odorata, Calamagrostis arundinacea, Carex pilosa, Cytisus nigricans, Festuca altissima, Galium schultesii, Genistra tinctoria, Lathyrus vernus, Mycelis muralis, Pyrola secunda, Veronica officinalis etc.*), tipul eurimezotrof – mezoxerofit până la ultrahigrofit (FD2) "*Carex – Poa nemoralis*" (*Carex caryophillea, C. contigua, C. divulsa, C. praecox, C. tomentosa, Poa pratensis etc.*), tipul eurimezotrof – mezoxerofit până la ultrahigrofit (FD3) "*Poa pratensis – Carex caryophillea*" (*Carex caryophillea, Poa pratensis, Agrostis stolonifera, Brachypodium silvaticum, Calamagrostis epigeiros, Carex praecox, Dactylis glomerata, Veronica chamaedrys, Lysimachia nummularia etc.*) sau tipul oligotrof – mezoxerofit (FD3) "*Luzula albida*" (*Cytisus nigricans, Genistra tinctoria, Luzula albida, Poa nemoralis, Veronica officinalis, Calamagrostis arundinacea, Deschampsia flexuosa, Hieracium transsilvanicum, Lathyrus niger, Melampyrum bihariense, Vaccinium myrtillus etc.*);
- în fâgete de deal (pure sau amestecate), flora ierbacee este de tipul oligomezotrof – mezofit "*Festuca altissima*" (*Festuca altissima, Asperula odorata, Calamagrostis arundinacea, Carex pilosa, Dryopteris filix-mas, Galium schultesii, Genistra tinctoria, Hieracium transsilvanicum, Luzula albida, Melampyrum bihariense, Poa nemoralis, Stellaria holostea, Veronica officinalis etc.*), tipul mezotrof – mezofit "*Asperula - Asarum*" (*Asarum europaeu, Asperula odorata, Euphorbia amygdaloides, Glechoma hirsutum, Lathyrus vernus, Mycelis muralis, Pulmonaria officinalis, Allium ursinum, Brachypodium silvaticum, Carex pilosa, C. silvatica, Dentaria bulbifera, Galium schultesii, Geranium robertianum, Geum urbanum, Glechoma hederaceum, Melica uniflora, Mercurialis perrenis, Polygonatum multiflorum, Sanicula europaea, Stellaria holostea, Rubus hirtus etc.*), tipul oligomezotrof – mezohigrofit "*Rubus hirtus*" (*Asperula odorata, Brachypodium silvaticum, Luzula albida, Melica uniflora, Galium schultesii, Lathyrus vernus, Mycelis muralis, Sanicula europaea etc.*).

Flora și vegetația pajiștilor (pășuni, fânețe)

Vegetația primară a pajiștilor este foarte mult modificată de intervențiile antropice. Pajiștile (pășuni și fânețe) sunt destul de restrânse ca suprafață, fiind intercalate între păduri și terenuri agricole.

La altitudini de până la 300 m pe pajiștile naturale (pășuni, fânețe) predomină grupa asociațiilor xeroterme specifice pajiștilor din subetajul pădurilor termofile, ce vegetează pe pante ondulate și mai puțin abrupte, cu expoziție sudică, sud – vestică și sud – estică, reprezentative fiind pajiștile cu păiuș (*Festuca valesiaca*), bărboasă (*Botriochloa ischaemum*) și obsigă (*Bromus tectorum*). Acestea se întâlnesc preponderent în tronsoanele I (Topleț - Orșova - Eșelnița) și III (la vest de Berzasca – Sichevița – Coronini – Moldova Nouă).

Grupa asociațiilor xeromezofile este localizată pe versanți și pe alte suprafețe morfologice cu expoziție variată, la altitudini de peste 300 m, fiind reprezentative pajiștile cu obsigă (*Brachypodium pinnatum*), zăzanie (*Lolium perenne*) și, în mod deosebit, cu sadină (*Chrysopogon gryllus*). Acestea se întâlnesc în special, în enclavele din tronsonul II și în zona mai înaltă din tronsonul III.

În zona culoarului LEA s-au identificat numeroase specii de plante ierbacee din flora specifică zonei: feriga de câmp (*Pteridium aquilinum*), pedicuța (*Lycopodium clavatum*), sadina (*Chrysopogon gryllus*), năgară (*Stipa capillata*), colilia (*Stipa joannis*, *S. lessigiana*), timoftica (*Phleum sp.*), păiuș (*Agrostis*, *Festuca sulcata*, *F. pseudovina*, *F. valesiaca*), firuța (*Poa pratensis*, *P. bulbosa*), obsiga (*Bromus iernis*, *B. mollis*, *B. japonicus*), țapoșica (*Nardus stricta*), pir (*Agropyron cristatum*, *A. intermedium.*), mălaiul cucului (*Luzula campestris*), măcriș mărunț (*Rumex acetosella*), alior (*Euphorbia cyparissias*), liliuța (*Anthericum ramosum*), bălușca (*Ornithogalum sp.*), sparanghel (*Asparagus officinalis*), gușa porumbelului (*Silene otites.*), cornuț (*Cerastium sp*), luminoasă (*Clematis recta*), mac de câmp (*Papaver dubium*), flămânzica (*Draba verna*), fragi de câmp (*Fragaria viridis*), aglică (*Filipendula hexapetala*), urda vacii (*Lepidium draba*), găscarița (*Arabis hirsuta*), trifoi, trifoiș (*Trifolium montanum*, *T. campestre*), scaiul dracului (*Eryngium campestre*), cosicel (*Seseli annuum*, *S. varium*), morcov (*Daucus carota*), smeoaiă (*Libanotis montana*), torțel (*Cuscuta ephymum*), busuioc sălbaic (*Prunella laciniata*), salvia (*Salvia sp.*), pătlagina (*Plantago media*, *P. lanceolata*), rogozuri (*Carex caryophyllea*, *C. humilis*, *C. praecox*), lipitoare (*Asperula glauca*, *A. cynanchica*), coada șoricelului (*Achillea millefolium*, *A. setacea*), margareta (*Chrysanthemum leucanthemum*), ceapa ciorii (*Gagea pusilla*), hajma păsărească (*Allium flavum*), stânjenel (*Iris pumilla*), piciorul cocoșului (*Ranunculus bulbosus*), albița (*Alyssum alyssoides*, *A. desertorum*), rușcuța de primăvară (*Adonis vernalis*), mixande sălbatică (*Erysimum pannonicum*), ciurlan (*Rapistrum perene*), drobușor (*Isatis tinctoria*), iarba de șoaldină (*Sedum acre*, *S. sexangulare*), scrântitoare (*Potentilla argentea*), turița mare (*Agrimonia eupatoria*), drobița (*Genistra tinctoria*, *G. sagittalis*), drob (*Cytisus nigricans*, *C. leucotrichus.*), lucernă sălbatică (*Medicago falcata*, *M. lupulina*, *M. minima*), ghizdei (*Lotus corniculatus*), inul galben (*Linum flavium*), pojarnița (*Hypericum perforatum*), iarba osului (*Helianthemum nummularium*, *H. hirsutum*, *H. canum*), barba boierului (*Ajuga laxmannii*), jaleș de câmp (*Stachys recta*), lumânărică, coada vacii (*Verbascum phlomoides*, *V. lychnitis*), sânziene (*Galium verum*, *G.*), sipica (*Scabiosa ochroleuca*), iarba mare (*Inula sp.*), pelinița (*Artemisia austriaca*, *A. pontica*, *A. campestris.*), rujina (*Senecio jacobaea*), turtă (*Carlina vulgaris*), scai (*Centaurea orientalis*), barba caprei (*Tragopon dubius*), răsfug (*Chondrilla juncea*), gălbenuși (*Crespis rhoeadifolia*), vulturica (*Hieracium pillosela*, *H. bauhinii*), garofița (*Dianthus carthusianorum*), ciocul berzei (*Geranium sanguineum*), iarba lăptoasă (*Polygala major*), volbura (*Convolvus cantabricus*), cimbrisor (*Thymus sp.*), ciulin (*Cardus nutans*), scai

(*Cirsium lanceolatum*), viorele (*Viola hirta*, *V. collina*), plevaița (*Xeranthemum annuum*), ineață, in (*Linum austriacum*, *L. hirsutum*), miruța (*Anchusa officinalis*, *A. barrelieri*), nu-mă-uita (*Myosotis sp.*), șopârlița, stejărel (*Veronica orchidea*, *V. chamaedrys*), măciuca ciobanului (*Echinops sp.*), mazăriche (*Vicia grandiflora*), clocotici (*Rhinanthus sp.*), păpădie (*Taraxacum officinale*), brândușa de toamnă (*Colchicum autumnale*) etc.

Având în vedere că terenurile pe care s-au efectuat releveele sunt accidentate, forma suprafețelor pe care s-au făcut descrierile au fost dreptunghiulare, cu latura mică egală cu lățimea culoarului LEA, variabile ca mărime în funcție de mărimea asociațiilor.

Abundența se poate evalua prin scări cu limite destul de largi sau determina, în zone cu mare stabilitate stațională, exact prin numărarea exemplarelor fiecărui taxon întâlnit în suprafața de descriere. Evaluarea abundenței se face obișnuit cu ajutorul scării Braun-Blanquet :

1 = exemplare foarte puține

2 = exemplare puține

3 = exemplare puțin numeroase

4 = exemplare numeroase

5 = exemplare foarte numeroase

Scara ce se bazează pe indicii de mai sus mai sus prezentată se sprijină pe distanța medie între exemplarele fitopopulației astfel:

Distanța medie între plante (in cm)	>4000	400 - 4 000	40 - 400	10 - 40	Sub 10
Numărul aproximativ de plante					
Indicii scării Braun-Blanquet	1	2	3	4	5

Evaluarea acoperirii s-a stabilit și se stabilește încă prin apreciere folosind diverse scări. În studiul de față s-a utilizat scara Braun – Blanquet cu următoarele trepte :

1 = acoperire foarte redusă 1 – 10 %

2 = acoperire între 10 – 25% din suprafață

3 = acoperire între 25 – 50% din suprafață

4 = acoperire între 50 – 75 % din suprafață

5 = acoperire 75 – 100 % din suprafață

Pentru a lucra cu o singură scară în această lucrare s-a utilizat scara de abundență – dominantă (combinarea celor doi parametri cantitativi) după cum urmează :

r = 1- 5 exemplare cu acoperire neglijabilă

+ = puține exemplare, acoperire redusă, sub 1 %

1 = multe exemplare cu acoperire redusă sau puține exemplare cu acoperire mai mare 1- 10%

2 = foarte multe exemplare sau cu acoperire de 10 -25 % din suprafața

3 = acoperire între 25 – 50 % din suprafața, numărul exemplarelor indiferent

4 = acoperire între 50 – 75 % din suprafața, numărul exemplarelor indiferent

5 = acoperire între 75 – 100 % din suprafața, numărul exemplarelor indiferent

Releveul nr. 1 - între stâlpii nr. 27 – 28 LEA 110 Kv Topleț - Cozla

- păiuș (<i>Festuca valesiaca</i>)	+
- bărboasă (<i>Botriochloa ischaemum</i>)	r
- obsigă (<i>Bromus tectorum</i>)	+
- feriga de câmp (<i>Pteridium aquilinum</i>)	1
- iarba câmpului – Păiuș (<i>Agrostis</i> sp.)	+
- pir (<i>Agropyron</i> sp)	+
- mălaiul cucului (<i>Luzula campestris</i>)	+
- măcriș mărunț (<i>Rumex acetosella</i>)	+
- țapoșica (<i>Nardus stricta</i>)	+
- trifoi, trifoiș (<i>Trifolium campestre</i>)	+
- morcov (<i>Daucus carota</i>)	+
- coada șoricelului (<i>Achillea millefolium</i>)	+
- margareta (<i>Chrysanthemum leucanthemum</i>)	+
- ghizdei (<i>Lotus corniculatus</i>)	+
- volbura (<i>Convolvus cantabricus</i>)	+
- 1898 pipiriguț (<i>Eleocharis carniolica</i>)	+
- lumânărică, coada vacii (<i>Verbascum phlomoides</i>)	+
- pelinița (<i>Artemisia campestris.</i>)	+
- turtă (<i>Carlina vulgaris</i>)	r
- cimbrisor (<i>Thymus</i> sp.)	+
- păducel (<i>Crataegus</i> sp.)	r
- porumbar (<i>Prunus spinosa</i>)	r
- măceș (<i>Rosa</i> sp)	r
- mojdrean (<i>Fraxinus ornus</i>)	r

Releveul nr. 2 - între stâlpii nr. 54 – 55 LEA 110 Kv Topleț - Cozla

- păpădie (<i>Taraxacum officinale</i>)	+
- rujina (<i>Senecio jacobaea</i>)	+
- păiuș (<i>Festuca valesiaca</i>)	+
- obsigă (<i>Bromus tectorum</i>)	+
- drob (<i>Cytisus nigricans, C. leucotrichus.</i>)	r
- iarba câmpului – Păiuș (<i>Agrostis</i> sp.)	+
- pir (<i>Agropyron</i> sp)	+
- mălaiul cucului (<i>Luzula campestris</i>)	+
- drobița (<i>Genistra tinctoria</i>)	+
- țapoșica (<i>Nardus stricta</i>)	+
- trifoi, trifoiș (<i>Trifolium campestre</i>)	+
- morcov (<i>Daucus carota</i>)	+
- coada șoricelului (<i>Achillea millefolium</i>)	+
- margareta (<i>Chrysanthemum leucanthemum</i>)	+
- ghizdei (<i>Lotus corniculatus</i>)	+
- lumânărică, coada vacii (<i>Verbascum phlomoides</i>)	+
- pelinița (<i>Artemisia campestris.</i>)	+
- turtă (<i>Carlina vulgaris</i>)	r
- cimbrisor (<i>Thymus</i> sp.)	+
- păducel (<i>Crataegus</i> sp.)	+
- porumbar (<i>Prunus spinosa</i>)	+
- măceș (<i>Rosa</i> sp)	+
- mojdrean (<i>Fraxinus ornus</i>)	+
- cer (<i>Quercus ceris</i>)	+
- tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>)	+

Releveul nr. 3 - între stâlpii nr. 85 – 86 LEA 110 Kv Toplet - Cozla

- drob (<i>Cytisus nigricans</i> , <i>C. leucotrichus</i>)	r
- drobița (<i>Genistra tinctoria</i>)	+
- păducel (<i>Crataegus sp.</i>)	+
- corn (<i>Cornus mas</i>)	+
- măceș (<i>Rosa sp</i>)	+
- mojdrean (<i>Fraxinus ornus</i>)	+
- cer (<i>Quercus ceris</i>)	1
- tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>)	+
- cărpiniță (<i>Carpinus orientalis</i>)	+
- bărcoace (<i>Cotoneaster integerrima</i>)	+
- gorun (<i>Quercus petraea</i>)	1
- fag (<i>Fagus sylvatica</i>)	r
- scumpie (<i>Cotinus coggygia</i>)	r
- salbă moale (<i>Evonymus verrucosa</i>)	+
- arțar tătărească (<i>Acer tataricum</i>)	r
- ulm (<i>Ulmus glabra</i>)	r
- păiuș de munte (<i>Festuca drymeia</i>)	+
- vinariță (<i>Asperula odorata</i>)	+
- colțisor (<i>Dentaria bulbifera</i>)	+
- laptele căinelui (<i>Euphorbia amygdaloides</i>)	+
- cucută de pădure (<i>Galium schultesii</i>)	+
- silnic (<i>Glechoma hirsuta</i>)	+
- cerențel (<i>Geum urbanum</i>)	+
- mărgică (<i>Melica uniflora</i>)	+
- firuță (<i>Poa nemoralis</i>)	+
- stejărel (<i>Veronica officinalis</i>)	+

Releveul nr. 4 - între stâlpii nr. 119 – 120 LEA 110 Kv Toplet - Cozla

- păducel (<i>Crataegus sp.</i>)	+
- corn (<i>Cornus mas</i>)	+
- tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>)	+
- gorun (<i>Quercus petraea</i>)	1
- fag (<i>Fagus sylvatica</i>)	2 - 3
- carpen (<i>Carpinus betulus</i>)	+
- sorb de câmp (<i>Sorbus torminalis</i>)	r
- cireș (<i>Cerasus avium</i>)	r
- alun (<i>Corylus avellana</i>)	r
- sânger (<i>Cornus sanguinea</i>)	+
- soc (<i>Sambucus nigra</i>)	+
- salbă moale (<i>Evonymus verrucosa</i>)	+
- floarea paștelui (<i>Anemone nemorosa</i>)	+
- pochivnic (<i>Asarum europaeum</i>)	+
- drăgaică, sânziene albe (<i>Galium mollugo</i>)	+
- șovar (<i>Carex sylvatica</i>)	+
- meișor (<i>Milium effusum</i>)	+
- brei (<i>Mercurialis perennis</i>)	+
- 4066 feriguță (<i>Asplenium adulterinum</i>)	r
- ciuboțica cucului (<i>Pulmonaria officinalis</i>)	+
- sănișoară (<i>Sanicula euopaea</i>)	+
- dumbravnic (<i>Melittis melissophyllum</i>)	+
- clopoței (<i>Campanula persicifolia</i>)	+
- orăștică (<i>Lathyrus niger</i> , <i>L. vernus</i>)	+
- 1939 turița mare (<i>Agrimonia pilosa</i>)	r

Releveul nr. 5 - între stâlpii nr. 198 – 199 LEA 110 Kv Toplet - Cozla

- păducel (<i>Crataegus sp.</i>)	+
- paltin de munte (<i>Acer pseudoplatanus</i>)	r
- tei pucios (<i>Tilia cordata</i>)	r
- cer (<i>Quercus ceris</i>)	+
- fag (<i>Fagus sylvatica</i>)	2 - 3
- carpen (<i>Carpinus betulus</i>)	+
- sorb de câmp (<i>Sorbus torminalis</i>)	r
- cireș (<i>Cerasus avium</i>)	r
- alun (<i>Corylus avellana</i>)	r
- salbă moale (<i>Evonymus verrucosa</i>)	+
- floarea paștelui (<i>Anemone nemorosa</i>)	+
- mălaiul cucului (<i>Luzula albida</i>)	+
- drăgaică, sânziene albe (<i>Galium mollugo</i>)	+
- rogoz păros (<i>Carex pilosa</i>)	+
- meișor (<i>Milium effusum</i>)	+
- ciuboțica cucului (<i>Pulmonaria officinalis</i>)	+
- sănișoară (<i>Sanicula euopaea</i>)	+
- dumbravnic (<i>Melittis melissophyllum</i>)	+
- clopoței (<i>Campanula persicifolia</i>)	+
- orăștică (<i>Lathyrus niger, L. vernus</i>)	+
- iarbă moale (<i>Stellaria holostea</i>)	+
- colțisor (<i>Dentaria bulbifera</i>)	+
- colțunii popii (<i>Viola silvestris</i>)	+
- 4066 feriguță (<i>Asplenium adulterinum</i>)	r

Releveul nr. 6 - între stâlpii nr. 10 – 11 LEA 110 Kv Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă

- drob (<i>Cytisus nigricans, C. leucotrichus</i>)	r
- drobița (<i>Genistra tinctoria</i>)	+
- păducel (<i>Crataegus sp.</i>)	+
- corn (<i>Cornus mas</i>)	+
- măceș (<i>Rosa sp</i>)	+
- mojdrean (<i>Fraxinus ornus</i>)	+
- cer (<i>Quercus ceris</i>)	1
- tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>)	1
- cărpiniță (<i>Carpinus orientalis</i>)	1
- bărcoace (<i>Cotoneaster integerrima</i>)	+
- gorun (<i>Quercus petraea</i>)	1
- fag (<i>Fagus sylvatica</i>)	r
- scumpie (<i>Cotinus coggygria</i>)	r
- salbă moale (<i>Evonymus verrucosa</i>)	+
- arțar tătăresc (<i>Acer tataricum</i>)	r
- ulm (<i>Ulmus glabra</i>)	r
- păiuș de munte (<i>Festuca drymeia</i>)	+
- vinariță (<i>Asperula odorata</i>)	+
- colțisor (<i>Dentaria bulbifera</i>)	+
- laptele câinelui (<i>Euphorbia amygdaloides</i>)	+
- cucută de pădure (<i>Galium schultesii</i>)	+
- silnic (<i>Glechoma hirsuta</i>)	+
- cerențel (<i>Geum urbanum</i>)	+
- mărgică (<i>Melica uniflora</i>)	+
- firuță (<i>Poa nemoralis</i>)	+
- stejărel (<i>Veronica officinalis</i>)	+
- colțunii popii (<i>Viola silvestris</i>)	+

Releveul nr. 7 - între stâlpii nr. 65 – 66 LEA 110 Kv Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă

- păducel (<i>Crataegus sp.</i>)	r
- porumbar (<i>Prunus spinosa</i>)	r
- măceș (<i>Rosa sp.</i>)	r
- mojdrean (<i>Fraxinus ornus</i>)	r
- păiuș (<i>Festuca valesiaca</i>)	+
- bārboasă (<i>Botriochloa ischaemum</i>)	r
- obsigă (<i>Bromus tectorum</i>)	+
- feriga de câmp (<i>Pteridium aquilinum</i>)	1
- iarba câmpului – Păiuș (<i>Agrostis sp.</i>)	+
- pir (<i>Agropyron sp.</i>)	+
- 1898 pipiriguț (<i>Eleocharis carniolica</i>)	+
- mălaiul cucului (<i>Luzula campestris</i>)	+
- țapoșica (<i>Nardus stricta</i>)	+
- trifoi, trifoiăș (<i>Trifolium campestre</i>)	+
- morcov (<i>Daucus carota</i>)	+
- coada șoricelului (<i>Achillea millefolium</i>)	+
- margareta (<i>Chrysanthemum leucanthemum</i>)	+
- ghizdei (<i>Lotus corniculatus</i>)	+
- volbura (<i>Convolvus cantabricus</i>)	+
- lumânărică, coada vacii (<i>Verbascum phlomoides</i>)	+
- pelinița (<i>Artemisia campestris.</i>)	+
- turtă (<i>Carlina vulgaris</i>)	r
- cimbrisor (<i>Thymus sp.</i>)	+

Releveul nr. 8 - între stâlpii nr. 151 – 152 LEA 110 Kv Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă

- păducel (<i>Crataegus sp.</i>)	r
- porumbar (<i>Prunus spinosa</i>)	r
- măceș (<i>Rosa sp.</i>)	r
- mojdrean (<i>Fraxinus ornus</i>)	r
- păiuș (<i>Festuca valesiaca</i>)	+
- bārboasă (<i>Botriochloa ischaemum</i>)	r
- obsigă (<i>Bromus tectorum</i>)	+
- feriga de câmp (<i>Pteridium aquilinum</i>)	1
- iarba câmpului – Păiuș (<i>Agrostis sp.</i>)	+
- pir (<i>Agropyron sp.</i>)	+
- mălaiul cucului (<i>Luzula campestris</i>)	+
- țapoșica (<i>Nardus stricta</i>)	+
- trifoi, trifoiăș (<i>Trifolium campestre</i>)	+
- morcov (<i>Daucus carota</i>)	+
- coada șoricelului (<i>Achillea millefolium</i>)	+
- margareta (<i>Chrysanthemum leucanthemum</i>)	+
- ghizdei (<i>Lotus corniculatus</i>)	+
- volbura (<i>Convolvus cantabricus</i>)	+
- lumânărică, coada vacii (<i>Verbascum phlomoides</i>)	+
- pelinița (<i>Artemisia campestris.</i>)	+
- turtă (<i>Carlina vulgaris</i>)	r
- cimbrisor (<i>Thymus sp.</i>)	+
- 1898 pipiriguț (<i>Eleocharis carniolica</i>)	+

Alte specii de plante enumerate în studiu s-au identificat itinerant, pe traseul LEA.

Pe pajiști se întâlnesc și exemplare izolate sau pâlcuri din specii de arbori și arbuști din flora specifică zonei: bārcoace (*Cotoneaster integerrima*), păducel (*Crataegus sp.*), porumbar (*Prunus spinosa*), vișin turcesc

(*Padus mahaleb*), măceș (*Rosa sp*), cărpiniță (*Carpinus orientalis*), alun (*Corylus avellana*), cer (*Quercus ceris*), gorun (*Quercus petraea*), fag (*Fagus sylvatica*), tei argintiu (*Tilia tomentosa*), arțar tătărească (*Acer tataricum*), plop tremurător (*Populus tremula*), scumpie (*Cotinus coggygria*), salbă moale, râioasă (*Evonymus verrucosa*, *E. europea*), mojdrean (*Fraxinus ornus*) etc.

Specii de plante protejate menționate în formularul standard al ROSCI0206 Porțile de Fier

În zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat și câteva specii de plante protejate menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- 1898 pipiriguț (*Eleocharis carniolica*), 4066 feriguță (*Asplenium adulterinum*), 1939 turița mare (*Agrimonia pilosa*);
- alte specii de plante pentru care este important situl de importanță comunitară: *Carex hallerana*, *Centaurea atropurpurea ssp. atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *C. uralensis ssp. multifida*, *Cirsium creticum*, *Colchicum autumnale*, *Convolvulus althaeoides ssp. tenuissimus*, *Corylus colurna*, *Crocus flavus*, *C. reticulatus*, *Cynosurus echinatus*, *Digitalis ferruginea*, *Echinops bannaticus*, *Euphorbia myrsinites*, *Festuca vaginata*, *Fritillaria orientalis*, *Fumaria kralikii*, *F. thuretii*, *Gagea bohémica*, *Galanthus nivalis*, *Gladiolus illyricus*, *Heliotropium supinum*, *Hypericum rochelii*, *Iris pseudacorus*, *Linum uncinatum*, *Minuartia cataractarum*, *M. hamata*, *M. hirsuta ssp. frutescens*, *Onobrychis alba*, *Onosma arenaria*, *O. heterophylla*, *Orchis coriophora ssp. fragrans*, *O. laxiflora ssp. elegans*, *O. mascula ssp. signifera*, *O. militaris*, *O. morio ssp. morio*, *O. morio ssp. picta*, *O. pallens*, *O. papilionacea*, *O. purpurea*, *O. simia*, *Polygala supina ssp. hospita*, *Salix alba*, *S. fragilis*, *Saponaria glutinosa*, *Scorzonera lanata*, *Sedum dasyphyllum*, *Stipa bromoides*, *S. eriocaulis*, *Thymus comosus*, *Tragopogon balcanicus*, *T. floccosus*, *Veronica spicata ssp. crassifolia*, *Vulpia ciliata*.

C.1.7. Fauna

Fauna din teritoriul studiat este cea specifică regiunii de dealuri aflată la confluența cu câmpia și lunca. Ca urmare a diversității mediilor de viață, se întâlnește o bogată și heterogenă faună de origini diferite, dar cu preponderență a elementelor sudice. Particularitatea faunei constă în prezența numeroaselor elemente faunistice specifice în egală măsură regiunilor de deal, câmpie și lunci. În ecosistemele naturale (păduri, tufărișuri, pășuni, fânețe) fauna ocupă solul, covorul vegetal și apele, remacându-se printr-o mare diversitate.

Nevertebrate

Fauna de nevertebrate din teritoriul studiat cuprinde numeroase specii de artropode, miriapode, moluște, viermi, precum și din microfaună (rotifere, brizoare, celenterate, orotozoare).

Artropodele din clasa INSECTA au cea mai numeroasă și diversă reprezentare. În zonă sunt prezente unele specii de insecte fără aripi care trăiesc pe sub frunze (g. *Eosentemon*, g. *Sminthurides*) sau pe plantele de pe malul apelor (*Podura aquatica*).

Teritoriul este populat cu numeroase insecte cu aripi care trăiesc la nivelul solului și în subsol, pe plantele ierbacee sau arboricole sau în apa:

- insecte care trăiesc în apropierea cursurilor de apă, din care unele cu ciclul de viață scurt (efemeridele care trăiesc 2 – 3 săptămâni), în stadiul larvar populează apele curgătoare (ord. Ephemeroptera, cea mai cunoscută fiind *Ephemera vulgata*); ord. Odonata (libelule) este prezent, în principal, prin specii din familiile: Calopterygidae (*Calopteryx virgo*, *Calopteryx splendens*), Cordulegastridae (g. Cordulegaster) și Libellulidae (*Libelula depressa* etc.); ord. Trichoptera (cu reprezentați în fauna României din 17 familii și numeroase genuri); ord. Coleoptera – coleoptere polifage de apă (boul de baltă – *Hydrous piceus*, etc..
- insecte exclusiv terestre: ord. Thysanoptera (tripși - specii fitofage unele dăunătoare agriculturii), ord. Mantodea (călugărița – *Mantis religiosa*), ord. Orthoptera (cosașul verde – *Tettigonia viridisima*, cosașul mic – *Locusta cantas*, călușelul – *Decticus verucivorus*, greierul de câmp – *Gryllus campestris*, coropișnița – *Gryllotalpa gryllotalpa*, lăcusta călătoare – *Locusta migratoria*, pâraitoarea – *Psophus stridulus* etc.), ord. Dermaptera (urechelnița – *Forficula auricularia*), ord. Neuroptera (leul furnicilor – *Myrmeleon formicarius*), ord. Rafidioptera (musculița cu gât de cămilă – *Raphidia crassicornis*), ord. Coleoptelilor (cărăbușii: cărăbușul de mai – *Melolontha melolontha*, cărăbușelul – *Amphimallon aolstitialia*, cărăbușul marmorat – *Polyphylla fullo*, cărăbușul de pădure – *Melolontha hippocastani*, ileana – *Cetenia aurata*, băligarul – *Geotrupes stercorarius*, băligarul de pădure – *Geotrupes stercororus*, forfecarul – *Lethrus apterus*, g. *Aphodius*, *Sisyphus schaefferi*, carabanul – *Oryctes nasicornis*, rădașca – *Lucanus cervus* etc.; coleoptere adefage terestre: repede – *Cicindela campestris*, *Carabus dauturus*, *Carabus auronites*, *Calosoma sycophanta*, *Brachynus crepitans*; groparii: groparul – *Necrophagus vespillo*, *Phosphuga atrata*; gândacii cu elitre moi: manornicul – *Moloe proscarabeus*, lupul albinelor – *Trichodes apiarius*, *Staphylinus olens*, muscariul – *Cantharis fusca*, cățelul de frasin – *Lytta vesicatoria*, licuriciul – *Lampyrus noctiluca*, gândacul pocnitor – *Agriotes lineatus*, buburuza – *Coccinella septempunctata*; gândacii cu antene lungi: strălucitorul – *Aromia moscata*, croitorul – *Cerambyx cerdo*, *Saperda carcarias*, *Strangalia maculata*, *Acanthocinus aedilis*, gândacul plopului – *Chrysomela populi*, gândacul ulmului – *Xanthogaleruca luteola*; gândacii cu rât: gândacul de măr – *Anthonomus pomorum*, prunarul – *Involvus cupreus*, alunarul – *Balaninus nucum*; carii: cariul prunului – *Agrylus viridis*), ord. Hymenoptera (albinele: abina cu patru brăie – *Halictus quadricinctus*, albina cu blană – *Anthophora parietina*, albina cu pantaloni – *Dasypoda plumites*, g. *Xyllopa*, albina ziditoare – *Chalicodoma parietinum*, *Antidium manicatum*, g. *Nomada*; bonzarii: bonzariul de pământ – *Bombus subteraneus*, bonzariul de grădină – *Bombus hortorum*; viespi: g. *Ammophila*, vispoii – g. *Sirex*, *Diprion pini*, *Hylotoma rosae*, *Caliroa cerasi*, *Anoplius viaticus*, *Batozonellus lacerticida*, *Eumeus pomiformis*, *Chrysis ignita*, *Cynips quercusfolii*, *Biorrhiza palida*, *Diplolepis rosae*, gărgăunii – *Vespa crabro*, g. *Dolichovespula media*, *Dolichovespula sylvestris*, *Paravespula vulgaris* etc.; furnicile: furnica de pădure – *Formica rufa*, furnica roșie – *Formica sanguinea*, furnica neagră –

Lasius niger, *Formica ligniperda* etc.), ord. Hemiptera (ploșnițe de câmp: ploșnița de câmp – *Palomena crasina*, *Euryderma oleraceum*, *Pentatoma rufipes*, vaca domnului – *Pyrrhochoris apterus* etc.), ord. Homoptera (cicade: greierușul viilor – *Cicadetta montana*, *Cixius nervosus*, *Ptyelus spumarius* etc.; purici de plante: *Macrosiphum rosae*, *Schizoneura lanigera*, *Margarodes polonicus* etc.), ord. Diptera (musca mare – *Calliphora vomitoria*, viermânarii – *Sarcophaga* sp., tăunul – *Tabanus bovinus*, streche – *Hypoderma bovis*, *Lucilia bufonivora*; țânțarii: *Culex pipiens*, *Tipula oleracea*, *Corethra plumicornis*, *Mikiola fagi*, *Simulium columbaczense* etc.), ord. Lepidoptera (fluturi de zi: lămâița – *Gonepteryx rhamni*, fluturele roșu – *Aglais urticae*, ochi de păun – *Inachis jo*, amiral – *Vanessa atalanta*, albilița – *Pieris brassicae*, nălbarul – *Aporia crataegi*, coadă de rândunică – *Papilio machaon*, *Parnassius apollo*, fluturii cerului – *Lycaena* sp, *Maculinea* sp, fluturii de sîdef – *Argynis* sp, striga – *Acheronia atropos*, porumbacul – *Hyles euphorbiae*, *Eupproctis crysorrhea*, ochi de păun de seară – *Smerinthus ocellatus*, răchitarul – *Cossus cossus* etc.; fluturii de noapte: ochi de păun de noapte – *Saturnia pyri*, fluturele pinilor – *Dendrolimus pini*, inelarul – *Malacosoma neustria*, *Lymantria* sp, *Tortrix viridana*, *Cnetocampa procesionea*, *Arctia caja*, *Dicranura vinula*, *Zygaena filipendulae*, *Catocala nupta*, *Acipitilia pentadactyla* etc; cotarii: *Eranis defoliaria*, *Operophtera brumata* etc.; molii: *Hyponomeuta malinela*, *Carpocapsa pomonella*, *Galeia mellonnella*, *Aphonia sociella*, *Lyonetia* sp, *Scirpophaga praelata* etc.);

Miriapodele sunt reprezentate prin specii din clasa DIPODA: scolopendra – *Polydesmus complanatus*, șarpele orb – *Ommatoiulus sabulosus*, *Glomeris marginata*; clasa CHILOPODA: urechelnița – *Lithobius forficatus*, *Necrophloeophagus longicornis*, clasa Symphyla: *Scutigera immaculata* etc.

Din clasa ARACHNIDA în zonă se întâlnesc specii din ord. Araneae (păianjenul cu cruce – *Araneus diademus*, păianjenul cu casa labirint – *Agelena labyrinthica*, g. *Lycosa*, g. *Dolomedes*, *Thomisida* sp, *Misumena* sp, *Xystus viaticus*, păianjenul saltimbanc – *Salticus scenicus* etc), ord. Opiliones (*Phalangium opilio* etc.), ord. Pseudoscorpiones (*Neobisium muscorum* etc.) și acarieni (căpușa – *Ixodes* sp, etc.).

Din clasa CRUSTACEA se cunosc puțini reprezentanți în zona studiată: ciclopul – *Cyclops pubens*, *Cypris* sp, puricele de baltă – *Daphnia* sp, *Niphargus* sp, racul – *Astacus astacus* etc.

Moluștele din zonă sunt puțin numeroase, mai bine reprezentată fiind clasa GASTEROPODA (melcii cu cochilie: g. *Helix* cel mai cunoscut melcul de grădină – *Helix pomatia*, melcul șerpesc – *Cepaea vindobonensis*, *Clausidia* sp, *Planorbis cornus* etc.; melcii fără cochilie din genurile: *Arion*, *Limax*, *Deroceras*, *Lehmannia*, *Bielzia*).

În pădure, pajiști naturale și alte terenuri, trăiesc liber sau ca paraziți în corpul plantelor și animalelor numeroase specii de VIERMI dintre care mai importanți sunt: nematozii (*Nemathelminthes*), viermi inelați (*Annelides* – *Lumbricidae*) și enchitreide (*Enchytraidae*). Râmele sunt reprezentate prin numeroase specii, a căror densitate în sol poate atinge valori foarte ridicate.

În zona de interes pentru implementarea PP s-au identificat și câteva specii de nevertebrate protejate menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat); 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1052 *Euphydryas maturna* (fluturele maturna); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat).
- alte specii de nevertebrate pentru care este important situl de interes comunitar: *Aglais urtica*, *Astacus astacus*, *Carabus gigas*, *Inachis io*.

Amfibieni

Fauna de amfibieni din zona studiată este cea specifică zonei de dealuri din sudul Banatului, caracterizată prin prezența unor specii endemice de sorginte submediteraneană.

Clasa AMFIBIENILOR are o bună reprezentare în zonă prin speciile: broaște (*Rana radibunda*, *R. esculenta*, *R. arvalis*, *R. dalmatina*), brotăcel (*Hyla arborea*), buhai de baltă (*Bombina bombina*), buhai de izvoarăș (*Bombina variegata*), broaca râioasă (*Bufo bufo*), broasca gheboasă (*Pelobates fuscus*, *P. syriacus*) tritoni (*Triturus vulgaris*, *T. cristatus*), salamandra (*Salamandra salamandra*).

În zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat specii de amfibieni protejate menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- specii de amfibieni enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1188 *Bombina bombina* (buhai de baltă cu burta roșie); 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă).
- alte specii de amfibieni pentru care este important situl de interes comunitar: *Rana esculenta*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*.

Reptile

Clasa REPTILELOR este reprezentată de țestoase, șopârle și șerpi: țestoasa lui Hermann (*Testudo hermanni boettgeri*), țestoasa de apă (*Emys orbicularis*), șopârta cenușie (*Lacerta agilis*), șopârta de luncă (*Lacerta praticola*), gușter (*Lacerta viridis*), șopârta de ziduri (*Podarcis muralis*), șopârlă (*Podarcis taurica*), șopârlă de nisip (*Ablepharus kitaibeli*), șarpele orb (*Anguis fragilis*), șarpele de casă (*Natrix natrix*), șarpe de alun - balaur (*Coronella austriaca*), șarpele lui Esculap (*Elaphe longissima*), șarpe de apă (*Natrix tessellata*), vipera cu corn (*Vipera ammodytes*), vipera neagră (*Vipera berus*) etc.

În zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat specii de reptile protejate menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- specii de reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1217 *Testudo hermanni* (țestoasă de uscat).

- alte specii de reptile pentru care este important situl de interes comunitar: *Lacerta agilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Natrix natrix*, *Podarcis taurica*, *Vipera berus*.

Păsări

În fauna zonei clasa PĂSĂRI este foarte bine reprezentată, teritoriul studiat cuprinzând habitatele unui număr relativ mare de specii de păsări sălbatice: ord. Galiniformes (ierunca – *Bonasia bonasia*, prepelița – *Coturnix coturnix*, potârnichea – *Perdix perdix*), ord. Columbiformes (porumbelul gulerat – *Columba palumbus*, porumbelul de scorbura – *Columba oenas*, turturica – *Streptopelia turtur*, guguștiucul - *Streptopelia decaocto*), ord. Cuculiformes (cucul – *Cuculus canorus*), ord. Piciformes (ciocănitoarea pestriță mare - *Dendrocopos major*, ciocănitoarea pestriță mică – *Dendrocopos minor*, ciocănitoarea verde – *Picus viridis*, etc.), ord. Coraciformes (pescărușul albastru – *Alcedo atthis*, prigoria – *Merops apiaster*, pupăza – *Upupa epops*), ord. Paseriformes (ciocârlii: rândunele: rândunica de casă – *Hirundo rustica* etc.; granguri: grangurul – *Oriolus oriolus*; ciori și corbi: corbul – *Corvus corax*, cioara – *Corvus corone*, cioara de semănătură – *Corvus frugilegus*, stâncuța – *Coloeus monedula*, gaița – *Garrulus glandaria*, coțofana – *Pica pica* etc.; pițigoii: pițigoiul comun – *Parus major*, pițigoiul de livadă – *Parus lugubris*, pițigoiul codat – *Aegytulos caudatus* etc.; țoi: scoțarul – *Sitta europaea*; cojoaice: cojoaica comună - *Certhia familiaris*; pitulici: pitulicea – *Troglodytes troglodytes*; muscari: muscarul cenușiu – *Musicarta striata*, muscarul negru – *Ficedula hypoleuca* etc.; privighetori și lăcari: privighetoarea cenușie – *Sylvia communis*, privighetoarea de grădină – *Sylvia borin*, privighetoarea cu cap negru – *Sylvia atricapilla*, porumbaca – *Sylvia nisoria*, privighetoarea – *Luscinia luscinia*, pitulicea mică – *Phylloscopus collybita*, pitulicea fluierătoare – *Phylloscopus trochilus*, pitulicea sfârâitoare - *Phylloscopus sibilatrix*, frunzătița de grădină – *Hippolais icterina* etc.; sturzi și mierle: sturzul – *Turdus iliacus*, sturzul cântător – *Turdus philomelos*, mierla neagră – *Turdus merula*, sturzul mare – *Turdus visvicorus*, măcăleandru – *Erithacus rubecula*, pietrarul sur – *Oenanthe oenanthe*, mărăcinarul mare – *Saxicola torquata*, codroșul de pădure – *Phoenicurus phoenicurus* etc.; brumărițe: codobaturi: codobatura – *Motacilla alba*, codobatura galbenă – *Motacilla flava*, fâșa de pădure – *Anthus trivialis*, fâșa de luncă – *Anthus pratensis* etc.; mătășari: mătășarul – *Bombycilla garrulus*; sfrâncioci: sfrânciocul roșietic – *Lanius collurio*, sfrânciocul cu cap roșu – *Lanius senator* etc.; grauri: graurul – *Sturnus vulgaris*, lăcustar – *Sturnus roseus*; ciocârlii: ciocârlanul – *Galeria cristata*, ciocârlia – *Alauda arvensis*, ciocârlia de pădure – *Lullula arborea* etc.; cinteze: cintița – *Fringilla coelebs*, cinteza de iarnă – *Fringilla montifringilla*, inărița verde – *Serinus serinus*, câneparu - *Acanthis flavirostris*, pietrușelul – *Acanthis cannabina*, presura galbenă – *Emberiza citrinella*, presura de grădină – *Emberiza hortulana*, presura mare – *Emberiza calandra*, presura cu cap negru – *Emberiza melanocephala*, presura bărboasă – *Emberiza cirius*, botgros – *Pyrrhula, pyrrhula*, sticletele – *Carduelis carduelis*, scatiul – *Carduelis spinus*, florinetele – *Carduelis chloris*, cioc gros – *Coccothraustes coccothraustes*, etc.; vrăbii: vrăbia de casă – *Passer domesticus*, vrăbia de câmp – *Passer montanus*, cinghița de iarnă – *Montifringilla nivalis*), ord. Falconides (răpitoare de zi: pajura – *Aquila chrysaetos*, vulturașul negru – *Aquila pomarina*, acvila țipătoare mare – *Aquila clanga*, acvila mică – *Hieraetus pennatus*, șoimul – *Falco peregrinus*, vânturelul – *Falco tinnunculus*, eretele – *Falco subbuteo*, eretele de seară – *Falco vespertinus*,

porumbarul – *Accipiter gentilis*, ulișorul – *Accipiter nisus*, șorecarul – *Buteo buteo*, șorecaru cenușiu – *Circus pygargus*, șerparul – *Circaetus gallicus*, viesparul – *Pernis apivorus* etc.), ord. Strigiformes (răpitoare de noapte: cucuveaua – *Athene noctua*, cucuveaua pitică – *Glaucidium passerinum*, ciuful pitic – *Otus scops*, striga – *Tyto alba*, huhurezul de pădure – *Strix aluco*, buha – *Bubo bubo* etc.).

În zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat habitatele a numeroase specii de păsări protejate menționate în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei:

- specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoare, negraica) A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).
- specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A086 *Accipiter nisus* (Uliul păsărar), A256 *Anthus trivialis* (Fâșa de pădure), A228 *Apus melba* (Dreprea Mare), A087 *Buteo buteo* (Șoricar comun), A088 *Buteo lagopus* (Șoricar încălțat), A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A377 *Emberiza cirlus* (Presura bărboasă), A438 *Hippolais pallida* (Frunzărița cenușie), A214 *Otus scops* (Ciuful), A311 *Sylvia atricapilla* (Silvie cu cap negru).

Mamifere

În teritoriul studiat sunt îndeplinite condițiile de habitat pentru mamiferele specifice zonei de deal cu păduri de fag și gorun, la interfață cu zona de câmpie, din SV României:

- ordinul Insectivorelor: cârtița (*Talpa europaea*), ariciul (*Erinaceus europaeus*);
- ordinul Carnivorelor: pisica sălbatică (*Felis silvestris*), râsul (*Lynx lynx*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), bursucul (*Meles meles*), jderul de copac (*Martes martes*), dihorul (*Mustela putorius*), nevăstuica (*Mustela nivalis*);
- ordinul Copitatelor: mistrețul (*Sus scrofa*), căpriorul (*Capreolus capreolus*);
- ordinul Rozătoarelor: iepurele (*Lepus europeus*), veverița (*Sciurus sciurus*), șoarecele de pădure (*Apodemus sylvaticus*), șoarecele de câmp (*Microtus arvalis*), pârșul cenușiu (*Glis glis*), pârșul cu coadă stufoasă (*Dryomys nitedula*), pârșul roșu (*Muscardinus avellanarius*).

În fauna de vertebrate de pe teritoriul PN Porțile de Fier o proporție importantă a mamiferelor este dată de microchiroptere, în teritoriu întâlnindu-se indivizi din cele două familii: Vespertilionidae și Rhinolophidae. Habitatele de refugiu și reproducere ale speciilor de lilieci sunt peșterile, clădirile vechi din zona locuită și, mai puțin

scorburile din arbori. Habitatele de hrănire includ și pădurile și pajiștile din zonele apropiate, inclusiv din amplasamentul PP.

În zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat specii de mamifere protejate menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu), 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun).
- alte specii de mamifere pentru care este important situl de interes comunitar: *Capreolus capreolus*, *Sus scrofa*, *Dryomys nitedula*, *Erinaceus concolor*, *Sciurus vulgaris*, *Meles meles*, *Martes martes*, *Microtus arvalis*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii capaccinii*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Talpa europaea*, *Vespertilio murinus*, *Vulpes vulpes*;

Habitatele speciilor care compun fauna de mamifere specifice zonei sunt mult mai extinse decât teritoriul necesar pentru implementarea proiectului propus, sens în care nu sunt afectate zonele de refugiu și de reproducere și nu este pusă în pericol existența populațiilor aflate în zona de interes.

C.1.8. Ecosisteme și habitate

Parcul Natural Porțile de Fier include o mare diversitate ecosistemică a cărei evoluție a fost și este încă sub o foarte puternică influență antropică. Principalele ecosisteme pot fi grupate astfel:

a) Ecosisteme de pădure:

- ecosistemele de păduri boreale caducifoliace (aproximativ 60 % din suprafața parcului), cu diferite nuanțe în componența edificatorilor (*Quercus sp.*, *Fagus sp.*, *Fraxinus sp.*).
- ecosisteme de păduri de rășinoase (pe suprafețe mici) în care predominant este *Pinus sp.*, cultivate, și ecosistem cu specie edificatoare subendemică *Pinus nigra ssp. pallasiana var. banatica* (Cioaca Borii).

b.) Ecosisteme de tufărișuri (șibleacuri), instalate în zonele unde s-au defrișat pădurile, cu o mare biodiversitate, asociații vegetale tipice pentru zona Clisurii Dunării. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.

c.) Ecosisteme de pajiști, formate și întreținute de-a lungul sutelor de ani, pajiștile reprezintă aproximativ 10% din suprafața parcului. Importanța lor pentru Parcul Natural Porțile de Fier este dată de prezenta numeroaselor asociații vegetale, reprezentând o componentă definitorie a peisajului din zona Clisurii Dunării.

d.) Ecosisteme de stâncării, determinate de diversitatea petrografică pronunțată (roci sedimentare, magmatice și cristaline) combinată cu factorii climatici și expoziționali din Parcul Natural Porțile de Fier cele mai reprezentative fiind: zona Trescovăț și Cioaca Borii, Cazanele Dunării, zona Coastelor Dunării, importante pentru biocenoze cu numeroase specii endemice și rare (*Tulipa hungarica*, *Campanula crassipes*, *Cerastium banaticum*)

- e.) Ecosisteme acvatice, apărute după construirea barajului Porțile de Fier I, prin crearea lacului de acumulare care a generat schimbări majore în ceea ce reprezintă ecosistemele acvatice și trecerea lor de la ecosistem de apă curgătoare la cel de lac. Acest fenomen a condus la dispariția multor specii (Accipenseridae, fauna bentică) și apariția altora caracteristice ecosistemului de lac, multe dintre ele invazive, cum ar fi *Carasius sp.*
- f.) Ecosisteme de zone umede, localizate în cea mai mare parte în zona de vest a parcului și s-au creat ca urmare a ridicării apelor lacului de acumulare Porțile de Fier I și inundării permanente a suprafețelor agricole limitrofe. Aceste ecosisteme reprezintă spații de tranzit pentru multe specii de păsări aflate în migrație.
- g.) Agroecosisteme, întâlnite în general în zonele depresionare cu soluri mai bogate și profunde din Clisura Dunării, care au fost remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme) și a peisajelor cultivate, element definitoriu în ceea ce privește peisajul general al Parcului Natural Porțile de Fier.

Conform O.U.G. 57/2007 privind regimul ariilor protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și Manualului de Interpretare a Habitatelor Eur 15/2 și a Conspectului Asociațiilor Vegetale din PN Porțile de Fier au fost identificate cu certitudine următoarele tipuri de habitate NATURA 2000, menționate în formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- a.) Habitate de ape dulci: 3130 - Ape stătătoare, oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație de *Littorelletea uniflorae* și/sau din *Isoeto-Nanojuncetea*, 3140 - Ape puternic oligomezotrofe cu vegetația bentonică de *Chara spp.*, 3150 - Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de tip *Magnopotamion* sau *Hydrocharition*.
- b.) Habitate de pajști și tufărișuri: 6110 - Pajști rupicole calcaroase sau bazofile cu *Alyso-Sedion albi*, 6210 - Pajști uscate seminaturale și faciesuri de acoperire cu tufișuri pe substrat calcaros,
- c.) Habitate de stâncării și peșteri: 8120 - *Grohotiș calcaros* și de șisturi calcaroase ale etajelor montane până la cele alpine, 8210 - Pante stâncoase calcaroase cu vegetație chasmofitică (habitat reprezentat prin formațiuni deschise pe versanți calcaroși din *Cazanele Mari* și *Mici* sau pe substrat bogat în carbonați), 8230 - Stânci silicioase cu vegetație pionieră de *Sedo – Scleranthion* sau *Sedo albi – Veronicion dillenii*, 8240 - *Grohotiș și lespezi calcaroase*, 8310 - *Grote neexploatate turistic*.
- d.) Habitate de pădure: 9110 - Păduri tip *Luzulo-Fagetum*, 9150 - Păduri medioeuropene tip *Cephalanthero-Fagion*, 9160 - Păduri cu stejar pedunculat sau stejar subatlantic și medioeuropean și cu *Carpinion betuli*, 91E0 - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*), 91G0 - Păduri panonice cu *Quercus petraea* și *Carpinus betulus*, 91H0 - Păduri panonice cu *Quercus pubescens*, 92A0 - *Galerii de Salix alba și Populus alba*, 9280 - Păduri cu *Quercus frainetto*.

În teritoriul PN Porțile de Fier se întânesc nuroase habitate naturale și antropizate ca nu fac obiectul măsurilor speciale de conservare.

C.1.9. Peisaj

Peisajul reprezintă elementul determinant al interesului turistic și reflectarea structurii geologice, a alcătuirii petrografice și a orografiei Parcului Natural Porțile de Fier.

Defileul Dunării este o alternanță de zone cu stâncării abrupte în care activitatea umană a fost practic nulă, cu zone depresionare în care așezările, terenurile cultivate, fânețele, livezile denotă o activitate umană evidentă, chiar această alternanță conferind acestui spațiu un pitoresc deosebit. Defileul Dunării, cu o lungime totală de 134 km între localitățile Baziaș și Gura Văii, este cel mai spectaculos defileu european fiind caracterizat printr-o alternanță de bazinete depresionare și sectoare de îngustare, diferențiate datorită structurilor geologice extrem de complexe traversate de fluviu.

Cel mai spectaculos și mai interesant din punct de vedere peisagistic este relieful carstic.

În partea sudică a Munților Locvei se remarcă: peretele de calcare ce se desfășoară pe o distanță de câțiva kilometri în aval de localitatea Coronini, Platoul Cărbunari din arealul localităților Sf. Elena, Gîrnici și Padina Matei, cu numeroase forme carstice de suprafață (doline, lapiezuri, chei scurte și sălbatic), formele carstice de adâncime (Peștera Gaura cu Muscă și Peștera Gaura Chindiei), iar în arealul satului Sf. Elena există un pod natural în calcar, nesemnlat încă în literatura de specialitate.

Calcarele din sinclinalul Sirinia sunt slab carstificate, formele carstice fiind reprezentate de lapiezuri pe suprafețe restrânse și doline de dimensiuni reduse. În peisaj se remarcă Cheile Siriniei, cu pereți abrupti, brăzdați de fisuri, fiind dezvoltate în calcare cenușii jurasice și calcare noduloase roșii cu jaspuri. Endocarstul este reprezentat de o serie de peșteri mici, din care cea mai importantă este Peștera Zamonița. Ca fenomen geologic și geomorfologic spectaculos apare sinclinalul suspendat de la Munteana, de mare interes peisagistic și științific. În zona Svinița, calcarele jurasice și cretacice au determinat apariția unor forme unice, numite tâlve, cu corespondent în Parcul Național Djerdap din Serbia, deși morfologia carstică este slab dezvoltată.

Cazanele Dunării reprezintă porțiunea cea mai spectaculoasă de defileu, formând o unitate geomorfologică bine individualizată cu două porțiuni distincte:

- a) Cazanele Mari cuprinse între Ciucarul Mare, ai cărui pereți abrupti mărginesc latura stângă a Dunării și Știrbățul Mare situat pe partea dreaptă (în Parcul Național Djerdap).
- b) Cazanele Mici sunt situate între Ciucaru Mic pe teritoriul României și Știrbățul Mic pe cel sârbesc.

În masivul Ciucaru Mare au fost identificate șapte peșteri, din care cea mai importantă și vizitabilă este Peștera Ponicoa.

Frumusețea peisajului P.N. Porțile de Fier este pigmentată de zone de mare atracție turistică: Balta Nera-Dunăre – zona cu aspect deltaic cu avifaună specifică, Stânca Babacăi – o spectaculoasă ivire în apele Dunării, Domul Trescovăț – o înălțare semeată din porfir cuarțifer, Coloanele de la Stariștea – formațiuni cu mare energie de relief din porfir cuarțifer, Grebenul – înfățișează cutările straturilor geologice, "Amfiteatrul" de la Svinița – o interesantă formațiune naturală, Cioaca Borii – creastă populată de pinul negru de Banat.

C.2. Aria specială de conservare PORȚILE DE FIER (cod ROSCI0206)

C.2.1. Identificarea și localizarea sitului

- Desemnarea sitului:

Prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 s-a declarat aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000, cu suprafață de 125543,00 ha.

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari este următoarea: statul 64,0 %, primăriile 16,8 % și persoanele fizice 19,2 %.

▪ Localizarea sitului:

Aria specială de conservare Porțile de Fier (cod ROSCI0206) se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (41%) și Caras Severin (59%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 39' 57" ;
- longitudine E 21° 58' 47"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 368 m (minimă 28 m, maximă de 972 m) și are legătură cu alte 3 situri Natura 2000 în România: Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier (cod ROSPA0026), Munții Almajului – Locvei (cod ROSPA0081)

C.2.2. Ecosisteme și habitate identificate

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate: N06 – Râuri, lacuri (8%); N09 – Pajiști naturale, stepe (2%); N14 – Pasuni (10%); N15 – Alte terenuri arabile (5%); N16 – Paduri de foioase (69%); N26 – Habitate de paduri (paduri în tranziție) (6%).

În cuprinsul sitului s-au identificat 29 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000: 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi; 6190 Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*); 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis; 3130 Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetia; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin; 8220 Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci silicioase; 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition; 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase; 9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion; 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; 6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (*Festuco-Brometalia*); 9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum; 9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; 91E0* Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fr. excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*); 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun; 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen; 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*; 9530* Vegetație forestieră sub-mediteraneană cu endemitul *Pinus nigra ssp. Banatica*; 8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolii*); 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din *Ranunculion fluitantis* și *Callitriche-Batrachion*; 3140 Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de *Chara*; 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*); 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos; 9180* Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpiniori*);

8230 Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedo albi- Veronicion dilleni pe stâncării silicioase; 6120* Pajiști xerice pe substrat calcaros; 3270 Râuri cu maluri nămolose cu vegetație de Chenopodion rubri și Bidention.

C.2.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

◆ Specii enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

- Mamifere: (15 specii): 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn); 1352 *Canis lupus* (lup); 1355 *Lutra lutra* (vidră, lutră); 1361 *Lynx lynx* (râs); 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari); 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic); 1316 *Myotis capaccinii* (liliac cu picioare lungi); 1318 *Myotis dasycneme* (liliac de iaz); 1324 *Myotis myotis* (liliac comun); 1305 *Rhinolophus euryale* (liliacul mediteranean cu potcoavă); 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă); 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă); 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu).
- Amfibieni și reptile: (4 specii): 1188 *Bombina bombina* (buhai de baltă cu burta roșie); 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă); 1220 *Emys orbicularis* (broască țestoasă de apă); 1217 *Testudo hermanni* (bestoasă de uscat).
- Pești: (13 specii): 1130 *Aspius aspius* (avat); 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă); 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1124 *Gobio albipinnatus* (porcușor de nisip); *Gymnocephalus baloni* (ghiborț de râu); 1157 *Gymnocephalus schraetzer* (răspăr); 1145 *Misgurnus fossilis* (tipar); 2522 *Pelecus cultratus* (sabiță); 1134 *Rhodeus sericeus amarus* (boare); 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță); 2011 *Umbra krameri* (tigănuș); 1160 *Zingel streber* (fusar); 1159 *Zingel zingel* (pietrar).
- Nevertebrate: (17 specii): 1193 *Austroptamobius torrentium* (racul de ponoare); 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat); 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula, calul dracului); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1052 *Euphydryas maturna* (fluturile maturna); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 1084 *Osmoderma eremita* (gindac sihastru, pustnic); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat); 1087 *Rosalia alpina* (croitor de fag); 4064 *Theodoxus transversalis* (melcul acvatic dungat); 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).
- Plante: (18 specii): 1939 *Agrimonia pilosa* (turiță); 4066 *Asplenium adulterinum* (feriguță, ruginită); 2285 *Colchicum arenarium* (brândușă); 4067 *Echium russicum* (capul șarpelui); 1898 *Eleocharis carniolica*; 4096 *Gladiolus palustris* (gladiolă de baltă); 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii); 1428 *Marsilea quadrifolia* (trifoiș de baltă); 2097 *Paeonia officinalis ssp. banatica* (bujor); 2093 *Pulsatilla grandis*; 2318 *Stipa danubialis* (colilie); 2120 *Thlaspi jankae* (punguliță); 2300 *Tulipa hungarica* (lalea galbenă).

◆ Alte specii importante de floră și faună

- Nevertebrate: *Aglais urticae*, *Amata phegea*, *Apatura iris*, *Argynnis paphia*, *Astacus astacus*, *Carabus gigas*, *Inachis io*, *Iphiclidides podalirius*, *Nymphalis antiopa*, *Stylurus flavipes*, *Unio pictorum*, *Vanessa atalanta*, *Zygaena filipendulae*;
- Amfibieni: *Rana esculenta*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*, *Triturus vulgaris*;
- Reptile: *Lacerta agilis*, *Lacerta praticola*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Natrix natrix*, *Podarcis taurica*, *Vipera berus*.
- Pesti: *Abramis brama*, *Anguilla anguilla*, *Carassius carassius*, *Cyprinus carpio*, *Esox lucius*, *Sander lucioperca*, *Silurus glanis*, *Tinca tinca*;
- Mamifere: *Arvicola terrestris*, *Capreolus capreolus*, *Crocidura suaveolens*, *Dryomys nitedula*, *Erinaceus concolor*, *Meles meles*, *Micromys minutus*, *Microtus arvalis*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Myocastor coypus*, *Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii capaccinii*, *Myotis daubentonii*, *Myotis nattereri*, *Myoxus glis*, *Neomys fodiens*, *Nyctalus noctula*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Talpa europaea*, *Vespertilio murinus*, *Vulpes vulpes*;
- Plante: *Acer monspessulanum*, *Acinos rotundifolius*, *Alyssum pichleri*, *Alyssum pulvinare*, *Ammannia verticillata*, *Armoracia macrocarpa*, *Bassia laniflora*, *Campanula gosseckii*, *Campanula lingulata*, *Cardamine graeca*, *Carex hallerana*, *Carlina acanthifolia ssp. acanthifolia*, *Centaurea atropurpurea ssp. atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *Cephalaria uralensis ssp. multifida*, *Cirsium creticum*, *Colchicum autumnale*, *Comandra elegans*, *Convolvulus althaeoides ssp. tenuissimus*, *Coronilla emerus ssp. emeroides*, *Corylus colurna*, *Crocus flavus*, *Crocus reticulatus*, *Cynosurus echinatus*, *Cyperus longus*, *Cyperus serotinus*, *Dianthus giganteus ssp. banaticus*, *Dianthus pinifolius*, *Digitalis ferruginea*, *Echinops bannaticus*, *Elymus panormitanus*, *Erysimum comatum*, *Erythronium dens-canis var. Niveum*, *Euphorbia myrsinites*, *Festuca vaginata*, *Fimbristylis bisumbellata*, *Fritillaria orientalis*, *Fumana procumbens*, *Fumaria kralikii*, *Fumaria thuretii*, *Gagea bohemica*, *Galanthus nivalis*, *Gladiolus illyricus*, *Goniolimon tataricum*, *Heliotropium supinum*, *Hypericum rochellii*, *Iris pseudacorus*, *Jasione dentata*, *Jasione montana*, *Jurinea glycacantha*, *Lemna minor*, *Linum uninode*, *Ludwigia palustris*, *Minuartia cataractarum*, *Minuartia hamata*, *Minuartia hirsuta ssp. frutescens*, *Notholaena marantae*, *Onobrychis alba*, *Onosma arenaria*, *Onosma heterophylla*, *Ophrys apifera*, *Ophrys scolopax ssp. cornuta*, *Orchis coriophora ssp. fragrans*, *Orchis laxiflora ssp. elegans*, *Orchis mascula ssp. signifera*, *Orchis militaris*, *Orchis morio ssp. morio*, *Orchis morio ssp. picta*, *Orchis pallens*, *Orchis papilionacea*, *Orchis purpurea*, *Orchis simia*, *Paeonia daurica*, *Paeonia officinalis*, *Paspalum paspalodes*, *Petrorhagia illyrica ssp. haynaldiana*, *Phragmites australis*, *Pinus nigra ssp. banatica*, *Polycarpon tetraphyllum*, *Polygala supina ssp. hospita*, *Prangos carinata*, *Pulsatilla montana*, *Salix alba*, *Salix fragilis*, *Salvinia natans*, *Salvinia natans*, *Saponaria glutinosa*, *Satureja montana ssp. kitaibelii*, *Scorzonera lanata*, *Sedum dasyphyllum*, *Stipa bromoides*, *Stipa eriocaulis*, *Thymus comosus*, *Tragopogon balcanicus*, *Tragopogon floccosus*, *Tulipa hungarica ssp. undulatifolia*, *Typha shuttleworthii*, *Veronica spicata ssp. crassifolia*, *Vulpia ciliata*, *Wolffia arrhiza*.

C.2.4. Alte caracteristici ale sitului

- Geologia sitului „Portile de Fier” este deosebit de complexa, având în vedere ca se suprapune unitatii de orogen a Muntilor Carpati.
- Diversitatea ridicata a habitatelor, în acest spatiu existând 171 de habitate, din care 26 sunt unice pentru România si 21 de interes comunitar. În zona Portilor de Fier există o serie de puncte de atractie geologica si paleontologica renumite la nivel national (sinclinalul suspendat Munteana, punctele fosilifere Svinita si Bahna, neck-ul vulcanic permian Trescovat, Defileul Dunarii, formatiunile carstice etc.):
- Zona de sedimentare Cerna – Nera cuprinde în arealul „Portile de Fier”, sectorul cel mai spectaculos al vaili transversale a Dunarii – Cazanele Mari si Cazanele Mici.
- La vest de localitatea Belobresca, pe o distanta de aproximativ 11 km în lungul Dunarii se evidentiaza o serie de depozite loessoide cuaternare, ce formeaza adevarate abrupturi, unele fiind declarate rezervatii naturale (Râpa cu lastuni – loc de cuibarit pentru unele specii de lastuni).
- Între localitatile Bazias si Gura Vaii apare ca unitate geomorfologica distincta în peisajul Portilor de Fier, Defileul Dunarii, cu o lungime totala de 134 km, cel mai spectaculos defileu european. Cel mai spectaculos si mai interesant din punct de vedere peisagistic este relieful carstic.
- Exista patru zone umede, doua în lacul de acumulare (Ostroavele - Moldova Veche si Insula Calinovat) si pe malul stâng al Dunării (Balta Nera – Dunare si Pojejena – Divici). Zonele umede ofera conditii favorabile de reproducere a unui numar mare de specii migratoare, datorita posibilitatilor optime de hranire în sezonul cald din acest complex biocenotic si datorita faptului ca speciile de pasari acvatice cuibaresc aici, având cuiburile amplasata aproape exclusiv în habitatul de stufarisuri si papurisuri.

C.2.5. Calitate si importanta, vulnerabilitate

▪ Calitate și importantă

- Importanta conservarii florei în zona Defileului Dunarii (în special Cazanele Dunării si Ostrovul Moldova Veche) considerate rezervatii naturale si Cazanele Dunării cu padurea si vegetatia stâncilor, de un colorit meridional, locul clasic al plantelor *Tulipa hungarica* si *Campanula crassipies* (azi în lista speciilor rare si respectiv pericilitate) si rezervatia Vârciorova – Gura Vaii cu speciile *Prangos carinata* si *Dianthus serbicus*.
- Padurea domina peisajul general, indicele de naturalitate calculat pentru situl Portile de Fier înregistrând valori frecvente de 80%.
- Formatiile vegetale, conditionate de dinamica în timp a asociatiilor (gruparilor) si de parametrii topoedafici sunt atribuite etajului nemoral. În locul padurilor termofile defrisate s-au instalat tufarisuri termofile (șlibleac), o formatiune vegetala secundara de stejar pufos cu carpinita, mojdrean si liliac salbatic careia i se adauga specii submediteraneene, saxicole si calcicole. În zonele de lunca inundabila, în înmlastiniri, domina trestia.

- O proportie importanta a mamiferelor este data de microchiroptere, specii de interes comunitar, reprezentate prin membrii a doua familii: Vespertilionidae (*Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii*, *Vespertilio murinus*) si Rhinolophidae (*Rhinolophus euriensis*, *Rhinolophus ferrumequinum*, *R. blasii*).
- Carnivorele sunt prezente atât prin speciile de mari dimensiuni, cum ar fi ursul (*Ursus arctos*), lupul (*Canis lupus*), râsul (*Lynx lynx*) cât si prin specii de dimensiuni reduse, cum sunt mustelidele: *Meles meles*, *Martes martes*. Din fauna parcului nu lipsesc ierbivorele, ele fiind reprezentate de *Cervus elaphus* (cerbul), *Capreolus capreolus* (caprior).
- Dintre cele 4873 nevertebrate întâlnite în situl Portile de Fier, statut special au: 4 specii de gasteropode (*Theodoxus transversalis*, *Anisus vorticulus*, *Herilla dacica*, *Helix pomatia*), 5 specii de insecte, din care una din ordinul Coleoptera (*Lucanus cervus* L.) și patru din ordinul Lepidoptera (*Eriogaster catax* L., *Lycaena dispar rutilus* Wernb., *Parnassius mnemosyne wagneri* Bryk, *Kirinia roxelana* Cr.).
- Numarul mare de plante superioare (1668), din care 14 endemice pentru România.
- Din cercetarile întreprinse pâna în prezent rezulta ca fauna situl „Portile de Fier” se compune din 5205 taxoni, dintre care 4873 nevertebrate si 332 vertebrate. Dintre vertebrate, o prezenta ridicata înregistreaza clasa Aves, cu 205 de reprezentanti, urmata de clasa Pisces, cu 63 de reprezentanti, cea mai slab reprezentata clasa fiind Amfibia, cu doar 12 taxoni.
- În situl „Portile de Fier” au fost semnalate 14 specii de amfibieni si 17 specii de reptile. Dintre acestea, amfibianul *Pelobates syriacus* si reptilele: *Testudo hermanni*, *Ablepharus kitaibelii*, *Lacerta praticola*, *L. muralis*, *L. taurica*, *L. viridis*, *Coluber jugularis* si *Vipera ammodytes* sunt elemente est-mediteraneene, respectiv mediteraneene strict protejate .

- Vulnerabilitate

Impactul asupra mediului al activităților agricole este dificil de evaluat din cauză că fragmentarea terenurilor arabile este foarte ridicată, monitorizarea utilizării îngrășămintelor chimice fiind foarte dificilă. Totuși, se poate considera că impactul provocat de folosirea pesticidelor și a îngrășămintelor chimice asupra mediului este destul de redus, din cauza lipsei fondurilor necesare pentru utilizarea acestora pe scară largă, agricultura practică în arealul sitului fiind o agricultură de subsistență.

Influența negativă a activităților agricole se manifestă prin intensificarea proceselor geomorfologice actuale pe terenurile pe care se aplică tehnici agricole necorespunzătoare.

Activitățile miniere de la Moldova Nouă afectează solurile prin efectuarea de decopertări și derocări în scopul descoperirii banatitelor, surparea terenurilor pe care se află halde de steril, depunerea sterilului duce la contaminarea orizontului biologic activ, cu efecte asupra proceselor microbiologice.

Activitățile de creștere a animalelor contribuie la degradarea calității habitatelor, mai ales în cazul în care acestea se desfășoară în zone cu diversitate biologică ridicată.

La nivel calitativ apar probleme cu impactul local sau regional legate de poluarea apelor de suprafață din cauza activităților din sectorul minier (Moldova Nouă, Cozla etc.).

Utilizarea apelor pentru consumul populației și evacuarea apelor uzate menajere reprezintă o problemă importantă pentru localitățile rurale din sit, majoritatea neavând sisteme de canalizare. Probleme calitative mai importante apar în orașele Orșova și Moldova Nouă care nu dețin stații de epurare funcționale.

Principalele surse de poluare a apei sunt: unitățile de industrie extractivă ale minereului de cupru și cărbunelui, unitățile de gospodărie comunală, alte activități industriale, agricultura, transporturile etc.

Principalele surse de poluare a aerului sunt reprezentate de activitățile extractive de la Moldova Nouă și Baia Nouă. În urma exploatării minereurilor cuprifere au rezultat depozite de steril, care constituie o sursă deosebit de importantă de poluare, în special din cauza atrenării de către vânt a particulelor foarte fine.

C.2.6. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată:

100 Cultivare (10%), 110 Utilizarea pesticidelor (5%), 120 Fertilizarea (5%), 140 Pasunatul (30%), 141 Abandonarea sistemelor pastorale (10%), 166 Îndepărtarea arborilor uscați sau în curs de uscare (30%), 167 Exploatare fără replantare (50%), 180 Incendiere (10%), 210 Pescuit profesionist (industrial) (10%), 211 Pescuit într-o locație fixă (10%), 230 Vanatoare (60%), 240 Luare / Îndepărtare de faună (5%), 241 Colectare faună, floră (5%), 243 Braconaj, otrăvire, capcane (100%), 330 Saline (10%), 621 Sporturi nautice (10%), 401 Urbanizare continuă (10%), 502 Drumuri, drumuri auto (10%), 700 Poluarea (20%), 701 Poluarea apei (10%), 702 Poluarea aerului (20%), 703 Poluarea solului (10%), 740 Vandalism (5%), 853 Managementul nivelurilor de apă (20%), 900 Eroziunea (5%), 952 Eutrofizarea (20%), 954 Invazia unei specii (30%)

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

100 Cultivare (0%), 102 Cosire/Taiere (0%), 110 Utilizarea pesticidelor (1%), 120 Fertilizarea (1%), 170 Creșterea animalelor (0%), 220 Pescuit sportiv (0%), 502 Drumuri, drumuri auto (0%), 520 Navigație (10%), 853 Managementul nivelurilor de apă (5%).

C.2.7. Managementul sitului

▪ Organismul responsabil pentru managementul sitului:

Administrația Parcului Natural Porțile de Fier, care face parte din structura Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți.

▪ Planuri de management ale sitului: Planul de management a fost elaborat la nivelul întregului P.N. Porțile de Fier și a fost aprobat prin HG nr. 1048/2014.

C.3. Aria de protecție specială avifaunistică MUNȚII ALMĂJULUI - LOCVEI (cod ROSPA0080)

C.3.1. Identificarea și localizarea ariei de protecție specială avifaunistică

▪ Desemnarea sitului:

Prin Hotărârea Guvernului nr.1284/2007, s-au declarat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului-Locvei, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu suprafața de 118141,60 ha.

Situația juridică a terenurilor se prezintă astfel: proprietate de stat 84,2%, proprietate comună 3,4%, proprietate privată 12,4%.

▪ Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Almăjului-Locvei (cod ROSPA0080) cu se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (41%) și Caras Severin (59%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 40' 14" ;
- longitudine E 21° 59' 02"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 388 m (minimă 37 m, maximă de 972 m) și are legătură cu alte cinci situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031), Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198), Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020), Cursul Dunării – Bazias – Porțile de Fier (cod ROSPA0026), Porțile de Fier (cod ROSCI00206).

C.3.2. Ecosisteme și habitate identificate

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate: N09 – Pajiști naturale, stepe (2%); N12 – Culturi, teren arabil (2%); N14 – Pasuni (11%); N15 – Alte terenuri arabile (5%); N16 – Paduri de foioase (74%); N26 – Habitate de paduri (paduri în tranziție) (6%).

C.3.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat aria de protecție specială avifaunistică

◆ Specii de pasări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A031 *Ciconia ciconia* (Barza albă), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoare, negrică), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A075 *Haliaeetus albicilla* (Codalb), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).

◆ Specii de pasări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A086 *Accipiter nisus* (Uliul păsărar), A256 *Anthus trivialis* (Fâșa de pădure), A228 *Apus melba* (Drepnea mare), A087 *Buteo buteo* (Șoricar comun) A088 *Buteo lagopus* (Șoricar încălțat), A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A253 *Delichon urbica* (Lăstun de casă), A377 *Emberiza cirrus* (Presura bărboasă), A099 *Falco subbuteo* (Șoimul rândunelelor), A438 *Hippolais pallida* (Frunzărița cenușie), A277 *Oenanthe oenanthe* (Pietrar sur), A214 *Otus scops* (Ciuf), A250 *Ptyonoprogne rupestris* (Lăstun de stâncă), A311 *Sylvia atricapilla* (Silvie cu cap negru), A310 *Sylvia borin* (Silvie de zăvoi).

◆ Alte specii importante de floră și faună:

- Vertebrate: *Capreolus capreolus*, *Martes martes*, *Meles meles*, *Sciurus vulgaris*, *Sus scrofa*;
- Plante: *Acer pseudoplatanus*, *Carpinus orientalis*, *Corylus colurna*, *Cotinus coggygria*, *Fagus sylvatica*, *Fraxinus excelsior*, *Prunus mahaleb*.

C.3.4. Alte caracteristici ale ariei de protecție specială avifaunistică

Diversitatea litologică a acestui masiv montan (roci cristaline, magmatice și sedimentare) a dus la individualizarea unui peisaj foarte complex, cu multe elemente spectaculoase (Cazanele Dunării, creste și abrupturi calcaroase, chei, peșteri, cascade, forme de relief vulcanic, depresiuni etc.).

C.3.5. Calitate și importanță, vulnerabilitate

▪ Calitatea și importanță

Prioritate nr. 8 din cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus.

C1 – specii de interes conservativ global – 1 specie: dumbraveanca (*Coracias garrulus*);

C6 – populații importante din 12 specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 12 specii: acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), acvila mică (*Hieraetus pennatus*), șerpar (*Circaetus gallicus*), uliul cu picioare scurte (*Accipiter brevipes*), șoim călător (*Falco peregrinus*), codalb (*Haliaeetus albicilla*), buha (*Bubo bubo*), barza albă (*Ciconia ciconia*), ciocanitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ciocanitoare de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocanitoarea neagră (*Dryocopus martius*), ghionoaie sură (*Picus canus*) și presura de grădina (*Emberiza hortulana*).

Zona deluroasă și de munte, în partea de sud cu caracter submediteranean. Întâlnim aici stânci abrupte, păduri mari de foioase, fânate și pasuni în stare semi-naturală oferind adăpost pentru o gamă variată de specii. Impactul antropic este puțin semnificativ. Au apărut aici unele specii de păsări cu distribuție sudică, care cuibăresc doar în câteva zone ale țării, ca uliul cu picioare scurte (unul dintre cele două locuri de cuibarit cunoscute în afara Dobrogei) sau șerparul (cele mai mari efective din afara Dobrogei), situl fiind important și pentru o serie de specii de pădure, de stâncării respectiv partea de nord-vest detine populații mari de presura de grădina și de barza albă.

▪ Vulnerabilitate: turismul necontrolat și turismul în masă; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pasuni) datorită încetării activităților agricole specifice; lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere; vânătoarea în timpul cuibaritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci; vânătoarea în zona

locurilor de cuibarire a speciilor periclitare; practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapanta, enduro, moto-cross, masini de teren; amenajari forestiere si taieri în timpul cuibaritului speciilor periclitare; distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor; adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci; deranjarea pasarilor in timpul cuibaritului; braconajul cu arme de foc și prinderea pasarilor cu capcane; scoaterea puilor pentru comert ilegal; defrisarile, taierile rase si lucrarile silvice care au ca rezultat taierea arborilor pe suprafete mari; taierile selective a arborilor în vârsta sau a unor specii; împaduririle zonelor naturale sau seminaturale (pasuni, fânate etc.); industrializare si cresterea zonelor urbane; electrocutare si coliziune in linii electrice; amplasare de generatoare eoliene; arderea vegetatiei (a miristii si a pârloagelor);

C.3.6. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activitati antropice, consecintele lor generale în interiorul sitului si suprafata din sit afectata

100 Cultivare (1%), 110 Utilizarea pesticidelor (1%), 120 Fertilizarea (1%), 140 Pasunatul (5%), 102 Cosire /Taiere (1%), 160 Managementul forestier general (10%), 161 Plantare de pădure (5%), 170 Cresterea animalelor (20%), 180 Incendiere (1%), 411 Fabrici (1%), 502 Drumuri, drumuri auto (1%), 710 Poluare fonica (5%), 943 Alunecarile de teren (1%), 954 Invazia unei specii (5%).

▪ Activitati antropice si consecintele lor în jurul sitului

100 Cultivare (1%), 102 Cosire/Taiere (2%), 110 Utilizarea pesticidelor (5%), 120 Fertilizarea (1%), 140 Pășunatul (5%), 160 Managementul forestier general (10%), 210 Pescuit profesionist (industrial) (20%), 241 Colectionare (insecte, reptile, amfibieni...) (10%), 250 Luare/Indepartare de flora (5%), 502 Drumuri, drumuri auto (1%), 520 Navigatie (20), 600 Structuri (complexe) pentru sport si odihna (10%), 624 Drumetii montane, alpinism, speologie (10%), 701 Poluarea apei (0%), 709 Alte forme de poluare (0), 710 Poluare fonica (5%), 853 Managementul nivelelor de apa (5%), 900 Eroziunea (10%).

C.3.7. Managementul sitului

▪ Organismul responsabil pentru managementul sitului:

Administratia Parcului Natural Portile de Fier, care face parte din structura Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți.

▪ Planuri de management ale sitului: Planul de management a fost elaborat la nivelul întregului P.N. Porțile de Fier și a fost aprobat prin HG nr. 1048/2014.

C.4. Date despre prezenta, localizarea, populatia si ecologia speciilor si / sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafata si in imediata vecinatate a proiectului propus, mentionate in formularele standard al ariilor naturale protejate de interes comunitar

C.4.1. Descrierea, localizarea, populatia si ecologia speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile de interes comunitar descrise

► Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1302 *Rhinolophus mehelyi*

Denumirea romaneasca: Liliacul cu Potcoava al lui Mehelyi

Descriere si identificare: Liliac de talie mijlocie. Procesul superior al crestei este bont si abia cu putin mai lung decat cel inferior, acesta din urma fiind lat. Blana dorsala este cenusie-bruna (la fel tegumentul urechilor si patagiului) iar partea ventrala aproape alba. Adesea peri lungi si negri in jurul ochilor. In repaus corpul nu este invelit complet cu patagiu.

Habitat: Foloseste pesterile ca adaposturi, atat iarna, cat si in perioada activa. Prefera pesterile fosile (fara cursuri de apa). Terenurile de hranire sunt stepile uscate, padurile deschise si tufarisurile.

Distributie si ocurenta: Raspandirea in Romania: semnalările la noi sunt sporadice, ceea ce inseamna ca este o specie foarte rara. Este prezenta in mai multe localitati din Dobrogea, o semnalare langa Bucuresti, una langa Sibiu si o alta in jud.Suceava. Terra typica speciei este Bucuresti, iar holotipul se gaseste la Muzeul National de Istorie Naturala din Washington.

Population: Circa 1.500 indivizi in Romania, care formeaza colonii mici (de cateva zeci de exemplare). Specia este in declin numeric pe toata suprafata arealului si amenintata cu extinctia pe zone intinse.

Ecologie si comportament: Specie sedentara, legata puternic de zonele carstice a caror pesteri au microclimatul foarte stabil. Foloseste si adaposturi artificiale. Formeaza colonii de reproducere de pana la 500 indivizi. Se hraneste cu noctuide si alte insecte. Specie cu biologia putin cunoscuta (maturitate sexuala la un an, un pui la nastere, longevitate: 4-6 ani).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este amenintata de: distrugerea sau deranjarea adaposturilor (pesteri); alterarea habitatelor de hranire; speleoturism. IUCN: VU (Red List Category – Europe)

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație existentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1303 *Rhinolophus hipposideros*

Denumirea romaneasca: Liliacul mic cu potcoava

Descriere si identificare: Cel mai mic chiropter rinolofid din Europa. Saută este de forma triunghiulara, procesul superior al crestei scurt si rotunjit iar cel inferior subtire si evident mai lung. Se identifica usor dupa intervalul de lungime a antebratului, care este cel mai mic dintre speciile genului din Europa: 37 – 42 mm. Culoarea blănii este bruna-fumurie dorsal si cenusiealbicioasa ventral. Tegumentul urechilor si patagiului brun-cenusiu deschis. Biometrie: lungime cap+corp = 37-45 mm; lungimea condilo-bazala = 13,5–15,2 mm; anvergura aripilor = 190-150 mm ; greutate = 4–9 g.

Habitat: Specie primar asociata cu habitatul de stancarie. Primavara si vara femelele formeaza colonii mici de reproducere in pesteri, pivnite si mansarde parasite. In acest timp masculii duc o viata solitara in aceleasi locuri sau in fisuri de stanci. Ierneaza in pesteri, mine parasite si pivnite cu temperatura de 5-10oC si umiditate ridicata, solitar sau in agregate laxe de

20-40 indivizi de ambe sexe (nu se ating, asa ca nu folosesc termoreglarea colectiva); in mod particular, se fixeaza pe pereti foarte aproape de planseul adapostului.

Distributie si ocurenta: Este o specie vest si central paleartica (din Irlanda pana in Caucaz), a carei areal se intinde cel mai la nord dintre toate speciile de rinolofide (pana la 52o). Arealul speciei s-a restrans in ultimii 50 de ani, mai ales in partea lui nordica, fenomen care continua si astazi. In Romania specia a fost semnalata sporadic de-a lungul intregului lant carpatic, in M-tii Apuseni si in Dobrogea.

Population: O estimare foarte relativa, pe baza literaturii de specialitate si a observatiilor proprii este de 1.500 indivizi. In Romania nivelul populatiilor acestei specii este stabil, desi in Europa de vest specia este in declin.

Ecologie si comportament: Zborul este rapid, aproape de pamant. Se graneste cu tipulide, fluturi nocturni de talie mica, tantari, coleoptere si acarieni. Maturitatea sexuala este atinsa la un an; imperecherea are loc toamna (precedata de hranire) sau chiar iarna, in timpul trezirilor periodice din timpul hibernarii. Pot sa-si schimbe adapostul de hibernare de mai multe ori in decursul unei ierni. Nu este considerata specie migratoare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Alterarea si/sau distrugerea adaposturilor de vara si de iarna; folosirea pesticidelor in agricultura; eliminarea perdelelor de vegetatie si a benzilor aluviale; fragmentarea si izolarea habitatelor; vandalismul in pesteri; amenajarea si reconditionarea locuintelor.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1304 Rhinolophus ferrumequinum

Denumirea romaneasca: Liliacul mare cu potcoava

Denumire stiintifica: Rhinolophus ferrumequinum (Schreber, 1774)

Descriere si identificare: Cel mai mare liliac rinolofid din Europa. Urechi mari, ascutite la varf, lipsite de tragus. Procesul superior al crestei este scurt, lat si rotunjit iar cel inferior este ascutit. Baza perilor din blana este cenusie deschisa, iar partea distala brun-cenusie cu o tenta roscata. Culoarea ventrala este alb sa su o nuanta galbuie. In timpul hibernarii si in repausul diurn isi acopera complet corpul cu patagiul. Craniul: intre coroana caninului superior si cel de-al doilea premolar nu exista spatiu. Premolarul I superior este in afara sirului de dinti, sau poate sa lipseasc. Date biometrice: lungimea cap+trunchi = 57-71 mm ; lungimea antebratului = 54-61 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; greutate = 17-34 g.

Habitat: Habitatele de hranire cuprind padurile de foioase (mai ales primavara) si pasunile (vara si toamna). De asemenea, zboara frecvent in gradini, zone stancoase si deluroase.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in centrul si sudul Europei (sub 52o latitudine nordica), din sudul Marii Britanii pana in M-tii Caucaz. Arealul asiatic este incert, dar ajunge pana in India, China si Japonia. De asemenea, este prezenta in nord-vestul Africii.

In Romania specia e raspandita in interiorul arcului carpatic, mai frecventa in M-tii Apuseni, de asemenea, in Oltenia si Dobrogea. Mai exista o semnalare in nordul Moldovei (Bucovina).

Population: Populatia din Romania este estimata la cca 10.000 exemplare; probabil ca numarul total este mai mare, daca se are in vedere ca exista colonii de hibernare care depasesc 1.000 de exemplare (in M-tii Apuseni). In Europa declinul numeric s-a diminuat sau chiar s-a oprit in ultimii 15 ani, iar in Romania numarul indivizilor este in crestere (dupa dinamica multianuala a coloniilor de hibernare).

Ecologie si comportament: Specia este sedentara si poate folosi pesterile ca adapost in tot timpul anului, dar in nordul Europei (si in tara noastra) coloniile de reproducere sunt mai frecvente in cladirile parasite. Maturitatea sexuala apare dupa

2-3 ani și longevitatea atinge 30 de ani. Primaverile întârziate amână nașterea puilor, situație în care mortalitatea juvenilor este mare. Se hrănește cu coleoptere și lepidoptere de talie mare; își prinde prada din zbor la mica înălțime sau prin vanatoare pasivă (din locuri de așteptare). În coloniile de maternitate (până la 200 femele) pot fi prezenți și masculi.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Cea mai mare amenințare este fragmentarea și izolarea habitatelor. Alte amenințări: schimbarea regimului de management a ariilor agricole, speleoturismul în toate anotimpurile anului, intoleranța omului față de prezența coloniilor în clădiri, tratamentele chimice pentru reabilitarea și conservarea structurilor alterate ale locuințelor etc.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1305 *Rhinolophus euryale*

Denumirea românească: Liliacul mediteranean cu potcoava

Descriere și identificare: Chiropter de mărime medie. Procesul superior al crestei evident mai lung și mai ascuțit decât cel inferior, și aplecat înainte. Blana cenușie-brună pe spate, cu nuanță roșiatică; ventral culoarea este cenușie-deschisă, cu tentă galbuie-deschisă. În repaus nu se îmbracă complet în patagiu. Date biometrice: cap+trunchi = 43-58 mm; lungimea antebrațului = 43-51 mm; anvergura aripilor = 300-320 mm; lungimea condilo-bazala = 16-17 mm; greutate = 8-17 g.

Habitat: Prezentă în pădurile de foioase din zona de deal și munte, zonele calcaroase cu tufe și apă în apropiere (habitate ripariene) în care se găsesc peșteri. Coloniile de reproducere (maternitățile) sunt situate în peșteri sau în mansarde, poduri și turnuri (mai ales în nordul arealului). Hibernaculele sunt localizate în peșteri și mine parasite, unde coloniile sunt compacte (indivizii se ating între ei).

Distribuție și ocurență: Arealul speciei în Europa cuprinde partea sudică a continentului, cu limita nordică din Franța, peste sudul Slovaciei, până în vestul României. În România specia a fost semnalată în peșteri din M-tii Apuseni sau în zona colinară din jurul acestora, unde formează colonii de reproducere (până la 500 indivizi în peștera Tasad). Mai este prezentă în sud-vestul Carpaților Meridionali (Valea Cernei, Mehedinți, Clisura Dunării).

Population: Total de indivizi este estimat la 1.500-2.000. Probabil că populațiile și coloniile din sud-vestul Carpaților Meridionali sunt mai mari decât se estimează în prezent, dar lipsesc investigațiile sistematice.

Ecologie și comportament: Specia este puternic dependentă de peșteri. Se cunosc puțini parametri ai reproducerii (un singur pui pe an, decalări ale dezvoltării, în care se suprapune perioada de inițiere a zborului puilor dintr-o colonie, cu prezența unor femelle gestante). Are zborul foarte agil, de aceea poate vana cu succes în pădure. Este o specie sedentară cu capacitate mică de dispersie : max. 135 km.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Fragmentarea elementelor lineare pentru zborul de hranire (liziere, fasii aluviale); folosirea pesticidelor organoclorurate; distrugerea sau deranjarea adaposturilor (peșteri), mai ales în perioada de reproducere. Coloniile de reproducere sunt mari și puține, de aceea sunt vulnerabile (este semnalat un declin puternic al populațiilor în nordul arealului. IUCN: VU (Red List Category – Europe)

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1306 *Rhinolophus blasii*

Denumirea românească: Liliacul cu Potcoava al lui Blasius

Descriere si identificare: Specie de marime mijlocie. Procesul superior al crestei ascutit, drept si erect ascendant, mai lung decat procesul inferior, care este ingust si rotunjit. Culoarea blanii pe partea dorsala este cenusie-bruna, cu o nuanta lila iar partea ventrala este alba sau cu o nuanta galbuie. Urechile si patagiul sunt de culoare cenusie deschisa.

La limita dintre regiunea frontala si occipitala a craniului se gaseste o depresiune evidenta si caracteristica.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-54 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = cca 280 mm; lungimea condilo-bazala = 15,8-16,5 mm; greutate = 12-15 g

Habitat: Habitatele de hranire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufarisuri sau cu copaci rari. Foloseste pesterile ca adaposturi, atat vara cat si iarna. Pentru hibernare prefera pesterile calde, cu temperaturi intre 9 si 14°C. In nordul arealului European sunt folosite si adaposturi artificiale.

Distributie si ocurenta: Areal paleartic si afrotropical. In Europa specia are o raspandire limitata la Peninsula Balcanica si cateva insule mediteraneene (Creta si Cipru). In Romania, Rh.blasii este o specie foarte rara, semnalata sporadic in Banat, Oltenia, sudul Muntilor Apuseni si culoarul Muresului si al Cernei.

Population: In Lista Rosie a vertebratelor din Romania efectivul estimat este de 2.500 de indivizi.

Ecologie si comportament: Specie termofila, care formeaza colonii in adaposturi impreuna cu alte specii ale genului. Coloniile de reproducere ajung pana la 200 femele. Exista f. putine date despre biologia, ecologia si comportamentul speciei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Disparitia padurilor deschise mediteraneene; distrugerea sau deranjarea adaposturilor de vara si de iarna (mai ales pesteri).

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1307 Myotis blythii

Denumirea romaneasca: Liliac Comun Mic

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun (*M. myotis*), de talie mai mica. Lungimea urechii sub 26 mm, cu marginea externa dreapta si prevazuta cu 5-6 pliuri transversale. Majoritatea exemplarelor au o pata albicioasa, stearsa, pe frunte. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare cenusiu-inchisa; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica; culoarea pe partea ventrala este alb-cenusie. Coadă mai lunga decat trunchiul. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Creasta sagitala a craniului este putin evidenta si marginea occipitala moderat alungita posterior. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 62-70 mm; lungimea antebratului = 52-58 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; lungimea condilo-bazala = 17,5-18,5 mm (intotdeauna sub 20 mm); greutate = 15-28 g.

Habitat: Se hraneste in cranguri, pasuni si fanete, dar mai ales deasupra culturilor agricole si gradinilor. Adaposturile principale si permanente sunt pesterile. Coloniile active sunt mixte (cu *M. myotis*), in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri etc.

Distributie si ocurenta: Specie sud-vest paleartica. Este raspandita in toate tarile mediteraneene ale Europei, precum si in Europa Centrala (Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei si toata Peninsula Balcanica).

Raspindirea liliacului comun mic in Romania se suprapune cu a liliacului comun si sunt in curs observatiile in teren pentru identificarea celor doua specii din adaposturile comune.

Population: Dificultatea de a deosebi aceasta specie de liliacul comun (*M. myotis*) face ca evaluarile numerice sa fie luate impreuna. Cele doua specii surori formeaza aglomerari de pana la aproape 7.000 indivizi (in Pestera cu Apa de la Lesu); cunoscand hibernaculele importante din tara, apreciem nivelul populatiilor din Romania la cel putin 50.000 indivizi, desi

nivelul ar putea fi semnificativ mai ridicat. Cele doua specii formeaza colonii comune, dar raportul lor este foarte diferit de la o colonie la alta: 29% in Pestera Tausoare (BN) si 88% in Pestera Rastoci (MM) pentru liliacul comun mic.

Ecologie si comportament: Coloniile de iarna sunt compacte, folosind termoreglarea colectiva. Limitele de toleranta a temperaturilor in adaposturi sunt de 6-12oC si cu umiditate relativa mare.

Specie migratoare partiala, cu deplasari pana la 600 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Schimbarea managementului agricol in tara noastra si intensificarea poluarii; distrugerea coloniilor din adaposturile artificiale.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1308 *Barbastella barbastellus*

Denumirea romaneasca: Liliac Carn

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Urechi unite la baza printr-un pliu tegumentar; nas carn cu narinele orientate in sus; ureche scurta si larga; tragus genucheat cu portiunea distala ascutita; eperon cu epiblema mica. Blana lunga si matasoasa; culoarea este brun – negricioasa pe spate, cu varful perilor alb, dand efect de chiciura; blana ventrala este cenusie-inchis. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-58 mm; lungimea antebratului = 36/44 mm; anvergura aripilor = 260-290 mm; lungimea condilo-bazala = 12-14,5 mm; greutate = 6-13 g.

Habitat: Specie euritopa, mai frecventa in padurile din zona piemontana si montana. Se hraneste deasupra padurii, la liziere de padure si margini inierbate de terenuri agricole.

Adaposturile de vara sunt mansardele, scorburile copacilor si casutele de pasari, unde femelele formeaza colonii mici. Foarte rar coloniile de reproducere sunt mixte (impreuna cu masculii). Adaposturile de iarna sunt pesterile, minele parasite si pivnitele. In nordul arealului au fost raportate cateva hibernacule marii (mii de indivizi de ambe sexe) dar la noi in tara specia este foarte rara.

Distributie si ocurenta: Specie vest palearctica. Prezenta in sudul, centrul si sud-estul Europei, pana in M-tii Caucaz. In Romania este prezenta pe tot lantul carpatic, inclusive M-tii Apuseni, si in piemontul adiacent, dar densitatea populatiilor este foarte mica (este una dintre cele mai rare specii de chiroptere din Romania).

Population: Populatiile din aproape toata Europa sunt in declin. Pana acum a fost semnalat in 16 pesteri ca adaposturi de iarna (intre 2 si 50 de indivizi). Rezulta ca densitatea populatiilor este foarte mica si in perioada activa, deoarece specia este un migrator mediocru. Se estimează un efectiv total la ca 2.000 indivizi.

Ecologie si comportament: In adaposturile de iarna suporta coborarea temperaturii pana la 0oC sau chiar -3oC (probabil pentru timp scurt). Liliacul Carn are un zbor rapid si sinuos, si-si procura hrana numai din zbor. Zborul este inalt deasupra padurii si jos la liziere si deasupra apei. Se hraneste aproape in exclusivitate cu fluturi nocturni de talie mica. Au un singur pui pe an si coloniile de reproducere sunt foarte sensibile la deranjare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Exploatarea forestiera care elimina padurile batrane (cu scorburile pentru coloniile de reproducere); lipsa sau reabilitarea adaposturilor artificiale; speleoturismul. IUCN: VU (Red List Category – Europe), A3c + 4c (Red List Criteria – Europe).

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1310 *Miniopterus schreibersi*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Aripi Lungi

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Nas foarte scurt; urechi foarte scurte, triunghiulare; tragus scurt, rotunjit la varf. Aripi lungi si ascutite; falanga II a degetului 3 de la aripa mai lunga de circa 3 ori decat falanga I (caracter specific). Blana de pe partea dorsala este scurta, densa, erecta, de culoare cenusie-bruna, uneori cu tenta lila. Culoarea ventrala este cenusie deschisa. Eperon fara epiblema. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 50-62 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = 310-340 mm; lungimea condilo-bazala = 14,5-15,5 mm; greutate = 9-16 g.

Habitat: Specia se hraneste in habitate mai mult sau mai putin deschise, chiar si in zonele periurbane si zborul de hranire este la inaltime (10-20 m). Se hraneste adesea la mare distanta de adapost, in special lepidoptere nocturne si coleoptere. Adaposturile de vara si de iarna sunt cele subterane (mai ales pesteri), aproape fara exceptie. Coloniile sunt mixte (mai ales cu liliacul comun).

Distributie si ocurenta: Specie sud palearctica. In Europa arealul cuprinde tarile mediteraneene, centrul continentului, Peninsula Balcanica, pana in M-tii Caucaz. Raspandirea in Romania: M-tii Apuseni si culoarul Muresului, Carpatii Maeridionali si Orientali, centrul si sudul Dobrogei.

Population: Liliacul cu aripi lungi formeaza colonii de reproducere de mii de indivizi si colonii de iernare de zeci de mii (40.000 in Pestera Huda lui Papara -AB). In coloniile de iarna exista o tendinta de crestere a numarului de indivizi cu altitudinea, in detrimentul adaposturilor din zona piemontana. Estimam efectivul total la 100.000 indivizi.

Ecologie si comportament: Maturitatea sexuala dupa un an. Spre deosebire de celelalte specii de chiroptere din Europa, fecundarea oului are loc toamna, imediat dupa imperechere, astfel ca gestatia dureaza 8-9 luni. In coloniile de maternitate sunt prezenti si masculi; coloniile de reproducere pot fi mixte, cu *Rhinolophus euryale*. Au fost raportate cazuri de mortalitate in massa, fiind incriminate doua cauze posibile: 1) transmiterea facila a bolilor din cauza faptului ca coloniile sunt foarte compacte si 2) perturbarile climatice din perioada timpurie a primaverii, care surprind coloniile la initierea sezonului de activitate.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia a parcurs un declin populational major in vestul Europei, de aceea este considerata ca vulnerabila. Amenintările principale sunt alterarea, deranjarea si distrugerea adaposturilor subterane si folosirea pesticidelor. Alte amenintari: speleoturismul, accesibilitatea coloniilor massive si atitudinea negativa a omului din lipsa educatiei ecologice.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1316 Myotis capaccinii

Denumirea romaneasca: Liliac cu Picioare Lungi

Descriere si identificare: Specie de talie mijlocie. Pavilionul urechii ingust, cu 5 pliuri externe orizontale; tragus ascutit, jumătate din lungimea pavilionului, cu marginea interna convexa si cu cea externa concava (in forma de S. Picioare foarte mari), cu peri lungi si aspri. Peri scurți pe ambele fete ale uropatagiului, pe partea ventrala acopera jumătatea laterala a acestuia. Baza parului este cenusie intunecata. Culoarea dorsala cenusie fumurie, cu tenta galbuie; cea ventrala este cenusie deschis; limita dintre cele doua culori este neclara, difuza.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-53 mm; lungimea antebratului = 38-44 mm; anvergura aripilor = 230-260 mm; lungimea condilo-bazala = 14-14,8 mm; greutate = 6- 15 g.

Habitat: Cartierele de hranire sunt zonele umede, cursurile de apa permanente si temporare, canalele, lacurile, mlastinile, helesteele, deltele. Un habitat de hranire caracteristic este reprezentat de mlastinile dominate de arbusti (Iastaris, rachite). Adaposturile de reproducere si de iernare sunt peesterile calde, apropiate de suprafete de apa.

Distributie si ocurenta: Arealul cuprinde Europa mediteraneana, Peninsula Balcanica, Asia Mica, Orientul Apropiat pana in Iran, precum si nord-vestul Africii. In Romania specia a fost semnalata numai in sud-vestul tarii, cu clima submediteraneana: Clisura Dunarii si Valea Cernei

Population: Se cunosc 6 pesteri care adapostesc aceasta specie si numarul total de aici este de 1.100 de indivizi. Din cauza cerintelor ecologice particulare populatiile sunt fragmentate.

Ecologie si comportament: Specie coloniala, cu biologie putin cunoscuta. Formeaza colonii de reproducere in pesteri (pana la 500 femele), cu un singur pui la o fatare. Coloniile sunt mixte, cu *M. myotis*-*M. blythii* si *Miniopterus schreibersi*.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu exista amenintari majore pentru liliacul cu picioare lungi. Local, populatiile pot fi afectate de poluarea apei si de speleoturism. Diminuarea efectivului cu 50% in Spania este un caz particular, deoarece in restul arealului populatiile sunt relativ stabile. VU (Red List Category – Europe), A4bce (Red List Criteria – Europe)

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1318 Myotis dasycneme

Denumirea romaneasca: Liliac de iaz

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Marginea externa a pavilionului urechii fara indentatii evidente, cu 5 pliuri transversale; tragus evident mai scurt decat jumatatea lungimii pavilionului; pe partea ventrala a uropatagiului, dea lungul piciorului, peri fini, albiciosi, evidenti, care se extind si pe eperon; eperon drept, se intinde pe o treime din marginea uropatagiului; uropatagiul se insera la calcai. Picioare mari, cu peri lungi si aspri. Blana dorsala brunie sau cenuziu-brun palida cu luciu matasos; culoarea ventrala albacenusie sau galbuie-cenusie, cu limita clara intre cele doua parti.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 57-65 mm; lungimea antebratului = 43-48 mm; anvergura aripilor = 200-320 mm; lungimea condilo-bazala = 15,7-17,4 mm; greutate = 15-20 g.

Habitat: Habitatul de hranire este cu precadere deasupra apei (rauri cu curgere lina, canale, lacuri, helestei); specia se hraneste si in habitatul de padure. Liliacul de iaz prefera suprafetele acvatice sarace in vegetatie marginala si mai ales fara arbori de mal. Coloniile de reproducere se formeaza in cladiri vechi (mansarde, clopotnite) iar adaposturile de hibernare sunt pesterile si pivnitele.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde zona temperata a Eurasiei (centrul si nordul Europei si Asia pana la Enisei). La noi in tara, ca si in Europa, este una din cele mai rare specii de chiropter. A fost semnalata in numar foarte mic (cca 15 indivizi) in 3 pesteri din M—ii Apuseni. Mai exista o semnalare veche de la Oravita. Folosirea in ultima vreme a detectoarelor de ultrasunete arata ca specia este prezenta, dar foarte rara in locatiile amintite mai sus; se cunosc foarte putine date (si imprecise) asupra acestei specii in Romania.

Population: Efectivul estimat este de 500 exemplare.

Ecologie si comportament: Hrana consta in insecte adulte ce emerg din stadii preimago dezvoltate in apa (trichoptere, diptere nematocere, efemeroptere, odonate) si care zboara deasupra apei.

Este specie slab migratoare, distanta intre adaposturile de vara si de iarna fiind de maximum 100 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

Specia este afectata de activitatile umane: intretinerea si renovarea cladirilor; folosirea tratamentelor chimice pentru conservarea lemnului; desecarile pentru "redarea in circuitul agricol" a unor suprafete acvatice; speleoturismul de iarna.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1321 *Myotis emarginatus*

Denumirea romaneasca: Liliac caramiziu

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Pavilionul urechii prevazut cu creste distincte pe marginea externa, in treimea distala; 6-7 pliuri transversale. Marginea externa a pavilionului are o incizie genuncheata (in unghi drept), adanca si foarte caracteristica. Tragus ingust si mai lung decat jumatarea pavilionului, dar nu agunge la incizia genuncheata. Blana fina, lanoasa, ondulata si incalcita. Perii de pe spate au trei culori: cenusie la baza, galben-pai la mijloc si ruginie-bruna spre rosu la varf. Culoarea generala este ruginie pe spate si galbuie-cenusie ventral.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 41-53 mm; lungimea antebratului = 36-41 mm; anvergura aripilor = 220-240 mm; lungimea condilo-bazala = 14-15,5 mm; greutate = 7- 15 g

Habitat: Se hraneste deasupra tufarisurilor si lastarisurilor, arii agricole, in pasuni si fanete, uneori deasupra apei. Prezenta in regiunile montane putin inalte, zone carstice, parcuri, gradini. Adaposturile de vara sunt cele subterane si cladirile (pivnite, mansarde, turnuri de biserici) iar cele de iarna sunt pesterile.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, Peninsula Balcanica. Distributia in areal este particulara in sensul ca au fost semnalate colonii mari sau foarte mari (maternitati de pana la 1.000 de femele) la cele doua extreme ale arealului (Franta si Peninsula Balcanica), iar in restul arealului specia este foarte rara.

Distributia in Romania: pana in prezent a fost semnalata in doua localitati din sectorul montan al Crisului Repede, in Valea Cernei si Oltenia (Jiulet), precum si in jumatarea sudica a Dobrogei.

Population: Este una dintre cele mai rare specii de chiropter din Romania, ce iernea individual iar in perioada activa formeaza colonii de marimi diferite, in functie de densitate. Efectivul din Romania este estimat la circa 1.000 de indivizi.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu paianjeni si muste, mai rar cu fluturi nocturni. Poate captura prada de pe crengi sau de pe jos. Femele se pot imperechea din primul an de viata dar nu este dovedita nasterea puilor. Imperecherea are loc toamna si, spre deosebire de alte specii de chiroptere europene, nu au loc imperecheri in perioada de iarna.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa (si in tara noastra, desi lipsesc studiile) specia este asociata cu habitatele agricole, astfel ca este dependenta de tipul de agricultura practicat. Este amenintata de distrugerea adaposturilor din cladiri si de speleoturism.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1323 *Myotis bechsteini*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Urechi Mari

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Pavilionul urechii foarte mare, de peste 20 mm; indoit inainte, aproape jumatarea depaseste nasul. Marginea externa a pavilionului cu 9 pliuri transversale. Tragus lung, lanceolat. Eperon drept, sub jumatarea din lungimea uropatagiului, cu epiblema ingusta. Aripile foarte late si scurte. Blana dorsala de culoare bruna pal spre brun roscat; partea ventrala este cenusie deschisa.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-55 mm; lungimea antebratului = 38-47 mm; anvergura aripilor = 250-300 mm; lungimea condilo-bazala = 16-16,8 mm; greutate = 7- 14 g.

Habitat: Specie de padure. Prefera padurile de amestec (umede), dar este prezenta si in padurea de conifere, parcuri si gradini sin zona de ses. Vara urca pana la 800 m altitudine iar adaposturile de iarna ajung pana la 1.100 m. Adaposturile de vara sunt scorburile copacilor, interstitiile stancarilor; rar poate fi intalnit in cladiri. Adaposturile de hibernare sunt pivnitele, minele parasite, pesterile (3-7oC si umiditate foarte) si scorburile copacilor.

Distributie si ocurenta: Specie vest-paleartica, prezenta in centrul si sudul Europei; a fost semnalata in insule din vestul Mediteranei : Corsica, Elba, Sicilia, Capri). De asemenea, se mai gaseste pe versantii nordici ai M-tilor Caucaz.

Distributia speciei (insulara) in Romania este putin cunoscuta deoarece semnalările sunt sporadice in M-tii Apuseni, sud-vestul tarii (Valea Cernei, Mehedinti) si Dobrogea.

Population: Specie extrem de rara la noi, ca si in tot arealul. Dupa semnalările extrem de putine din Romania apreciem efectivul total la 800-1.000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specie solitara in perioada de hibernare; vara formeaza colonii foarte mici sau este solitara. In repaus nu-si lipesc aripile si pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiecteaza liber in mod caracteristic. Zborul este lent, jos si greoi din cauza conformatiei aripilor. Se hraneste cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire. Specie solitara in perioada de hibernare; vara formeaza colonii foarte mici sau este solitara. In repaus nu-si lipesc aripile si pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiecteaza liber in mod caracteristic. Zborul este lent, jos si greoi din cauza conformatiei aripilor. Se hraneste cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri. VU (Red List Category – Europe), A4c (Red List Criteria – Europe)

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1324 Myotis myotis

Denumirea romaneasca: Liliac Comun

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun mic (*M.blythii*), de talie mai mare. Lungimea urechii peste 26 mm, cu marginea externa curbata si prevazuta cu 7-8 pliuri transversale. Lungimea tragusul este jumătate din lungimea pavilionului urechii, cu jumătatea distala brusc subtiata. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare bruna; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica, cea ventrala este alb-cenusie. Coada mai lunga decat trunchiul. Creasta sagitala a craniului este evidenta si marginea occipitala alungita posterior. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 67-79 mm; lungimea antebratului = 55-68 mm; anvergura aripilor = 350-450 mm; lungimea condilo-bazala = 22-24 mm; greutate = 28-40 g.

Habitat: Habitatele de hranire sunt lizierele padurilor, crangurile si pasunile. Adaposturile principale sunt peșterile, folosite in toata perioada anului sau numai pentru hibernare. Formeaza colonii de reproducere si de ingrasare in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri si chiar in copaci, a caror marime este de zeci sau sute de exemplare.

Distributie si ocurenta: Specie vest paleartica. Arealul cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, nordul Africii, Asia Mica si Orientul Mijlociu. Probabil este intr-un proces de extindere a arealului, pentru ca in sudul Angliei a aparut relativ recent. In Romania, specia este raspandita si comuna in tot lantul carpatic, inclusiv M-tii Apuseni, toata Transilvania, Banat, Crisana si Maramures, zona de deal extracarpatica (mai ales in Oltenia), precum si in Dobrogea.

Population: Evaluările numerice s-au facut mai ales in perioada de iarna, in hibernacule si se refera la ambele specii surori: liliacul comun (*M.myotis*) si liliacul comun mic (*M.blythii*). Este una din cele mai comune specii din Romania si apreciem nivelul populatiilor la cel puțin 50.000 indivizi. Un argument este ca intr-o singura pestera am numarat 6.900 indivizi. Populatiile din Romania inca nu au fost riguros evaluate dar dat fiind ca specia este tipica pentru habitatele agricole mozaicate (caracteristice zonei de deal si munte), probabil efectivele sunt mai mari.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu insecte de talie mare, adesea cu insecte nezburatoare, pe care le captureaza de pe sol. Coloniile din perioada activa adesea sunt mixte, cu *Myotis blythii* si/sau *Miniopterus schreibersi*. Mortalitatea puilor in perioada de alaptare este relativ mare (probabil din cauza ofertei trofice limitate si a adapturilor inadecvate).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Amenintarea majora este reprezentata de iminenta convertire a agriculturii pe sistemul occidental, cu eliminarea haturilor, marginilor intelenite, a palcurilor de padure si a folosirii pesticidelor. Fiind o specie partial antropofila, ii sunt distruse coloniile de reproducere din cladiri locuite si din clopotnitele bisericilor. Speleoturismul este o amenintare moderata.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1352* Canis lupus

Denumirea romaneasca: Lup

Descriere si identificare: Lupul este o specie de canide de talie mare, avand o lungime medie a corpului de 1.5 m., coada fiind de 35-45 cm. Inaltimea medie la greaban este de 80 cm., iar greutatea este de 30-45 kg., masculii fiind mai mari decat femelele. Capul este masiv, cu botul ascutit, urechile relativ scurte si o privire caracteristica datorata pozitiei oblice a ochilor. Culoarea blanii este variabila, de la cenusiu deschis la cenusiu roscat. Caracteristicile pentru lup sunt coada cu varful negru si pata neagra situata la mijlocul cozii. Picioarele sunt inalte, puternice, ceea ce ii permite o deplasare usoara, la trap. Urma tipar este asemanatoare cu cea a cainelui, dar este mai alungita si mai mare. In teren, urma parte a lupului este caracterizata de faptul ca acesta calca pe urmele picioarelor anterioare, toti membrii unei haite calcand pe o singura pereche de urme. Traectoria urmelor este rectilinie, cu mici abateri in cazul depasirii unor obstacole.

Habitat: Este un animal care traieste in paduri relativ intinse, in zonele de deal si munte, neavand cerinte specifice pentru anumite habitate forestiere. In acest context, lupul prefera zonele care ii ofera o baza trofica abundenta, constituita atat din animale salbatice cat si domestice. Este prezent in toate ecosistemele forestiere de deal si de munte de la noi, uneori fiind prezent chiar si in trupurile mari ale padurilor de campie, precum si in Delta Dunarii. Utilizeaza zone largi de cca. 100 km², in cuprinsul carora se pot gasi atat paduri cat si pajisti sau fanete.

Distributie si ocurenta:

În mod natural lupul se găsește în România din Delta Dunării și până în golul alpin, prezentând o mare amplitudine ecologică. Performantele fizice ale lupilor sunt cel puțin impresionante. În căutarea hranei ei pot parcurge peste 100 km într-o singură noapte. Viteza de alergare a lupului poate depăși 60km/oră. Simturile sale sunt extraordinare. Nu doar mirosul este deosebit de fin, dar și auzul și văzul, lupul putând vâna foarte bine atât noaptea - timpul său preferat de vânătoare - cât și ziua sau în perioadele de amurg și dimineată. Are nevoie de un teritoriu întins, de cca. 2400-2500 ha, de zece ori mai mult decât, de pildă, un urs. În România, lupul, vânat frenetic și nu mai prezintă un areal continuu, nenumărate goluri fiind create de vânătoarea necontrolată.

Population Nivelul minim al populatiei (cca. 1500 exemplare) a fost atins in perioada 1960 – 1970, atunci cand a existat o campanie puternica de combatere a lupului. A urmat apoi o crestere a populatiei, iar acum populatia de lupi din Romania are o evolutie stabila, cu o usoara tendinta de descrestere, fiind estimata la cca. 2000 - 2500 de exemplare. Efectivele oficiale sunt considerate ca fiind supraestimate (cca. 4000 de exemplare), fapt care se datoreaza tendintei de inregistrare dubla sau multipla a lupilor localizati in zone invecinate. Odata cu dezvoltarea activitatilor umane in natura si fragmentarea habitatelor lupului, aceasta specie va cunoaste un regres populational semnificativ.

Ecologie si comportament: Lupii sunt animale sociabile, traind in haite constituite din 4-6 exemplare adulte.

Marimea haitei variaza in functie de hrana existenta, marimea prazii, tipul de habitat si anotimp. Haita este condusa de perechea alfa, alcatuita din masculul si femela dominanta, care sunt singurii care se reproduc. Sezonul de imperechere este in ianuarie-februarie, iar dupa o perioada de gestatie de 60-65 de zile, femela da nastere la 4-7 pui care sunt crescuti atat de femela cat si de mascul, ajutati de intreaga haita.

Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani, lupoaica intrand anual in calduri. Longevitatea este de 12-15 ani, majoritatea exemplarelor nedepasind varsta de 10 ani. Culcusul este amplasat in zone linistite, de obicei sub radacina unui arbore doborat, scorburi, adancituri de teren, localizate in apropierea unor surse de apa si, de preferinta, pe expozitii insorite. Teritoriul unei haite este destul de intins, variind de la 50 km² la 150 km², limitele teritoriului fiind marcate prin vectori odorizanti si fiind, in general, respectat de celelalte haite invecinate. In acest teritoriu pot exista si exemplare solitare foarte tinere sau batrane. Comunicarea intre indivizi se realizeaza prin urlet, care se poate auzi de la distante apreciabile. Lupul are o viata sociala complexa, in cadrul fiecarei haite existand o ierarhizare stricta.

Dintre simturi, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz si de vaz. Astfel, lupul este un animal foarte precaut, care evita contactul cu omul, adaptandu-se usor diferitelor conditii din teren. Este un pradator cu spectru larg, care include atat mamifere mici si insecte dar si mamifere de talie mare, consumand in acelasi timp si cadavrele prazilor ucise de alte specii. In acest context, trebuie subliniat rolul de selectie pe care il exercita lupul in ecosistemele forestiere, in general, prada sa predilecta fiind constituita din exemplare slabite, bolnave, batrane sau neexperimentate, care pot fi ucise mai usor, cu un consum energetic mult redus. Interactiunile cu activitatile umane constau din pradarea asupra turmelor de animale domestice si competitia cu vanatorii pentru speciile de ierbivore.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In cuprinsul arealului sau vast, lupul este considerat de IUCN ca fiind o specie fara amenintari directe, cu o distributie vasta si cu efective semnificative in anumite zone. Atat in legislatia europeana cat si in cea romaneasca, lupul este considerat specie protejata. In Romania, anual sunt vanate cca. 250 – 300 de exemplare, pe baza unor autorizatii emise in prealabil. Populatia de lupi este estimata anual de catre administratorii fondurilor de vanatoare, in ultimii ani constatandu-se o tendinta accentuata de supraestimare. Masurile de conservare luate in prezent sunt reprezentate de: estimarea anuala a populatiei si controlul braconajului. In viitor sunt necesare urmatoarele masuri de conservare: studii detaliate privind eco-etologia speciei in conditiile din Romania, in special legate de marimea si tendintele de evolutie a populatiei de lupi, precum si implementarea unui plan de management la nivel national care sa urmareasca reducerea braconajului si controlul activitatilor de vanatoare, constientizarea opiniei publice privind conservarea speciei, precum si compensarea pagubelor produse sectorului zootehnic. Fragmentarea habitatelor datorata expansiunii infrastructurii si dezvoltarii activitatilor umane reprezinta amenintari pe termen mediu care pot fi reduse prin includerea in planurile de dezvoltare a aspectelor legate de conectivitatea populatiilor, in special in zonele cheie (Valea Prahovei, Valea Oltului, muntii Persani si culoarul Deva – Arad).

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

1355 Lutra lutra

Denumirea romaneasca: Vidra

Descriere si identificare: Specie de carnivore de talie mijlocie, dimensiunile corpului variaza intre 60-80 cm, coada fiind de 30-50 cm, iar greutatea fiind de pana la 10 kg. Culoarea blanii este maronie, mai deschisa in zona barbiei, a botului si a abdomenului. Picioarele sunt relativ scurte iar intre degete prezinta o membrana bine dezvoltata care ajuta la deplasarea in

apa. Prezenta ei poate fi identificata prin urmele tipice de pe malurile apelor. Astfel, urma tipar are imprimata pe sol membrana interdigitala, iar na fiind evidente si urmele tip tobogan ale corpului lansat in apa.

Habitat: Vidra traieste pe malurile apelor curgatoare si statatoare, prezenta ei fiind un indicator al apelor curate, specia fiind sensibila la poluare. Nu are preferinte pentru anumite tipuri de habitat, traind pe malurile apelor putin poluate, in imediata vecinatate a luciului de apa. Dintre habitatele prioritare la nivel european prezente in Romania enumeram: Padurile aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior* (91E0) si Padurile ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* de-a lungul raurilor mari (91F0).

Distributie si ocurenta:

Este un animal rar, chiar disparut, in mare parte din zonele in care exista in trecut. Acum mai este intalnit doar in Scotia, Irlanda si Scandinavia. Un numar mic de vidre a fost reintrodus in Marea Britanie. Specii similare: este adesea confundat cu nurca americana, dar si cu *Coypu myocastor coypus* si sobolanul de mosc.

Population: Populatia actuala este estimata la 2200-2600 de exemplare. Incepand cu jumatatea secolului trecut, datorita vanarii si braconajului, precum si cresterii gradului de poluare a apelor, populatia de vidra a cunoscut un regres accentuat. In ultimii ani, populatia are o tendinta de stabilizare si chiar de crestere usoara.

Ecologie si comportament: Perioada de reproducere este in lunile ianuarie-februarie iar dupa o perioada de gestatie de 60-65 de zile, femela da nastere, intr-o galerie amplasata pe malul apelor, a 1-4 pui care raman impreuna cu mama lor timp de un an de zile. Masculul nu ia parte la cresterea puilor, fiind alungat de femela cu cateva zile inainte de nasterea puilor. Teritoriul unui exemplar adult variaza, in functie de abundenta hranei, de la 2-3 km pana la 10-15 km mal de apa, la extremitati teritoriile invecinate fiind suprapuse. Hrana consta, in principal, din peste dar vidra poate consuma amfibieni, insecte, pasari si mamifere mici. In general, vidra nu este tolerata in zona crescatoriilor de peste, unde produce pagube.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La nivelul arealului sau intins in Europa si Asia, vidra este considerata de IUCN ca fiind o specie aproape periclitata, impunandu-se masuri de monitorizare si conservare a habitatelor.

Avand in vedere faptul ca, in Romania, nu au fost derulate masuri specifice de conservare, este foarte importanta cartarea, mentinerea si ameliorarea habitatelor existente, precum si monitorizarea populatiilor.

Producand pagube in zonele piscicole, vidra intra in interactiune cu interesele activitatilor umane. Aceasta situatie duce la actiuni ilegale de reducere a efectivelor de vidra, fiind importanta combaterea braconajului si monitorizarea efectivelor din acele zone.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1361 Lynx lynx

Denumirea romaneasca: Ras

Descriere si identificare: Rasul eurasiatic este cea mai mare specie de felide din Europa. El are membrele relativ lungi, laba piciorului avand o conformatie care ii permite sa se deplaseze cu usurinta in zapada adanca. Statura sa este cuprinsa intre 50-75 cm la greaban, corpul fiind relativ subtire iar capul mic si rotund. Greutatea este curpinsa intre 15 – 30 kg., masculii (20-30 kg) fiind in general mai mari decat femelele (15-20 kg). In natura, prezenta rasului se poate identifica mai ales dupa urmele rotunde, de marimea urmei unui caine dar fara gheare imprimate in urma tipar. Blana este de culoare galbena-roscata cu pete inchise la culoare. Pe partea interioara a picioarelor si pe abdomen, aceste pete sunt mai putin proeminente iar culoarea blanii este mai deschisa. Coada este scurta, cu varful de culoare inchisa. Pe cap, rasul prezinta favoriti de culoare deschisa, formati din peri lungi, iar in varful urechilor are un smoc de peri lungi si inchisi la culoare.

Habitat: Rasul prefera linistea oferita de masivele forestiere intinse, cu relief accidentat si poieni intercalate. Culmile scurte si abrupte ii permit observarea prazii si faciliteaza deplasarea in teren. Toate tipurile de vegetatie forestiera care ofera posibilitati de observare, panda si vanarea prazii sunt preferate de catre ras. In Romania, rasul este prezent de la 200 m la 1800 m altitudine, mai ales in zonele care ofera conditii optime pentru caprior, principala specie prada. La nivel national, rasul este semnalat pe cca. 42000 km². Printre habitatele prioritare la nivel european in care se gaseste rasul din Romania enumeram: Paduri acidofile de Picea abies din zona montana (9410), Paduri de Larix decidua si/sau Pinus cembra din zona montana (9420), Vegetatie forestiera mediteraneeana cu Pinus nigra ssp. Banatica (9530).

Distributie si ocurenta: General description needed

Population: In ultimul secol, populatia de ras din Romania a cunoscut o evolutie ascendenta, de la cca. 150 de exemplare in perioada 1930-1940 la peste 1000 de exemplare in prezent. In ultimul deceniu, aceasta evolutie ascendenta s-a atenuat, populatia fiind stabila, marimea ei fiind estimata la cca. 1100 – 1300 de exemplare. Datorita influentei negative a activitatilor umane, consideram ca tendinta de evolutie este descendenta. Populatia de rasi din Romania este estimata anual de catre autoritati. Exista tendinte de supraestimare a populatiei de ras (estimari oficiale sunt de cca. 1800 indivizi), atat datorita lipsei informatiilor privind ecologia speciei cat si a modului de realizare a acestor estimari.

Ecologie si comportament: Rasii sunt animale solitare, pe teritoriul unui mascul gasindu-se doua sau trei femele cu pui, care stau impreuna din primavara si pana la sfarsitul toamnei. Anual, femela naste 1-4 pui, care stau in vizuina in primele luni de viata. Atunci cand puii sunt abandonati de femela, la sfarsitul toamnei, de cele mai multe ori ei raman impreuna pe durata iernii. Teritoriile rasilor sunt aparate de intrusii de acelasi sex iar marimea teritoriului unui exemplar adult de ras este de cca. 40 - 55 km². Prada principala a rasului este capriorul, urmat de iepuri, exemplare tinere de cerb, capra neagra si mai putin mistretul sau diferite alte specii de animale. Consuma, in general, doar parti din prada ucisa, restul fiind consumat de alti pradatori sau de speciile necrofage. Desi este considerata o specie care poate fi vazuta destul de rar, rasul este un animal curios, care se apropie de asezarile oamenesti dar evita contactul cu omul. Datorita auzului foarte bine dezvoltat, rasul reuseste sa evite intalnirile directe cu omul, preferand linistea oferita de padure. Pagubele produse de ras sectorului zootehnic sunt neinsemnate, mai ales din cauza faptului ca turmele de animale domestice (in special oi si capre) sunt pazite de caini ciobanesti.

Rasul nu accepta prezenta in teritoriul sau a indivizilor de acelasi sex, fiind un pradator cu un spectru foarte larg, care include mai ales animale de aceeaasi talie sau de dimensiuni mai reduse decat el. Capriorul este de departe specia prada principala a rasului, iar pisica salbatica este dusmanul direct al rasului in cadrul nisei ecologice respective, fiind eliminata din teren de catre acesta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN considera specia ca fiind pe cale de a fi amenintata intr-un viitor apropiat, impunandu-se masuri de monitorizare a populatiilor, precum si masuri de conservare specifice. Masurile de conservare luate pana in prezent se refera la monitorizarea populatiei de catre personalul implicat in managementul cinegetic din Romania si estimarea anuala a marimii populatiei. Anual, in Romania se vaneaza cca. 20 - 30 de exemplare de ras, pe baza autorizatiilor individuale si a unor limite maxime stabilite in prealabil de catre autoritatea de mediu.

Masurile de conservare necesare in viitor se refera la realizarea unor studii la nivel national privind eco-etologia speciei in conditiile din Romania (caracteristici populationale, tendinte, distributie), implementarea unui plan de management care sa urmareasca atat combaterea eficienta a braconajului, evitarea fragmentarii habitatelor dar si constientizarea opiniei publice si reducerea efectelor interactiunilor cu activitatile umane. De asemenea, este esentiala implementarea unor metode

imbunatatite de estimare care sa ia in considerare atat parametrii biologici cat si ecologia speciei iar activitatile de monitorizare sa fie abordate integrat.

[Localizare / identificare in amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren.

► Specii de amfibieni și reptile enumerate in anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1188 *Bombina bombina*

Denumirea romaneasca: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Rosie

Descriere si identificare: Este o broasca de dimensiuni mici, pana la 5 cm, cu corpul este indesar si turtit. Capul este relativ mic, avand lungimea egala cu latimea, iar botul este rotunjit. Ochii sunt foarte proeminenti, avand pupila triunghiulara, in forma de inima. Dorsal tegumentul este foarte verucos, fiind acoperit cu numerosi negi, rotunzi sau ovali, avand un punct negru central. Ventral, intre cap si corp este prezent un plin tegumentar (cuta gulara).

Corpul este colorat dorsal in cenusiu-deschis, masliniu, mai rar gri-inchis. O parte din negii glandulari colorati in negru sunt grupati, ceea ce confera un model caracteristic. Unii indivizi pot fi partial sau chiar total colorati in verde. Abdomenul este viu colorat cu pete portocalii pana spre rosu, pe un fond negru, care predomina ca pondere. Sunt de asemenea prezente puncte albe mici, relativ uniform distribuite. Coloritul ventral este de avertizare, specia fiind deosebit de toxica. Masculii au capul mai lat ca femelele datorita prezentei celor doi saci vocali interni. Calozitatile nuptiale (formatiuni cornoase, de culoare neagra ce apar in perioada de reproducere doar la masculi) sunt prezente pe partea interna a antebrațului, inclusiv pe tuberculul metacarpian intern. Masculii oracaie in cor, in special seara si noaptea, sunetele fiind greu de confundat „u...u...u...u” repetat la 1-4 secunde. Un singur mascul poate canta timp de ore fara oprire.

Habitat: Nu este o specie pretentioasa, traieste in orice ochi de apa, temporar sau permanent, la altitudini intre 0-400 m. Este prezenta in lacurile din lunca si delta Dunarii, pe maluri sau in zonele cu vegetatie, fiind gasita și in baltile temporare.

Distributie si ocurenta: Izvorasul cu burta rosie este raspandit in centrul si estul Europei, din Danemarca si sudul Suediei in vest, Cehia, fosta Yugoslavia si Dunarea in sud, iar in est in Rusia pana aproape de muntii Ural. In Romania este prezenta pretutindeni in zonele de ses: Campia Romana, Baraganul, Dobrogea inclusiv delta, Crisana, Podisul Transilvaniei si Podisul Moldovei. In zonele de contact cu *B. Variegata* hibrideaza cu aceasta.

Population: Populatiile existente sunt variabile ca marime, in functie de habitatele disponibile. Poate forma populatii foarte mari in lunca si delta Dunarii.

Ecologie si comportament: Reproducerea incepe din aprilie-mai si poate dura pana in august, cu depuneri repetate. Fecundarea este externa, cu amplex. Masculul apucand femela cu membrele anterioare, eliminarea oualor si a spermei avand loc simultan. Ouale (intre 10-100 la o depunere) sunt depuse izolat sau in gramezi mici, fixate de obicei de plante. Oul are 2 mm diametru, iar capsula gelatinoasa ce il inveleste intre 7-8 mm, este brun inchis la un pol si alb-galbui la celalalt. O femela poate depune mai multe ponte pe an.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast dar afectata de activitatile umane. Distrugerea, degradarea si fragmentarea habitatelor (atat a celor acvatice cat si a celor terestre) ii pericliteaza supravietuirea. Mentinerea habitatelor existente si crearea de noi habitate acvatice sunt necesare pentru asigurarea unor populatii viabile. Este mult mai vulnerabila comparativ cu *B. variegata* deoarece este mai acvatica, prefera ochiuri de apa mai mari iar arealul sau este in zone de ses cu activitati antropice multiple si o densitate a populatiei umane mare.

Este inclusa in anexa 2 printre speciile a caror conservare necesita desemnarea ariilor speciale de conservare precum si in anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor rosii specia este considerata potential amenintata la nivel national si neamenintata pe intregul areal.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1193 Bombina variegata

Denumirea romaneasca: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Galbena

Descriere si identificare: Este o broasca de dimensiuni mici, de pana la 5 cm. Forma corpului este mai indesata decat la B. bombina. Corpul este aplatizat, capul mare are botul rotunjit. Pupila este triunghiulara sau in forma de inima. Dorsal tegumentul este foarte verucos, aspru la pipait, acoperit cu negi mari, ce poseda in varf cate un spin cornos negru inconjurat de numerosi spini mici. Negii nu sunt grupati sau dispusi simetric. Coloritul este extrem de variabil. Dorsal indivizii sunt colorati in cenusiu deschis, maroniu sau masliniu patat cu negru. Uneori pot apare indivizi partial sau total verzi dorsal. Abdomenul si gusa sunt colorate in galben, pe fondul caruia este un desen marmorat cenusiu spre negru, dominand insa pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentand un mijloc de avertizare asupra toxicitatii. Varfurile degetelor sunt de asemenea galbene. Masculii prezinta pe fata interioara a membrilor anterioare calozitatile nuptiale (formatiuni cornoase, de culoare neagra ce apar in perioada de reproducere doar la masculi) vizibile chiar si pe perioada hibernarii. Masculii nu poseda sac vocal dar in privinta oracaitului se aseamana cu B. bombina, doar ca frecventa sunetelor este mai ridicata.

Habitat: Ocupa orice ochi de apa, preponderent balti temporare, putandu-se reproduce inclusiv in denivelari ale solului ce contin sub un litru de apa, spre deosebire de B. bombina care prefera baltile mai mari din lunca sau valea apelor curgatoare. Este intalnita aproape pretutindeni unde gaseste un minim de umiditate, de la 150 m pana la aproape 2000 m altitudine.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in vestul si centrul Europei cu exceptia peninsulei Iberice, Marii Britanii si Scandinaviei. Limita estica a arealului este reprezentata de Polonia, vestul Ucrainei, Romania, Bulgaria si Grecia. In Romania este prezenta pretutindeni in zonele de deal si munte.

Population: Este una din cele mai abundente specii, deoarece beneficiaza de orice ochi de apa disponibil pentru reproducere. Indivizii se caracterizeaza printr-o longevitate ridicata si toleranta sporita la o varietate de impacte antropice.

Ecologie si comportament: Este o specie cu activitate atat diurna cat si nocturna, preponderent acvatice, extrem de toleranta si rezistenta. Este sociabila, foarte multi indivizi de varste diferite putand convietui in balti mici. Se reproduce de mai multe ori in cursul verii. Ouale se depun in gramezi mici sau izolat, fixate de plante sau direct pe fundul apei. Este rezistenta la conditii dificile de mediu si longeviva, iar secretia toxica a glandelor dorsale o protejeaza foarte bine de eventualii pradatori. De aceea aproape orice ochi de apa din cadrul arealului este populat de aceasta specie care poate realiza aglomerari impresionante de indivizi in balti mici. Poate rezista si in ecosisteme foarte poluate. Se deplaseaza bine pe uscat putand coloniza rapid noile balti aparute. Este printre primele specii de amfibieni ce ocupa zonele deteriorate in urma activitatilor umane (defrisari, constructii de drumuri etc.) unde se formeaza balti temporare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast, dar cu toate acestea este periclitata in mare parte a acestuia datorita distrugerii, deteriorarii si fragmentarii habitatelor. Conservarea ei necesita masuri simple limitate la mentinerea habitatelor acvatice existente si crearea de noi habitate acolo unde cazul. Este inclusa in anexa 2 printre speciile a caror conservare necesita desemnarea SCI precum si in anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor rosii specia este considerata potential amenintata la nivel national si neamenintata pe intregul areal.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1217 Testudo hermanni

[Denumirea romaneasca:](#) Broasca testoasa de uscat

[Descriere si identificare:](#) Este o testoasa de dimensiuni mici, lungimea carapacei putand ajunge la 20-25 cm,.

Coadă este acoperită cu un varf cornos. Placa anală a carapacei este divizată, acesta fiind cel mai simplu criteriu de a o deosebi de *T. graeca*. Nu are în regiunea femurală tuberculii conici mari, prezenți la *T. graeca*. Picioarele sunt puternice, cu degete concrescute prevazute cu gheare puternice cu care sapa. Masculul se deosebeste de femela prin dimensiunile mai mici, prin plastronul concav și prin placile anale curbate. În caz de pericol își poate retrage cu totul capul și picioarele în carapace. La juvenili carapacea este mai deschisă la culoare și moale. Carapacea este colorată variat, de la galben deschis la juvenili și galben închis sau cenușiu la adulți. Inelele de creștere de pe placile dorsale permit estimarea vârstei la indivizii până în 7-10 ani.

[Habitat:](#) Sunt animale foarte bine adaptate la habitate aride dar poate fi întâlnită și în zone cu umide. Nu este foarte pretentioasă la habitat, fiind găsită atât în pășuni, cât și în păduri și vii. Preferă locurile însorite și de aceea poate fi găsită frecvent pe dealuri și în zone cu stancarii.

[Distributie si ocurenta:](#) Este o specie strict europeană, prezentă în Balcani, în zone restrânse din Spania și Franța, în sudul Italiei și în majoritatea insulelor din Mediterana (Baleari, Corsica, Sardinia, Sicilia, Malta). În România este prezentă în sudul Banatului și în sud-vestul Olteniei. A fost semnalată și în sudul Dobrogei, unde coexistă cu *T. graeca*.

[Population:](#) Sunt animale lente ce se camuflează foarte bine și de aceea detectabilitatea lor este extrem de redusă. Se pretează însă foarte bine la estimări bazate pe marcarea/recapturare. În captivitate poate depăși vârsta de 100 ani.

[Ecologie si comportament:](#) Primăvara are loc jocul nuptial în urma căruia are loc reproducerea (vezi descrierea în Galeotti și colab., 2005). Atunci masculul urmărește femela, o poate mușca de membrele posterioare și își ciocnesc repetat carapacea. La începutul verii femela depune într-o gaură sapată cu membrele posterioare câteva ouă (8-12 ouă) cu coaja tare din care eclozează puii după aproximativ 3 luni. Animalele se adapostesc în vizuini sapate sau în grote noaptea și ziua când temperaturile sunt fie scăzute fie prea crescute. Larva se îngroapă în pământ pentru hibernare. Poate da naștere la hibridi viabili cu alte specii înrudite de testoase, inclusiv cu *T. graeca*.

[Masuri luate si necesare pentru ocrotire:](#) Este afectată de deteriorarea, distrugerea și fragmentarea habitatului. Colectarea în vederea comercializării sau distrugerea directă în anumite zone pot avea un impact semnificativ. Proliferarea câinilor și pisicilor fără stăpan sau a turmelor de mistreți în unele zone pot reduce mult rata de supraviețuire a puilor. Incendiile pot de asemenea cauza o mortalitate ridicată.

Este inclusă Lista Roșie a UICN ca LR/nt (risc redus, aproape periclitată), periclitată la nivel național (Iftime, 2005). În OUG 57/2007 este inclusă în anexa 3 printre speciile a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare precum și în anexa 4A printre speciile ce necesită o protecție strictă.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație prezentă în sit, în amplasamentul PP s-au identificat 12 indivizi.

1220 Emys orbicularis

[Denumirea romaneasca:](#) Broasca Testoasa de Apa

[Descriere si identificare:](#) Specie monotipică, dulcicolă, diurnă; forma și coloritul carapacei se modifică odată cu vârsta: la juvenili carapacea este rotundă, iar la adult se alungeste devenind ovală; coloritul inițial este cenușiu închis, aproape negru,

iar adultul are carapacea brun-închis până la negru patată cu galben, iar plastronul este galben sau brun. La juvenili, carapacea este crenată, însă la adult aceasta devine netedă. Carapacea este puțin bombată, comparativ cu speciile terestre, iar plastronul plat la femelă, și ușor concav la mascul. Coada este mai lungă la masculi decât la femele, atingând 2/3 din lungimea carapacei. Femelele sunt mai mari decât masculii: media 159 mm la femele, și doar 150 mm la masculi.

Habitat: Traiește în ape dulci, în curgătoare și stătătoare, mai ales iazuri, lacuri, cu malurile acoperite de vegetație; selectează habitatele înșorite, cu sol nisipos necesar depunerii pantei. Altitudinal ajunge până la aproximativ 700 m.

Distributie și ocurență: Este comună în aproape toată Europa, cu excepția Scandinaviei și Arhipelagului Britanic; de asemenea, trăiește în vestul Asiei și nord-vestul Africii. În unele părți ale Europei populațiile inițiale au dispărut, însă specia a fost reintrodusă.

Population: Specia a fost mult mai comună în trecut, având o distribuție mult mai largă decât acum. Distrugerea sau degradarea habitatelor naturale a dus la o distribuție în mozaic a speciei, cu populații mici, izolate, amenințate cu dispariția.

Ecologie și comportament: Hrana constă din nevertebrate, pești, amfibieni. Se hrănește doar în apă. Specie fricoasă, se refugiază în apă la cel mai mic pericol; în afara perioadelor când se hrănește, își petrece timpul înșorindu-se în imediată apropiere a apei, pe tărâm sau pe un trunchi de copac căzut; în timpul reproducerii, masculii devin teritoriali, dezvoltând un comportament agonistic și stabilind ierarhii. În timpul iernii, precum și vara, în perioadele de secetă, indivizii se refugiază în mal, unde metabolismul se reduce, până la reparația condițiilor optime. Este ovipară, femelă se deplasează uneori destul de departe de apă pentru a depune cele 3-16 ouă într-o groapă pe care o sapă cu membrele posterioare. Puii apar după 90-100 zile de incubatie. Uneori, embrionii pot hiberna în ou, eclozând doar în primăvara următoare. Sexul puiilor este dependent de temperatura: din ouăle tinute la temperatură mai scăzută (până la 25°C) vor ieși masculi, iar din ouăle tinute la peste 30°C vor ieși doar femele.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este inclusă în Anexa 2 a Convenției CITES. Este inclusă în Lista Roșie a UICN ca amenințată, și în lista roșie a vertebratelor la nivel național (Botnariuc și Tatole, 2005). Este inclusă în Anexa 3 a OUG 57/2007 ca specie a cărei protecție necesită desemnarea ariilor speciale de conservare, precum și în Anexa 4A a aceluiași act normativ, printre speciile de interes comunitar, strict protejate. Până în prezent nu a fost luată nici o măsură practică de conservare. Este necesară identificarea celor mai importante populații de testoase de apă și luarea de măsuri de refacere și conservare a habitatelor naturale care adăpostesc aceste populații.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu este prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

► Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1124 *Gobio albipinnatus*

Denumirea românească: Porcusorul de ses

Descriere și identificare: Talia mică până la mijlocie. Lungimea totală maximă până la 12 cm. Spinarea și abdomenul rotunjite. Capul mai mult sau mai puțin comprimat lateral. Buzele subțiri, nepapiloase. O pereche de mustați. Solzi persistenți. Fata dorsală a corpului, până la inserția dorsalei, complet acoperită cu solzi. Solzii de pe baza anelei nu sunt latiti. Spinii branhiali scurți și distanțați. Dinții faringieni dispusi pe două rânduri, încarligați la varf și nezimțati. 7 excepțional 8 radii divizate în dorsală. Ochii mari, aproape egali cu spațiul interorbital. Corpul relativ înalt și comprimat lateral; pedunculul caudal mai înalt decât gros. 4 solzi între linia laterală și ventrală. Fata superioară este galbuie-cenusie

deschis, fata dorsala a capului cenusie inchis, cu pete si dungi mai intunecate. Pe laturi 7-8, rar 6 sau pana la 12 pete rotunde.

Habitat Traieste in Dunare si in cursul inferior al raurilor de ses cu substrat de nisip fin sau argila. Prefera locuri cu apa ceva mai adanca si curent slab. Evita sectoarele cu apa mai rapida sau statatoare si fund malos.

Distributie si ocurenta: Porcutorul de ses are o raspandire sub media speciilor de pe teritoriul Romaniei.

Population Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si in cursul inferior al raurilor de ses cu substrat de nisip fin sau argila. Prefera locuri cu apa ceva mai adanca si curent slab. Evita sectoarele cu apa mai rapida sau statatoare si fund malos. Traieste mai mult solitar, uneori in carduri mici. Se hraneste doar cu fauna bentonica, in special diatomee, efemeroptere, etc. Reproducerea are loc in perioada mai si iunie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal sub media speciilor de pesti din Romania; arealul se afla in scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la arile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN a speciilor amenintate.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

2555 Gymnocephalus baloni

Denumirea romaneasca: Ghibort de Dunare

Descriere si identificare: Corpul este moderat comprimat lateral. Istmul este acoperit cu solzi. Variabilitatea este destul de pronuntata in ceea ce priveste latimea corpului si dispozitia petelor intunecate la culoare. La aceasta specie dimorfismul sexual este slab pronuntat, masculii sunt mai ingusti decat femelele.

Habitat: Traieste in fluvii si rauri de ses.

Distributie si ocurenta: Ghibort de Dunare este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Raspandirea acestei specii, in special datorita faptului ca pana de curand era confundata cu specia *G. cernuus*, este ralativ putin cunoscuta si nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Ghibortul de Dunare este o specie strict reofila si traieste in fluvii si rauri de ses. Prefera zonele de fund, bine oxigenate si cu un substrat tare. Este o specie solitara, fiind activa atat in timpul zilei cat si in timpul noptii. Este caracterizata de un teritorialism accentuat. Reproducerea are loc in perioada martie - mai, perioada in care fiecare femela depune aproximativ 600.000 - 800.000 icre/kg corp in mai multe intervale. Ponta nu este pazita.

Hrana consta din nevertebrate bentonice si rar din puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal cunoscut relativ redus. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie/ridicata. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 4), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2 si 3A). Pentru protectia acestei specii este necesara cunoasterea arealului sau complet in Romania in vederea determinarii posibilelor amenintari si a masurilor necesare pentru un management corect in cazul bazinelor hidrografice respective.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1130 Aspius aspius

Denumirea romaneasca: Avatul

Descriere si identificare: In mod obisnuit atinge lungimea de 30 - 40 cm, maximul fiind de 80 cm.

Corpul alungit, putin comprimat lateral; inaltimea maxima reprezinta la adulti 23 - 28% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 40 - 57% din inaltime. Profilul dorsal al capului urca lin dar imediat in spatele capului profilul se inalta brusc, formand un fel de cocoasa. Ochii sunt mici, departati si privesc lateral si inainte, sunt situati in jumatatea anterioara a capului. Fruntea este aproape plana. Gura este mare, terminala si oblica in sus, se intinde pana sub partea anterioara sau pana sub mijlocul ochiului. Buzele sunt subtiri si continue. Insertia dorsalei este situata mai aproape de baza caudalei decat de de varful botului. Spatiul predorsal reprezinta 51 - 55% din lungimea corpului. Solzii subtiri, dar bine fixati, cu striuri evidente, acopera istmul in intregime. Spatele este masliniu-inchis, ceva mai jos vanat, flancurile argintii, fata ventrala alba. Dorsala si caudala sunt cenusii, ventralele si anala incolore sau palid rosietice, pectoralele incolore. Buzele albicioase.

Habitat Traieste in Dunare si raurile de ses pana in zona colinara, cat si in balti mari si lacuri dulci sau salmastre, mai rar in partile indulcite ale marii.

Distributie si ocurenta: Avatul este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si raurile de ses pana in zona colinara, cat si in balti mari si lacuri dulci sau salmastre, mai rar in partile indulcite ale marii. Este o specie rapitoare diurna. Hrana consta din plancton la alevini, urmeaza apoi o faza scurta de hranire cu nevertebrate dupa care se trece la hrana pe baza de peste, in special obleti. O buna parte din exemplarele din Dunare intra pentru reproducere in balti si se retrag la scaderea apelor; altele raman in Dunare, iar altele sunt sedentare in balti. In rauri urca inspre amonte in perioada de reproducere, care are loc in martie - aprilie. Depun icrele pe substrat dur, atat in apa curgatoare cat si in balti.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ restrans, in comparatie cu alte specii. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna, Directiva Habitate, Lista Rosie IUCN, Legea Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1134 Rhodeus sericeus amarus

Denumirea romaneasca: Boarta

Descriere si identificare: Corpul inalt si puternic comprimat lateral, inaltimea maxima formeaza 31-42% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 34-45% din inaltime. Spinarea inaintea dorsalei este slab comprimata lateral; spinarea in urma dorsalei si abdomenului sunt rotunjite. Profilul dorsal este convex, urcand puternic de la varful botului pana la insertia dorsalei; in urma dorsalei profilul coboara puternic. Profilul ventral este asemanator celui dorsal. Capul este comprimat lateral, lungimea sa reprezinta 19,5 - 27% din cea a capului. Ochii sunt situati in jumatatea anterioara a capului; diametrul lor reprezinta 25 - 30% din lungimea capului si 56 - 82% din spatiul interorbital. Gura este mica, subterminala, semilunara;

deschiderea ajunge pana sub nari, iar mandibula se insereaza sub jumatarea anterioara a ochiului. Buzele sunt subtiri, intregi. Pedunculul este scund si comprimat lateral. Dorsala se insereaza la egala distanta de varful botului si baza caudalei. Marginea dorsalei este usor convexa. Pectoralele sunt scurte si rotunjite la varf. Insertia ventralelor este situata sub cea a dorsalei sau putin inaintea acesteia. Anala se insereaza sub mijlocul dorsalei. Marginea ei este foarte usor concava. Solzii mari, mult mai inalti decat lungi, persistenti. Pieptul si istmul sunt acoperite de solzi mai mici. Linia laterala este scurta. Partea dorsala a corpului si capului este cenusie-galbuie, uneori batand in verzui, flancurile albe, fara luciu metalic, dorsala si caudala cenusii, celelalte inotatoare bat in rosu. In lungul jumatatii posterioare a corpului si a pedunculului caudal exista o dunga verzuie foarte evidenta. Dimensiunile obisnuite ale adultilor variaza intre 31 si 60 mm lungime fara caudala si 38 - 72 mm lungime totala, talia maxima fiind de 78 mm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor.

Distributie si ocurența: Boarta are o raspandire relativ mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Boarta este o specie care traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor. Raspandirea acestei specii este strans legata de prezenta lamelibranhiatelor Unio sau Anodonta. Nu intreprinde migratii. Reproducerea are loc de la sfarsitul lunii aprilie pana in luna august.

Reproducerea are loc in portii, fiecare femela depunand icrele de mai multe ori in decursul unui sezon. Icrele sunt depuse in cavitatea branhiala a lamelibranhiatelor din genurile Unio si Anodonta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitata (Anexa 2), Legea 462 (Anexa 2).

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1138 Barbus meridionalis

Denumirea romaneasca: Moioaga

Descriere si identificare: Dimensiuni mijlocii; corp alungit si rotund; abdomen rotunjit; cap mare; ochi mici; bot lung si proeminent; preorbitare alungite; gura inferioara semilunara; buze carnoase, in special cea inferioara care este divizata; buzele neacoperite de o placa cornoasa; doua perechi de mustati, una mai scurta la varful botului alta mai lunga la colturile gurii; peduncul caudal comprimat lateral; caudala adanc scobita; solzi cu striuri divergente pe partea vizibila; linie laterala completa slab arcuita si dispusa pe mijlocul pedunculului caudal; solzii de la baza analei nu sunt latiti; dinti faringieni pe 3 randuri, ascutiti, indoiti la varf, fara suprafata masticatoare, cu o excavatie la baza coroanei; intestine scurt; peritoneu incolor sau castaniu. Ultima radie simpla a dorsalei este subtire si flexibila; insertia ventralelor situata in urma capatului anterior al insertiei dorsalei; anala lunga, culcata atinge sau aproape atinge (uneori chiar depaseste) baza caudalei; L. Lat. 52 - 63; pe spate are pete intunecate; mustatile fara ax rosu; obisnuit atinge la maturitate 10 - 17 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in raurile si paraiele din regiunea de munte si partea superioara a regiunii colinare; in majoritatea raurilor care izvorasc din zone de podis sau deal lipseste chiar din cursul lor superior care este rapid. Traieste atat in rauri

pietroase, rapide si reci, cat si unele paraie mai namoloase, care vara se incalzesc puternic, insa numai la munte. Arata preferinta mai ales pentru portiunile cu curent puternic si fund pietros.

Distributie si ocurenta: Moioaga are o distributie relativ larga dar usor fragmentata.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a mărimii populatiilor speciei.

Ecologie si comportament: Traieste doar in apa dulce. Nu sunt cunoscute migratii.

Reproducerea are loc primavara, prelungindu-se uneori pana spre sfarsitul verii. Bentopelagic. Se hraneste cu nevertebrate acvatice bentonice (tendipede, efemeroptere, trichoptere, gamaride, ologichete), mai rar cu vegetale sau cu detritus.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal extins; arealul se afla in continua extindere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Anexa II si V a Directivei Europene Habitate, Anexa III a Conventiei de la Berna, Legea 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

2011 Umbra krameri

Denumirea romaneasca: Tiganus

Descriere si identificare: Inaltimea corpului reprezinta 20,5 - 27,5% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 57 - 72% din inaltimea. Profilul dorsal convex, cu un unghi la nivelul limitei posterioare a capului; profilul dorsal convex, cu un unghi la nivelul limitei posterioare a capului; profilul ventral mai putin convex. Capul este comprimat lateral; lungimea lui reprezinta 29 - 33,5% din cea a corpului. Spatiul interorbital este slab convex, mai mare decat diametrul ochiului. Gura mica, terminala, putin oblica. Pedunculul caudal este comprimat lateral, lungimea lui reprezinta 19,0 - 26,8% din lungimea corpului fara caudala. Pectoralele sunt rotunjite si nu ating baza ventralelor; ventralele ating sau depasesc insertia analei. Marginea anterioara a bazei analei este situata sub partea terminala a dorsalei. Marginea analei si caudala sunt rotunjite. Nu exista linie laterala. Coloritul este brun, cu reflexe violacee mai intunecate pe spate; fata ventrala glbuie. O serie de pete intunecate, aproape negricioase, pe flancurile corpului, de forma variabila, formeaza dungi longitudinale paralele, dispuse neregulat. Pe mijlocul corpului exista o dunga mai deschisa la culoare. Inotatoarele galbui-cenusii sau brune; la baza dorsalei si caudalei o dunga transversala intunecata. Lungimea totala poate ajunge la 115 mm.

Habitat: Traieste in ape statatoare sau lent curgatoare, indeosebi in balti mici, maloase si napadite de vegetatie.

Distributie si ocurenta: Tiganus are o raspandire foarte redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Tiganusul traieste in ape statatoare sau lent curgatoare, indeosebi in balti mici, maloase si napadite de vegetatie. Este o specie foarte rezistenta la lipsa de oxigen, putand respira si oxigenul atmosferic cu ajutorul vezicii cu aer, care este puternic vascularizata. La secarea apei rezista un timp lung cufundata in mal. Masculii sunt ceva mai rari decat femelele.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal foarte redus. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate ridicata. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2).

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1145 Misgurnus fossilis

Denumirea romaneasca: Tiparul

Descriere si identificare: Corpul alungit si gros, de inaltime aproape uniforma; inaltimea maxima reprezinta 11,5 - 14,3% din lungimea corpului (fara caudala), iar grosimea 61 - 81% din inaltime. Profilul dorsal si cel ventral aproape horizontale. Capul gros, slab comprimat lateral, lungimea lui reprezinta 15,8 - 18,4% din cea a corpului. Spatiul interorbital este slab convex. Narile sunt mai apropiate de ochi decat de varful botului. Dintre cele trei perechi de mustati propriu-zise, perechea a 3-a este cea mai lunga. Pedunculul caudal este comprimat lateral, indeosebi in partea posterioara. Marginile superioara si inferioara ale pedunculului caudal sunt ingustate si formeaza cate o carena adipoasa. Insertia dorsalei si cea a ventralelor sunt situate la acelasi nivel. Solzii sunt mici, dar foarte evidenti, imbricati. Linia laterala este foarte greu vizibila. Fata dorsala este cafenieinchis, presarata cu pete negricioase marunte; aceasta zona cafenie este marginita de o dunga longitudinala ingusta, aproape neagra, ce se intinde din coltul superior al operculului pana la caudala; in partea posterioara dunga este intrerupta, constand din pete izolate. In jos de aceasta dunga, corpul este cafeniu-deschis; urmeaza o noua dunga negricioasa, foarte lata, continua de la ochi pana la baza caudalei. Sub aceasta dunga corpul este galben-ruginiu, presarat cu puncte cafenii; in lungul acestei zone deschise se intinde o a 3-a dunga negricioasa, ingusta si intrerupta. Capul este cafeniu deschis cu pete mici intunecate. Inotatoarele sunt fumurii cu pete intunecate. Femelele ajung pana la 25 – 30 cm lungime, masculii sunt mai mici.

Habitat: Traieste in ape dulci statatoare sau lent curgatoare, in balti pana in zona de coline mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera substratul malos si cu vegetatie.

Distributie si ocurenta: Tiparul are o raspandire relativ intinsa pe teritoriul Romaniei. Specia este dulcicola de apa statatoare sau lent curgatoare, raspandita in balti pana in zona de coline mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera substratul malos si cu vegetatie. Avand posibilitatea respiratiei aeriene (intestinala) este foarte rezistenta la lipsa de oxigen in apa. In caz de secare a apei in care traieste rezista mult timp in mal; se infunda in mal si iarna sau in perioadele cu temperaturi ridicate. Nu intreprinde migratii propriuzise; primavara (in epoca de reproducere) este mult mai mobil decat in restul anului. Cand este scos din apa scoate un sunet caracteristic. Este o specie sensibila la schimbarile de presiune atmosferica; inaintea furtunilor urca la suprafata apei. Perioada de reproducere dureaza din luna martie pana in luna iunie; femela depune 10000 – 150000 boabe de icre, pe vegetatia acvatica. Icrele sunt lipicioase, aderand la vegetatie. Hrana consta din detritus organic, vegetatie acvatica, crustacee, larve de insecte, moluste.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are o raspandire relativ extinsa. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462. Desecarile si poluarea zonelor umede pot constitui o amenintare serioasa la adresa existentei acestei specii.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1146 Sabanejewia aurata

Denumirea romaneasca: Dunarita

Descriere si identificare: Corpul de inaltime variabila, moderat comprimat lateral; 5 - 20 de pete dorsale, 5 – 17 laterale; marimea si talia petelor laterale este foarte variabila; septul din lungul musculaturii laterale nu este vizibil prin transparenta tegumentului, sau slab vizibil, dar niciodata nu apare ca o dunga longitudinala neagra si niciodata petele laterale nu se contopesc cu acest sept. La baza caudalei o pata dorsala si alta ventrala, mici; pata dorsala este verticala. Exista o creasta adipoasa dorsala, uneori si una ventrala. Fondul este alb-galbui, uneori batand in auriu.

Habitat: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase.

Distributie si ocurenta: Dunarita are o raspandire foarte mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase. Unele subspecii au preferinta si pentru substrat bolovanos. Hrana consta din diatomee si nevertebrate. In raurile nisipoase in cea mai mare parte a timpului se ingroapa in nisip. Evita raurile/sectoarele cu namol.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462/2001.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

2522 Pelecus cultratus

Denumirea romaneasca: Sabita

Descriere si identificare: Corpul alungit, mult comprimat lateral; inaltimea maxima reprezinta 21 - 27% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 35 - 47% din inaltime. O carena ventrala foarte ascutita, lipsita de solzi, se antinde de sub operculi pana la anala. Profilul dorsal al corpului este, la majoritatea exemplarelor, o linie aproape orizontala, de la bot pana la insertia caudalei; mai rar, profilul este usor convex. Lungimea capului formeaza 18,5 - 21,5% din cea a corpului. Ochii sunt foarte mari, situati in jumatatea anterioara a capului; diametrul lor reprezentand 23 - 28% din lungimea capului. Gura este superioara si aproape verticala, mica. Falca inferioara proemineaza inaintea celei superioare, dar nu ajunge pana la acelasi nivel dorsal ca cea superioara. Dorsala este situata foarte posterior, spatiul predorsal reprezinta 65 - 70% din lungimea corpului. Marginea dorsalei este usor concava. Anala foarte lunga, mult mai anterior decat posterior, cu marginea concava. Caudala puternica, adanc scobita, lobul inferior mai lung decat cel superior. Solzii sunt mici, subtiri, caduci, acopera corpul in intregime, inclusiv fata dorsala a capului pana la ochi, pieptul si istmul. Linia laterala incepe la capatul superior al opercularului, se indreapta inapoi, apoi vertical in jos, dupa care descrie o serie de ondulatii. Spre partea posterioara a corpului devine aproape dreapta, fiind mai apropiata de fata ventrala decat de cea dorsala a corpului. Fata superioara are un colorit albastruinchis sau verde-albastruie cu luciu metalic puternic, flancurile argintii stralucitoare, fata ventrala alba, pectoralele, dorsala si caudala cenusii, celelalte inotatoare galbui. In mod obisnuit atinge lungimea de 25 - 35 cm, maximum 50 cm si peste 1 kg.

Habitat: Traieste in fluvii si rauri de ses, precum si in multe lacuri mari interioare; frecvent si in limanurile si lacurile litorale, precum si in partile indulcite ale marilor.

Distributie si ocurenta: Sabita are o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei, in comparatie cu alti pesti.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Este o specie foarte buna inotatoare. Traieste in fluvii si rauri de ses, precum si in multe lacuri mari interioare; frecvent si in limanurile si lacurile litorale, precum si in partile indulcite ale marilor. In baltile de inundatie ale Dunarii patrunde primavara, iar dupa reproducere se reintoarce in Dunare; prea putine exemplare raman si iarna in balti. In lacul Razelm se intalneste tot anul, deci pare sedentar. Unele exemplare raman in permanenta in rauri. Reproducerea are loc in lunile aprilie - iunie. O femela depune intre 10.000 si 60.000 boabe de icre. Icrele sunt semipelagice. Hrana este alcatuita din plancton (mai ales tineretul), nevertebrate bentonice, insecte aeriene si pesti de dimensiuni reduse.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are o raspandire relativ redusa. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin:

Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2 si 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Poluarea poate constitui o amenintare la adresa acestei specii.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1157 *Gymnocephalus schraetser*

Denumirea romaneasca: Raspar

Descriere si identificare: Corpul relativ alungit; inaltimea reprezinta 19 - 24,2% din lungime, iar grosimea 58 - 76% din inaltime. Profilul dorsal urca aproape rectiliniu de la varful botului pana la insertia dorsalei, dupa care coboara; privit lateral, capul apare de forma triunghiulara. Profilul ventral este aproape orizontal. Partea dorsala si flancurile sunt galbene ca lamaia, cea ventrala aproape alba. Pe jumatatea dorsala a corpului se intind trei dungii longitudinale negre-albastrii, subtiri si foarte bine delimitate; prima situata imediat sub dorsala, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, a treia la nivelul jumatatii inferioare a ochiului. Primele doua linii, adesea si a treia, sunt intrerupta. Pe membrana partii spinoase a dorsalei 3 siruri de pete rotunde, mari, negre. Partea moale a dorsalei si celelalte inotatoare sunt incolore. Irisul este negru. Atinge in mod obisnuit 14 - 20 cm si maxim 24 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape curgatoare cu o viteza moderata a apei, in zone cu substrat de nisip, ocazional de pietris.

Distributie si ocurenta: Rasparul este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Rasparul este o specie exclusiv de apa curgatoare; traieste in Dunare si raurile moderat curgatoare, pe substrat de nisip, ocazional chiar pe pietris; ajunge uneori pana in zona de coline a raurilor. In rauri traieste in carduri de cateva zeci sau sute de indivizi, uneori in amestec cu alte specii mai mult sau mai putin reofile. In general evita coturile raurilor cu apa statatoare. Apare in unele balti ale Dunarii in mod accidental. Poate intreprinde migratii scurte. Reproducerea are primavara, in aprilie - mai. Icrele sunt adezive si sunt depuse in benzi late, pe fund tare, in curent. Hrana consta din nevertebrate bentonice si rar din icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul Romaniei se poate considera ca fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2 si 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Pastrarea calitatii apei si managementul optim al debitelor lichide si solide ale raurilo unde aceasta traieste sunt cateva elemente care trebuie tinute sub control in vederea conservarii speciei.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1159 Zingel zingel

Denumirea romaneasca: Fusar Mare

Descriere si identificare: Corpul alungit, fusiform, aproape circular in sectiune; inaltimea maxima reprezinta 13 - 20% din lungimea corpului, iar grosimea 82 - 100% din inaltime. Pedunculul caudal gros si slab comprimat lateral in partea posterioara, ovoid in sectiune. Lungimea sa reprezinta 25 - 30% din lungimea corpului, iar inaltimea minima 4,9 - 6,3%; aceasta inaltime depaseste simtitor grosimea pedunculului, masurata la nivelul inaltimii minime. Spatele si cea mai mare parte a laturilor sunt cafenii-cenusii; exista 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrala si abdomenul sunt galbui. Poate atinge 48 cm lungime totala.

Habitat Traieste in Dunare si in raurile mari si relativ adanci, pe fund de nisip, pietris sau argila. In balti ajunge rar.

Distributie si ocurenta: Fusarul mare este o specie cu o raspandire medie redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si in raurile mari si relativ adanci, pe fund de nisip, pietris sau argila. In baltile Dunarii ajunge rar. Reproducerea are loc in martie si aprilie in plin curent, icrele fiind depuse pe pietre. Se hraneste cu insecte acvatic, crustacee, icre si pesti mici.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal mediu in comparatie cu alte specii de pesti; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462/2001 (Anexa 3A si 4A) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservatorilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu eate prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1160 Zingel streber

Denumirea romaneasca: Fusar

Descriere si identificare: Corpul alungit, fusiform; inaltimea maxima reprezinta 9 - 15% din lungimea corpului, iar grosimea este in general ceva mai mare decat inaltimea. Profilul dorsal al corpului urca lin, uniform si rectiliniu de la varful botului pana la insertia primei dorsale. Profilul ventral este aproape plan. Capul este turtit dorsoventral, mult mai lat decat inalt, privit de sus este triunghiular. Lungimea sa reprezinta 22 - 27% din cea a corpului. Ochii mici, situati in jumatarea anterioara a capului, privesc in sus. Spatiul interorbital aproape plan, foarte usor scobit. Botul este obtuz, lat in partea posterioara, ingust in cea anterioara.

Gura este inferioara, semilunara, mica, slab protractila; deschiderea ei ajunge sub nara anterioara, marginea maxilarului sub nara posterioara, iar insertia mandibulei sub marginea anterioara a ochiului sau putin anterior. Pedunculul caudal lung, subtire, rotund in sectiune; lungimea sa reprezinta 29 - 36% din cea a corpului, iar inaltimea minima 2,8 - 6,7. Anala se insereaza putin inaintea dorsalei a doua. Anusul este situat la mica distanta inaintea analei. Linia laterala este completa, perfect rectilinie. Fata superioara a capului si corpului si cea mai mare parte a laturilor sunt cenusii-cafenii, batand in verde. Pe acest fond se afla 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrala este alba, inotatoarele incolore. Poate atinge 18 cm lungime totala.

Habitat: Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila.

Distributie si ocurenta: Fusar este o specie cu o raspandire medie pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si raurile de deal si ses, exclusiv in locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argila; adesea se ingroapa partial in nisip; adesea se ingroapa partial in nisip. Nu se grupeaza in carduri. Sta linistit pe fundul apei, intotdeauna cu capul in amonte; cand este deranjat, fugе o distanta scurta si se opreste. Se intalnesc atat in apa mica (35 - 40 cm) cat si in adancul Dunarii. Reproducerea are loc primavara, de la mijlocul lui martie pana in mai. Icrele sunt depuse pe pietre sau pe crengi. Boabele de icre sunt mari. Se hraneste cu insecte acvatice, amfipode, viermi, ocazional icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal mediu in comparatie cu alte specii de pesti; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania ratifica conventia de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, Natura 2000 si prin Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservatorilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu este prezentă în amplasamentul PP și în zona limitofă, lipsă habitat.

1163 Cottus gobio

Denumirea romaneasca: Zglavoaca

Descriere si identificare: Capul deprimat dorsoventral, pe preopercular si subopercular exista cel mult tepi.

Tegumentul nud sau cu tepi marunti in lungul liniei laterale; linia laterala rectilinie cu orificii mici. Radia interna a ventralei doar cu putin mai scurta decat radia vecina, totdeauna mai lunga decat jumatarea acesteia. Linia laterala, completa, ajunge pana la caudala. Dintii lipsesc pe palatin, sunt prezenti pe prevomer. Partea dorsala a corpului este bruna-cafenie, cu pete marmorate, batand uneori in oscar, mai rar cenușiu-inchis. Fata ventrala este galbena-deschis sau alba. In jumatarea posterioara a corpului, 3-4 dungi transversale intunecate, uneori aproape negre.

Habitat: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale.

Distributie si ocurenta: Zglavoaca are o raspandire larga in apele de munte ale Romaniei, sectorul sau fiind insa unul bine delimitat din punctul de vedere al zonarii acestor rauri. Cu exceptia raurilor afectate antropic arealul acestei specii nu a cunoscut modificari substantiale in ultimii zeci de ani.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale. Este un peste putin mobil, strict sedentar, nu intreprinde migratii. Perioada de reproducere este in martie-aprilie. Masculii paesc ponta pana la eclozare. Alevinii sunt la inceput semipelagici. Hrana consta din larve de insecte, amfipode, icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Cu exceptia sectoarelor de rau afectate de impactul antropic aceasta specie nu a cunoscut restrangeri de areal, din pacate aceste sectoare sunt destul de numeroase. In

Romania este o specie considerata ca avand un areal relativ larg. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP](#): Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu este prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

► Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1032 *Unio crassus*

Denumirea romaneasca: Scoica mica de rau

Descriere si identificare: Valve eliptice sau trunchiat-ovale, de obicei cu lungimea mai mica decat dublul inaltimei, cu pereti grosi, culoare variabila de la verde -bruniu deschis cu raze radiare pana la maron-inchis spre negru. Regiunea anterioara bine rotunjita, larga si scurta. Partea posterioara adesea dilatata, alungita, cu un rostrum obtuz si subtruncat. Marginile superioara si inferioara in general paralele; marginea inferioara dreapta sau subrectilinie in zona mediana. Marginea posterioara si liniile de crestere sunt uniform si paralel curbate. Umbonele relativ evident, proiectat putin peste marginea superioara; ocazional nu iese deloc in evidenta, fiind frecvent erodat prin mecanisme fizico-chimice. Unele forme ecologice pot fi reniforme, ovoide, mai mult sau mai putin dilatate. Dintii cardinali sunt puternic dezvoltati, grosi, subconici, denticulati, cel posterior de pe valva stanga foarte dezvoltat, triunghiular, iar cel anterior de pe aceeași valva este mai subtire, crenelat, cu suprafata usor inclinata. Pe valva dreapta, inainte de dintele cardinal interior se gaseste o gropita larga, adanca, langa care se gaseste un alt dinte cardinal mai alungit dar redus. Lamele laterale ridicate, curbate in sus si ascutite. Impresiile muschilor adductori bine marcate si profunde, ca niste gropite in interiorul valvelor.

Dimensiuni variabile: lungimi intre 30 - 70 mm, inaltime cuprinse intre 20 - 40 mm, latimi de 20 - 35 mm.

Habitat: In Romania populeaza paraie si rauri, mai rar fluvii, fiind mai frecventa in apele din sectorul colinar si de podis decat in cel de campie. Este o specie pretentioasa sub aspectul conditiilor de calitate a apei, necesitand ape curgatoare, bine oxigenate si sedimente curate; substrat nisipos sau moderat malos (fara continut exagerat de materie organica), cu salinitate sub 5‰ (Gloer, 2003).

Distributie si ocurența: *U. crassus* traieste (sau mai bine zis traie) in aproape toata Europa, iar unele surse pretind existenta acesteia si in Mesopotamia. Mai exact arealul ei cuprinde Europa fara insulele britanice (de unde a disparut in perioadele glaciare recente), precum si fara peninsulele Iberica si Italica.

Population: La nivel national nu dispunem de date care sa permita o caracterizare ecologica nici macar cu aproximatie. Motivele sunt legate de lipsa datelor actualizate din Moldova, absenta lor din Muntenia si inconsistenta celor din Dobrogea. Exista evaluari ecologice valabile numai pentru unele populatii, mai abundente, din Transilvania, Banat si Crisana, din ultimii 10 ani. In unele cazuri este posibila specificarea categoriei dimensiunii efectivului, a starii de conservare, de izolare si evaluarea globala, asa cum este redat mai jos.

Ecologie si comportament: In mod caracteristic este o specie reo-oxifila, psamo- sau psamo-pelofila (cu conditia ca malul sa nu prezinte o incarcatura prea mare de substanta organica, care sa genereze procese de descompunere anaeroba), relativ stenobionta, pretentioasa la conditiile de calitate ale apei si sedimentelor, ceea ce determina pe de o parte gradul sporit de pericolitate la modificarea conditiilor de viata sub incidenta impactului antropic, iar pe de alta parte calitatile ei incontestabile de bioindicator al unui grad sporit de calitate a mediului. Disparitia speciei din acele ape in care a fost atestata indica, prin

contrast, o depreciere grava a conditiilor mediului acvatic. Prin urmare, bivalvele, iar dintre acestea in mod special *Unio crassus*, care apare adesea ca singura Unionida capabila sa populeze lungi sectoare ale raurilor, sunt un factor important in epurarea apelor impurificate.

Unio crassus este o specie cu sexe separate, elementele sexuale masculine eliminate in apa ajung odata cu materia nutritiva in cavitatea paleala a bivalvelor femele, procesul de fecundare, constituirea zigotului, glochidioza si cresterea timpurie de larvei (glochidia) facandu-se in lamelele branhiiale ale femelelor, mai ales in lunile aprilie - mai.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pana in prezent specia de interes nu este inclusa in nici o Lista Rosie oficiala din Romania, si nici nu aparea in Legea Mediului 462. In Lista Rosie a speciilor amenintate a IUCN din 2006, aceasta specie este de asemenea incadrata la categoria nt (near threatened). Daca in perioada 1960 - 1990 principalele cauze ale disparitiilor locale sau regionale ale speciei *Unio crassus* (si a multor altora) erau legate de poluarea industriala si de lucrarile hidrotehnice, in prezent poluarea casnica difuza, dar - in continuare - si amenajarile cursurilor de apa sunt printre cele mai importante amenintari. Efectele impactului antropoc sunt traduse in modificarea, alterarea si fragmentarea habitadelor specifice.

Dintre lucrarile hidrotehnice efectuate de om, regularizarea si canalizarea raurilor au efecte negative foarte puternice asupra acestei specii. Daca malurile si patul canalelor sunt stabile atunci acestea pot fi compatibile cu existenta molustelor. Aceste conditii se intalnesc insa destul de rar. De cele mai multe ori liniarizarea cursului de apa are ca efect disparitia zonelor cu curgere lenta si antrenarea la orice viitura a sedimentelor fine care constituie habitatele preferate ale bivalvelor. Bivalvele nu pot trai in nisipuri si pietrisuri rulate permanent. Expunerea acestora la modificari bruste ale nivelului apelor constituie inca un impediment pentru incheierea unor populatii stabile. Tot o actiune nefasta este produsa de dragarea albiilor, in care intervine intregul cortegiu de procese enumerate anterior. Modificarea substratului si a regimului hidrologic sunt agravate de reducerea sau disparitia vegetatiei acvatice si palustre marginale, care adaposteste asociatiile macrofitofile. Cel mai adesea regularizarea cursurilor de apa este corelata de reducerea sau chiar disparitia luncii inundabile.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu este prezentă în amplasamentul PP și în zona limitrofă, lipsă habitat.

1052 Euphydryas maturna

Denumirea romaneasca: Fluturele Maturna

Descriere si identificare: Culoarea de fond a aripilor si marginea neagra a acestora variaza foarte mult local si regional. De asemenea pot sa apara diferentiate intre indivizii aceleasi colonii sau intre sezoane.

Habitat: Habitatele preferate sunt luminisurile mici, care au frasin sau copaci tremuratori in zone de padure de foioase, adesea in vai calcaroase, cateodata in locuri umede. Tip de habitat: R4402. R4403. R4404 (preferential).

Distributie si ocurenta: Raspandita in centrul si estul Europei, Caucaz, Urali, estul Kazakhstan, sudul si vestul Siberiei, Transbaikal, Mongolia.

Population: Populatiile din sud-vestul si vestul tari sunt puternice. Cele din Transilvania sunt izolate si mult mai firave. Populatiile din Dobrogea sunt izolate si, exceptand cea din Padurea Babadac, foarte firave.

Ecologie si comportament: Plantele gazda pentru larva (inainte de hibernare) sunt: *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Salix caprea*. Ouale sunt depuse de obicei pe frunzele exemplarelor mai mici de 6m ale acestor plante. Larvele se hranesc si hiberneaza intr-o panza de matase care cade toamna pe pamant odata cu frunzele moarte. Dupa hibernare larvele se imprastie si se hranesc individual cu *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Plantago lanceolata*, *Veronica chamaedrys*,

Lonicera periclymenum sau Succisa pratensis. In captivitate, o parte din larve au avut nevoie de doua cicluri sezoniere pentru a ajunge la maturitate.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In multe regiuni declinul speciei a fost atribuit managementului padurilor, drenajului si distrugerii habitatelor pentru agricultura.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP și în zona limitrofă.

1059 Maculinea teleius

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru cu Puncte Negre

Descriere si identificare: Lungimea aripii din față: 16-22 mm, cel mai mare Maculinea

Habitat paleoartic. Trăiește de la șes la munte, în lande, pășuni, stepe, pante ce expoziție sudică. Prefera pajistile mlastinoase foarte bogate in Sanguisorba officinalis.

Distributie si ocurenta: Raspandita in Pirinei, centrul Europei, Caucaz, centrul si sudul Uralilor, Siberia, Kazakhstan, Mongolia, nordul Chinei, Coreea si Japonia. In Europa se gaseste foarte rar si local. Franta, nordul Suediei, nordul Italiei (Piedmont, Trieste), centrul si sudul Germaniei, Austria, Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei, sud - vestul Lituaniei (se cunoaste o singura populatie). Extinct In Belgia este considerat disparut. A fost reportata in Spania, la Valle d'Aran, dar trebuie confirmat. Se intalneste adesea cu Maculinea nausithous.

Population: Populatii izolate, localizate in Crisana, Maramures si Transilvania. Din Moldova numai la nord de Botosani. Populatiile cele mai mari sunt in Poiana Narciselor de la Vad (1000-3000 indivizi), imprejurimile Clujului si Satu Mare.

Ecologie si comportament: Femela depune ouă pe plantele gazdă – cimbrisorul (Thymus praecox), alte plante din specia Thymus, oregano (Origanum vulgare). După atingerea stadiului al patrulea de dezvoltare, larvele atrag furnicile roșii *Myrmica sabuleti* cu un amestec de zaharuri și aminoacizi produs de glande dorsale și mimează comportamentul larvelor de furnici spre a fi adoptate. În primele zile după adopție mortalitatea larvelor fluturelui este foarte mare. În timpul hibernării, care începe la mijlocul lunii noiembrie, omida pierde aproximativ jumătate din greutatea inițială. După hibernare omida va consuma peste 200 de larve de furnici, astfel încât poate distruge furnicarul complet, și apoi să moară de foame. Mai mult de 80% din coloniile de furnici sunt prea mici pentru a hrăni omizile. În primăvara următoare, larva se transformă în crisalidă chiar în mijlocul furnicarului care a găzduit-o. Când, după circa trei săptămâni, fluturele iese din gogoasă, acesta trebuie să-și părăsească imediat domiciliul. Fluturii sunt sedentari cu capacitate limitată de a coloniza habitatele adiacente. Echilibrul fluturi – colonii de furnici e fragil, optimă e o populație mică (mai puțin de 400 de adulți la 2500 cuiburi de *Myrmica* la hectar). Pentru supraviețuirea speciei într-o anumită zonă este necesar pentru a avea o metapopulație funcțională în coloniile de la Cluj, Apahida si Radauti M. nausithous cohabiteaza cu M. teleius.

Are o perioada de zbor pe an, mijlocul lui iunie/ mijlocul lui august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Mentinerea habitatelor umede cu Sanguisorba officinalis si furnica gazda (genul Myrmica). Mentinerea agriculturii traditionale (cosit, pasunat) in vederea impiedecarii instalarii tufarisurilor. Efectuarea cosirilor inainte de perioada de zbor a fluturilor si dupa primele trei stadii larvare, respectiv inceput de iunie si sfarsit de august/septembrie.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP și în zona limitrofă.

1060 Lycaena dispar

Denumirea romaneasca: Fluturasul Purpuriu

Descriere si identificare: Este usor de recunoscut dupa culoarea aripii inferioare gri-deschis care trece spre albastru deschis la baza aripii si dupa modul de dispunere a petelor negre.

Habitat In Romania habitatele preferate sunt paduri de stejar inmlastinite sau umede, bogate in Polygonum bistorta, baza trofica larvara a speciei. In Europa fluturele poate fi intalnit si in terenuri mlastinoase de la marginea lacurilor, raurilor si canalelor. Plantele gazda pentru larva sunt: Rumex hydrolapathum, R. crispus, R. aquaticus. In Grecia se stie ca larvele din prima ponta intra in diapauza in iunie, ramanand inactive pana in primavara urmatoare.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde Europa si nordul Turciei. Foarte locala in colonii larg dispersate in Franta, N Italiei, Germania, Romania, Lituania, sudul Finlandei, Polonia, nordul si centrul Greciei, partea europeana a Turciei. In Grecia si Ungaria, indivizii din a doua ponta se apropie sau chiar depasesc in marime forma batava.

Population: In Romania sunt prezente numeroase colonii si populatii cu numar mare de indivizi. Datorita drenarii zonelor umede, unele populatii si colonii au disparut sau se afla in pragul disparitiei (Banat, Muntenia). Populatii viguroase se pastreaza inca in Delta Dunarii, Transilvania si Banat. Numarul indivizilor dintr-o populatie variind intre 100 si 1000 indivizi. Desigur exista si populatii cu numar mult mai redus de indivizi.

Ecologie si comportament: In majoritatea locurilor unde se intalneste are doua perioade de zbor, in mai/ iunie si in august. In schimb are o singura perioada de zbor in regiunile reci, nordice si s-a raportat a treia ponta in unele localitati din S Europei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Statutul speciei in Romania este VU (vulnerabil), iar pe plan local variaza intre NT (near threatened) si CR (critically endangered), in functie de gradul de deteriorare al zonei respective.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP și în zona limitofă.

1061 Maculinea nausithous

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru

Descriere si identificare: Maculinea nausithous, anvergura: 28-37 mm, se deosebeste de specia asemanatoare M. teleius prin nuanta mai intunecata a fondului aripilor. Marginea fetei dorsala a aripilor este tivita cu cenusiu- negru, iar campul median este albastru intunecat cu un sir de pete negre pe ambele aripi. Caracterul distinctive se observa pe fata ventrala a aripilor, care la M. nausithous sun lipsite de sirul marginal de pete. Fondul fetei ventrale a aripilor este ciocolatiu, iar la M. teleius cafeniu.

Habitat: 6410 -Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argilo-lemnoase (Molinia caeruleae).

Distributie si ocurenta: In Europa centrala este raspandita insular prin populatii si colonii de diferite dimensiuni. Prin intreruperea culoarelor de legatura, si prin afectarea habitatului numeroase colonii si populatii au disparut. In unele tari (Olanda, parti din Elvetia, Germania, etc) specia a disparut. Desi are o distributie punctiforma, din nordul Spaniei pana in Ungaria M. nausithous este prezent prin mai multe populatii si metapopulatii. In Romania pana in anii 1990 nu se cunostea nici o semnalare certa. Populatia de la Fanatele Clujului a constituit prima semnalare certa, urmata la cativa ani de cea de la Botosani. Intre populatiile din Transilvania si cele din Ungaria,. Respective europa centrala, se pare ca nu exista nici o legatura. Aceasi lipsa de continuitate exista si intre populatia de langa Cluj sic ea din Moldova. Intre indivizii din europa Centrala si cei din Transilvania exista diferente morfologice semnificative, ceea ce ne face sa credem ca avem de-a face cu o populatie relictara, respective cu o alta subspecie decat cea din Europa de vest. Pentru clarificarea situatiei taxonomice au fost initiate studii de genetica moleculara si ecologie populationala comparativa.

Population Densitatea populatilor din vestul Romaniei se estimeaza la 5-6 indivizi/ha iar in spatiul extracarpatic la 13-17 ind./ha. Date vechi estimeaza efectivul total al speciei in Romania la cca 90 milioane indivizi, la o densitate medie de 15

indivizi/ha. Dar in zona montana, colinara si de pasune a Dobrogei, pot fi numarate pana la 100-150 de galerii/ha (ex. Limanu, Valul lui Traian, Cetatea Enisala, Gura Dobrogei, etc). Date recente estimeaza efectivul la 15 000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specia prefera molinițele si arheaneronetele mezohigrofile (Ebert & Rennwald, 1991). Fluturii ince sa zboare dupa 10 iulie pana la sfarsitul lui august, mai rar inceput de septembrie. Prefera pajistile extensive sau fanatele cosite manual, incomplet, de obicei dupa 10-15 august. Imparte habitatul cu *M. teleius*. Habitatul poate fi foarte mic si punctiform. Datorita faptului ca adultii nu zboara mai mult de 1000 m de la un habitat la altul, izolarea si fragmentarea habitatului constituie cauze importante ale declinului populational. Nici densitatea mare a plantei gazde – *Sanguisorba officinalis* nu este obligatorie. Se cunosc colonii care traiesc in jurul a numai cateva fire de *S. officinalis*. Coridoarele de lagatura dintre colonii si populatii constituie elemente esentiale pentru mentinerea speciei (Wynhoff 2001). Larvele sunt mirmecofile, fiind asociate cu specii de *Myrmica*. In Romania cercetari aprofundate asupra acestei specii au inceput in urma cu un an. Primele rezultate publicate apar in 2008.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Lista rosie a Romaniei: EN.

Specia este amenintata pe tot arealul din cauza distrugerii habitatului. Se impugna masuri urgente de protectie si conservare, precum si constituirea unei arii de protectie (parc natural).

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP și în zona limitrofă.

1074 Eriogaster catax

Denumirea romaneasca: Molia catax

Descriere si identificare: Anvergura aripilor : 30-35mm. Corpul si aripile caramizii-rosate cu nuante cenusii, treimea distala a aripilor asterioare violet. Cele doua benzi transversale sunt galbenportocalii, iar pata discoidala alba, rotunda. Fata dorsala de aceeasi culoare, dar mai intunecata. Femelele sunt mai mari. Abdomenul se termina cu un smoc de peri cenusii albiciosi.

Habitat Habitatele preferate sunt raristi si liziere de paduri (cvercete) cu caracter termofil, tufarisuri de paducel si porumbar. Larvele se hranesc cu frunze de *Crataegus*, *Prunus spinosa*, *Berberis*, *Quercus*, mai rar *Betula* sau *Populus*. Larvele sunt gregare si pot fi de departe observate in cuiburile protejate de fire de matase. Este prezenta in zona de campie si colinara, mai frecventa intre 200-700 m altitudine.

Distributie si concurenta: In Europa: din nordul Spaniei pana in Belgia si Olanda, din vestul Frantei pana in Turcia. In Romania: desi prezenta in toate provinciile istorice ale tarii, a fost sporadic si rar semnalata. Cu siguranta distributia este mai larga decat cea actual cunoscuta.

Population Densitatea populatiilor din Romaniei nu poate inca fi estimate. In unele habitate din Transilvania, Banat si Crisana, cuiburile de larve nu sunt foarte rare. Fluturii atrasi la lumina sunt probabili mai rari decat in realitate. In unele cazuri au fost gasite 4-6 cuiburi cu cateva sute de larve/ha. Fluctuatiile populationale multianuale sunt mari, fiind determinate de clima, paraziti si boli.

Ecologie si comportament: Este o specie nocturna, atrasa la lumina spre miezul noptii. Zborul incepe de la sfarsitul lunii septembrie si continua in unii ani pana in noiembrie. Larvele au un comportament gregar, cele adulte fiind deseori parazitare. Impupeaza intre frunze la suprafata solului.

Perioada de zbor : toamna (X-XI), rareori primavara.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire

VU pe lista rosie a lepidopterelor din Romania. Specia este amenintata pe tot arealul din cauza distrugerii habitatelor de tufarisuri si a raristilor de padurede prin plantatii.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație prezentă în sit, în amplasamentul PP a fost identificat 1 individ.

4020 Pilemia tigrina

[Denumirea romaneasca:](#) Croitorasul Marmorat

[Descriere si identificare:](#) Coleoptera: Cerambycidae.

[Dimensiuni:](#) 10-15 mm. Corp negru, punctat, acoperit cu pubescenta neagra si argintie ce formeaza mici pete neregulate. Antenele ajung la treimea posterioara a corpului. Masculii au elitrele luate impreuna de forma trapezoidala alungita, femelele su elitrele mai rotunjite lateral si apical.

[Habitat:](#) Stepe colinare sau submontane cu stancarii.

[Distributie si ocurenta:](#) Europa Centrala si de est. În Romania: Tureni, Cheile Turului, 600 m, 15.06.1975, leg. B. Kis, 1 ex. B. Herculane, 500-600 m, 28.04.2007, leg.N. Rahme

[Population:](#) Populatii insulare mici, aparitii sporadice.

[Ecologie si comportament:](#) Se dezvoltă în tulpinile subterane și aeriene ale diferitelor specii de Anchusa. Adulții se întâlnesc pe planta gazda, în perioada aprilie – începutul lui iunie.

[Masuri luate si necesare pentru ocrotire:](#) Conservarea habitatelor stepice pe stancarii colinare si montane. Evitarea pasunatului excesiv, mai ales cu oi.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1078 Callimorpha quadripunctaria

[Denumirea romaneasca:](#) Fluture vargat

[Descriere si identificare:](#) Fluture nocturn cu activitate diurna. Aripile superioare sunt negre si prezinta un «V» alb pe partea terminala a acestora, ceea ce il face usor de recunoscut.

[Habitat](#) Prefera habitatele nu foarte uscate, umbroase dar calde, de obicei margini de padure bogate in vegetatie, luminisuri de padure, margini de drumuri forestiere, margini de paraie si chiar lacuri.

[Distributie si ocurenta:](#) Este larg raspandita in Europa, din Peninsula Iberica peste intraga Europa Centrala si de Est pana in zona temperata a Rusiei. In nord ajunge pana in Scandinavia, iar in sud pana in regiunea mediteraneana si vestul Asiei. In Romania este prezenta din zona de campie pana in etajul montan, fiind frecventa in zona colinar-submontana.

[Population](#) Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de fag, stejar sau gorun.

[Ecologie si comportament:](#)

Se hraneste frecvent pe flori de Eupatorium cannabinum, dar si pe flori de mur, zmeur si alte plante, cum ar fi Oreganum sau pe diverse specii de Menta. Perioada de zbor incepe cu sfarsitul lui iunie si dureaza pana in august.

[Masuri luate si necesare pentru ocrotire:](#) Nu necesita masuri speciale de protectie si conservare. Poate fi folosita ca specie umbrela pentru protectia altor taxoni. Declinul speciei se datoreaza distrugerii mediului de viata, ceea ce inseamna atat distrugerea plantei trofice larvare cat si a ofertei de nectar pentru adult.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1083 Lucanus cervus

[Denumirea romaneasca:](#) Radasca, Ragacea sau Caradasca

Descriere si identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Lucanidae. Dimensiuni: 35-80 mm. Femela mai mica are capul mai ingust decat protoracele, iar mandibulele nu depasesc lungimea capului. Corp castaniu intunecat pana la negru. Dimorfism sexual accentuat. Masculii au capul mai larg decat protoracele, prevazut cu creste transversale, iar mandibulele lungi pana la o treime din lungimea corpului, prevazute cu dinti, asemanatoare coarnelor de cerb.

Habitat: Padurile batrane de stejar sau gorun.

Distributie si ocurenta: Europa si Asia, exceptand N insulelor britanice si al tarilor nordice

Population Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de stejar sau gorun.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvoltă in reziduurile lemnoase putrezite din scorburile stejarilor, timp de 3 ani. Adultii zboara in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea padurilor de stejar si gorun, cu arbori batrani, scorburoși.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1084* Osmoderma eremita

Denumirea romaneasca: Gandacul Pustnic

Descriere si identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Cetoniidae. Dimensiuni: 20-35 mm. Corp robust, brun intunecat sau negru-cafeniu cu luciu bronzat. La masculi capul este sculptat mai puternic, cu cate un tubercul desupra insertiei antenei. Pigiul convex, rotund. La femele capul este putin convex, mai mult sau mai putin triunghiular. Tibiile anterioare prevazute cu spini pe marginile exterioare.

Habitat Paduri de foioase din etajul stepelor colinare pana in etajul fagului.

Distributie si ocurenta: Europa, din nordul Spaniei, pana in Rusia europeana. Lipseste in Marea Britanie si in tarile nordice, cu exceptia sudului Suediei. In Romania: Cluj, Cheile Turzii, 500 m, 06.1969, leg. B. Kis, coll. A. Ruicanescu, 1 ex., Baci, 500 m, 1969, coll. Ruicanescu, 1 ex.; Craiova (1968), Caracal (1969), Bucovat (1968) coll. Muz. Olteniei, Craiova; Cheile Sohodolului (Gorj) 20.06.1995, coll. Muz. Olteniei, Craiova, 1 ex.; Drobeta Turnu- Seveerin, Schitu Topolnitei, 300 m, 10.06.1992, leg. Ruicanescu, 1 ex.

Population Specie din ce in ce mai rara, in declin populational si cu aparitii sporadice.

Ecologie si comportament: Specie nocturna sau diurna. Larva se dezvoltă in humus-ul din scorburile arborilor batrani rezultat in urma putrezirii lemnului. Este o specie polifaga, consumand putregai de Quercus, Fagus, Malus, Pyrus, Salix, dar in special fag. Durata de dezvoltare larvara – 2-3 ani. Imago zboara din mai pana in septembrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarii mediului ambiant. Recomandam pastrarea arborilor batrani cu scorburi. De asemenea, de evitat supracolectarea. Se poate creste in laborator.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1087* Rosalia alpina

Denumirea romaneasca: Croitorul Fagului

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 15-40 mm. Corp cenusiu albastrui, mat, cu pete negre catifelate marginite de o bordura mai deschisa decat fondul. Antenele si picioarele albastre deschis cu extremitatile articolelor negre. Antenele sunt mai lungi decat corpul la ambele sexe, la masculi de aproximativ 1 si . mai lungi la femele cu putin mai lungi, articolele 2-5 se termina cu smocuri de peri negri.

Habitat Padurile batrane de fag. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori.

Distributie si ocurenta: Europa, din estul Spaniei pana in Rusia europeana. Lipseste in Marea Britanie si tarile nordice. Orsova (MH), Valea Voditei, 200 m, 10.07.1978, leg. A. Ruicanescu, 1 ex.; 3.08.1982, 3 ex.

Population Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin izolate, in arealul initial.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvoltă in trunchiul fagilor. Se poate dezvoltă si in alte esente ca: salcie, carpen, stejar, gorun, arin si mar. Adultii zboara in perioada mai-iulie. Se gasesc pe trunchiurile si ramurile groase ale plantei gazda, sau pe inflorescente, in special umbelifere unde se hranesc cu polen.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc.

Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

4014 Carabus variolosus

Denumirea romaneasca: Carabul amfibiu

Descriere si identificare: Coleoptera: Carboidea:

Carabidae 30-35 mm. Corp negru, mat. Pronotul cu suprafata rugoasa, cu marginile ridicate si reliefuri neregulate. Elitrele cu careen longitudinale alternand cu siruri de puncte mari, rotunde, adanci.

Habitat: Zona montana joasa, in general pe malul apelor curgatoare.

Distributie si ocurenta: R. Ceha, Slovacia, Polonia, Bulgaria, Yugoslavia, Romania, Moldova, Ucraina. In Romania apare in zona fagului din Carpatii Meridionali si Occidentali. (Salaj, Mtii. Meses, 24.06.1992, 5 ex. leg. Takacs Cluj, Stana, 600 m, 28.07.1992, leg. Ruicanescu, 2 ex. Madaras, HG, 800 m, 2.06.1996, leg. Ruicanescu Orsova, Valea Voditei, 250 m, 07.1984, 1 ex., leg. G. Gamala.)

Population: Populatii insulare, dar constante.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Vaneaza pe malul apelor curgatoare montane sau intra chiar in apa, in cautare de larve de isnecte sau mici crustacee (Izopode, amfipode) sau anelide acvatice.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea habitatului.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Poștile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1088 Cerambyx cerdo

Denumirea romaneasca: Croitorul Mare

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 30-50 mm. Corp castaniu intunecat pana la negru (jumatarea posterioara a elitrelor este castanie translucida), lucios. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si au in prima un aspect noduros. Unghiul sutural al elitrelor se prelungeste cu un spin. Protoracele este puternic sculptat si are pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile batrane de stejar sau gorun. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori.

Distributie si ocurenta: Europa si Nordul Africii Drobeta Turnu Severin (MH), Valea Oglanicului, 200 m, 24.05.1988, leg. A. Ruicanescu, 1 ex. Drobeta Turnu Severin (MH), 150 m, 06.1989, leg. A. Ruicanescu, 2 ex. Bocsa (CS), 08.1955. Leg. V. Radu, 2 ex. Orsova, Valea Slatinicu Mare (MH), 250 m, 06.2005, leg. G. Gamala

Population Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin izolate, in arealul initial.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvolta in trunchiul stejarilor timp de 2-3 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii zboara in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc.

Ca prima masura de protectie propunem mentinerea stejarilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

4046 Cordulegaster heros

Denumirea romaneasca: Libelula, calul dracului

Descriere si identificare: Este cea mai mare dintre speciile de Cordulegaster. Lungimea totala a corpului la masculi variaza intre 78-84 mm, iar la femele intre 93-97mm. In Balcani inlocuieste subspecia Cordulegaster boltonii boltonii (Donovan, 1807) de care se deosebeste prin marime, marcaje abdominale mai extinse precum si prin colturile externe superioare ale dungilor antehumerale. Cordulegaster heros prezinta urmatoarele caractere distinctive: triunghiul occipital este negru, dar poate avea doua mici spoturi galbene ca la specia Cordulegaster picta, in special la femele. Dungile antehumerale au colturile externe superioare in unghi drept, cu o mica pata langa acest colt. Banda galbena ingusta dintre cele doua benzi toracale laterale extinse, are marginea posterioara curbata spre mijloc, astfel incat jumatarea sa inferioara este plasata inaintea celei superioare. Inelul galben abdominal median, de obicei, este conectat la S2-7 si ajunge pana aproape de partea inferioara a lui S3-8, dar spoturile apicale sunt reduse, fiind absente de pe S7-8 si adesea si de pe S5-6, mai ales la masculi. Apendicii superiori la mascul sunt robusti, mai scurti decat ultimul segment abdominal (in vedere dorsala) puternic divergenti in partea apicala.

Habitat: In stadiul larvar este prezenta in rauri mici sau medii, in zonele cu viteza mica de curgere a apei si cu maluri acoperite cu vegetatie bogata. Larve de Cordulegaster heros au fost semnalate si in balti, pe marginea raurilor.

Distributie si ocurenta: Valea Cernei; Nera – Beusnita; Valea Frumoasei

Population: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea marimii populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Adultii zboara in perioada iunie - august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea faciesului natural al raurilor si a vegetatiei ripariene; rectificarea malurilor, canalizarea duc la disparitia speciei, datorita modificarii vitezei de curgere a apei si cresterii adancimii. Este importanta pastrarea regimului natural transport al sedimentelor. Masuri de protectie impotriva poluarii.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1089 Morimus funereus

Denumirea romaneasca: Croitorul de piatra

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 25-40 mm. Corp indelat, rugos, cenuiu mat (de fapt negru si acoperit cu peri cenuii scurți si desii), cu cate 2 pete catifelate negre pe fiecare elitra. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si sunt cenuii negricioase. Protoracele are, de asemenea, pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile de foioase din etajele inferioare.

Distributie si ocurenta: Italia, Austria, Polonia, R. Ceha, Slovacia, Ungaria, Albania, Croatia, Slovenia, Yugoslavia, Bulgaria, Grecia, R. Moldova. In Romania: Orsova - Val. Slatinicu Mare, 300 m, Orsova - Val. Voditei, 300 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Oglanicului, 250 m, B. Herculane - Cheile Corcoaieie, 400 m, Drobeta Turnu-Severin - Halanga, 150 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Jidostitei, 200 m, Babadag - Pad Babadag, 150 m, Mtii. Fagaras - Sinca Veche, 500 m,.

Population Specie comuna in padurile de foioase din etajele inferioare, mai ales in jumatatea de sud a Romaniei.

Ecologie si comportament: Polifag. Specie nocturna. Prefera arborii uscati, partial uscati, sau atacati de alti daunatori. Larva se dezvoltă in trunchiuri si ramuri groase timp de 4-5 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii aparanti in mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu necesita masuri speciale de protectie, in afara de protectia habitatelor. Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor atacati, partial uscati.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

4064 Theodoxus transversalis

Denumirea romaneasca: Melcul acvatic dungat

Descriere si identificare: Cochilie mica, semielipsoidala, cu spira foarte mica, cenușie sau galben-cenușie, pereti grosi, cu trei (rar patru) benzi spirale intunecate, evidente. Apertura larg eliptica, opercul rosat cu margini si nucleu rosu. O larg raspandita eroare in literatura noastra a fost ignorarea caracterelor taxonomice reprezentate de formatiunile de pe opercul: Grossu aminteste in sistematica din 1986 de existenta unei apofize. De fapt sunt doua formatiuni, pe care, in traditia scolii germane, le vom numi "coasta" (cea mai lunga) si "apofiza" (cea scurta). Ignorarea acestor caractere a condus, fara indoiala, la multe erori de determinare a exemplarelor de Theodoxus colectate din Romania. La T. transversalis apofiza este foarte puternica si invaritata in spirala (caracter distinctiv foarte cert). Se deosebeste de alte specii ale genului, astfel: la Theodoxus fluviatilis desenul de pe cochilie este in forma de retea si ochiuri pe fundal deschis, operculul are numai coasta (lipseste apofiza); Theodoxus danubialis prezinta linii in zig-zag transversale pe cochilie, iar pe operculul galben deschis apofiza este mica, ca o placuta dreapta, amplasata intr-o mica adancitura (caracter distinctiv si pentru formele melanice, tipice pentru populatiile din estul Europei, care au creat multe confuzii in literatura si colectii). La specia relicta mezotermofila Theodoxus prevostianus (recent disparuta din fauna Romaniei) cochilia este neagra, nu exista desene, operculul seamana cu cel al speciei precedente, dar coloratia este gri inchis in zona centrala si margini portocalii. Se observa ca apofiza puternica si spirala la T. transversalis este un caracter taxonomic mult mai cert decat cele ale cochiliei, deoarece acestea pot fi usor camuflete prin coloratie (de exemplu la exemplarele melanice) sau sterse prin mecanisme fizico-chimice.

Dimensiuni: inaltime 5-6 mm, lungime 7,8 - 8 mm, latime 5,8 - 6,2 mm, apertura 5 - 6 mm.

Habitat: Traieste in ape curgatoare, curate si, mai rar, in lacuri, balti sau fluvii, pe substrat pietros, nisipos sau malos (frecvent sub pietrele din albie, dupa Gloer, 2002), in zone cu viteza de curgere mai redusa, dar numai in ape bine oxigenate.

Distributie si ocurenta: Element ponto-danubian sau danubian; multa vreme considerat comun in bazinul Dunarii, din Germania si pana in Delta Dunarii, in unii afluenti din Moldova si Ucraina (bazinul Nistrului). Actual disparut pe scara larga din intregul areal (nu mai traieste in Austria; este extrem de rar in Germania). In Germania ajungea odinioara pana la

Donauworth, astăzi mai poate fi găsit numai la barajul Kachlet în Alzul superior. A mai fost semnalat în trecut în Dunarea din Slovacia și unii afluenți, precum și din sectorul Dunării din Ungaria, dar nu se cunoaște statutul actual al acesteia. În România este probabil dispărut.

Population: În România: probabil dispărută.

Ecologie și comportament: În România nu sunt publicate studii care să permită evaluarea populațiilor la nivel național.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: În România: probabil dispărută.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1093* Austropotamobius torrentium

Denumirea românească: Racul de Ponoare

Descriere și identificare: Este un rac mic (8-10 cm), carapace netedă și colorație variabilă, în funcție de expunerea la lumină de la alb până la verde-brun închis, datorită algelor fixate pe crustă. Rostrul este scurt cu aspect de triunghi echilateral. Cestii sunt mari cu degete neregulate, uneori rahitice. Telsonul are spini pe laturile părții bazale iar articolul terminal este lung și rotunjit. Caracterul ce elimină orice confuzie cu Racul de rau este lungimea bazei antenei ce depășește cu mult solzul antenal. La masculi antenele sunt mai lungi decât la femele.

Habitat Traiește în paraie de munte în special în zona carstului banatean și oltenesc, preferând paraiele repezi, reci și bine oxigenate cu fund pietros. Se găsește chiar și în cursuri subterane, izbuțe, ponoare.

Distributie și ocurență: În Europa Centrală la Nord de Alpi, Estul Elveției, Peninsula Balcanică. În România traiește în paraiele de munte din Banat, Oltenia și Bihor.

Population Populația actuală în România se află în declin, urmare a poluării apelor de suprafață sau subterane.

Ecologie și comportament: Reproducerea are loc începând cu luna septembrie și sfârșește în mai-iunie. Panta este purtată de femele între pleopodele abdomenului până la eclozare. Racul de ponor (ca de altfel toate crustaceele) are nevoie pentru a crește de naparlire, fenomen ce se petrece de 1-2 chiar 4 ori pe an prin înlocuirea vechii cruste cu una nouă mai mare.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire:

- Directiva Consiliului Europei referitoare la conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (DCE 92/43 EEC din 21 mai 1992)
- Convenția de la Berna din 19 septembrie 1979 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Legea nr. 13 din 11 martie 1993)
- IUCN Red List for Romania – specie vulnerabilă (2006)
- Ordonanța de urgență nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice (anexa 3 și anexa 4A - din 29 iunie 2007)

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

► Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1428 Marsilea quadrifolia

Denumirea românească: Trifoi de Balta, Trifoi cu Patru Foi

Descriere și identificare: Specie hidrofita. Rizom suprateran tarator, până la 0,5 m lungime (la formele acvatice până la 1m sau mai mult), gros de 1-1,5 mm, slab ramificat. Varfurile lastarilor deschisbrunii paroașe. Frunzele dispuse câte una,

distich, des ingramadite pana la \pm indepartate, lungi de 5-20 cm (la formele de apa pana la 50 cm), lung petiolate, cu 4 foliole, cele tinere prevazute cu peri articulati, cele mai batrane devin glabre. Foliole latcuneate, lungi de 6-15 mm (la formele de apa pana la 30 mm), rotunjite terminal, cu marginea intreaga, de un verde mat pana la bruniu. Formele de apa, prezinta radacini mai lungi, petioli si respectiv internodii mai lungi si mai subtiri, precum si suprafata superioara a frunzelor marita (Gopal, 1968). Sporocarpii in grupuri de cate 2-3 (-4), rareori cate unul, inserati pe petiol, evident deasupra (aprox. 2-12 mm) bazei acestuia, lungi de cca. 6 mm, lati de 4 mm, in forma de boabe de fasole, usor comprimati lateral, cu 2 dinti mici, obtuzi, sau dintii lipsesc, la maturitate complet glabri, negriciosi. Spori 7- 17; megasporii cca 500 .m, microspori 40-50 .m.

Habitat: Apare in statiuni joase in lacuri, ape stagnante si mlastini de la ses.

Distributie si ocurenta: Arad (Ineu), Giurgiu (Comana, Ghimpatii), Bihor (Salonta, Radovan), Constanta, Dambovită, Dolj (Craiova, Malu Mare), Timis; lacurile din jurul Bucurestiului, Delta Dunarii (Sulina, Sfintu-Gheorghe) etc.

Population: Este o specie sporadica pe teritoriul Romaniei. Populatiile acesteia sunt insa in restrangere, datorita secarii sau poluarii apelor stagnante care le adapostesc. In situri in care specia fusese inregistrata anterior, aceasta nu a mai fost regasita la verificare ulterioara.

Ecologie si comportament: Vegeteaza in lacuri, ape stagnante si mlastini de la ses. Substratul variaza de la mal argilos, cu putin adaos de nisip fin, pana la pietris, acoperit pe alocuri cu un strat subtire argilos. Valoarea pH-ului solului se afla in domeniul acid. Specia prefera in general statiuni bogat luminate sau semi-umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire

Inclusa in anexa I – Specii de flora strict protejate, a Conventiei de la Berna si prin legea 13 din 11 martie 1993, prin care Romania a aderat la Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa. Inclusa in Lista Rosie a Plantelor Superioare din Romania (Oltean & al., 1994), ca specie vulnerabila. Specia este supusa unor presiuni antropice tot mai mari. Poluarea apelor stagnante, desecarea zonelor mlastinoase care adapostesc specia, constituie amenintari importante pentru mentinerea integritatii populatiilor acestei specii. De asemenea uscarea naturala a acestor zone, datorita perioadelor secetoase tot mai prelungite, ca urmare a modificarilor climatice, este un factor care trebuie luat in calcul atunci cind se gandesc masurile de protectie pentru aceasta specie. Pentru mentinerea speciei intr-un stadiu favorabil de conservare se recomanda identificarea, evaluarea si limitarea/eliminarea surselor de poluare ale apelor din zonele care adapostesc populatiile de *Marsilea quadrifolia* si interzicerea desecarii acestor habitate. In cazul uscarii naturale (temporare sau permanente) a acestor zone ar trebui evaluata alternativa refacerii umiditatii (prin diferite amenajari, folosind surse de apa de suprafata din apropiere, sau din panza freatica).

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specia nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1898 *Eleocharis carniolica*

Denumirea romaneasca: Pipirigut

Descriere si identificare: Planta erbacee perena, de 10-20 cm inaltime, cespitoasa (tufoasa), cu tulpini filiforme, de cca. 0,5 mm in diametru. Bracteea de la baza spicului este de pana la . din lungimea acestuia. Tecile cele mai superioare sunt foarte oblic trunchiate. Ovarul are 2 stigmat. Setele perigoniale pana la 6, sunt mai scurte decat fructul, care este brun, lucios, cu muchii ascutite, neted.

Habitat: 3130 Oligotrophic to mesotrophic standing waters with vegetation of the *Littorelletea uniflorae* and/or *Isoëto-Nanojuncetea*.

Distributie si ocurenta: Jud. Maramures: Viseul de Sus la Mociara Mare la 451 m alt.; Jud. Satu Mare: Tiream si Dindesti; Jud. Cluj: Calatele la Molhas, Tranis, Belis si Cluj-Napoca la Faget; Jud. Alba: Vidra si Avram Iancu; Jud. Harghita: Capalnita, Odorhei, intre Vlahita si Lueta, Baile Homorod, Corund si Sancriaieni; Jud. Covasna: Reci in rezervatia naturala "Mestecanis"; Jud. Brasov: Prejmer si Rupea; Jud. Sibiu: Dumbrava Sibiului, Arpasu de Jos, Arpasu de Sus, Cartisoara, Porumbacu de Sus, Sibiu si Vestem; Jud. Hunedoara: Sarmizegetusa; Jud. Bihor: Calugari pe paraul Lespezi si Oradea; Jud. Arad: valea Crisului Alb, Sebis, Susani, valea Deznei, valea Ociu, Cristior, Dezna si pe valea Iadului la Bulz; Jud. Timis: Curtea; Jud. Caras Severin: Turnu Ruieni, Caransebes; Jud. Mehedinti: dealul Marcopriciu si Plaiul Matoratului; Jud. Gorj: Bradiceni; Jud. Dambovita: Sotanga, Vulcana Pandlele si Priseaca; Jud. Bacau: Bacau; Jud. Suceava: sat Sesuri, com. Carlibaba; Jud. Constanta: lacul Bugeac (= I. Garlita); Masivul Piatra Craiului pe valea Barsei si la Vladusca; Muntii Plopi pe valea Rachiti; Muntii Bihor- Vladeasa; Masivul Giumalau.

Population: Specia creste in palcuri mici sau ca tufe izolate in cadrul unor asociatii din Clasa Isoeto-Nanojuncetea. Este o specie rara in flora Romaniei si are populatii sarace dar stabile, atat timp cat nu este afectat habitatul. Nu cunoastem daca planta necesita insecte polenizatoare specifice/particulare.

Ecologie si comportament: Specia creste in locuri umede, pe marginea paraielor, in pajisti temporar inundate. Este o specie de locuri umede, pe malul apelor, care se dezvoltă pe malurile maloase ale acestora, in zonele inundabile periodice, cu vegetatie de talie scunda.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este listata in Conventia de la Berna; in Directiva Habitate 92/43/EEC; in Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/2007.

Amenintarile privind conservarea durabila a acestei specii privesc lucrarile de amenajare a apelor si mai ales modificarea malurilor acestora. Este necesar a se pastra malurile apelor nealterate, fara indiguiri si curatate de deseurile aduse de viituri din amonte etc.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

1939 Agrimonia pilosa

Denumirea romaneasca: Turita Mare

Descriere si identificare: Planta erbacee perena, de 50-150 cm inaltime, cu tulpina erecta, paroasa. Frunze dispuse altern, compuse din foliole cu baza cuneata (ingustata), pe dos paroase numai pe nervuri. Flori cu petale palid galbene, cu receptacul de 4-5 mm lungime (inclusiv ghimpil).

Habitat: 6520 Mountain hay meadows; 40A0 Subcontinental peri-Pannonic scrub; 62C0 Ponto-Sarmatic Steppes.

Distributie si ocurenta:Jud. Mures: Fanatele de pe dealul Viilor-Adrian, Fanatele de pe dealul Viilor-Gurghiu, Fanatele de pe dealul Corhan-Sabed, Fanatele de pe dealul Copaceni (intre Bala si Ercea); Jud. Harghita: Gheorgheni, Lazarea, Ciuc, Ciceu si Miercurea Ciuc; Jud. Brasov: Racosul de Jos; Jud. Hunedoara: Cheile Uibaresti; Jud. Mehedinti: valea Slatinicului Mare; Jud. Buzau: lunca Buzaului; Jud. Iasi: Barnova, Cotnari si Harlau; Muntii Maramuresului: Mt. Cearcanu si Fundul Izei; Muntii Bihor-Vladeasa: in valea Draganului.

Population: Specia se prezinta ca indivizi izolati prin fanete, raristi, precum si pe marginile padurilor si ale tufarisurilor. Nu cunoastem daca planta necesita insecte polenizatoare specifice/particulare.

Ecologie si comportament: Specia se dezvoltă in pajisti uscate spre usor umede, in tufisuri, la marginea padurilor etc.; este o planta ce poate creste atat in plin soare cat si in locuri usor umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este listata in Lista Rosie a Plantelor Vasculare din Romania; in Directiva Habitate 92/43/EEC; in Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/2007.

In zonele unde creste aceasta planta trebuie sa se mentina actualul mod de folosinta a terenurilor (sa se mentina pajistile ca fanaturi, sa nu se pasuneze), ceea ce va conduce si la conservarea durabila a speciei.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie prezentă în sit și a fost identificată în amplasamentul PP.

2093 Pulsatilla vulgaris ssp. grandis

Denumirea romaneasca: Deditei

Descriere si identificare: Planta perena cu rizom gros, multicapitat, pe care se gasesc muguri foliari. Tulpina aeriana de 10-35 cm lungime, prevazuta cu peri lungi si albiciosi. Frunze involucrale adanc sectate, acoperite de peri albiciosi foarte lungi. Caracteristice acestei specii sunt frunzele bazale aripate. Frunzele apar la sfarsitul infloririi. Flori solitare, pana la 80 mm diametru, cu involis floral simplu de culoare violacee. Foliiolele perigonului au forma eliptica si sunt sericeu paroase la exterior. Staminele reprezinta 1/4 -1/3din lungimea perigonului. Fructul este o nucula prevazuta cu o prelungire lunga, setiforma, alb paroasa. Infloreste in martie-aprilie. Este o specie xero-mezofila, moderat termofila si slab acid-neutrofila.

Habitat: 6210 Pajisti xerofile seminaturale si facies cu tufisuri pe substrate calcaroase (Festuco-Brometalia) (* situri importante pentru orhidee); 6240* Pajisti stepice subpanonice

Distributie si ocurenta: MH: Portile de Fier; CJ: Turda, Cheile Turzii, V. Florilor, Fanate, Rimetea; MS: Reghin, Jabenita, Sabed, Bozed, Targu-Mures; SB: Medias, Dumbraveni, M-tii Fagaras, Sighisoara, Gusternita, Ocna Sibiului, Talmaciu, Daia, Rosia, Sura Mare; AB: Vintu de Jos, Oarda de Jos, Oarda de Sus; BH: Dealul Simleului; VS: Podu Turcului, Crangu; PH: Comarnic; BT: Rediu, Agafton, Stanca Stefanesti, Manastirea Doamnei; IS: Copou

Population: Peste 500 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: In zona de silvostepa – etajul gorunului, pe coaste ierboase , insorite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: Eroziunea colinelor, impactul antropic, mai ales pasunatul irational.

Recomandam intocmirea unui plan adecvat de management, masuri stricte de protectie in localitatile in care vegeteaza Pulsatilla grandis, altele decat cele incluse deja in reseaua Natura 2000. Avand in vedere turismul foarte dezvoltat in zonele in care se gaseste specia, trebuie aplicate masuri stricte privind constructiile ce pot afecta peisajul natural cat si biodiversitatea. Turismul cat si pasunatul nerational afecteaza conservarea speciei dar si a habitatelor in care se dezvolta.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

2097 Paeonia officinalis banatica

Denumirea romaneasca: Bujor

Descriere si identificare: Specie perena din familia Paeoniaceae. Planta cu radacina tuberizata, tulpina inalta de 30-60 cm. Frunze alterne, glabre, de 2-3 ori penat – sectate (ternate). Segmentele frunzei alungite. Foliola din mijloc adanc divizata. Flori mari, solitare, hermafrodite. Sepale si petale libere (5-8). Petale si filamente staminale rosii. Stamine numeroase. Carpele 2-5 (8) libere, cu pozitie superioara. Fruct polifolicula, folicule polisperme, paroase.

Habitat: Raspandirea in Europa: Ungaria, Jugoslavia, Romania. Orno-Cotinetalia (specie rara). 40A0 – tufarisuri cu Fraxinus ornus, Carpinus orientalis, Syringa vulgaris.

Distributie si ocurenta: Vestul si sud-vestul tarii. BH: Defileul Crisului Negru (Dumbravita - Beius, Dealul Pacau (M-tii Codru - Moma), satul Borz, comuna Soimi); CS: Bazias, Divici.

Population: *Paeonia officinalis* subsp. *banatica* este cunoscuta mai ales din rezervatia naturala de la Bazias. Populatiile de aici sunt conservate si prin introducerea acestei rezervatii in Parcul National Portile de Fier. La Bazias, populatiile de bujori sunt bine reprezentate, acoperirea realizata de catre specie este in general de 20%, mai rar 40% per relevu. In imediata apropiere, la Divici, bujorul apare sporadic, in tufarisuri, probabil mult redus comparativ cu datele din bibliografie. Pe Dealul Pacau, satul Borz, comuna Soimi exista o alta arie protejata. Populatiile de bujori sunt bine reprezentate, se gasesc intr-o padure de *Quercus cerris*, pe versantul sud-vestic, cu acoperiri de 20-40% din stratul inferior al vegetatiei.

Ecologie si comportament: Hemicriptofita (Geofita). Infloreste in lunile mai – iunie. Specie panonica., xeromezofita, subtermofila, slab acid – neutrofila. Prefera locurile semiumbrite, usor inclinate sau plane, din paduri de *Quercus* sp.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specie rara, periclitata. Inclusa in Lista speciilor amenintate la nivel European si care se regasesc si in Romania (inclusa in Directiva Habitate – Anexa IIb si IVb, Conventia de la Berna – Appl). Habitat Directive code 40A0 - tufarisuri cu *Fraxinus ornus*, *Carpinus orientalis*, *Syringa vulgaris*. In cadrul Rezervatiei Bazias – Divici, utilizarea traditionala a resurselor naturale nu afecteaza populatiile de *Paeonia officinalis* ssp. *banatica*. Rezervatia Dealul Pacau s-a aflat in administrarea ocolului silvic, au fost interzise taierea copacilor, pasunatul si recoltarea plantelor. Retrocedarea terenurilor catre fostii proprietari ar putea pune in pericol existenta populatiilor de bujor. Masurile de conservare trebuie sa urmareasca interzicerea recoltarii plantelor, mentinerea in stare cat mai naturala a padurilor si tufarisurilor, interzicerea pasunatului sau a accesului animalelor (mai ales bovine), delimitarea ariilor protejate de terenuri agricole sau proprietate personala, informarea populatiei. In cadrul Natura 2000, exista cele 2 SCI-uri care protejeaza specia: Bazias si Defileul Crisului Negru.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie mentionata in formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Portile de Fier. Specie posibil prezenta in sit, dar nu a fost identificata in amplasamentul PP.

2120 *Thlaspi jankae*

Denumirea romaneasca: Pungulita

Descriere si identificare: Planta perena cu radacina pivotanta si tulpina inalta de 8-25 (60) cm, foarte ramificata in partea superioara. Frunzele bazale sunt lung petiolate, dispuse in rozete. Frunzele tulpinale alungit-ovate, sesile, amplexicaule. Inflorescenta racemoasa. Petalele albe, unguiculate de (3,5) 5-(4,5) 7 mm lungime. Sepalele albe-verzui de 2-2,5 mm lungime. Stilul de 1-1,5 mm. Fructul este o silicula triunghiular-obcordata, larg emarginata, de 5-8 mm lungime, cu pedicelii mai lungi decat fructul, cu 3-10 seminte in fiecare loja, ovoidale, brunii. Infloreste in Aprilie-Mai.

Habitat: 6110* Pajisti rupicole calcifile sau bazifile din Alysso-Sedion albi, 6170 Pajisti calcifile alpine si Subalpine, 6210 Pajisti xerofile seminaturale si facies cu tufisuri pe substrate calcaroase (*Festuco-Brometalia*)

Distributie si ocurenta

Specia este citata din judetul MH: intre Dudasu Schelei si Gura Vai (dupa V. Ciocarlan, 2000).

Dupa Flora Romaniei specia este citata din: M-tii. Rodnei, Cheia Lapusului, Cheile Turzii, Turda, Apahida, Barai, Feiurdeni, Caianu, Boju, Fanatele Clujului, Dl. Straja, V. Florilor, Coltii Trascaului, Aiton, Sumleu, M-tii.

Gurgeului, M-tii. Ciucasului, M-tii. Barsei, M-tii. Bucegi, M-tii. Fagarasului, M-tele Ghitu, Cheile Dambovicioarei, M-tele Ceahlau (Gardul Stanilelor). Obs. In urma cercetarilor de teren specia nu a fost regasita in localitatile date.

Population: Specie rara (R), reprezentata printr-o populatie cu efective foarte reduse

Ecologie si comportament: Prin fanete si pasuni uscate, pe coaste stancoase, din etajul montan si subalpin.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: impactul antropic.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie in localitatile in care se presupune ca ar exista specia.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

2285 Colchicum arenarium

Denumirea romaneasca: Brandusa

Descriere si identificare: Planta perena cu inaltimea de 15-25 cm. In pamant prezinta un bulbotuber de 25-30 mm lungime, alcatuit din tunici de culoare rosietic-castanie. Frunze lanceolate pana la liniar lanceolate, canaliculate, netede pe margini, glabre. Flori 1-2 cu perigon de cca 10 cm lungime, roz-liliachiu. Laciniile perigonale glabre, liniar-oblongi, de lungi dede 30-50 mm si late de 8-12 mm, cu 7-9 (13) nervuri. Staminele interne mai lungi decat cele externe. Antere lungi de cca. 7 mm lungim, galbene. Stile drepte cu stigmat punctiforme sau scurt decurente. Stigmat de forma unui jgheab decurent pe stilodiu, cu doua margini papiloase, confluyente la baza. Capsula lunga de 10-20 mm si de 6-7 mm in diametru, alungit ovoidala pana la ovoidala. Infloreste in Septembrie-Octombrie si fructifica in Martie-Mai.

Habitat: 6240 – Pajisti stepice Sub-Panonice

Distributie si ocurenta: DJ: Pajistea Cetate (L. Dunarii), Bailesti, V. Desnatiului – Lipov, CS: Ostrovul Moldova Veche

Population 101-250 indivizi, putin stabila. 40% din exemplarele care vegeteaza pe teritoriul tarii se regasesc la Ostrovul Mare-Moldova Veche

Ecologie si comportament: In locuri nisipoase, in lunci, islazuri, margini de paduri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: Pajistile in compositia carora se intalneste *C. arenarium* sunt folosite de catre localnici ca pasuni.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie, astfel incat sa fie diminuat sau chiar eliminat factorul antropic exercitat prin pasunatul irational.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

2300 Tulipa hungarica

Denumirea romaneasca: Lalea Galbena

Descriere si identificare: Planta perena, inalta de 45-50 cm. Bulb ovoidal, tunicat, bruniu cu bulbili sesili. Tulpina glabra, frunze glauscente, glabre, de la eliptic-lanceolate pana la liniar-lanceolate. Flori mari, galbene, inodore, cu segmentele perigonale nemaculate, de 4,5-8 cm lungime si 22-35 mm latime. Stamine cu antere galbene de 11-12 mm lungime. Ovar alungit, cu stigmat de cca. 2 ori mai lat decat ovarul. Fructul este o capsula alungit-eliptica, de 70 mm lungime, atenuata la ambele extremitati. Seminte numeroase, plane, brunii. Infloreste in luna Aprilie.

Habitat: 6110*, 8210

Distributie si ocurenta: S-V Romaniei, N-E Serbiei si Muntenegrului, MH si CS: V. Dunarii, Cazanele Mici , Balan, Muncei Ciucaru Mare si Ciucaru Mic, Cazanele Mari ale Dunarii, intre Plavisevita si Dubova, Panza Curii, intre Ciorici si Frasin, Portile de Fier.

Population: 101-250 indivizi, putin stabila.

Ecologie si comportament: Pe stanci calcaroase foarte abrupte.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: lucrarile de amenajare, constructiile din zona Portile de Fier, factorii antropo-zoogeni.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie astfel incat populatiile de Tulipa hungarica sa nu fie afectate de factorii antropo-zoogeni.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

2318 Stipa danubialis

Denumirea romaneasca: Colilie

Descriere si identificare: Planta perena, hemicriptofita, dens cespitoasa, cu tulpina inalta de 80-90 cm. Frunzele sunt plane, de 2,3-2,5 cm latime cu laminele glabre pe fata inferioara si scabre pe fata superioara si margini. Tecile frunzelor inferioare retrors sacbre. Ligula are o lungime de 3,5-7 mm. Inflorescenta este un panicul alcatuit din 9-12 siculete inserate pe un rachis glabru. Lema 23-25 mm, cu arista bigeniculata , complet paroasa de 28-36 cm, castaniu-brunie. Infloreste in luna Mai. Planta endemica pentru Romania.

Habitat: 6240* Pajisti stepice subpanonice (Sub-pannonic steppic grasslands)

Distributie si ocurenta: MH: Portile de Fier, intre Gura Vai si Dudasu Schelei.

Population: Peste 250 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: In etajul gorunului, pe coaste pietroase, stancoase, conglomerate silico-calcaroase.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: impactul antropic prin constructiile din zona Portilor de Fier, turismul si pastoritul irational.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie, astfel incat modificarile de peisaj care au loc in zona Portilor de Fier sa nu afecteze populatiile de Stipa danubialis.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

2327 Himantoglossum caprinum

Denumirea romaneasca: Ouale Popii

Descriere si identificare: Specie perena din familia Orchidaceae. Planta cu radacini tuberizate, tulpina simpla, neramificata, de 30 – 80 cm. Frunze simple, intregi, alterne, ovate pana la lanceolate. Flori hermafrodite, zigomorfe, in inflorescenta spiciforma, au miros neplacut. Invelisul floral este perigon petaloid. Tepalele superioare (coiful) sunt albicioase – verzui, cu striuri rosii – violacee, pe fata interna purpuriu – punctate. Labelul mult mai lung decat celelalte tepale, este trilobat, cu pinten scurt; lobul median are intre 4 si 9 cm lungime, este ingust, violaceu, spiralat inainte de inflorire. Ovarul este inferior, tricarpelar, sesil, rasucit. Fruct capsula valvicida.

In Flora Romaniei, Listele Rosii Nationale si literatura de specialitate este citata pentru tara noastra doar Himantoglossum hircinum eventual cu specificarea sensu lato. Totusi, apar referinte despre H. caprinum si pentru Ungaria, Cehia, Slovacia, Croatia, Bulgaria, Albania, Turcia, in pajisti mai xerofile si cu substrat calcaros, adesea in Cleistogeno – Festucetum rupicolae.

Se pare ca specia *H. caprinum* a fost mult mai frecventa in secolul trecut, in Europa centrala si sudica, azi gasindu-se exemplare tot mai putine. Caracterile morfologice si majoritatea citarilor din fisa se refera deci la *H. hircinum* s.l.

Habitat: Sporadica din zona silvostepii pana in subetajul fagului: raristi, margini de paduri, tufarisuri, pajisti, mai ales pe substrat calcaros. Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, sudul Moldovei. Quercion petraeae, Orno-Cotinetalia, Mesobromion. Car. Geranion sanguinei. Rara.

Distributie si ocurenta: Raspandirea genului: Europa centrala si sudica, Crimeea, Asia Mica, Africa de N. În Romania: MS: Sighisoara, Cris; SB: Casolt, Gusterita; AB: Alba - Iulia; BH: Dl. Simleului - Oradea; AR: Ghioroc, M-tii Zarandului; TM: Lugoj; CS: M-tii Tarcu, Bolvasnita, Anina, M-tii Semenic, Cheile Nerei – Beusnita, pe Valea Mare - Platforma Carunari, langa Stanapari (Moldova Noua spre Sasca Montana), Baile Herculane; MH: Svinita, Tisovita, Plavisevita, Domogled – Valea Cernei, Portile de Fier, Varciorova, Dudasul Schelei, Podisul Mehedinti, langa pestera Topolnita, Cerneti, Malovatu, Tarnita, Gura Motrului; GJ: Cheile Sohodolului, Polovragi, Piatra Closani; DJ: Bucovat, Leamna, Isalnita, Cernelele de Jos, Gura Vaii - Podari; OT: pd. Resca; DB: Teis – Targoviste, intre Man. Dealul si Man. Viforata pe Valea Sasului; PH: Scaieni - Ploiesti; GR: Comana, Ghimpati; BZ: bazinul Ramnicului Sarat, Vulcanii Noroiosi (Berca, Scortoasa); IF: pd. Cernica, pd. Baneasa Nemtoacei, Peris, Ciolpani, Man. Caldarusani, Radulesti, Branesti, Pd. Cascioarele, Crovu, Comana, Calugareni, Crucea de Piatra, Bucuresti: Mogosoia, Baneasa, Otopeni; IL: Speteni; CT: pd. Hagieni, Canaraua Fetii si Esehioi, Murfatlar, Gura Dobrogei, Dumbraveni, Valea Urluia, Lacul Vederosa; TL: M-tii Macinului, Pod. Babadag, Pod. Casimcei, Caugagia, Nifon, pd. Tiganca, Luncavita; VS: Pod. Barladului; IS: Schitul Stavnici, Ciurea, Barnova.

Population: Specia apare de obicei cu frecventa si abundenta reduse, mai rar populatiile sunt reprezentate de un numar ridicat de indivizi.

Ecologie si comportament: Geofita, infloreste in perioada mai – iunie. Specie submediteraneana, atlantica, xeromezofila, subtermofila. Prefera marginile padurilor de fag, tufarisuri sau pajisti de pe substrat calcaros. Intalnita mai frecvent in jumatatea sudica a Romaniei: Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specie rara, vulnerabila. Inclusa in Lista speciilor vasculare vulnerabile, periclitata si rare din Romania, cuprinsa in Listele Rosii nationale, selectate pentru criteriul B – Diversitate vegetala si Lista speciilor amenintate la nivel European si care se regasesc si in Romania, Directiva Habitate – Anexele IIb si IVb. *Himantoglossum caprinum* este conservata, in Romania, in cadrul a 10 SCI-uri din reseaua Natura 2000. Factorii care ar putea periclita existenta speciei sunt si cei care afecteaza habitatele caracteristice: pasunatul, defrisarile, turismul necontrolat si recoltarea plantelor, eroziunea solurilor in zonele cu tufarisuri instalate pe roci calcaroase. Masurile de conservare trebuie sa includa controlul strict al taierilor arborilor, al accesului turistilor in unele arii protejate, interzicerea recoltarii speciei si a pasunatului.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Portile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

4066 *Asplenium adulterinum*

Denumirea romaneasca: Feriguta

Descriere si identificare: Hemicriptofit. Rizom tarator pana la ascendent, lung pana la 4 cm multicapitat. Partile lui mai tinere, precum si bazele petiolilor foliari cu scvame negricioase. Scvame mai adesea linear-lanceolate, alungit-acuminate cu striatii mediane intunecate. Frunze 8-20 (25) cm grupate in forma de tufa deasa, mai adesea verzi peste iarna. Petiol pana la 5 (-10) cm lungime. Rachis nearipat, pe fata superioara in forma de jghiab putin adanc. La fel ca partea inferioara a rachisului, petiol intunecat, brun-roscat, fragil, doar dispers scvamos. Partea desus a rachisului, pe o cincime pana la jumatate din lungimea din lungimea lui de culoare verde. Lamina foliara simplu-penata, viu-verde pana la verde antunecat, ingust

lanceolata pana la lineara, lunga pana la 16 cm lata de 6-10 (-17) mm. Foliolate pana la 20 perechi, lungi de 3-8 mm, rotunjite, crenat-dintate, pe fata inferioara slab-glandulos paroase, scurt verde petiolate, toamna tarziu partial cazute (desprinse). Sori mai adesea 6-8, alungiti, aflati in vecinatatea nervurii principale.

Induziu cu marginea intreaga pana la slab-dintata. Spori bruni, mari. Exospor (27-) 33- 39 (-42) .m lungime.

Pe teritoriul Romaniei a fost identificata numai *A. adulterinum* ssp. *adulterinum*. S-a demonstrat ca aceasta subspecie (alotetrapolida $2n = 144$) este la origine un hibrid intre *A. trichomanes* ssp. *trichomanes* (diploid, calcifug) si *A. viride* (diploid calcofil). *A. adulterinum* ssp. *adulterinum* a fost prima feriga produsa experimental din parinti diploizi (Lovis, 1968). Au fost descoperiti si in natura, hibridi corespunzatori diploizi primari, sterili, ai acestei specii. Retroincrucisarea cu parintii diploizi este frecventa, realizandu-se in special cu *A. viride*.

Habitat: *A. adulterinum* prefera peretii stancosi (serpentin, magnezit si mai rar stancile din granit, gnais sau gresie), ai vailor umbrite, sau stancariile umbrite din fagete.

Distributie si ocurenta: Parcul National Portile de Fier (intre Poiana Mraconiei, Dunare, Cazanele Mari, pana la Tisovita si Baia Noua), Cheile Rudariei (jud. Caras-Severin), M-tii Tarcu, M-tii Almajului, M-tii Calimani, M-tii Rarau-Giumalau, M-tii Ceahlau, M-tii Hasmas, M-tii Nemira (prezenta neconfirmata).

Population: Este o specie rara, cu populatii reduse, ca mai mare populatie a speciei *A. Adulterinum* fiind cantonata in Parcul National Portile de Fier. La modul general populatia se afla in continuu regres fiind supusa unor presiuni antropice mari.

Ecologie si comportament: *A. adulterinum* este descrisa in mare masura de pe serpentin $[Mg_3Si_2O_5(OH)_4]$ si de pe magnezit. Foarte rar, feriga colonizeaza stancile din granit, gnais sau gresie. De regula exigentele edafice opuse ale celor doi parinti, care au dat nastere hibridului primar, impiedica intalnirea lor in natura. Doar pe rocile cu continut de serpentin si pe altele din cele ultrabazice (bogate in baze dar cu un continut redus de calciu), gasesc ambele conditii favorabile de viata. Specia colonizeaza mai adesea soluri revene, pana la moderat-revene, argiloase pana la luto-argiloase. Solurile sunt totdeauna acide (val. pH 3,7-6, in medie 4,8) si relativ bogate in azot (continut de azot antre 0,15 si 2,06 %). La un continut de humus si carbon ridicat, rezulta un raport C/N favorabil (13,1). *A. adulterinum* prefera statiuni umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listari: inclusa in Lista Rosie a Plantelor Superioare din Romania (Oltean & al., 1994), ca specie rara. Specia este supusa unor presiuni antropice tot mai mari. Exploatarea padurilor de fag, in care vegeteaza *A. adulterinum*, are drept consecinta modificarea microclimatului (disparitia umbrei si reducerea umiditatii solului) care poate duce la disparitia speciei din zonele afectate. De asemenea deschiderea unor noi cariere pentru exploatarea serpentinelui (in zona de sud - vest) constituie o amenintare serioasa pentru mentinerea integritatii populatiilor acestei specii. Ca masuri de conservare se recomanda limitarea/interzicerea taierilor si interzicerea deschiderii de noi cariere pentru exploatarea serpentinelui, in zonele care adapostesc populatii importante ale speciei.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Portile de Fier. Specie posibil prezentă în sit și a fost identificată în amplasamentul PP.

4067 *Echium russicum*

Denumirea romaneasca: Capul sarpelui

Descriere si identificare: Planta erbacee bianuala, cu tulpina inalta de 30-90 cm, neramificata, cilindrica, acoperita cu peri setiformi albi, rigizi, la baza tuberculati si cu peri scurti si moi. Frunzele sunt liniar lanceolate; cele bazale formeaza o rozeta. Inflorescenta este lunga de 25 – 30 cm, cilindrica, alcatuita din flori scurt pedicelate, rosii. Corola ajunge pana la 17 mm lungime, iar tubul acesteia depaseste de doua ori lungimea caliciului. Staminele si stigmatul ies mult din corola. Fructul este

reprezentat de 4 nucule cu pericarpul pronunțat zgrabuntos. Infloreste în mai-iulie. Se deosebeste de celelalte specii ale genului *Echium* de la noi prin culoarea corolei. La *E. italicum* corola este alba / alb-rosietica, iar la *E. vulgare* este albastra.

Habitat: 62C0 Stepe ponto-sarmatice – frecvent în fitocenoze cu *Stipa lessingiana*

Distributie si ocurenta: Romania: sporadica în Transilvania, Banat, Muntenia, Moldova și Dobrogea AB: Miraslau (Padurea de stejar pufos); BC: Onesti (Dealul Perchiu); BZ: Bisoca, Berca (Vulcanii Noroiosi); BV: Muntele Tampa CJ: Cluj-Napoca (Fanatele Clujului), Suatu, Cheile Turzii, Gherla, Ploscos (Valea Florilor); CT: Padurea Esehioi, Dumbraveni, Basarabi (Fantanita Murfatlar), Canaraua Fetii, Hagieni, Dobromir; GL: Hanul Conachi, Roscani (Padurea Baneasa), Tulucesti (Padurea Garboavele), Scanteiesti (Padurea Mogos-Matele), Suceveni (Padurea Pogonesti); GR: Comana; IS: Miroslava (Valea lui David), Marzesti; MH: Portile de Fier; MS: Zau de Campie; PH: Gura Vadului (Stanca Tohani); SB: Sibiu, Sura Mare (Insulele stepice de langa Slimnic), Blajel (Mobilele de la Paucea), Sighisoara – Tarnava Mare. SV: Moara Nica (Frumoasa), Bosanci (Fanatele Ponoare); TL: Delta Dunarii, Muntii Macinului, Greci, Luncavita, Telita, Malcoci, Teche, Platoul Babadag; VS: Rebricea (Fanaturile de la Glodeni), Miclesti (Movila lui Burcel)

Population: >1000 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: Xeromezofita, subtermofila. Creste prin pajisti și tufarisuri din stepa pana în etajul gorunului.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

Amenintari: Nu au fost identificate. Cele mai multe locuri în care creste sunt rezervatii naturale.

Recomandari: Având în vedere ca este o planta bianuala, cel puțin unele fanete ar trebui cosite dupa maturarea semintelor.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Portile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

4096 *Gladiolus palustris*

Denumirea romaneasca: Gladiola de Balta

Descriere si identificare: Planta atinge 30-60 centimetri în înaltime. Tulpina este dreapta, glabra și neramificata, bulbul este de forma sferica, cu fibre încrucisate în parte superioara. Frunzele sunt mai scurte decât tulpina, simple, cu nervuri paralele, de forma unei sabii și au lungimea de 4-9 centimetri. Inflorescenta unica are lungime de 30 de centimetri și este compusa din trei pana la sase flori hermafrodite, trifoliolate de culoare rosu-violet sau magenta perigonium, asezate în zig-zag pe ax. Perioada de inflorire a acestor plante se întinde din mai pana în iulie. Sunt polenizate de insecte.

Habitat: Pajistile umede cu *Molinia*, precum și în asociere cu diverse plante pe pajistile uscate de tip ilirian (*Scorzoneretalia*) sau în asociere cu plante arundinacee *Gladiolo-Molinietum*, acolo unde umiditatea este prezenta în special în sezonul de inflorire, în zonele cu relief de tip lunca dealuri și munti josi pana la 1500 m altitudine.

Distributie si ocurenta: Specia se întalneste în mod natural în Europa Centrala și de Nord-Vest. Se gasesc în estul Frantei, Elvetia, sudul și estul Germaniei, Republica Ceha, Slovacia și Polonia. Sunt prezente în Alpii Italiani, Austria, Ungaria. Se pot întalni și în Europa de Est, Romania, Bulgaria, mai ales în regiunea Muntilor Balcani. Creste în mod frecvent pe pasunile și fanetele de pana la 1500 de metri altitudine.

Populatie: Densitate redusa, în zonele unde a fost identificata, dar se constata o conservare a numarului de plante .

Ecologie si comportament: În ciuda numelui sau, nu este o planta specifica mlastinilor, ci creste mai ales pe solurile calcaroase, bogate în humus, care au umiditate ridicata primavara și redusa în timpul verii. Creste în mod frecvent pe pajistile umede *Molinia* din zona de lunca și dealuri precum și în asociere cu diverse plante pe pajistile uscate de tip ilirian (*Scorzoneretalia*), în zonele cu relief de tip lunca pana la podis, acolo unde umiditatea este prezenta în special în sezonul de inflorire. Se regaseste adesea în asociere cu plante arundinacee *Gladiolo-Molinietum*.

În arealul de răspândire specia crește pe pajiștile umede atunci când umiditatea nu este excesivă și nu se inunda (ceea ce poate duce la dispariția speciei) precum și în cele uscate dacă pe acestea nu au fost realizate lucrări agricole (arat). Perioada de înflorire a acestor plante se întinde din mai până în iulie. Sunt polenizate de insecte.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire

Această specie este inclusă în Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/EEC.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSCI0206 Porțile de Fier. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

► Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

A031 Ciconia ciconia

Denumirea românească: Barza Alba

Descriere și identificare: Barza albă este singura specie de pasare de talie mare din România, care trăiește aproape în exclusivitate în apropierea omului. Este o pasare de bălta de talie mare, cu penaj predominant alb, cu excepția remigelor primare și secundare care sunt negre. Ciocul și picioarele lungi sunt roșii, iar coada este relativ scurtă și albă. Degetele picioarelor sunt legate printr-o membrană. Nu există dimorfism sexual în penaj, femela și masculul sunt identice. Masculul este de obicei mai mare și mai greu, însă sexele nu se pot diferenția pe teren. Păsările tinere au ciocul negru în primele săptămâni, culoarea acestuia se schimbă treptat în roșu până în iarnă. Dimensiuni: lungime 100–115 cm; anvergura aripilor 180–220 cm; greutate: masculul 2,9–4,4 kg, femela 2,7–4 kg

Habitat: Cuibărește aproape în exclusivitate în apropierea omului, pe sura, case, cosuri, clădie, pomi, ruine sau pe stânci. În ultimele 4 decenii au început să-și construiască cuibul pe stalpi de joasă tensiune. Supraviețuirea pe termen lung a speciei depinde de menținerea în stare cât mai naturală a locurilor de hrană preferate de berze – fanete, pasune, zone umede în apropierea locurilor de cuibarit (800–3000 m în jurul cuibului).

Distributie și ocurență: Este o specie paleartică, răspândită cu precădere în Europa (în afara de insulele britanice, țările scandinave, Europa de vest și Italia), Africa de nord și Asia Mică.

În Bazinul Carpatic cuibărește în general în zona de câmpie și în zona de deal până la poalele munților. În această regiune altitudinea cea mai mare unde cuibărește este Bilborul (800 m). Este răspândită în toată țara, dar populații mai însemnate are în partea de vest a țării (jud. Satu-Mare, Timiș, etc.) respectiv în sud-estul Transilvaniei (jud. Sibiu, Brașov, Harghita).

Populație: Populația mondială se estimează la 185.000 perechi, iar cea din Europa la 180.000 perechi.

În România, conform ultimului recensământ sunt cca. 5500 perechi. Specia a dispărut sau populațiile s-au diminuat în multe țări din vestul Europei în ultimele 100 de ani. În unele țări (ex. Spania) populația speciei este în creștere. În România, datorită mai ales desecării excesive a zonelor umede în multe părți ale țării populația a suferit o diminuare accentuată. În ultimele 15 ani se pare că populația este stabilă la nivel de țară, cu unele fluctuații locale.

Ecologie și comportament: Cuibărește aproape în exclusivitate în apropierea omului, pe sura, case, cosuri, clădie, pomi, ruine sau pe stânci. În ultimele 4 decenii au început să-și construiască cuibul pe stalpi de joasă tensiune. În România acest proces a început în anul 1971, în prezent 70% din cuiburile de berze fiind construite pe stalpi. În Europa Centrală și de Est actualmente 34–40000 de cuiburi se găsesc pe stalpi electrici de joasă tensiune. În zonele cu hrană abundentă poate forma colonii în localități (ex. 29 perechi în Cristian, jud. Sibiu, 28 cuiburi în Sansimion (jud. Harghita).

Berzele se întorc la locurile lor de cuibarit pe la sfârșitul lui martie, începutul lui aprilie. De obicei masculul sosese primul, el de obicei își alege partenera pentru un an. Aceeași pereche poate cuibări împreună mai mult decât un sezon, partenerii fiind

atrasi probabil mai mult de acelasi cuib, decat unul de celalalt. Femela depune 2-7 (in general 3-4) oua albe. Masculul si femela clocesc alternativ, iar schimbul parintilor la cuib este precedat intotdeauna de o ceremonie insotita de clampanit. In Romania, puii ies din oua la inceputul verii, in iunie, dupa aproximativ 32 de zile de clocit. Eclozarea oualor nu are loc in acelasi timp, ci se petrece in mod separat, in general la intervale de doua zile. Numarul mediu al puilor este in general trei. In unii ani, acesta poate sa ajunga in mod exceptional si la sase. Puii parasesc cuibul la mijlocul-sfarsitul lunii iulie. De la inceputul lunii august, berzele se aduna in stoluri mari si se pregatesc de migratie. In aceasta perioada ei innopteaza in copaci sau pe stalpi de medie si inalta tensiune, astfel foarte multe cad victima electrocutarii. Pleaca la sfarsitul lunii august, inceputul lunii septembrie, migreaza in stoluri mari, se pot aduna mii de exemplare (apr. 40.000 berze in migratie pe Grindul Chituc, 1996). Foloseste curentii ascendenti pentru a se inalta iar apoi zboara cu zbor planat, astfel economiseste energie. Ocolesc Marea Mediteraneana in doua directii – populatiile din estul Europei prin Bosfor, iar cel din vestul Europei prin Gibraltar. Pasarile din Romania folosesc drumul estic de migratie si ajung in Africa de Sud in decembrie. Barza alba se hraneste exclusiv cu animale. Hrana este foarte variata si cuprinde insecte (lacuste, greieri), larve, rame, amfibieni, mamifere mici (soareci de camp), serpi si soparle etc. Berzele se hranesc singure sau in grupuri, pe terenuri umede si in zonele arabile aflate pe o raza de 800-3000 metri de la locul cuibului..

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele probleme in protectia berzelor: electrocutarea pe stalpii liniilor de medie tensiune – este probabil cel mai important factor direct periclitant pentru populatia Romaniei – se intampla mai ales in iulie si august cand puii parasesc cuibul, respectiv pasarile se aduna pentru migratie si innopteaza impreuna in multe cazuri pe stalpi de medie tensiune. Trebuie inceput o izolare a stalpilor de medie tensiune pe plan national, acesta fiind in beneficiul multor specii de pasari nu numai a berzei albe; reducerea si disparitia habitatelor de hranire – supravietuirea berzelor depinde in mare masura de existenta unor zone propice hranirii – ca zonele umede, fanetele si pasunile. Aceste pajisti din jurul localitatilor sunt printre cele mai periclitare habitate – ele fiind primele cad victima dezvoltarii infrastructurii.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A072 Pernis apivorus

Denumirea romaneasca: Viespar

Descriere si identificare: Viesparul este o specie rapitoare de talia sorecarului comun, dar are aripi mai lungi, mai late si coada mai lunga. Exista variatii mari in ceea ce priveste coloritul la aceasta specie, pot fi observate exemplare aproape albe pana la cafeniu inchis. In zbor, viesparul isi tine aripa in jos si nu in sus ca sorecarul comun, acesta fiind una dintre cele mai importante chei de determinare. Inte pasarile juvenile si cele adulte exista diferente in culoare si silueta. Juvenili au remigele primare interioare mai scurte si coada mai scurta. Remigele juvenililor au mai multe striatii (4-5) in timp ce adultii au doar 2-3 dungii. Ochii juvenililor sunt inchise la culoare in timp ce adultii au ochi galbeni. Ceroma este galbena la juvenili si gri la adulti. Picioarele sunt galbene la toate varstele. Masculul adult are remigele primare negre doar la varf si mai putine dungii pe remige decat femelele. In zbor se vede o banda terminala din sus in aripa si coada. Capul este de culoare gri in precadere, dar unele exemplare pot avea colorit gri si in spate si coada. Femelele adulte au colorit mai maroniu decat masculii si au mai multe striatii in remige decat acestea.

Anvergura aripii: 113-135 cm; lungimea corpului: 52-59 cm. Greutatea corpului: 600-1000 g.

Habitat: Cuibareste in paduri de foioase si conifere in care gaseste copaci in varsta. Cuibul isi construiește exclusiv pe copaci. Hrana isi procura din padure sau liziera. Prefera paduri cu coronament deschis.

Distributie si ocurenta: Este o specie cu larga raspandire in Eurasia, distributia populatiei cuibaritoare fiind restrictionat in Palearcticul de Vest. Nu cuibareste in zona de tundra. Limita vestica a de distributie este in Portugalia, spre est poate fi gasit pana in Asia Centrala. Cuibareste aproape in toate tarile din Europa si are o distributie neuniforma. Reducerea suprafetei padurilor cauzeaza restrangerea arealului de raspandire.

In Romania viesparul are o distributie generala si uniforma. Lipseste din zonele intinse fara paduri si la altitudini peste limita padurii (1700 m). Este mai rar in zonele de ses, fiind aici gaseste mai putine locuri favorabile pentru cuibarire.

Population: Populatie mondiala: 180.000 – 260.000 perechi; Populatia Europeana: 110.000 – 160.000 perechi; Populatia din Romania: 2.000-2.600 perechi. Populatia viesparului in Europa este considerat stabil si relativ abundent. Putine studii pe termen lung exista care vizeaza trendul populatiei. In Finlanda si Germania s-a dovedit ca fiind in descrestere numerica. In Romania reducerea suprafetelor impadurite influenteaza in negativ arealul de distributie si efectivele populatiei cuibaritoare.

Ecologie si comportament: Este o pasare care cuibareste solitar, fiind teritorial. Cuibul este construit pe copac, de obicei in nivelul coronamentului. Desi fidelitatea pasarilor fata de zona de cuibarire este foarte mare, cuibul este schimbat foarte des, aproape anual. Cuibul viesparului este construit in totalitate din crengi verzi. Uneori ocupa cuibul parasit al altor specii ca soarecarul comun sau uliu porumbar. Incaptuseste cuibul cu frunze verzi care este inprospatit de-a lungu cuibaritului. Zborul nuptial foarte caracteristic al masculului este vizibil in lunile aprilie si mai. In afara de acest fenomen, viesparul are o viata destul de ascunsa in timpul reproducerii. Femela depune de obicei 2 oua in prima jumatate a lunii mai. Ponta cu un singur ou sau trei este foarte rar. Coloritul oualor este alb crem cu pete mari maronii. Ambii parinti particip la incubatie, care dureaza 33-45 zile. Puii sunt hraniti la inceput cu larva de viespe, mai tarziu parintii le aduc si alta hrana ca pasari mici, insecte de talie mare etc. Puii raman in cuib timp de 40 de zile si devin independenti la varsta de 55 zile. Raman in jurul cuibului inca 30-40 de zile dupa care incep migratia. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania.

Migratia de toamna incepe in cel de al doilea jumatate a lunii august. Primii care migreaza sunt adultii dupa care urmeaza juvenili. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Pasarile immature raman la cartierele de iernare in primul an, si revin in Europa in cel de-al treilea an calendaristic.

Hrana viesparului consta in mare majoritate din insecte de talie mare, larve de viespe dar consuma si pasari de talie mica, amfibieni si reptile. Metoda de vanatoare este cel de panda. Pasarea gaseste cuibul de viespe urmarind miscarea acestora din panda, apoi larvele sunt scoasa din sol cu ghiarele. In timpul migratiei viesparii se aduna in grupari mari si folosesc rute bine determinate pentru migratie. Pasarile din Europa ocolesc suprafetele mari de apa astfel folosesc coridoarele de migratie ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia. Ierneaza sud de desertul Sahara.

La noi primele exemplare pot fi vazute la sfarsitul lunii martie, dar majoritatea pasarilor sosesc in aprilie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Nu necesita actiuni de conservare specifica. Este important protectia portiunilor de paduri in care cuibareste. Nu sunt indicate taiarile sau lucrarile de amenajare forestiere in timpul cuibaritului (aprilie-iulie).

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A075 Haliaeetus albicilla

Denumirea romaneasca: Codalb

Descriere si identificare: Este o cea mai mare specie de pasare rapitoare cuibaritoare la noi. Are aripi foarte mari si late cu 7 "degete" evidentiabile. Coadă scurta, cu varful rotunjit, gatul lung si ciocul foarte mare ii da o silueta specifica in zbor. Codalbul capata penajul de adult la varsta de 7 ani, intre penajul de juvenil si adulti existand penajele de imatur si subadult. Picioarele sunt galbene la toata varstele, iar irisul devine treptat galben deschis din maroniu inchis. Juvenilii au remigele secundare exterioare mai lungi decat adultii acesta le da o forma de "S" liniei terminale la aripa. Capul, gatul, corpul sunt maronii inchise cu nuanta ruginie pe burta. Rectricele sunt incise la culoare cu partea de mijloc mai deschis. Ciocul este gri inchis. Imaturii au coada si ciocul mai deschise la culoare. Pe spate prezinta pete albe, iar marea majoritate a corpului este inca maroniu inchis. Subadultii au ciocul aproape galben, capul mai deschisa la culoare si coada alba. Corpul devine mai deschisa la culoare. Adultii au capul si gatul maroniu-galbui, ciocul galben si coada alba. Corpul este maroniu, Parta de sus a aripii si spatelile sunt mai deschise la culoare. Sexele nu difera in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna.

Anvergura aripii: 190-240 cm; lungimea corpului: 76-82 cm; greutatea: 4000-6900 g.

Habitat: Codalbul cuibareste in zone umede, prefera copaci batrani izolate sau palcuri de copaci pentru cuibarit. In Romania isi construiesc cuibul pe copac. Vaneaza in habitat deschis in jurul baltilor, lacurilor sau de-a lungul raurilor. Iarna apare langa elestele, mai ales in zone de ses si de deal.

Distributie si ocurenta: Codalbul are o distributie majoritar paleartica pe alungul zonei cu climat temperata in Eurasia. Este raspandita de la Scotia pana Peninsula Kamchatka pe partea nordica a Eurasiei. Exista si o populatie mica in Groenlanda, subspecia "groenlandicus". In Europa majoritatea populatiei se gaseste in Norvegia si Rusia dar cuibareste si in Scotia, Islanda, Regiunea Baltica, Ucraina, Polonia si Peninsula Balcani. Exista o populatie izolata in Campia Pannonica. In Romania distributia codalbului se poate divide in distributia populatiei cuibaritoare si de iernare. Majoritatea populatiei de codalb cuibareste in Delta Dunarii, dar exista perechi izolate si in Insula Mica a Brailei, de alungul Dunarii si in Campia de Vest. In timpul iernii apare si in alte zone, Romania fiind important si ca cartier de iernare pentru populatiile din nordul continentului care sunt migratoare. Codalbul fiind o specie a habitatelor umede si de tarm, iarna poate sa apare in jurul elesteelor preferand zonele de ses si de deal. Nu apare in zone de munte.

Population: Populatie mondiala: 9.000 – 11.000 perechi; Populatia Europeana: 5.000 – 6.600 perechi; Populatia din Romania: 28 – 33 perechi. Fenomenul de crestere generala a populatiei in Europa se simte si in Romania. Populatia cuibaritoare din Delta Dunarii se afla in crestere. Exista sansa ca fosta populatie din Campia de Vest sa se restabileasca in viitor. Nu exista date asupra dinamica populatiilor care ierneaza la noi, dar probabil ca si acesta se afla in crestere.

Ecologie si comportament: Este o specie care cuibareste solitar, fiecare pereche avand teritoriu foarte mare pe care masculul pazeste activ impotriva altor codalbi sau alte pasari rapitoare. In partea nordica a continentului codalbul este o specie de faleza dar la noi cuibareste cu exclusivitate pe copaci. Prefera copaci batrane si inalte care pot sustine cuibul lui imens, dar in zone linistite poate sa cuibareasca si pe tufisuri mai mici sau chiar pe sol. Cuibul este o constructie masica poate sa atinga 2 m inaltime si diametru. Este construita din crengi mari si imncaptusita cu iarba uscata. Este important ca pasarile sa aiba vizibilitate asupra teritoriului lor din cuib. De aceea cuibul este construit aproape de varful copacului. Unele cuiburi pot fi folosite timp de 20-30 de ani. O pereche poate sa aiba 2-3 cuiburi de schimb. Perioada de reproducere este foarte lunga la codalb, din februarie pana in octombrie. Femela depune 1-3 oua cu culoare alb murdar in luna februarie ouale sunt depuse in interval de 2-5 zile. Incubatia este asigurata de ambele parinti, cu precadere de femela timp de 35-45 de zile. Puii raman in cuib timp foarte lung, 75-85 zile, dupa care stau cu parintii inca 2-3 luni. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania. Datele preliminare sunt intre 1 si 2 pui pe pereche

cuibaritoare. Codalbul ajunge la maturitate sexuala la varsta de 4-5 ani, dar exista indivizi de 3 ani care deja se comporta teritorial, isi construiesc cuib dar nu depun inca oua. Penajul de adult este atins la varsta de 7 ani. Hrana este foarte variata si depinde si de calitatea habitatului. Este capabil sa prinda peste de pe suprafata apei, pasari de talie mijlociu si mare pana la marimea de gasca sau starc (rate salbatice, lisize starci, pasari de tarm). Consuma si hoituri, mai ales iarna. Populatiile nordice sunt migratoare, cele sudice sunt sedentare. Pasarile tinere hoinaresc pana la maturitate sexuala. In unele locuri, unde exista hrana din belsug (exemplu hranitoare amenajate special pentru codalb), se pot vedea aglomerari de pasari de zeci de exemplare. La noi adultii sunt sedentari tot timpul anului, iarna apar pasarile din populatiile nordice in jurul elesteelor si a baltilor.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (eleste, balti); folosirea pesticidelor trebuie restrictionat in habitate de codalb; vanatoarea trebuie interzis in habitate de codalb; practicarea sporturilor extreme, (barci cu motot tip jet) si turismul necontrolat pot afecta succesul de reproducere.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu este prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat.

A080 Circaetus gallicus

Denumirea romaneasca: Serpar

Descriere si identificare: Este o specie de talie mare cu aripi late. Coada este lunga si cu forma patrata cand este tinuta inchis. Lungimea cozii este identica sau este putin mai scurta decat latimea aripii. Capul este mare, ceea ce se vede si in zbor; pasarile asezate par sa aiba capul aproape ca bufnitele. Irisul este galben si picioarele sunt gri la toate varstele. Linia terminla a aripii este dreapta chiar si atunci cand pasarea isi tine aripa putin arcuita. Acest fapt se datoreaza remigelor primare interioare destul de lungi. Partea inferioara a aripii si corpul sunt albe, acestea fiind cele mai importante chei de determinare. Supraalarele sunt mai deschise decat restul aripii fiind in contrast cu acestea. Partea superioara a aripii este maronie, iar pe coada se vad 3 benzi late, asezate in mod uniform. Varful remigelor primare exterioare sunt gri inchise. Pe corp exista pete maronii a caror marime si numar varieaza mult. Juvenilii de obicei sunt mai deschise la culoare decat adultii fiindca au pete mai mici si mai deschise la culoare. Remigele sunt dungate, intensitatea dungilor este mai evidenta la adulti. Majoritatea pasarilor au capul maroniu, dar exista si indivizi (mai ales juvenili) cu capul alb. Coloritul adultilor variaza de la indivizi aproape albe pana la cele des patate, la care domina culoarea maronie. Sexele nu difera in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna. Anvergura aripii: 162-178 cm; lungimea corpului: 62-69 cm; greutatea: 1400-1800 g.

Habitat: Cuibareste in zonele muntoase xerofile cu stancarii, unde gaseste paduri cu copaci batrane pentru favorabili pentru amplasarea cuibului si habitate cu reptile, hrana lui preferata. In estul Europei cuibareste si in alt tip de habitat: in zone muntoase cu multa padure si paduri de ses.

Distributie si ocurenta: Este o specie care cuibareste in Eurasia si nordul Africii. Arealul de raspandire nu este uniforma. Limita estica a arealului de raspandire a populatiei vestice este Centrul Asiei, dar exista si doua populatii izolate: in centrul Republicii China si pe Subcontinentul Indian. In Europa cuibareste in partea sudica si estica a continentului, cele mai mari populatii fiind in Franta, Spania si Rusia. In Romania distributia serparului nu este uniforma, majoritatea populatiei cuibareste in sud – vestul tarii, Muntenia si Dobrogea. Exista populati punctiforme in zonele de deal in Transilvania, Banat si Moldova.

Izolată cuibărește în Carpații Orientali Meridionali și Munții Apuseni dar cu densitate foarte redusă. Lipsesc din zonele întinse fără păduri și altitudini peste 1700 m.

Populație: Populație mondială: 5.900 – 14.000 perechi

Pe baza celor mai recente evaluări efectuate de Asociația Grupul Milvus, populația din România se situează între 300-500 de perechi cuibăritoare. Populația serparului se află într-un regres numeric în Europa, dar populația globală este considerată stabilă. Nu există date asupra dinamicii populației în România.

Ecologie și comportament: Serparul cuibărește solitar, este o specie teritorială, masculii pazăsc teritoriul atacând intrușii. Își construiește cuibul pe copac, de obicei pe varful acestuia. Cuibul este o construcție mică comparativ cu mărimea speciei. Preferă copaci bătrâni și înalți pentru cuibarit sau cele de la liziera, de unde păsările au posibilitatea să vadă la distanță mare. Cuibul este construit din crengi și este încapsulat cu frunze verzi care sunt înprospătite de-a lungul cuibaritului. Zborul nupțial se poate observa mult înainte de a depune ouăle. Păsările sosesc în martie – aprilie și oul este depus doar în luna mai. Prolificitatea este foarte scăzută, femela depune un singur ou mare comparativ cu mărimea ei. Oul este de culoare alb murdar. Incubația durează destul de mult (45 zile), iar puiul eclozat este deosebit de dezvoltat. Incubația este asigurată de ambele părinți, cu precădere de femela. Creșterea puiului este foarte lentă, durează 68-70 de zile. Până în momentul de față nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere în România. Nu cuibărește în fiecare an, există ani în care păsările sunt prezente, se comportă teritorial dar nu cuibăresc. Ajunge la maturitate sexuală la vârsta de 3 ani. Hrana serparului este constituită aproape în exclusivitate din reptile, mai ales serpi pe care le prinde din zbor stațional. Uneori prinde și mamifere mici, insecte de talie mică, amfibieni și păsări.

Marea majoritate a populației din Europa este migratoare. Populația din China este migratoare, iar cea din India este sedentară. Păsările de la noi petrec iarna în regiunea subtropicală a Africii sud de deșertul Sahara. Este relativ comun ca perechea să migreze împreună. Păsările tinere migrează mai târziu decât adulții. Fiind o specie de talie mare cu zbor planat, în timpul migrației ocolește suprafețele mari de apă unde nu există curenți ascendenți și folosește coridoarele de migrație ca strâmtoarea Gibraltar, Italia-Malta și Bosfor. Populația din România migrează spre Bosfor și probabil prin Italia.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Necesită acțiuni de conservare specifică: trebuie asigurat liniștea în timpul cuibaritului (limitare în timp în perioada de reproducere); trebuie asigurat o zonă de protecție în jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie păstrate (stancării, pauni); practicarea sporturilor extreme, turismul necontrolat pot afecta succesul de reproducere.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A089 Aquila pomarina

Denumirea românească: Acvila Tipatoare Mică

Descriere și identificare: Este o specie de acvilă de talie medie, cu aripi late și coadă relativ scurtă. Femelele sunt puțin mai mari decât masculii, diferența care se remarcă doar când se observă cuplul împreună. Adulții au un penaj general maroniu pe tot corpul, cu remige și rectrice mai închise, negricioase. Capul și supraalarele aripilor sunt mai deschise (maroni-crem) decât restul corpului. Are picioare lungi, acoperite cu pene până la baza degetelor ca la toate celelalte specii de acvile. Ciocul este relativ mic de culoare neagră cu ceromă galbenă. Aripa deschisă este lată și lungă, tot maroniu și prezintă remigele primare bine evidențiate, „degetate”. Păsările tinere au aripa mai îngustă, coloritului general al penajului fiind de asemenea maroniu, însă de nuanță mult mai întunecată decât cel al adulților. Pe aripi prezintă siruri de dungi și stropi albe, date de către varfurile albe ale penelor de acoperire (supraalare). Pe ceafa prezintă o pată mai deschisă, portocaliu-roșcat.

Intre penajul de juvenil si cel adult se pot distinge si penaje de tranzitie, caracteristice exemplarelor subadulte, cu pene de generatii diferite. La adulti culoarea irisului este ocru-galbui, iar la cele tinere maroniu inchis. La pasarea in zbor se poate observa pe partea superioara o banda alba la baza cozii. Totodata se remarca la adulti si petele mici albicioase de la baza remigelor primare cat si contrastul dintre spatule mai inchise si partea superioara al aripilor mai deschise. In zbor aripile sunt arcuite in jos ca la majoritatea speciilor din acest gen. Este o specie foarte asemanatoare cu acvila tipatoare mare (*Aquila clanga*) de care se deosebeste prin talia mai mica si unele caracteristici ai penajului. Lungimea corpului este de 55 - 65 cm iar anvergura aripii de 143 - 168 cm. Greutatea corporala este de cca. 1,2 - 1,8 kg.

Habitat In diferite parti din nordul Europei cuibareste in paduri boerale sau cele aflate in mlastini. La noi in tara prefera padurile foioase batrane din zonele de deal, ses si cele de lunca. Unele perechi urca si in zona de munte unde cuibaresc in paduri de fag si de molid. In Slovacia majoritatea populatiei cuibareste pe conifere. Alege pentru cuibarit zone unde se intind pasuni, campii umede si zone agricole, suficient de mari pentru procurarea hranei. Prefera paduri de dimensiuni medii, cuibarind de regula aproape de liziera sau in vecinatatea unui poieni. De multe ori se pot observa pasari si pe campurile mari, departe de paduri.

Distributie si ocurenta Este o specie monotipica cu un areal relativ restrans. Cuibareste doar in partea estica al Europei, Germania, Slovacia, Romania, Polonia, tarile Baltice si unele regiuni din Rusia. Izolat se poate intalni in peninsula Balcanica, Ungaria si Asia Mica. Subspecia *Aquila pomarina hastata* care cuibareste in India si Bangladesh recent este considerata specie separata.

Population Specie cu areal de distributie in diminuare. Nu se cunoaste exact efectivul clocitor mondial, o parte al acestuia cuibarind in Rusia. Nu dispunem de informatii nici despre populatia de dincolo de M-tii Urali. In Romania cel mai mare efectiv si densitate se gaseste in partea de est si sud-est al Transilvaniei. Este mai usor de evaluat populatia dupa efectivul migrator. Pana nu demult era o specie putin cunoscuta la noi in tara, cu un efectiv apreciat la doar 100 - 200, mai apoi 500 - 1.000 perechi. Dupa un studiu mai detaliat, in prezent apreciem efectivul national la 2.800 - 3.000 de perechi. Populatia globala este apreciata la 13.000 - 16.600 de perechi, fiind poate putin subevaluat.

Ecologie si comportament: Este o specie migratoare de distanta lunga. Marea majoritate a pasarilor soseste la noi in luna aprilie, unele exemplare apar in zona de reproducere inca din martie. De regula primii sunt masculii care ocupa teritoriile si cuiburile din anii precedenti si isi efectueaza zborul nuptial pentru atragerea femelelor. Dupa ce se stabileste cuplul, ambii parinti incep repararea cuibului. Cuibul este instalat pe arbori batrani, de regula langa trunchi, fiind construit din crengi uscate groase la baza si mai subtiri spre interior. Cuibul este captusit bogat cu ramuri cu frunze verzi. Din acest motiv cuibul speciei poate fi recunoscut usor dupa cantitatea mare de crengi cu frunze verzi care atarna adesea pe margini, fiind aduse la cuib pe toata perioada cuibaritului. Inverzirea cu frunze verzi are rol multiplu: camuflare, acoperirea resturilor de hrana contra parazitilor si mustelor si mentinerea unui microclimat constant in cuib prin evaporare. Cuibul este de regula utilizat mai multi ani la rand. Uneori poate ocupa cuiburile parasite ale altor specii, precum sorecar comun, uliu porumbar, barza neagra. Ponta compusa din 2 oua (rar 1, exceptional 3) este depusa la interval de 1 - 3 zile, de regula in primele zile ale lunii mai. Ouale sunt de o culoare albicioasa mat pe fondal cu stropi si pete maronii, gri si violete. Uneori ouale sunt atat de dens patate incat abia se vede fondalul, prezentand mai mult un coloriz caramiziu. Clocitul dureaza 40 - 42 (38 - 45) zile. Din cei doi pui eclozati doar unul poate supravietui din cauza fenomenului numit „cainismului”, cand puiul mai mare il omoara pe cel mic. Pana in prezent nu se cunoaste cu siguranta care este motivul acestei „irosiri”. La noi in tara nu se cunosc cazuri cand ambii pui au supravietuit, insa in Slovacia anual sunt cunoscute cazuri cand puii cresc impreuna si devin independenti. Puiul este la inceput acoperit cu un puf dens de culoare alba; parasind cuibul dupa 50 - 57 zile.

Consuma cu precadere rozatoare (soarecele de camp) si broaste, ocazional soparle si puii pasarilor cuibaritoare pe sol (ciocarlii, fase, presuri). Uneori poate fi semnificativ si procentul insectelor (greieri, cosasi). Vaneaza atat din aer cat si de pe locuri de panda. In cautarea insectelor umbla foarte mult pe sol, capturand pe acestea din iarba. Specie migratoare, care migreaza spre cartierele de iernare in septembrie, exemplare intarziate putand fi observate si in octombrie. Migreaza de regula in stoluri mari de cateva sute de exemplare. Cele mai cunoscute rute de migratie de la noi sunt in Dobrogea, unde in toamna anilor 2002 - 2004 s-au numarat peste 4.300 de ex. Alte cai de migrare se cunosc insa si din interiorul tarii cum ar fi Valea Muresului, Trotusului si Valea Oltului. Paraseste continentul nostru prin Bosfor, inaintandu-se spre cartierele de iernare din Africa, la sud de Sahara.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie prezentă în sit, în amplasamentul PP au fost identificat 1 pereche.

A091 Aquila chrysaetos

[Denumirea romaneasca](#) Acvila de Munte

[Descriere si identificare](#) Este o pasare rapitoare de talie mare, anvergura aripilor fiind de 190-220 cm, iar lungimea corpului de 80-93 cm. Femela este considerabil mai mare decat masculul. Silueta ii este caracteristica: aripile sunt lungi ingustand la baza si coada este mai lunga decat la cealalte specii de acvile. In timpul rotirii isi tine aripile in sus (forma de V), iar in timpul zborului planat poate sa tina in diferite posturi depinzand de conditiile atmosferice. Penajul difera mult intre pasari tinere si adulti. Ca un caracter comun putem mentiona coroana aurie, care este in contrast cu fata si partea inferioara a corpului inchise la culoare. Acest caracter de obicei este vizibil de la distanta mare. Juvenilii (de la parasirea cuibului pana la primavara anului 2) sunt usor de identificate. Partea de sus are o culoare uniforma de cafeniu inchis cu o mica pata alba pe aripi. Coada este alba cu o banda terminala neagra, vizibila atat din sus cum si din jos. Partea inferioara a corpului respectiv subalarele (pene de acoperire ale aripilor) sunt cafenii inchisi, iar pe aripi se vede o pata alba intinsa. Imaturii (vara anului 2 – primavara anului 4) sunt asemanatori juvenilor, insa in aripi se vad urme de neparlire (mai multe generatii de pene). In penajul al doilea (vara anului 2- primavara anului 3) supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. In penajul de subadult (vara anului 4 – anul 6 sau 7) in continuare se vede albul din aripi, dar suprafata petei este mai mica si incep sa apara remige de tip adult (primele schimbate sunt primarele interioare). In penajele 4 si 6 supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. Si in coada incep sa apara pene inchise de tip adult, primele schimbate sunt penele din mijloc. Astfel subadultii arata caractere mixte de adulti si imaturi. La adulti (din anul 6 sau 7) dispar petele albe din aripi si coada. Remigele si rectricele sunt gri cu o banda terminala neagra si pot fi dungate. De la distanta adultii de obicei par inchisi la culoare, singurele zone mai deschise sunt coroana aurie respectiv banda mai deschisa formata de supraalarele mijlocii, care insa este vizibila numai in anumite etape ale neparlirii.

[Habitat:](#) In ceea mai mare parte a arealului de raspandire cuibareste preponderent in munti, insa in unele locuri il gasim si in zona de deal si campie. Prefera stancariile pentru cuibarit, insa isi poate construi cuibul si pe copaci batrani. Cel mai important aspect a habitatului speciei este prezenta unor habitate deschise (pajisti, tufarisuri scunde), fiind incapabil sa vaneze in paduri inchise. In Romania majoritatea perechilor cunoscute cuibaresc pe stancarii. Il gasim la diferite altitudini: de la nivelul Dunarii (60 m) prin dealurile din estul Transilvaniei pana la aproximativ 1400 m. Pana in momentul de fata nu au fost gasite cuiburi in zona alpina, aici apar numai exemplare in cautarea hranei.

In afara perioadei de cuibarit acvila de munte poate fi observat si in afara habitatelor in care cuibareste. Mai ales imaturii sunt cei care apar in zona de deal sau uneori chiar la campie.

Distributie si ocurenta Este cea mai raspandita specie din genul Aquila din lume, cuibarind pe toate continentele hemisferei nordice. In Europa il gasim mai ales in munti, dar in unele tari cuibareste pe sesuri inpadurite. Raspandirea speciei din Romania nu este clarificata. Efective semnificative se gasesc in Carpatii Occidentali si in sudvestul Carpatilor Meridionali, dar se cunosc perechi si din restul Carpatilor respectiv a dealurilor de la poalele muntilor. Desi exista stancarii in Dobrogea, specia lipseste ca cuibaritor si apare numai foarte rar.

Population Populatia mondiala: 250 000 exemplare Populatia europeana: 8 500 – 1 1000 perechi. Populatia din Romania: 50-100 perechi. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar inainte de anii 1970 populatia europeana a suferit o scadere importanta. Despre situatia speciei in Romania nu exista date concrete, insa este probabil ca efectivele sunt stabile.

Ecologie si comportament Activitatea nuptiala a acvilei de munte incepe in ianuarie-februarie, cand are loc si reparatia cuibului. O pereche de obicei are mai multe cuiburi, din care 1-3 sunt folosite. Daca exista mai multe cuiburi folosite, acestia sunt schimbate in fiecare an sau in fiecare al doilea an. In Romania numarul maxim de cuiburi identificate pe teritoriul unui perechi este 10. Cuibul de obicei este construita pe stanca, rareori pe copac si este folosit timp de mai multi ani (exista cuiburi de peste 100 de ani) de mai multi perechi.

Materialul de cuib este alcatuit din crengi uscate, iar in perioada cuibaritului sunt aduse pe cuib si crengi cu frunze verzi. Femela depune de obicei 2, mai rar 1 sau 3, oua in martie, care sunt clociti timp de 43-45 zile. Puii ies la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Daca ies doi pui, exista o diferenta de 3-4 zile intre ei, iar de obicei puilul mai mic moare in primele saptamani datorita agresivitatii fratelui. Acest fenomen se numeste cainism. Puii stau in cuib 9-10 saptamani, dupa care devin independenti de parinti dupa inca 13-15 saptamani. De obicei masculul este cel care vaneaza, iar hranirea puilor este sarcina femelei. Pasarii tinere pot alcatui pereche in al treilea an de viata, insa devin fertili cel mai devreme in anul patru, de obicei insa in anul cinci. Pe tot arealul de raspandire principalele grupuri de prada a acvilei de munte sunt diferitele specii de iepuri si galinacee. In unele zone insa acestea pot fi inlocuite de alte specii de talie mijlocie, cum ar fi marmota, unghulele sau chiar serpii. Consuma si lesuri, mai ales iarna.

Adultii de acvila de munte, in afara de populatiile cele mai nordice, sunt sedentare. Juvenilii si imaturii se misca mai mult. Dispersia imaturilor in Europa de Vest acopera distante mai scurte in toate directiile, tinerii populatiilor nordice si estice se misca mai mult, acoperind distante mari cu o directionare sudica sau sud-vestica. De exemplu o acvila tanara inelata in Finlanda a fost recapturata la Cluj Napoca in 2003, la o distanta mai mare de 3000 de km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire Cele mai importante factori periclitanti identificate in Romania sunt deranjul neintentionat, cum ar fi turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea de motosporturi, sau deranjul localnicilor; deranjul intentionat (de exemplu de ciobani), braconajul si jefuirea cuiburilor. Alti factori negativi posibili, doar candata neidentificate, sunt otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere. Solutia pentru protectia speciei ar fi in primul rand educarea localnicilor, a turistilor, a practicantilor sporturilor extreme si a vanatorilor. Controlarea turismului de masa in rezervatii si pazirea cuiburilor poate fi de asemenea benefica. In cazul constructiei eolienele si a cladirilor, respectiv a plantarii padurilor in zonele neinpadurite din apropierea zonelor stancoase, cererea opiniei expertilor ar ajuta mult la salvarea speciei.

Acvila de munte este o specie protejata de lege si considerata Monument al Naturii.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie mentionata in formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A092 *Hieraetus pennatus*

Denumirea romaneasca: Acvila Mica

Descriere si identificare: Cea mai mica specie de acvila din Romania, care nu prezinta dimorfism sexual accentuat, desi femelele sunt putin mai mari decat masculii. Este insa unul dintre cele mai diverse specii de rapitoare din punct de vedere a coloritului, avand cel putin doua varietati distincte de colorit. Partea superioara este asemanatoare la toate varietatile de culoare, fiind in general marou inchis cu o banda de culoare deschisa pe supraalarele mijlocii, cate o pata alba de dimensiune redusa pe umeri si supracodale deschise. Partea inferioara a exemplarelor deschise este caracterizat de contrastul culorilor alb si negru, subalarele si corpul fiind dominat de culoarea alba in contrast cu remigele uniform negre care prezinta doar o „fereastră” mai deschisa la remigele primare interne. Pe partile albe ale corpului pot fii prezente pete sau dungi longitudinale mai inchise la culoare, care se concentreaza de obicei in jurul capului, gatului si al pieptului. Faza inchisa prezinta un caracter uniform, culorile maro inchis dominand intreaga parte inferioara a exemplarelor inchise. Si la aceasta varietate poate fii observat insa „fereastră” de culoare deschisa la remigele primare interne.

Pasarile tinere pot prezenta ambele faze de culoare, cele deschise avand mai multa culoare inchisa pe partea inferioara: Pasarile tinere de faza inchisa nu pot fii indentificate pe baza coloritului. Combinatia caracterelor vizibile de colorit, cu stilul de zbor si raportul intre partile corpului face posibila identificarea majoritatii exemplarelor.

Anvergura aripii: 110 – 132 cm; Lungimea corpului: 44 - 56 cm.

Habitat : Cuibareste in multe tipuri de habitate de la nivelul marii pana la munti de inaltime medie (cc.1600 m), preferand habitatele mozaicate cu paduri mature, zone deschise, tufarisuri, etc. In Romania - conform informatiilor existente - prefera padurile foioase mature cu zone intinse adecvate pentru procurarea hranei.

Distributie si ocurenta: Specie migratoare raspandita din Sud-vestul Europei pana Asia Centrala si de est, majoritatea populatiei ienrand la sud de sahara sau in India. In Europa cele mai importante populatii cuibaresc pe peninsula Iberica. Populatia din Europa centrala si de pe peninsula Balkanica sa fragmentat considerabil in ultimele decenii si pe moment poate fii considerat amenintata de disparitie. In Romania cea mai semnificativa populatie cuibaritoare poate fii gasit in Dobrogea unde specia poate fii considerat comuna in anumite zone. In rest specia este caracterizata de o distributie fragmentata, fara populatii importante, fiind o specie rara cuibaritoare aproape in toata tara, cu exceptia muntilor inalti.

Population: Populatie mondiala: 10.000 – 100.000 perechi; Populatia Europeana: 4.400 – 8.900 perechi;

Populatia din Romania: 80 – 120 perechi. La inceputul secolului XX. specia inca a fost caracterizata ca o specie clocitoare foarte comuna in Romania, cu cele mai importante concentrari in sudul si estul tarii. Cifrele oficiale publicate recent arata foarte bine ca in ultimul secol populatia sa diminuat semnificativ. Pe baza celor mai recente evaluari efectuate de Asociatia Grupul Milvus, populatia din Romania poate fii considerabil mai mare, situanduse intre 250 - 400 de perechi cuibaritoare. Trendul populatiei globale si regionale este categoric una negativa, nu dispunem date pe baza carora are fii posibil determinarea trendului momentan al speciei in Romania.

Ecologie si comportament: Acvila mica este o specie care traieste izolat, perechile aparand un teritoriu de dimensiuni semnificative fata de alte prechi si in multe cazuri chiar si fata de alte specii de rapitoare diurne. Cuibul este construit pe copaci inalti (in Romania toate cuiburile de care avem cunostinta au fost localizate pe copaci foioase batrane) din crengi mai subtiri si este folosit timp de mai multi ani. O pereche poate sa aiba mai multe cuiburi de „schimb”, in aceste cazuri toate (sau mai multe) cuiburi pot fii renovate la inceputul sezonului de reproducere. Desi este cea mai mica acvila din Europa, acvila mica este o specie agresiva, foarte teritoriala atacand si gonind din teritoriu chiar si specii mai mari. In unele cazuri perechile de acvila mica ocupa cuibul altor specii, urmand ca cuibul sa fie folosit de ei pentru cuibarit. Perioada de cuibarire incepe in

luna Mai fiind anticipat de zborul nuptial spectaculos a pasarilor. Femela depune de regula 2 oua la intervale de citeva zile, si incepe incubatia cu depunerea primei oua. Puii eclozati sunt de varste diferite, in multe cazuri cel tanar nu supravietuieste. De obicei femela hraneste puii, in primele zile hrana fiind procurata si transportata la cuib, exclusiv de mascul. Puii incep sa zboare la varsta de aproximativ 8 saptamani, petrecand inca cateva saptamani cu adulti.

Specia foloseste un sir intreg de surse trofice de la mamifere mici si pasari pana la reptile. Hrana preferata/preponderenta depinde de speciile de prada accesibile, astfel in Dobrogea multe perechi consuma preponderent popandai in timp ce alte perechi pot fi specializati pe alte specii ca harcigi sau pasari.

Este o specie migratoare de distanta lunga. Populatiile din Europa iernezeza in Africa la sud de Sahara, preponderent in partea sudica a regiunii Sahel! Migratia de toamna in Romania se concentreaza in principal pe luna Septembrie, inasa migratia propriu zisa tine de la sfarsitul lunii August pana la inceputul lunii Noiembrie. Pasarile cuibaritoare in Romania ajung inapoi la locurile de cuibarit incepand cu luna Aprilie, inasa preponderent spre sfarsitul lunii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele surse de amenintare: degradarea habitatelor - taierea padurilor batrane si deranjarea permanenta a locurilor de cuibarti, deteriorarea habitatelor speciilor de prada ca popandaul; electrocutare si colezuni cu fire electrice respectiv elicele turbinelor de vant in special in timpul migratiei.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A103 Falco peregrinus

Denumirea romaneasca: Soim Calator

Descriere si identificare: Este o specie de soim de talie mare, aproximativ de marimea unui sorecar, femela fiind considerabil mai mare decat masculul. Corpul robust este caracteristic, avand coada scurta si aripi late la baza ingustandu-se spre varf. In zbor planat si activ varful aripii pare mai ascutit, iar in timpul rotirii putin mai rotunjit. Partea inferioara a aripilor este uniform dungat. Partea de sus a adultilor este de culoare gri inchis, iar cea mai prominenta este o zona mai deschisa pe baza cozii si tartita, care este in contrast cu restul corpului. Caracteristic este si capul respectiv barbete neagra contrastand cu obrazul alb. Juvenilii se deosebesc de adulti prin culoarea maronie a partii superioare. Partea de jos a corpului este striat, partea superioara a pieptului fiind mai deschisa.

Anvergura aripii: 95–110 cm; lungimea corpului: 38–46 cm; greutatea medie: 580-750 g la mascul si 950-1300 g la femele.

Habitat: De la zonele tropice pana la cele Arctice, incluzand zone climatice aride continentale si oceanice umede. Pentru vanat are nevoie de terenurideschise mari, de multe ori este observat in habitate umede si zone costiere. De obicei cuibareste in stancarii pe balcoane sau gauri, unde este ferit de umezeala. Tot mai des cuibareste si in orase. In unele zone cuibareste pe copaci sau chiar pe sol. Specia fiind atat de adaptabila poate fi intalnita aproape oriunde dar de obicei nu cuibareste in arii intinse de campii, unde nu sunt locuri de cuibarit destul de sigure, ca in deserte, stepe sau terenuri agricole fara elemente de relief proeminent. La fel evita padurile compacte, zonele de mlastina cu vegetatie densa si luciile de apa intise.

Distributie si ocurența: Este o specie cosmopolitana, lipsand numai de pe continentul Antarctic. Ca urmare a raspandirii sale globale deosebim 19 subspecii. Este prezenta in cele mai multe zone climatice de la cel subpolar pina la cel tropic. Doar unele habitate au ramas fara prezenta soimului calator. Nu cuibareste in Amazonia, Sahara, pe stepele din Asia Mica, Antarctica si in munti la o altitudine mai mare de 2000 m. Pasarile cuibaritoare la Nord migreaza, isi parasesc teritoriul de cuibarit in timpul iernii. In timpul migratiei de obicei urmaresc stolurile de pasari de talie mica ce le asigura hrana. In Europa prefera zonele stancoase, dar in nord cuibareste si in mlastini, iar in multe cazuri se stabileste

in orase. Sunt cunoscute si populatii cuibaritoare pe copaci. Populatia din tara cuibareste exclusiv pe stanci, nefiind cunoscut pana in prezent nici o pereche cuibaritoare pe cladire sau pe copac. Cele mai multe perechi din tara cuibaresc in Carpatii de SV. Dupa sezonul de cuibarit unele perechi raman in apropierea locului de cuibarit iar alte pasari frecventeaza locurile umede, de unde isi procura hrana cu usurinta.

Population Este o specie larg raspandita. Pana in mijlocul secolului XX. era relativ comun. Ca urmare a folosirii in masa a pesticidelor in agricultura intensiva, populatia europeana a speciei a suferit un declin urias. Dupa interzicerea folosirii pesticidelor specia a inceputa se inmultea din nou in unele tari europene: Marea Britanie, Irlanda, Franta, Germania, etc. Specia a revenit prima data in locurile istorice de cuibarire, fenomen observat in mai multe tari europene. Populatia globala este estimata la 10.000-100.000 de perechi, cea europeana la 12.000-25.000 cu o usoara tendinta de crestere. Populatia Romaniei deasemenea a suferit un declin puternic, ultimele semnalari de cuibarit perechi cuibaritoare fiind cunoscute din 1997. Dupa 7 ani de lipsa a speciei, in 2004 au fost gasite 4 perechi cuibaritoare. Momentan specia este in expansiune in tara, populatia fiind in contiunua crestere. Populatia Romaniei in 2004 a fost estimat la 5-8 perechi, dar studiile facute de Grupul Milvus din ultimii ani arata ca populatia este mult mai mare intre 40-70 perechi.

Ecologie si comportament: Specia cuibareste solitar. Locul de cuibarit este ocupat inca din toamna de masculi dupa care in timpul iernii sau primaverii li-se alatura si femelele formand cuplul. Un cuplu cu succes poate sa cuibaresca multi ani la rand in aceeasi loc. Perioada de cuibarit incepe in februarie, martie. Cuplurile batrane incep mai devreme cuibaritul, decat cele tinere. La inceputul cuibaritului parintii isi apara teritoriul vehement, alungand orice specie de pasare de prada din zona. Singura specie, care reprezinta un pericol real pentru soim este buha (*Bubo bubo*), care de multe ori ii jefuieste cuibul. Femela depune de obicei 3-5 (mai rar 2 sau 6) oua. Ouale ecozeaza dupa 23-32 de zile de clocire la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Puii sunt ingrijiti in cuib timp de 5-6 saptamani, la inceput numai de catre femela dar treptat este schimbat de mascul. Dupa parasirea cuibului juvenillii sunt ajutati de parinti inca 2 luni pana cand devin independenti. De obicei primii, care parasesc cuibul sunt masculii, dupa care la 1-2 zile urmeaza femelele. Soimii devin fertili si pregatiti pentru cuibarit dupa al doilea an de viata. Juvenillii sunt caracterizati cu o rata de mortalitate destul de mare cca. 50% din juvenillii ajunge la al doilea an de viata. Aproape pe tot arealul de distributie, specia se hraneste exclusiv cu pasari de talie mica sau medie. Unele populatii insa s-au specializat pe vanarea liliecilor sau insectelor. Hrana este constituita intotdeauna din specii (grauri, porumbei, mierle, etc.), care se gasesc in numar mare in zona in care cuibareste. Hrana si-l procura atacand din aer. Prada este observata din sus in timpul survolarii in aer si atacata din sus cu mare viteza, in picaj. De multe ori isi alege prada zburand la o altitudine mica deasupra pamantului, astfel gonind stolurile de pasari de talie mica. Soimul calator este una dintre putinele specii de pasari rapitoare, care vaneaza si in cuplu.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La fel ca toate speciile de pasari rapitoare, si soimul calator este o specie protejata, o parte semnificativa, 86 % a populatiei din tara cuibareste in AIA-uri. Cei mai importanti factori periclitanti sunt: deranjul neintentionat: turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea motosporturi, prezenta localnicilor in apropierea cuiburilor; deranjul intentionat: braconajul si jefuirea cuiburilor de catre colectionarii de oua si soimari; capturarea pasarilor de catre porumbari, care isi vad principalul inamic in pasari rapitoare. Alti factori negative posibile deocamdata neidentificate in tara: otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere.

Localizare / identificare in amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A087 Accipiter brevipes

Denumirea romaneasca: Uliu cu Picioare Scurte

Descriere si identificare: Este o specie de pasare rapitoare monotipica, de talie mica, apartinand Accipitridaelor. Masculul adult are capul si partea superioara a corpului de culoare gri-albastrui. De acelasi culoare este si coada care prezinta 6-8 benzi transversale mai intunecate. Aripile sunt mai ascutite comparativ cu ceilalti reprezentanti ai genului de la noi in tara. Primele remige primare sunt de culoare negricioasa care da varfului aripii un contrast foarte vizibil cu restul aripii, mai ales pe aripa inferioara, care este deschisa. Pieptul si burta este de culoare alba cu dungi transversale roscat-portocalii subtiri, iar penele subcodale albe. Irisul este purpuriu-mariniu spre deosebire de celelalte doua specii al genului intalnite la noi in tara. Femela are talia mai mare decat al masculului. Are capul si partea superioara a corpului de culoare maronie, mariniu-gri. Varful aripii este de asemenea mai inchis decat restul aripii, insa acesta este mult mai putin vizibil decat la mascul. De la distanta mica se poate distinge si o dunga verticala mica, inchisa, pe partea anterioara a gatului. Pieptul si burta este albicioasa cu benzi transversale dense roscat-mariniu. Pasarile tinere seamana cu femelele, avand un colorit predominant mariniu, insa partea anterioara a corpului prezinta stropi maronii longitudinale si nu benzi transversale. Varful aripii nu prezinta un contrast vizibil ca la adulti. Spre deosebire de adulti, tinerii au un superciliu subtire deschisa. Ochii sunt maronii. Are un zbor caracteristic uliilor, insa pasarea care planeaza da impresia unui soim datorita aripilor mai inguste si ascutite. Este foarte asemanator cu uliul pasasar (Accipiter nisus) de care le deosebeste comportamentul si unele caractere de penaj. Ceroma si picioarele sunt de culoare galbena iar ciocul negru, indiferent de sex si varsta.

Talia: 30-37 cm, anvergura aripilor este de 63-76 cm. De regula au o greutate de 180 – 200 g.

Habitat: Prefera zonele calde, aride sau semiaride, dealuri cu expunere sudica. Cuibareste in arborete sau palcuri de foioase batrane sau de varsta medie, favorizand cele de stejar si gorun. In multe dintre regiuni utilizeaza si habitate cu stancarii si grohotisuri cu copaci batrani rasfirati. Se poate intalni cu precadere in regiuni cu altitudini joase, cu o afinitate fata de zonele de ses si cele colinare.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in Eurasia. In Europa cuibareste indeosebi pe Balcani, in Grecia, Bulgaria si Romania. Pe langa acesta mai intalnim populatii in Asia Mica, Turcia, Gruzia, Armenia, Ucraina, si S Rusiei.

La noi in tara este frecvent intalnit in Dobrogea, fiind raspandit si in S si SV tarii (Muntenia, Oltenia si sudul Banatului).

Population: Este o specie a carei populatie este greu de evaluat, o mare parte al acestuia fiind in Rusia, zona putin cercetata si cunoscuta. Efectivul mondial se apreciaza la 10.000 – 100.000 de exemplare. Cea europeana se estimeaza la 3.700 - 6.500 de perechi. La noi in tara efectivul estimat este de 70 - 80 perechi cuibaritoare.

Datorita modului de viata ascuns din perioada de cuibarit, precum si posibilitatii confuziei sale cu uliul pasasar nu se cunosc date exacte despre dinamica populatiei. In Romania se pare ca efectivul prezinta o usoara crestere si specia isi extinde arealul de raspandire, initial fiind cunoscuta doar ca specie clocitoare doar in Dobrogea. Unele surse citeaza insa, ca populatia are un declin mai mare de 30% in zece ani, deci pe parcursul a trei generatii.

Ecologie si comportament: Este o specie migratoare care soseste la noi spre sfarsitul lunii aprilie – inceputul lunii mai. Dupa acesta perechea isi efectueaza zborul nuptial deasupra teritoriului pazit. Perechea isi construieste cuibul pe arbori varstnici din crengi uscate, fiind captusit in interior cu crengute subtiri si ramuri cu frunze verzi. Cuibul este de regula folosit doar un singur an, in fiecare an construind un cuib nou in apropierea celui din anul precedent. Femela depune o ponta care contine 3 - 5 ou de culoare albastrui-verzui cu stropi gri maronii, a caror incubatie este de 30-35 zile. Puii eclozeaza in luna iunie, stand in cuib o perioada de cca. 40 zile. Ajung la maturitatea sexuala doar la varsta de un an, o parte dintre acesti tineri putand incepe chiar cuibaritul in anul urmator eclozarii, cand prezinta un penaj intermediar intre cel juvenil si cel de adult.

Hrana este foarte diversificată și constă din reptile (soparle), pasări de talie mică, insecte mari și mamifere mici. Hrana este capturată atât de pe un loc de pandă de pe o arbore sau stâncă, cât și din aer. Păsările stau adesea pe liziera pe crengi uscate de unde pândesc prada de pe sol.

Toamna, spre sfârșitul lunii august, începutul lunii septembrie păsările se adună în grupuri pentru a începe migrația. Migrează în stoluri mari contrar cu ruda sa apropiată uliul pasărar (*Accipiter nisus*). Păsările din Europa migrează peste Bosfor, Israel și Egipt, ajungând în cartierele de iernare din Africa. Stolurile migratoare din Asia folosesc ruta dintre Marea Neagră și cea Caspică.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A Convenția de la Berna: Appendix II CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Principalele factori periclitanti: tăierea arborilor bătrâni; utilizarea pesticidelor și insecticidelor în agricultură.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A104 Bonasa bonasia

Denumirea românească: Ierunca

Descriere și identificare: Ierunca este cea mai mică specie din familia cocșilor sălbatici, având lungimea de numai 35-38 cm și anvergura de 48-54 cm, greutatea de 0,3-0,5 kg. Cele două sexe sunt relativ asemănătoare, partea superioară este predominant gri, pieptul și abdomenul alb-gălbui cu dungi transversale maro. Mustata este albă și are un mot erectibil pe creștet. Aripa este maro, în zbor se vede o groasă bandă terminală neagră pe coada gri. Masculul este aproximativ cu 10% mai mare decât femela și se deosebește de aceasta prin barbia neagră. Este o specie destul de timidă, greu de observat, se ascunde în vegetația densă, adeseori aflăm de prezența ei numai după sunet, care este un strigăt subtil, în caz de pericol un cîrîpît rapid. Cu puțină neatenție de departe se poate confunda cu femela cocșului de munte, dar talia mai mică și coada gri o deosebește de aceasta. Juvenilii sunt asemănători femelei dar sunt un pic mai deschiși și palizi la culoare. Dacă este posibil, evita zborul, care este greoi și are un zgomot specific speciei. De obicei se lasă în zbor de pe copaci. Puii mici de doar câteva zile pot deja să efectueze zboruri mai scurte.

Habitat: Ierunca de obicei trăiește în păduri de conifere mature nederanjate dar poate fi prezent și în păduri mixte sau defoioase, de exemplu în păduri de fag. De obicei preferă pădurile închise cu molizi și larici înalte, cu arini și mesteacan pe marginile poienilor. Îi plac pădurile mai umede, de multe ori este prezentă în apropierea paraurilor, izvoarelor montane. Are nevoie de prezența tufarului des (afine de exemplu), preferă de asemenea vegetațiile de tranziție dintre diferite asociații arborose. Nevoile speciei se scimbă pe parcursul anului, doar un habitat foarte divers, aproape neatins poate satisface aceste nevoi.

Distributie și ocurență: Ierunca este o specie sedentară, trăiește în partea nordică a Eurasiei, Europa centrală și de Est. Este răspândită în pădurile taiga, în zona temperată este prezentă în munți între altitudini de 600-1800 m.

Populație Populația europeană este mare, mai mult de 2,5 milioane de perechi și reprezintă 25-49% din populația mondială. În unele țări trendul este negativ, dar datorită creșterii masive din Rusia, populația europeană este în creștere moderată. În România trăiesc 10,000-13,000 de perechi, populația este stabilă.

Ecologie și comportament: Se hrănește pe sol, este în mare parte vegetarian. Mănâncă muguri, frunze, flori, semințe, fructe de pădure, mai ales afine. Plantele preferate sunt arinul, teiul, alunele, afinele, murul de pădure, fructe de pădure, macrisul iepurelui etc. Hrana vegetală este completată cu insecte, de cele mai multe ori furnici, gândaci și diferite larve. În timpul iernii din cauza stratului de zăpadă se hrănește în copaci cu semințe, frunze și muguri (salcie, mesteacan, arin, fag etc.). De obicei

se misca in perechi, care stau impreuna pe tot parcursul anului, dar putem sa ne intalnim si cu exemplare singurate. Iarna uneori formeaza grupuri mai mici. Este o specie teritoriala, marimea teritoriului variaza mult. In Europa Centrala in mediu traiesc cinci perechi pe un kilometru patrat. Ierunca isi apara teritoriul doar in timpul primaverii si verii, iarna poate sa se miste pe arii mai mari, dar primavara se intoarce la teritoriul

sau. Postura nuptiala este asemanatoare cocosului de munte, capul ridicat, coada desfacuta, aripile indreptate spre pamant. Conflictetele dintre masculi sunt rare, fiindca rotitul se desfasoara separat, in perechi. Ierunca este o pasare monogama. Dupa imperechere de cele mai multe ori masculul paraseste femela, care creste singur puii. Cuibareste pe pamant, diametrul cuibului este in jur de 20 cm, adancimea 4-5 cm. Este captusita cu ierburi, frunze si muschi. Depune 7-11 oua la un interval de 1-2 zile intre ele. Incubatia de 25-27 zile incepe cu depunerea ultimei oua, ouale se eclozeaza in acelasi timp. Puii in 24 de ore abandoneaza cuibul si se hranesc independent. Dupa cateva zile sunt deja capabili de zboruri mai mici. Ajung la marimea finala in 30-40 de zile, iar la varsta de trei luni sunt total independenti. Cand puii sunt mai mari sau la sfarsitul verii masculul se intoarce la familia lui, perechea se reasociaza si sunt impreuna pe tot timpul iernii. Rareori perechea sta impreuna cu juvenilii si pe timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conform Uniunii Internationale de Conservarea Naturii (IUCN) ierunca este o specie cu risc scazut. Nu figureaza in Conventia de la Bonn privind conservarea speciilor migratoare de animale salbatice, nici in Conventia de la Washington pentru comert cu specii periclitate (CITES). In tara noastra este specie ocrotita de lege. In Romania ierunca poate fi vanata intre 15 septembrie si 15 decembrie. Metodele principale pentru ocrotirea speciei sunt conservarea habitatelor si restrictii mai severe la adresa vanatorilor.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A220 Strix uralensis

Denumirea romaneasca: Huhurez Mare

Descriere si identificare: Este o specie de bufnita de talie medie, la noi fiind cel mai mare reprezentant a Strigiformelor dupa buha (*Bubo bubo*). De pe arealul de raspandire al speciei au fost descrise 15 de subspecii. Caracterele de penaj al pasarilor adulte sunt asemanatoare cu cele ale pasarilor tinere. Nici intre sexe nu se poate observa o diferenta evidenta in ceea ce priveste penajul. Femelele sunt cu putin mai mari decat masculii. Caracteristic speciei este capul mare rotunjit si coada foarte lunga in comparatie cu celelalte specii de bufnite, care iese in evidenta atat pe pasarea asezata cat si in zbor. Aripile sunt late si rotunjite iar zborul este puternic, drept si nu ondulat. Coloritul general este gri-mariniu cu nuante ocru-galbui, dand speciei un colorit general deschis, foarte caracteristic. Penajul prezinta striatii mai inchise maronii-negricioase, remigele si penele cozii prezentand benzi transversale de un mariniu inchis. Ochii sunt negri, fiind in contrast cu voalul si fata de culoare deschisa. Ciocul este galben, pieptul si burta alb murdar cu stropi longitudinale maronii. Seamana cu ruda sa mai mica, huhurezul mic (*Strix aluco*), care are un penaj mai inchis, talie mai mica, coada mai scurta si capul proportional mai mare. Masculul are un glas caracteristic adanc, un huhuit din sapte silabe care in noptile linistite se poate auzi la 2 km.

Lungimea corpului este de 50 - 62 cm iar anvergura aripilor de 103 - 125 cm. Greutatea corporala este 500-730 g la mascul si 720-1.300 g la femela.

Habitat: Este destul de diversificat in functie de zona unde traieste. In regiunile nordice cuibareste in arboretele batrane boreale, mlastini din munti, in paduri de conifere din regiunea de tundra. Pe alocuri se poate intalni si in zone joase si platouri. In Europa Centrala si de Sud prefera padurile de foioase, cu precadere cele de fag, fiind insa intalnit si in cele de amestec. Unele populatii cuibaresc in paduri pure de conifere si chiar in cele de stejar cu carpen. Este o pasare care

cuibareste in zona muntoasa, in ultimul timp manifestand o tendinta de a cobora in zona colinara. In regiunile de campie se intalneste rar, mai ales in perioada de iarna.

Distributie si ocurenta: Este raspandit in emisfera nordica al Eurasiei. Arealul nordic al speciei se extinde din Siberia de Vest pana la Sakhalin, Corea si Japonia, fiind delimitata cu aproximatie in nord de catre gradul 65 latitudinea nordica iar spre sud urmareste limita sudica a taigai. Pe langa acest areal continuu, populatiile relict se gasesc in unele munti din interiorul Europei. Astfel in Alpi, Balcani si in regiunea Carpatica este intalnita subspecia *S. u. macroura*, in nordul Poloniei si Scandinavia cuibarind subspecia *S. u. liturata*, iar in Siberia de Vest cuibarind specia nominala *S. u. uralensis*. In Romania cuibareste atat in zonele de deal cat si in regiunea muntoasa. Putem intalni de la altitudini joase, incepand cu 300 m unde cuibareste in paduri de foioase pana la peste 1800 m, unde cuibareste in paduri batrane de molid sau de brad. Este o specie relativ comuna in fagetele din estul si sudul Transilvaniei si in padurile de munte ale Maramuresului, sporadic putand fi intalnit in toata regiunile de deal din ambele laturi ale Carpatilor. Densitatea este foarte variabila in diferite locuri ale tarii.

Population: Fiind o specie a carei populatie este fluctuanta, efectivul exact este greu de evaluat. In unele ani apare in centrul Europei ca o specie de invazie, cand un numar mare de perechi pot cuibarii in zone unde in mod normal specia nu era obisnuit sa cuibareasca. Se pare, ca in tara noastra populatia speciei arata o crestere remarcabila, cucerind noi teritorii de cuibarit extinzand arealul sau. Evaluarea speciei este ingreunata si de faptul, ca este o specie de noapte. Populatia din tara este apreciata la 12.000-20.000 perechi iar cea Europeana la 53.000 - 140.000 la perechi. Populatia Siberiana nu este suficient cunoscuta, fiind considerata insa o specie relativ comuna.

Ecologie si comportament: La noi este cu precadere o specie sedentara, care petrece lunile reci de iarna in cartierele de reproducere sau in apropierea acestora. Unele pasari sau populatii migreaza la distante mici, cand din regiunile de munte pasarile coboara spre zonele de deal si de ses. In iernile grele la noi pot apare si exemplare care provin din regiunile nordice din Siberia si nordul continentului, ajungand la noi datorita unor invazii. Specia cuibareste in paduri batrane, preferabil umede si in cele intunecate unde are posibilitate de a vana uneori si in timpul zilei. Asemenea celorlalte specii de bufnite, nici huhurezul mare nu-si construiește cuib propriu ocupand pentru acest scop scorburi mari, cioatele trunchiurilor de arbori rupte de furtuna si cuiburi ale pasarilor rapitoare de pe arbori. Ocupa cu mare placere scorburile artificiale amplasate pentru specie. Ouale sferice, de culoare alba, care sunt de regula in numar de 2 - 4 sunt depuse de catre femela pe materialul existent in cuib sau scorgura, fara nici un alt material adaugat. Masculii pazesc regiunea cuibului, semnalizand teritoriul ocupat prin glasul sau caracteristic. Ponta poate fi depusa in orice perioada al anului, de regula intre ianuarie si iulie. Clocitul incepe de la depunerea primului ou, astfel puii, care eclozeaza dupa o perioada de 27 - 35 zile au varste si marimi diferite. Raman in cuib cca. patru - cinci saptamani dupa care parasesc acesta fiind inca slab zburatori. Raman in preajma cuibului inca doua saptamani, devenind complet independenti dupa o perioada de doua luni. Ajung la maturitate sexuala la varsta de 2 ani. Hrana este diversificata constand din mamifere de talie mica (soareci, chitcani), pasari cantatoare, alte specii de bufnite, ierunci, porumbei, gaita etc. Ocazional prinde si broaste si insecte mai mari. Vaneaza atat de la inaltime mica deasupra solului cat si de pe locuri de panda, de regula o arbore. Este o specie care apare cu nadejde puii din cuib fiind in aceasta perioada foarte agresiva, atacand orice intrus, inclusiv cu omul.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A
Conventia de la Berna: Appendix II

Principalele factori periclitanti: extragerea copacilor batrani din paduri; eliminarea arborilor rupti diminuand si astfel posibilitatile de cuibarit. impuscarea pasarilor avand la baza superstitii nefondate in general despre bufnite

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie prezentă în sit, în amplasamentul PP a fost identificată 1 pereche.

A231 Coracias garrulus

Denumirea romaneasca: Dumbraveanca

Descriere si identificare: Este o pasare de marime medie, cu corpul robust. Penajul este foarte variat, deoarece in bataia soarelui pare albastru intens ultramarin, iar seara albastru verzui. Partea inferioara a corpului, capul, gatul si partial coada sunt albastru deschis. Spatele este brun deschis, tectricele alare sunt albastru stralucitor, iar remigele mari sunt negre. Coada este de un albastru foarte intens cu reflexe violet iar picioarele sunt de culoare galbena. Capul este mare, ciocul este puternic si are culoare albastra spre violet. Juvenili au un colorit mai sters si mai maro, gatul si pieptul fiind dungate cu maro – cenusiu. Zborul este mai rapid si cu batai mai viguroase din aripi, decat stancuta. Zborul nuptial este format din plonjari si inlinari ale corpului intr-o parte si alta, asemanator cu zborul nagatului. Poate fi observata stand pe sarmele de telegraf sau cioturi de copac. Scoate sunete ca si cu gaita, cotofana si stancuta.

Habitat: Prefera padurile batrane si rare cu arbori scorburosi din zonele de campie si lunca, dar si din livezi. Populeaza si malurile lutoase, precum si zonele cu alunecari de teren.

Distributie si ocurenta:

Este raspandita in Eurasia si Africa de Nord. Ierneaza in Africa si India. In Romania este prezenta in numar mare in Delta Dunarii, dar poate fi intalnita si in padurile din lunca unor rauri mari.

Population: In Europa, efectivul clocitor este estimate la 50.000 – 110.000 perechi clocitoare. Cea mai mare populatie clocitoare este prezenta in Rusia si Turcia. In Romania sunt intre 4600 si 6500 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Este oaspete de vara in Romania. Prefera sa cuibareasca in malurile lutoase, unde sapa galerii, in scorburi si uneori in cuiburile parasite ale altor specii de pasari. Sezonul de reproducere incepe in luna mai, cand femela, depune in cuibul necaptusit, 4 – 5 oua de culoare alba. Incubatia dureaza intre 18 – 20 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii nidicoli sunt hraniti de parinti, cu insecte, timp de 26 – 28 de zile, dupa care parasesc cuibul. In general, hrana dumbravencii este formata din insecte, dar foarte rar poate consuma rame, melci si fructe.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa are statut de specie vulnerabila, fiind protejata pe plan global. In Romania este destul de rara si este protejata prin legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Conventia de la Bonn – Anexa II), O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Este interzisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006. Pretutindeni, cloceste intr-un numar foarte mic, aproximativ 2 – 3 perechi la 10 km². Diminuarea efectivelor se datoreaza si distrugerii habitatelor, a locurilor de cuibarit si folosirii excesive a pesticidelor.

[Localizare / identificare în amplasamentul PP:](#) Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A238 Dendrocopos medius

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare de Stejar

Descriere si identificare: Ciocanitoarea de stejar este o specie tipica din grupul ciocanitoarelor pestrate, aparenta generala fiind cel mai bine caracterizat de alternarea culorilor albe si negre a penajului. Crestetul este rosu, contrastand cu fruntea alba si ceafa neagra care se dizolva in culoarea neagra a spatelui. Fraul, fata, gatul si pieptul sunt albe cu o mustata neagra care continua intro banda neagra pe piept, astfel formand o dunga alba intre negrul spatelui si continuarea mustatii respectiv un triunghi negru in zona tectricelor auriculare posterioare. Spatele este negru cu doua pete mari ovale, formate de

scapularele albe. Remigele sunt negre cu 3-4 dungi albe, care in timpul zborului formeaza dungi dealungul aripilor. Pieptul si abdomenul sunt albe cu dungi negre longitudinale care devin din ce in ce mai dese spre falcuri. Flancurile si subcodalele au o culoare tipica si caracteristica de roz palid. Rectricele centrale sunt negre, cele laterale avand si ei cateva dungi albe. Spre deosebire de majoritatea speciilor din genul *Dendrocopos*, dimorfismul sexual nu este unul pronuntat in cazul ciocanitoarei de stejar, sexele fiind foarte greu de identificat in conditiile de teren, diferenta fiind doar in intensitatea colorii rosii de pe crestet. Cu putina experienta specia nu este greu de identificat pe baza combinatiei caracterelor descrise. Crestetul rosu exclude majoritatea celorlalte specii de ciocanitori, in penaj juvenil ciocanitoarea pestrita mare si ciocanitoarea de gradini poate fii destul de similar insa marimea si marcajele de pe fata ne ajuta in identificare. Ciocanitoarea cu spate alb are crestetul rosu, insa are baza spatelui alba si nu prezinta petele ovale de pe umeri. Lungimea corpului: 21 - 23 cm; Lungimea aripilor: 11 - 13 cm

Habitat: Este un adevarat specialist, fiind atasat de paduri, parcuri sau pasuni impadurite cu multe exemplare batrane de stejar sau gorun (*Quesrcus* sp.). Alitudinile la care cuibareste sunt si ei determinate de prezenta habitatelor cu multe exemplare de stejar sau gorun, fiind localizate in principal la cc. 200 - 600 m, dar si la inaltime mai joase in Dobrogea si pe Campia de Vest.

Distributie si ocurenta: Specie sedentara a padurilor in Palearcticul de Vest, raspandit de la Iran in Est pana in Spania la Vest. Distributia speciei se suprapune foarte bine cu distributia carpenului, totusi este specialistul padurilor batrane de *Quercus* sp. In Europa prezenta speciei coreleaza bine cu combinatia unei serii de factori ca procentul total al padurilor intr-o anumita zona, numarul total al exemplarelor batrane de *Quesrcus*, microclimatul destul de cald, gradul de izolare a zonelor favorabile de alte zone similare, etc. In Romania cele mai semnificative populatii cuibaritoare pot fii gasite in zonele colinare de pe podisul Transilvaniei respectiv in gorunetele din Dobrogea, dar specia apare in majoritatea zonelor unde habitatele descrise sunt bine reprezentate.

Population: Populatie mondiala: perechi Populatia Europeana: 140.000 - 310.000 perechi. Populatia din Romania: 20.000 - 24.000 perechi. Desi nu cunoastem date cu privire la populatiile istorice din Romania, este foarte probabil ca populatia ciocanitoarei de stejar a fost in regres numeric in ultimele decenii. Fiind specialist si preferand copaci batrani cu crengi moarte, nu este deloc favorizata de silvicultura moderna. In ultimele decenii restituirile de paduri in Transilvania, si exploatarile necontrolate de multe ori ilegale au afectat populatiile intr-un mod nefavorabil.

Ecologie si comportament: Ciocanitoarea de stejar este o specie teritoriala care cuibareste in paduri foioase de obicei dominate de specii de *Quercus* sp. Spre deosebire de majoritatea celorlalte specii de ciocanitoare, ciocanitoarea de stejar nu bate darabana pentru marcarea teritoriului, ci foloseste vocalizarea tipica in acest scop. Dimensiunea teritoriilor poate fii forte diferit si depinde de calitatea habitatului (procentul speciilor de copaci corespunzatoare si procentul copacilor cu crengi/trunchiuri moarte), densitatea perechilor poate varia intre 0.4 si 3 de perechi pe 10 hectare. Teritoriile de cuibarit si de iernat ocazional se suprapun, insa in multe cazuri exemplarele au teritorii de iernat

distincte. Perechea se intoarce la teritoriul de cuibarit. Specie monogama. Cuibareste in scorburi escavate impreuna de ambele sexe (citeodata preponderent de mascul), de multe ori in crengi sau trunchiuri moarte, si aproape totdeauna in jumatatea inferioara a trunchiurilor, de obicei la inaltime de sub 5 m. Perioada de cuibarit incepe in partea doua a lunii Aprilie cu depunerea pontei de 4-8 oua (in medie 5.4), ouale sunt depuse zilnic. Incubatia este facuta de ambele sexe -

masculul incubind in cursul noptii - si dureaza 11-14 zile. Puii sunt hraniti de ambele sexe, si devin zburatori la varsta de 22-23 de zile, insa independenta de parinti este dobandita doar peste inca 10-14 zile. Depune o singura ponta pe an. Hrana este procurata in principal de pe suprafata scoartei copacilor. Desi ocazional hrana este escavat de sub suprafata, acest tip

de procurare a hranei este mult mai rara decat la alte specii de ciocanitori si se limiteaza de obicei pe portiuni moarte/putrezite ale copacilor. Hrana consta aproape in exclusivitate din insecte pe tot parcursul anului, hrana vegetala poate fii important doar pe perioade scurte a iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conventia de la Berna: Appenix II – specii strict protejate; Principalele surse de amenintare: degradarea habitatelor - taierea padurilor batrane si deranjarea permanenta a locurilor de cuibarti, deteriorarea habitatelor prin aplicarea metodelor forestiere necorespunzatoare („curatarea padurilor”), fragmentarea si izolarea microhabitatelor corespunzatoare.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A239 Dendrocopos leucotos

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare cu Spate Alb

Descriere si identificare: Ciocanitoarea cu spate alb, este cea mai mare dintre ciocanitorile pestrice (lungimea corpului este de 25 de cm), dar in acelasi timp este si specia cea mai putin numeroasa. Este specie sedentara, care prefera zonele de padure cu arbori batrani si putrezi. Are tartita si partea inferioara a spatelui albe, partea superioara fiind neagra. Pe aripi prezinta benzi albe si negre. Sub obraz prezinta o dunga neagra, dar care nu ajunge pana la ceafa, iar sub aceasta este o dunga alba care se continua cu negrul aripii. Regiunea subcodala este rosie, dar spre abdomen se diminueaza culoarea. Ventral, prezinta pe flancuri pete alungite de culoare neagra. Masculul are crestetul rosu, iar femela negru. La juvenili este tot rosu, dar mai putin accentuat decat la mascul. Ciocul este lung si puternic. Strigatul este “chic”, iar darabana este puternica.

Habitat: Este prezenta in padurile de foioase si de amestec, cu luminisuri si arbori batrani si putrezi, in special fag, plop, mesteacan si stejar. Prefera padurile si zavoaiile din lunca raurilor.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in Europa Centrala si de Est, Asia Centrala si Asia de Sud – Est. In Romania este prezenta in padurile de foioase si in padurile de zavoi din lunca raurilor mari.

Population: Populatia europeana este destul de mare, fiind estimata intre 180.000 – 500.000 de perechi clocitoare. In Romania se presupune ca sunt in prezent aproximativ intre 16.000 – 24.000 de perechi.

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Sezonul de reproducere incepe mai repede decat la alte specii de ciocanitori, in a doua jumatate a lunii aprilie. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede. Femela depune direct pe substratul de lemn, ponta formata din 3 – 5 oua deculoare alba. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Pe la jumatatea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formata in special din insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului; se poate hrani si cu seminte, mai ales in timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa, specia se afla in siguranta. In Romania este una dintre cele mai putin numeroase specii de ciocanitori, fiind protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejat prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de euro/exemplar). Mentinerea unui numar suficient de arbori uscati pe picior (5-10 m3/ha) pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor. Evitarea amplasarii de drumuri si a altor obiective cu potential mare de deranj.

Ciocanitorile pot fi folosite ca specii umbrela, indicator al abundentei altor specii de pasari.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Specie posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A246 Lullula arborea

Denumirea romaneasca: Ciocarlia de Padure

Descriere si identificare: Este o pasare cantatoare de talie mica, lungimea corpului fiind aproximativ 15 cm. Ca marime se afla intre ciocarlia de stol (*Calandrella brachydactyla*) si ciocarlia de camp (*Alauda arvensis*). Lungimea aripii este de 93-103 cm, iar greutatea corpului 21-39 g. Coadă este scurta, iar aripile destul de scurte, late si rotunjite. Aceste caractere sunt bine vizibile si in zborul caracteristic, care este puternic unduit. Culoarea de baza a partii superioare este de un maroniu cald cu striatii asemanatoare celorlate ciocarlii. Pieptul este striat, iar abdomenul alb. Striatiile pieptului continua si pe partea superioara, formand un colier lat. Ciocul este destul de fina si subtire. Desenul capului este caracteristica speciei: superciliile prominente, albe ajung la ceafa, unde se intrunesc. Obrazul este maroniu-roscat, accentuat de suprciliul alb. Supraalarele primare formeaza un desen cu contrast caracteristic, de alb-negru-alb. Coadă este scurta comparativ cu corpul, cu pete albe terminale. Rectricele exterioara nu este alba, ca la ciocarlia de camp si ciocarlia de stol, ci maronie si nu are nici banda terminala alba pe aripi. Juvenilii sunt asemanatoare adultilor, dar desenul capului si a corpului este mai putin accentuata. Atat juvenilii, cat si adultii fac năpărire totală in vara, astfel in toamna nu se mai poate face diferenta dintre cele doua grupuri de varsta pe teren. Sexele nu difera in colorit.

Atat vocea in zbor, cat si cantecul ii sunt caracteristice. Vocea in zbor: tit-lu-iit. Cantecul: mai multe sunete repetate de cateva ori, esitant la inceput, apoi devenind mai rapida si puternica. De ex. kli-kli-kli-kli-kli lu-lu-lu-lu-lu klie-klie-klie tlellellelle. Cateodata poate canta si noaptea.

Habitat: In arealul de raspandire il putem intalni in habitate diferite. De obicei prefera zona de deal si a muntilor joase, dar uneori urca si peste limita de padure. Ca o generalitate putem afirma, ca de obicei ii plac habitatele deschise cu tufisuri, copaci sau uneori stanci mici, pe care se aseaza des contrar celorlalte ciocarlii. Prefera zonele deluroase, rareori cuibarind pe platouri. Astfel il putem intalni pe pajisti cu tufisuri si copaci, la marginea padurilor, plantatiile de paduri foarte tinere, defrisari, vii si livezi abandonate sau alte zone deschise cu copaci si tufisuri. Nu cuibăreste in interiorul padurilor inchise. Evita terenurile agricole, dar cateodata cuibăreste pe parloage. In Romania cele mai caracteristice habitate pe care il putem intalni sunt pasunile de deal si cele de la poalele muntilor, cu tufisuri si copaci imprastiate, sau in Dobrogea pajistile cu stanci si tufisuri imprastiate.

Distributie si ocurenta: Cuibăreste in toata Europa pana la sudul Scandinaviei si latitudinea de 60° in nord, in nordul Africii si Asia Mica pana la Iran. In Romania este specie cuibaritoare a zonei de deal si a muntilor joase, astfel il putem intalni in dealurile din Dobrogea, in Subcarpati si in Transilvania. Pe campie este rara.

Population: Populatia mondiala: necunoscut; Populatia europeana: 1 300 000 – 3 300 000; Populatia din Romania: 65 000 – 87 000. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar in anii 1970-1990 populatia europeana a suferit o scadere importanta. Efectivele din Romania sunt considerate a fi in crestere, insa credem ca acest fenomen este numai unul tranzitional (vezi mai jos) si probabil o scadere accentuata va avea loc in viitorul apropiat. De aceea consideram ca specia este vulnerabila.

Ecologie si comportament: Perioada de cuibarit incepe la sfarsitul lunii martie, majoritatea perechilor incep insa cuibaritul in prima parte a lunii aprilie. Cuibaritul, inclusiv cuibarul inlocuitor poate prelungi pana in august. Isi construiește cuibul pe pamant, de obicei sub un smoc de iarba, copaci tinere, sau rareori la baza tufisurilor sau in loc deschis. Ca sa fie ferit de soare, cuibul de obicei are o orientatie intre nord-vest si sud-est. Femela isi construiește cuibul intr-o gaura sapata cu ciocul,

din material vegetal. Masculul de obicei nu ajuta femela, dar el este cel care alege locul cuibului. Cuibul este mai adanc decat la ciocarlan (*Galerida cristata*) sau la ciocarlia de camp. Cuibarul de obicei contine 4-5 oua, cazurile cu 3 sau 6 oua sunt rare. Oul este alb cu pete maronii de diferita marime. Petele pot alcatui o banda pe capatul lat. Femela incepe clocitul la penultimul sau ultimul ou depus si clocitul dureaza 11-15 zile. Masculul

nu cloceste. Iesirea puilor din ou este sincronizata si de obicei petrec 9-10 zile in cuib. Dupa parasirea acestuia insa mai dureaza 2-4 zile pana cand devin zburatori si perioada independentei este si mai lunga. O pereche in conditii optime poate cuibari si de trei ori anual, insa majoritatea perechilor sunt nevoiti sa faca cuibar inlocuitor. Astfel se intampla ca o pereche construiește 6-7 cuiburi si femela depune peste 20 de oua intr-un an. In perioada de cuibarit hrana este alcatuit preponderent de arthropode culese de pe pamant sau de la partea inferioara a vegetatiei. Puii sunt hranit exclusiv cu arthropode, adultii consumand si samante. In afara perioadei de cuibarit samantele devin mai importante. Este o specie migratoare de distanta scurta, petrecand iarna in Mediteraneana. Primele exemplare sosesc inapoi in ultimele zile a lunii februarie – inceputul lunii martie (depinde de vreme) si majoritatea exemplarelor deplaseaza spre sud in octombrienoiembrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Dupa al doilea razboi mondial populatia vest-europeana a ciocarliei de padure a crescut semnificativ datorita viilor, livezilor si terenurilor agricole abandonate. In mijlocul anilor 1950 insa a inceput o scadere, care a continuat pana in zilele noastre. Desi nu exista date, este foarte probabil, ca in Romania a existat un proces similar dupa 1990, cand agricultura intensiva in multe locuri a fost schimbata de una extensiva. Astfel multe vii, livezi si terenuri agricole au fost abandonate, care a favorizat ciocarlia de padure. In prezent specia este destul de comuna, Romania sustinand o populatie semnificativa.

Odata cu intrarea in Uniunea Europeana este de asteptat o intensificare a agriculturii, respectiv o schimbare de la metodele extensive la cele intensive. Totodata va scadea si numarul rumegatoarelor domestice tinute in mod traditional, care va conduce la abandonarea sau transformarea, si astfel disparitia pasunilor si a fanatelor. Aceste doua procese vor conduce la disparitia habitatului ciocarliei de padure si scaderea populatiei cuibaritoare, asemanator tarilor de vest. Pentru protejarea speciei este nevoie de mentinerea pajistilor, mai ales a pasunilor cu tufisuri in zona de deal si in munti joase, acesta fiind habitatul preferat a ciocarliei de padure in Romania. Cainii si pisicile vagabonzi pot jefui cu usurinta cuiburile, acestea fiind construite pe pamant.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație prezentă în sit, în amplasamentul PP au fost identificate 21 perechi.

A338 *Lanius collurio*

Denumirea romaneasca: Sfrancioc Rosiatic

Descriere si identificare: Este o pasare mai mare decat vrabia si mai frumos colorata. Masculul are spatele maro – castaniu, crestetul si ceafa gri – cenuziu, coada negru cu alb pe margini. Ventral este alb cu tenta spre roziiu. Pe frunte prezinta o dunga neagra foarte subtire, care trece si peste ochi. Femela si juveniile sunt maro cu linii transversale semilunare pe spate si pe piept. La femela, coada este maro cu putin alb la baza bordurii rectricelor externe. Ciocul este puternic si incovoiat la varf. Strigatul este scurt si dur: "zec" sau "chec". Cantecul nuptial este de slaba intensitate, imitand cantecul altor pasarele.

Habitat: Este prezent in lizierele padurilor mari de deal si de lunca, in poieni, in zone deschise cu tufe multe, parcuri si gradini. Mai poate popula si maracinisurile aflate de-a lungul paraielor.

Distributie si ocurența: Este raspandit si cuibareste in toata Europa si Asia, dar ierneaza in Africa. In Romania este raspandit in toata tara, pana la altitudinea de peste 1200 m.

Population: Populatia europeana este constanta. Intre anii 1970 - 1990 specia s-a aflat intr-un declin moderat, dar in prezent sunt in Europa intre 6.300.000 – 13.000.000 perechi clocitoare. In Romania sunt estimate intre 1.500.000 si 2.600.000 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Specia este oaspete de vara, ce prefera cuibareasca in arbori sau in arbusti. Cuibul este amplasat pe crengi laterale sau in interiorul coroanei, fiind construit in special de femela si captusit cu par, lana, muschi sau pene. In luna mai femela depune 5 – 6 oua, clocindule timp de 14 – 16 zile. Masculul aduce hrana la cuib si pazeste teritoriul. Dupa eclozare, femela acopera puii nidicole inca 5 – 7 zile, iar dupa 12 – 16 zile acestia parasesc cuibul. Puii devin complet independenti dupa inca 14 zile. Daca, fortate de conditiile de mediu, pe un teritoriu mai mic clocesc mai multe perechi de sfrancioc rosiatric, acestea isi delimiteaza teritorul si nu se deranjeaza. Hrana este formata din insecte, soareci, soparle si uneori pasarele. La fel ca si celelalte specii de sfrancioc si sfranciocul rosiatric, are obiceiul sa infinga prada in spinii plantelor sau in sarma ghimpata.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania specia este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație prezentă în sit, în amplasamentul PP au fost identificate 34 perechi.

A215 Bubo bubo

- **Denumirea romaneasca:** Buha mare

- **Descriere si identificare:** Este cel mai mare mare răpitor de noapte de la noi, ajungând la la înălțime de până la 61 cm si 170 cm anvergura aripilor. Corpul bufniței este rotund, acoperit de un penaj bogat, cu un cap mare la care se remarcă 2 ochi rotunzi galbeni-portocalii ce ocupă jumătate din mărimea capului. Bufnita este singura pasare care are ochii situati pe partea anterioara a capului. Spre deosebire de ai oamenilor, acestia sunt fixi. Din aceasta cauza are un gat scurt dar foarte flexibil pe care il poate intoarce in aproape toate partile. Îmbrăcămintea este bogată, cu pene frumos colorate brun roșcat, cu dungi groase și bare fine întunecate, două moțuri de pene de o parte și de alta a capului, coada scurtă, aripi lungi și late. Glasul ei scurt și pătrunzător se aude de departe. În zbor corpul pare foarte scurt și gros, față de lungimea aripilor aripilor..

- **Habitat:** In majoritatea arealului de raspandire prefera padurile mature de foioase sau mixte (foioase – conifere), în zone cu stâcării și copaci inalti. La noi aceasta specie traieste in paduri de deal, de munte, in canioanele din desert, in parcurile din oras sau in padurile urbane. Prefera zonele mai deschise celor impadurite si isi aseaza cuiburile la marginea padurilor unde le este mai usor sa vaneze.

- **Distributie si ocurenta:** In Romania este raspandit pe tot teritoriul țării, fiind o specie comuna în zona împădurită.

- **Population:** Populatia mondiala: necunoscuta; Populatia europeana: Nu se cunosc date; Populatia din Romania: nu se cunosc date.

- **Ecologie si comportament:** Vânează numai noaptea, zburând fără zgomot, la distanțe de până la 15 km de cuib, acoperind prin urmare cca. 700 km pătrați. Cu toate acestea, densitatea acestor păsări poate fi mult mai mare, dacă există hrană suficientă. Se hrănește cu șoareci, crabi, broaște, lilieci mici, insecte sau chiar iepuri. Deși această pasăre și-a atras un renume negativ din cauza sunetului lugubru, asemănător cu un vaiet, ea este foarte folositoare, vânând într-un an aproximativ 10 000 de șoareci care, înmulțindu-se, ar consuma cantități uriașe de hrană și ar duce la răspândirea multor boli. Nu are mulți dușmani, pentru că iese noaptea și este bine camuflată de culorile penelor. Având vederea foarte slabă

(bufnița vede aproape numai în alb și negru), în timpul vânatului se bazează mult pe auzul foarte fin și pe capacitatea de a zbura fără prea mult zgomot (este ajutată de penele lungi și umflate, printre care pătrunde mult aer), astfel încât victimele sunt luate prin surprindere de multe ori. Trăiește singură în cuiburi construite în crengile sau scorburile copacilor și pe pământ, în regiuni stâncoase. Depune ouale în ianuarie, februarie și aprilie. Pentru asta, folosește cuiburile parasite ale soimului, starcului sau ciorii în care femela va depune 2-3 oua albe, maxim 6. Femela și masculul vor cloți ouale împreună timp de 30-35 zile. Puii sunt hrăniți de ambii părinți care își apără cu înverșunare cuibul de vizitatori nepoftiți. Dacă se întâmplă ca vreun pui să cadă din greșeală din cuib, părinții îl vor hrăni și pe pământ. Puii zboară din cuib la 45-55 de zile.

- **Măsuri luate și necesare pentru ocrotire:** Fiind o specie cuibaritoare în scorburile, are nevoie de lemn uscat, în picioare, pentru cuibarit. Astfel de condiții se întâlnesc în pădurile bătrâne și necurate. Scoaterea lemnului mort în picioare limitează deci densitatea speciei. O altă amenințare, constă în defrișările excesive ce au loc momentan în România.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A224 Caprimulgus europaeus

- **Denumirea românească:** Caprimulg

- **Descriere și identificare:** Caprimulgul este cam de mărimea unei turturele (25 – 30 cm), are penajul de culoare pământie – cenușie, cu multe dungi, bare și pete gălbui sau roșcate, capul plat, ciocul scurt dar cu deschidere largă, aripile și coada lungi. La mascul se observă pete albe la vârful aripilor și pe laturile cozii, spre vârful acesteia.

- **Habitat:** Se întâlnește în zonele împădurite de la câmpie până la munte., uneori și în parcuri și grădini

- **Distribuție și ocurență:** Specia este răspândită în Europa Centrală și de Sud. Iernează în estul și sudul Africii. În România este răspândit pe întreg teritoriul.

- **Populație** Populația europeană: nu avem informații. În România: Nu avem informații.

- **Ecologie și comportament:** Caprimulgul este oaspete de vară în România. Este pasăre activă noaptea și în perioada crepusculară, are penajul moale, din care cauza în zbor nu se aude și are o culoare brună cenușie, care imită scoarța arborilor. Ziua stă lipit pe o cracă sau pe un frunzar penajul asigurându-i o camuflare perfectă. Zboară pe înserat sau moaptea, vânzând fluturi în aer. Cântecul este un râit prelung, pe două tonuri, cu rezonanță metalică. În epoca reproducerii plesnește din aripi în timpul zborului. Cuibărește pe terenuri aride, nisipoase, în poieni și păduri. Clocește pe sol, într-o mică adâncitură, în lunile iulie - august. Hrana este formată din insecte pe care le vânează în zbor.

- **Măsuri luate și necesare pentru ocrotire:** În Europa specia se află într-un declin moderat continuu, iar în România este protejată prin Legea 13/1993 (Convenția de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A236 Dryocopus martius

Denumirea românească: Ciocănițoarea neagră

Descriere și identificare: Este cea mai mare ciocănițoară de la noi, având talia unei ciorii (48 cm). Coloritul complet negru contrastează puternic cu pata roșie de pe creștet. De la această înfățișare i se mai trage și numele de *negraică* (Svinița). Masculul are creștet complet roșu, femela doar partea din spate. Ciocul este deschis la culcirea, vârful cozii ascuțit și „în furculiță”. Specia are un dimorfism sexual pronunțat. Degetele picioarelor sunt de tip zigodactil și sunt adaptate la cășăratul pe trunchiul arborilor, au unghii ascuțite, bine dezvoltate. Capul lor este relativ mare în comparație cu corpul, cu un cioc

puternic, conic, ascuțit care are muchii în lungul său, reprezentând o un fel de daltă adaptată pentru cioplit lemnul arborilor în căutarea hranei sau pentru crearea unei scorburii de cuibărit. Au o limba cilindrică, foarte lungă, protractilă, care poate fi scoasă foarte mult, permițând scoaterea insectelor și a larvelor lor din galeriile săpate de acestea în lemnul arborilor. Penele cozii sunt etajate, foarte rigide și servesc la sprijinul corpului păsării atunci când se cațără sau când scobete scoarța arborilor. Sunt slab zburătoare și au aripi rotunjite.

Habitat: La munte trăiește în zona pădurilor de conifere și de amestec; este mai rar întâlnită în pădurile de la șes, în pădurile de foioase cu arbori bătrâni.

Distributie si ocurenta: Specie cu areal discontinuu.. In Romania este prezenta in pădurilor de conifere și de amestec; este mai rar întâlnită în pădurile de la șes, în pădurile de foioase cu arbori bătrâni.

Population: Populatia europeana Nu avem informații. In Romania se presupune ca sunt in prezent aproximativ intre 16.000 – 24.000 de perechi.

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Specia este monogamă. Sezonul de reproducere incepe in a doua jumătate a lunii aprilie. Cuibareste in scorburii, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede. Cuibul cu intrare ovală și-l sapă în trunchiuri, la mare înălțime de sol. Femela depune direct pe substratul de lemn, pona formata din 3 – 5 oua deculoare alba. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Puii sunt nidicoli. Pe la jumatarea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formata in special din insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului; se poate hrani si cu seminte, mai ales in timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania este una dintre cele mai putin numeroase specii de ciocanitori, fiind protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de euro/exemplar). Mentinerea unui numar suficient de arbori uscati pe picior (5-10 m3/ha) pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A234 Picus canus

Denumirea romaneasca: Ciocănitoarea verzuie (sură)

Descriere si identificare: Este o pasăre din familia picidelor, de mărimea guguștiucului, de culoare verde-gălbui, cu capul, gâtul și partea inferioară cenușii deschis, ciocul întunecat și picioarele sur-plumburii, masculul cu fruntea roșie. Specia are un dimorfism sexual pronunțat. Degetele picioarelor sunt de tip zigodactil și sunt adaptate la cățărutul pe trunchiul arborilor, au unghii ascuțite, bine dezvoltate. Capul lor este relativ mare în comparație cu corpul, cu un cioc puternic, conic, ascuțit care are muchii în lungul său, reprezentând o un fel de daltă adaptată pentru cioplit lemnul arborilor în căutarea hranei sau pentru crearea unei scorburii de cuibărit. Au o limba cilindrică, foarte lungă, protractilă, care poate fi scoasă foarte mult, permițând scoaterea insectelor și a larvelor lor din galeriile săpate de acestea în lemnul arborilor. Penele cozii sunt etajate, foarte rigide și servesc la sprijinul corpului păsării atunci când se cațără sau când scobete scoarța arborilor. Sunt slab zburătoare și au aripi rotunjite.

Habitat: Pădurile de foioase din regiunile de deal și joase și pe văile râurilor interioare din regiunea de munte.

Distributie si ocurenta: Specie cu areal discontinuu. În România este prezentă tot timpul anului, în toată zona împădurită din regiunea de șes și colinară, fiind comună în pădurile de foioase, dar se urcă și în regiunea de munte pe văile râurilor interioare.

Population: Populatia europeana Nu avem informații. In Romania: Nu avem informații

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Păsările scot țipete puternice și produc, mai ales în perioada reproducerii, un tocănit puternic, prelungit, prin care masculii își delimitează teritoriul de cuibărit; acest tocănit se obține prin lovirea rapidă cu ciocul a ramurilor uscate, cu rezonanță. Sunt păsări monogame, cu un dimorfism sexual slab pronunțat. Sezonul de reproducere incepe in a doua jumătate a lunii aprilie. Cuibărește in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putede, în perioada mai – iunie. Femela depune direct pe substratul de lemn, ponta formata din 3 – 5 oua. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Puii sunt nidicoli. Pe la jumătatea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formată din insecte, dar în afara perioadei de cuibărit consumă și fructe și miezul unor semințe pe care le sparg cu ciocul.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejată prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de euro/exemplar). Menținerea unui numar suficient de arbori uscati pe picior (5-10 m3/ha) pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor.

Localizare / identificare în amplasamentul PP: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

A379 Emberiza hortulana

Denumirea romaneasca: Presura de grădină

Descriere si identificare: Culoarea penajului este dominată de nuanțe roșcate cu pete pe partea superioară a corpului, dimorfismul sexual și de vârstă este pronunțat. Masculul are penajul de culoare verzuie pe cap, piept și „mustăți”, galbenă pe gușă și în jurul ochilor, ocru pe abdomen și brun roșcată pe spinare. Femela are culori mai șterse, cu dungulițe pe piept. Corpul este alungit. Ciocul este conic, scurt, ascuțit și dur, cu mici vibrize la bază. Coadă este destul de lungă, cu pete sau dungi cuneiforme albe pe rectricele marginale. Aripile sunt lungi și relativ ascuțite.

Habitat: Pădurile de foioase din regiunile de deal și câmpie, în aride și cu arbuști sau pe pante stâncoase. Poate fi prezentă și în terenuri cultivate cu vie .

Distributie si ocurentaspecie nu prea frecventă ca număr, dar având o răspândire largă la noi. Se întâlnește mai des în ținuturile joase din sud – estul țării și în cele deluroase cu arbori izolați și mult spațiu liber în jur.

Population: Populatia europeana: Nu avem informații. In Romania: Nu avem informații

Ecologie si comportament: Este specie prezentă tot pe timp de vară, în Romania, iar toamna migrează pentru a ierna în Africa la sud de Sahara. Cuibărește în luna mai, în vii, terenuri aride cu arbuști, sau în malurile înclinate înierbate, pe sol în mici adâncituri. Se hrănește cu variate feluri de semințe, pe care le decortică în prealabil, fructe mici, muguri de flori și de frunze, iar în sezonul cald, îndeosebi în epoca cuibăritului, și cu insecte.. Cântecul, asemănător cel al presurei galbene, cu multe note clare, dar este mai melodios și mai lent.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul arilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a

florei și faunei salbatice. Menținerea zonelor cu tufărișuri și mărcinișuri și a zonelor înierbate pentru asigurarea unor condiții adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor.

Localizare în sit: Specie menționată în formularul standard Natura 2000 al sitului ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. Populație posibil prezentă în sit, dar nu a fost identificată în amplasamentul PP.

C.4.2. Specii protejate de interes comunitar ce pot fi afectate prin implementarea PP

C.4.2.1 Specii protejate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier

Tabel C.4.2.1.1.

Codul Numele speciei * Specie prioritară	Statutul de conservare al speciei; Situția speciei în sit (P – prezentă, C – comună, R – rară, V – foarte rară)	Identificarea speciei în amplasamentul PP, în zona afectată cu lucrări	Mărimea populației în sit	Nr. de indivizi (perechi) observați în amplasamentul PP
1	2	3	4	5
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1302 Rhinolophus mehelyi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1305 Rhinolophus euryale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P (reproducere - R)	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1308 Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P (reproducere - R)	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1318 Myotis dasycneme	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - R	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1321 Myotis emarginatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - V	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P (reproducere - R)	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - V	Specia este posibil să fie prezentă pt. hrănire, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1355 Lutra lutra	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Suația speciei - P	Nu a fost identificată, nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0

1	2	3	4	5
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia este posibil să fie prezentă pentru hrănire și reproducere, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1188 Bombina bombina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1217 Testudo hermanni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este prezentă pe amplasamentul și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	Lipsă informații	12 i
1220 Emys orbicularis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1124 Gobio albipinnatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
2555 Gymnocephalus baloni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1130 Aspius aspius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1134 Rhodeus sericeus amarus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
2011 Umbra krameri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P?	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1145 Misgurnus fossilis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
2522 Pelecus cultratus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – RC	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1157 Gymnocephalus schraetser	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1159 Zingel zingel	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia nu a fost identificată și nu poate fi prezentă în amplasamentul PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0

1	2	3	4	5
1059 Maculinea teleius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1060 Lycaena dispar	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1061 Maculinea nausithous	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1065 Euphydryas maturna	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – RC	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1074 Eriogaster catax	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	Lipsă informații	1i
4020 Pilemia tigrina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	Lipsă informații	2 i
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament., lipsă habitat, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	Lipsă informații	0
1084* Osmoderma eremita	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1087* Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament., lipsă habitat, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	Lipsă informații	0
4014 Carabus variolosus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament., lipsă habitat, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	Lipsă informații	0
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament., lipsă habitat, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	Lipsă informații	0
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament., lipsă habitat, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	Lipsă informații	0
4064 Theodoxus transversalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu poate fi prezentă pe amplasament sau în zona limitrofă, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu poate fi prezentă pe amplasament sau în zona limitrofă, lipsă habitat	Lipsă informații	0
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1428 Marsilea quadrifolia	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu este prezentă, pe amplasament sau în vecinătatea PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0
1898 Eleocharis carniolica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0

1	2	3	4	5
1939 <i>Agrimonia pilosa</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, număr nedefinit de exemplare	Lipsă informații	0
2093 <i>Pulsatilla vulgaris</i> ssp. <i>Grandis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
2097 <i>Paeonia officinalis</i> <i>banatica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Mărirea populației: lipsă informații Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
2120 <i>Thlaspi jankae</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
2285 <i>Colchicum arenarium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
2300 <i>Tulipa hungarica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
2318 <i>Stipa danubialis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
2327 <i>Himantoglossum caprinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă vecinătatea PP	Lipsă informații	0
4066 <i>Asplenium adulterinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Lipsă informații	0
4067 <i>Echium ruscicum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament sau în vecinătatea PP,	Lipsă informații	0
4096 <i>Gladiolus palustris</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Stuația speciei – P?	Specia nu a fost identificată pe amplasament / vecinătatea PP, lipsă habitat	Lipsă informații	0

C.4.2.2 Specii protejate de interes comunitar menționate în formularul standard ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei

Tabel C.4.2.2.1.

Codul Numele speciei * Specie prioritară	Statutul de conservare al speciei; Situția speciei în sit (P – prezentă, C – comună, R – rară, V – foarte rară)	Identificarea speciei în amplasamentul PP, în zona afectată cu lucrări	Mărirea pop. în sit perechi (p) Indivizi (i)	Nr. de indivizi (perechi) observați în amplasamentul PP
1	2	3	4	5
SPECII DE PĂȘĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC				
A031 <i>Ciconia ciconia</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament sau în vecinătatea PP, lipsă habitat	40 – 50 p (cuibărit)	0
A072 <i>Pernis apivorus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	20 – 40 p (cuibărit)	0
A075 <i>Haliaeetus albicilla</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – V	Specia nu a fost identificată pe amplasament sau în zona limitrofă, lipsă habitat	1 p (rezidentă)	0
A080 <i>Circaetus gallicus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	15 – 30 p (cuibărit)	0
A089 <i>Aquila pomarina</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire	6 – 10 p (rezidentă)	1 p

1	2	3	4	5
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	3 – 5 p (rezidentă)	0
A092 Hieraaetus pennatus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	3 – 5 p (cuibărit)	0
A087 Accipiter brevipes	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	5 – 10 p (cuibărit)	0
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	80 – 100 p (rezidentă)	0
A220 Strix uralensis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – P	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire	20 – 30 p (rezidentă)	1 p
A231 Coracias garrulus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia nu a fost identificată pe amplasament sau în zona limitrofă, lipsă habitat	10 – 12 p (cuibărit)	0
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	1200 – 1300 p (rezidentă)	0
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	300 – 350 p (rezidentă)	0
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	210 – 230 perechi (rezidentă)	0
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire și cuibărit	1800 – 2300 perechi (cuibărit)	21 p
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire și cuibărit	4900 – 5000 perechi (cuibărit)	34 p
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	300 – 350 p (rezidentă)	1p
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – C	Specia nu a fost identificată pe amplasament, dar poate fi prezentă în zona limitrofă, în arborete mature	300 – 500 p (cuibărit)	0
A103 Falco peregrinus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	3 – 4 p (rezidentă)	0
A215 Bubo bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	5 – 10 p (rezidentă)	0
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Stuația speciei – R	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	>100 – 150 p (cuibărit)	0
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENTIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC				
A086 Accipiter nisus	- Anexa 3, OUG 57/2007 - Situația speciei (RC) - rezidentă	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A256 Anthus trivialis	- Fara statut de conservare - Situația speciei (RC) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A228 Apus melba	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A087 Buteo buteo	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire.	Neevaluată	2i

1	2	3	4	5
A088 Buteo lagopus	- Fara statut de conservare - Situația speciei (R) - iernat	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A212 Cuculus canorus	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire.	Neevaluată	3i
A253 Delichon urbica	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia nu a fost identificată pe amplasament sau în zona limitrofă, lipsă habitat	Neevaluată	0
A377 Emberiza cirulus	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire și cuibărit.	Neevaluată	2i
A099 Falco subbuteo	Anexa 4B, OUG 57/2007 - Situația speciei (R) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A438 Hippolais pallida	- Fara statut de conservare - Situația speciei în (R) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A277 Oenanthe oenanthe	- Fara statut de conservare - Situația speciei (RC) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A214 Otus scops	Anexa 4B, OUG 57/2007 - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A250 Ptyonoprogne rupestris	- Fara statut de conservare - Situația speciei (C) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0
A311 Sylvia atricapilla	- Fara statut de conservare - Situația speciei(C) - cuibărit	Specia a fost identificată pe amplasamentul PP și în zona limitrofă, pentru hrănire și cuibărit	Neevaluată	10 i
A310 Sylvia borin	- Fara statut de conservare - Situația speciei (RC) - cuibărit	Specia este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	Neevaluată	0

C.4.3. Tipuri de habitate de interes comunitar pentru care au fost declarat situl de interes comunitar ROSCI0206 Portile de Fier (ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei)

C.4.3.1. Tipuri de habitate identificate în amplasamentul PP

Identificarea habitatelor s-a făcut pe baza analizei vegetației, florei și condițiilor staționale pe tot traseul culoarului LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua.

Suprafețele aferente habitatelor identificate pe culoarul LEA s-au determinat astfel:

- pe tronsoanele din culoarul LEA din fondul forestier național s-au preluat suprafețele înscrise la categoria de folosință „culoar LEA” în amenajamentele silvice ale O.S. Orșova (UP X Orșova, UP IX Eșelnița, UP VIII Ogradena, UP V Mraconia, UP IV Prisaca), O.S. Berzasca (UP IX Sirinia Nord, UP VIII Sirinia Sud), OS Moldova Nouă (UP VI Moldova Nouă);
- pe tronsoanele din culoarul LEA din pășuni împădurite s-au preluat suprafețele înscrise la categoria de folosință „culoar LEA” în amenajamentele silvo – pastorale ale pășunilor împădurite ale UAT: Orșova, Eșelnița, Dubova, Berzasca, Coronini.

- pe restul terenurilor cuprinse în culoarul LEA (terenuri cu vegetație forestieră neamenajată și terenuri cu folosințe agricole – pășuni, fânețe) determinarea suprafețelor s-a făcut grafic, folosind planșa nr. 1/1 - Vedere plan traseu LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua.

a.) Habitate terestre identificate, descriere, suprafețe afectate prin implementarea PP

a.1) Clasa de habitate 4. – Păduri

a.1.1) Subclasa 4.1. – Păduri temperate de foioase cu frunze căzătoare

◆ Habitat identificat: R4113 Păduri balcanice de fag (*Fagus sylvatica*) cu *Helleborus odorus*

- **Corespondența NATURA 2000:** 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion)
- **Răspândire:** în munți și dealuri din sud-vestul României (Vâlcan, Mehedinți, Cernei, Almăj, Locvei), în etajul nemoral.
- **Suprafețe:** reduse, câteva mii de ha.
- **Stațiuni:** Altitudini: 500–1000 m. Climă: T = 9,0–6,0°C, P = 890–1100 mm. Relief: versanți cu înclinări diferite și expoziții însoțite. Rocă: șisturi silicioase, molase, roci calcaroase. Soluri: de tip districambosol, eutricambosol, profunde-mijlociu profunde, mediu acide, mezobazice, reavane-umede, mezotrofile.
- **Structura:** Fitocenoză edificată de specii europene, balcanice, mezo-euteme, mezofite, mezotrofe. Stratul arborilor, compus exclusiv din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca*, ssp. *sylvatica*) sau cu puține exemplare de frasin (*Fraxinus excelsior*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), carpen (*Carpinus betulus*); are acoperire de 70–90% și înălțimi de 25–30 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, slab dezvoltat, constituit din *Crataegus monogyna*, *Cornus mas*, *Corylus avellana*, *Viburnum lantana* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor: dezvoltat variabil, cu elemente acidofile și din flora de mull și cu participarea de specii balcanice (*Helleborus odorus*).
- **Valoare conservativă:** foarte mare.
- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* și ssp. *sylvatica*. Specii caracteristice: *Helleborus odorus*. Alte specii importante: *Brachypodium sylvaticum*, *Dactylis polygama*, *Galium odoratum*, *Genista tinctoria*, *Lamium galebdolon*, *Luzula luzuloides*, *Poa nemoralis*, *Potentilla micrantha*, *Viola hirta*, *V. reichenbachiana* ș.a.
- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție umbrite și semiumbrite, în principal, din zona dintre Ogradena - vest Berzasca, pe suprafețe cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, situate în zona de management durabil, în unitățile amenajistice: U.P. IV Prisaca (73R); U.P. VIII Sirinia Nord (29R1, 29R2, 75R, 74R, 12R, 10R, 2R); IX Sirinia Sud (11R1, 25R, 47R); VI Moldova Nouă (80R); terenuri cu veget. forestieră neamenajată.
- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 10,9400 ha, dispersată în mai multe zone de-a lungul culoarului LEA, în zona de management durabil; suprafața pe care se va modela vegetația forestieră existentă este de 10,7520 ha, iar cea care se va ocupa temporar pentru lucrări construcții (lucrări pregătitoare) este 0,1850 ha.

◆ Habitat identificat: R4118 Păduri dacice de fag (*Fagus sylvatica*) și carpen (*Carpinus betulus*) cu *Dentaria bulbifera*

- **Corespondența NATURA 2000:** 9130 Păduri de fag de tip Asperulo – Fagetum.
- **Răspândire:** în toate dealurile peri- și intra carpatice, ca și în partea inferioară a Carpaților, în etajul nemoral.
- **Suprafețe:** circa 585.000 ha, din care 290.000 ha în dealurile vestice și Carpații Occidentali, 180.000 ha în dealurile și în Carpații Meridionali, 80.000 în dealurile și în Carpații Orientali, 30.000 în Podișul Transilvaniei.
- **Stațiuni:** Altitudini: 300–800 (1000) m. Climă: T = 9,0–6,0 °C, P = 650–850 mm. Relief: la altitudini sub 700 m numai pe versanți umbriți și văi, chiar pe versanți însoțiți cu vechi alunecări; la altitudini peste 700 m, pe versanți cu diferite înclinări și

- expoziții, culmi, platouri. Roci: în general molase (alternanțe de argile, nisipuri, pietrișuri), marne, gresii calcaroase, calcare, șisturi (la munte). Soluri: de tip eutricambosol, luvosol, profunde, slab acide, eubazice, umede, eutrofice.
- **Structura:** Fitocenoze edificate de specii europene, nemorale și balcanice, mezoterme, mezofile, mezo-eutrofe. Stratul arborilor, compus exclusiv din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* și ssp. *sylvatica*), sau cu amestec redus de carpen (*Carpinus betulus*), iar diseminat gorun (*Quercus petraea*), cireș (*Cerasus avium*), paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), ulm (*Ulmus glabra*, *U. minor*), frasin (*Fraxinus excelsior*), tei pucios (*Tilia cordata*), iar în sud-vestul și vestul României și cer (*Quercus cerris*) și gărniță (*Q. frainetto*). În cazul când proporția speciilor de amestec depășește 50% se formează așa numitele făgete amestecate. Acoperirea realizată de arboret este de 80–100%, iar înălțimea atinsă de fag la 100 de ani este de 25–35 m. Stratul arbuștilor, cu dezvoltare variabilă, în funcție de acoperirea realizată de arboret, este compus din *Corylus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus europaeus*, *Staphylea pinnata*, *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor, cu dezvoltare variabilă, conține specii din flora de mull (*Galium odoratum*, *Asarum europaeum*, *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *Mercurialis perennis*, *Dentaria bulbifera*).
 - **Valoare conservativă:** redusă.
 - **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* cu frecvența mare, ssp. *sylvatica* cu frecvență mai mică, *Carpinus betulus*. Specii caracteristice: nu sunt; posibil *Erythronium dens-canis*, cât și speciile alianței *Lathyrus – Carpinion* (*Carpinus betulus*, *Cerasus avium*, *Tilia cordata*, *Melampyrum bihariense*, *Dactylis polygama*, *Ranunculus auricomus*, *Stellaria holostea*, *Crocus heuffelianus*, *Lathyrus hallersteinii*). Alte specii importante: dominantă primăvara este *Dentaria bulbifera*; cu frecvență mare se întâlnesc *Anemone ranunculoides*, *A. nemorosa*, *Asarum europaeum*, *Galium odoratum*, *Carex sylvatica*, *Dactylis polygama*, *Lamium galeobdolon*, *Lathyrus vernus*, *Milium effusum*, *Mercurialis perennis*, *Primula vulgaris*, *Pulmonaria officinalis*, *Sanicula euopaea*, *Viola reichenbachiana*, precum și unele specii sud-europene (*Melittis melissophyllum*, *Campanula persicifolia*, *Lathyrus niger*), în locuri umede, primăvara, solul este acoperit cu *Allium ursinum*.
 - **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție NE - N – NV, în principal, între Ogradena - vest Berzasca, pe suprafețe cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, situate în zona de management durabil și în zone de protecție integrală (z.c.s. Berzasca 11 și Berzasca 12), în unitățile amenajistice: U.P. IV Prisaca (32R, 36R, 37R, 53R, 76R, 86R1, 86R2, 87R); U.P. IX Sirinia Sud (3R, 4R, 5R, 6R, 10R, 11R2, 12R); U.P. VIII Sirinia Nord (85R1, 85R2); U.P. VI Moldova Nouă (81R); terenuri cu vegetație forestieră neamenajată.
 - **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 15,4500 ha, dispersată în mai multe zone de-a lungul culoarului LEA; suprafața pe care se va modela vegetația forestieră existentă este de 15,1840 ha (în zona de management durabil 14,3640 ha și în zona de protecție integrală 0,8200 ha), iar cea care se va ocupa temporar pentru lucrări construcții - lucrări pregătitoare este 0,2610ha (în zona de management durabil 0,2330 ha și în zona de protecție integrală 0,0280 ha).
 - ◆ **Habitat identificat:** R4129 Păduri dacice de gorun (*Quercus petraea*) și fag (*Fagus sylvatica*) cu *Festuca drymeia*
 - **Răspândire:** pe dealurile din toată țara, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun, mai frecvent în sudul și vestul României.
 - **Corespondentă NATURA 2000:** 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)
 - **Suprafete:** circa 196.000 ha, din care 59.000 ha în sud, 59.000 ha în vest și nord, 78.000 ha în Transilvania.
 - **Statiuni:** Alitudini: 300–700 m. Clima: T = 9–7°C, P = 700 – 900 mm. Relief: versanți cu diferite înclinări, de regulă repezi, expoziții mai mult însoțite. Roci: variate, în special silicioase. Soluri: de tip districambosol și luvosol, mijlociu profunde, frecvent scheletice, acide, mezobazice, hidric echilibrate, mezotrofice.

- **Structura:** Fitocenoze edificate de specii europene nemorale și balcanice. Stratul arborilor compus exclusiv din gorun (*Quercus petraea* ssp. *polycarpa*, ssp. *dalechampii*, ssp. *petraea*), sau cu puțin amestec de fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca*), rar, carpen (*Carpinus betulus*), sorb de câmpie (*Sorbus torminalis*), cireș (*Prunus avium*); are acoperire 70–90% și înălțimi de 20–25 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, de regulă slab dezvoltat, compus din *Crataegus monogyna*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Ligustrum vulgare* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor, dominat de *Festuca drymeia*, în petece, mai mult sau mai puțin întinse, și de *Luzula luzuloides*.

- **Valoare conservativă:** moderată.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Quercus petraea* (*Fagus sylvatica*). Specii caracteristice: *Festuca drymeia*. Alte specii importante: *Asperula odorata*, *Calamagrostis epigeios*, *Dentaria bulbifera*, *Euphorbia amygdaloides*, *Galium schultesii*, *Genista tinctoria*, *Glechoma hirsuta*, *Geum urbanum*, *Lamium galeobdolon*, *Melica uniflora*, *Poa nemoralis*, *Veronica officinalis*, rar chiar *Vaccinium myrtillus*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție însoțită și semiînsoțită, pe suprafețe dispersate cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, în zona de management durabil, în unitățile amenajistice: U.P. V Mraconia (3R); U.P. VIII SiRinia Nord (26R, 21R, 73R); terenuri cu vegetație forestieră neamenajată.

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 5,4250 ha, dispersată în mai multe zone de-a lungul culoarului LEA, în zona de management durabil; suprafața pe care se va modela vegetația forestieră existentă este de 5,3335 ha (în zona de management durabil 4,9335 ha și în zona de protecție integrală 0,4000 ha), iar cea care se va ocupa temporar pentru lucrări construcții - lucrări pregătitoare este 0,0920 ha (în zona de management durabil 0,06430 ha și în zona de protecție integrală 0,0280 ha).

◆ **Habitat identificat:** R4130 Păduri dacice de gorun (*Quercus petraea*) și fag (*Fagus sylvatica*) cu *Lembotropis nigricans*

- **Răspândire:** în toată țara, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.

- **Corespondență NATURA 2000:** 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)

- **Suprafețe:** circa 60.000 ha, mai frecvent în Podișul Getic și dealurile vestice.

- **Staturi:** Altitudini: 300–700 m. Clima: T = 9–7°C, P = 700–900 mm. Relief: versanți rezezi, de regulă însoșiți, creste. Roci: molase, gresii silicioase, alte roci acide. Soluri: de tip districambosol, criptopodzol, superficiale–mijlocii profunde, frecvent scheletice, acide, oligobazice, hidric deficitare, oligotrofile.

- **Structura:** Fitocenoze edificate de specii europene nemorale. Stratul arborilor, compus, în etajul superior, din gorun (*Quercus petraea* ssp. *polycarpa*), exclusiv sau în amestec cu fag (*Fagus sylvatica* ssp. *sylvatica*), în etajul inferior rar jugastru (*Acer campestre*), păr pădureț (*Pyrus pyraeaster*), sorb (*Sorbus torminalis*); are acoperire 60–80% și înălțimi de 20–28 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, neuniform dezvoltat, compus din *Crataegus monogyna*, *Rosa canina*, *Ligustrum vulgare*, *Evonymus verucosus*. Stratul ierburilor și subarbuștilor dominat de specii de *Cytisus* (*C. nigricans*, *C. hirsutus*), asociate cu *Luzula luzuloides* și alte specii acidofile.

- **Valoare conservativă:** moderată.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Quercus petraea* (*Fagus sylvatica*). Specii caracteristice: *Cytisus nigricans*. Alte specii importante: *Brachypodium sylvaticum*, *Dactylis polygama*, *Deschampsia flexuosa*, *Galium cruciata*, *Genista tinctoria*, *G. pilosa*, *Hieracium umbellatum*, *H. pilosella*, *Poa nemoralis*, *Veronica chamaedris*, *V. officinalis*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție însoțită și semiînsoțită, pe suprafețe dispersate cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în zone de protecție integrală (z.c.s. 8 Sichevița – Coronini, 11 Berzasca, 12 Berzasca), în unitățile amenajistice: U.P. IX Eșelnița (195R); Pășune împădurită Eșelnița (36R);

U.P. IV Prisaca (54R, 55R, 110R, 111R1, 111R2, 111R3, 112R, 120R, 145R,); U.P. VIII Sirinia Nord (34R, 33R1, 33R2, 32R, 30R, 28R, 27R, 19R, 18R1, 18R2, 17R, 16R, 15R, 38R, 37R, 35R, 11R); U.P. IX Sirinia Sud (52R1, 52R2, 54R, 60R, 61R, 66R, 70R); U.P. VI Moldova Nouă (79R); terenuri cu vegetație forestieră neamenajată.

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 27,2850 ha, dispersată în mai multe zone de-a lungul culoarului LEA; suprafața pe care se va modela vegetația forestieră existentă este de 26,8300 ha (în zona de management durabil 25,9100 ha și în zona de protecție integrală 0,9200 ha), iar cea care se va ocupa temporar pentru lucrări construcții - lucrări pregătitoare este 0,4610 ha (în zona de management durabil 0,4330 ha și în zona de protecție integrală 0,0280 ha).

◆ **Habitat identificat:** R4140 Păduri daco-balcanice de gorun (*Quercus petraea*), cer (*Q. cerris*) și tei argintiu (*Tilia tomentosa*) cu *Lychnis coronaria*

- **Corespondența NATURA 2000:** 91M0 Păduri panonice – balcanice de cer și gorun

- **Răspândire:** pe dealurile și munții joși din vestul Olteniei, Banat, Crișana, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și amestec cu gorun.

- **Suprafețe:** circa 25.000 ha, din care 15.000 în vestul în sudul României.

- **Stațiuni:** Altitudini 300–600 m. Clima: T = 9,5–7,5 °C, P = 750–925 mm. Relief: versanți cu diferite înclinări și expoziții mai mult înșorite. Roci: șisturi, calcare, tufuri, molase. Soluri: de tip preluvosol, luvosol, eutricambosol, profunde-mijlociu profunde, lutoargiloase, slab acide, eubazice, hidric echilibrate, eutroface.

- **Structura:** Fitocenoză edificată de specii balcanice. Stratul arborilor, compus în etajul superior din gorun (*Quercus petraea* ssp. *polycarpa*, ssp. *dalechampii*, ssp. *petraea*) și cer (*Quercus cerris*) în proporții variate, tei (*Tilia tomentosa*), mai rar gârnița (*Q. frainetto*), fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca*), cireș (*Prunus avium*), tei (*T. platyphyllos*, *T. cordata*), iar în etajul inferior frecvent carpen (*Carpinus betulus*) și exemplare de arțar tătărească (*Acer tataricum*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), mojdrean (*Fraxinus ornus*), jugastru (*Acer campestre*), păr pădureț (*Pyrus pyraeaster*): are acoperire de 80–100% și înălțimi de 22–30 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, de regulă dezvoltat variabil, compus din *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus verrucosus*, *Ligustrum vulgare*, *Prunus spinosa*, *Rosa canina*, *Viburnum lantana* și altele. Stratul ierburilor și subarbuștilor, dezvoltat variabil, cu specii nemorale și sudeuropene.

- **Valoare conservativă:** mare.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Quercus petraea*, *Q. cerris*, *Tilia tomentosa*, *Carpinus betulus*. Specii caracteristice: – . Alte specii importante: *Aremonia agrimonoides*, *Brachypodium sylvaticum*, *Campanula persicifolia*, *C. rapunculoides*, *Carex pilosa*, *Calamintha acinos*, *Dactylis polygama*, *Euphorbia amygdaloides*, *Fragaria vesca*, *Glechoma hirsuta*, *Geum urbanum*, *Helleborus odoratus* (numai în sud), *Hypericum perforatum*, *Lathyrus vernus*, *L. venetus*, *L. niger*, *Lychnis coronaria*, *Tanacetum corymbosum*, *Lithospermum purpureoeruleum*, *Melica uniflora*, *Potentilla micrantha*, *Polygonatum latifolium*, *P. multiflorum*, *Poa nemoralis*, *Rubus hirtus*, *Ruscus aculeatus*, *Sedum cepaea*, *Stellaria holostea*, *Tamus communis*, *Trifolium medium*, *Veronica chamaedris*, *Viola hirta*, *V. reichenbachiana*, *Vincetoxicum hirundinaria*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție înșorită și semiînșorită, pe suprafețe dispersate cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în zone de protecție integrală (z.c.s. 8 Sichevița – Coronini, 11 Berzasca, 12 Berzasca), în unitățile amenajistice: U.P. X Orșova (1R); U.P. VIII Ogradena (89R, 90R, 94R, 95R, 99R, 101R, 103R); U.P. VI Moldova Nouă (101R1, 101R2, 105R, 107R1, 107R2); terenuri cu vegetație forestieră neamenajată.

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 4,4900 ha, dispersată în mai multe zone de-a lungul culoarului LEA; suprafața pe care se va modela vegetația forestieră existentă este de 4,4160 ha (în zona de management durabil 4,1160 ha

și în zona de protecție integrală 0,3000 ha), iar cea care se va ocupa temporar pentru lucrări construcții - lucrări pregătitoare este 0,0755 ha (în zona de management durabil 0,0475 ha și în zona de protecție integrală 0,0280 ha).

a.2) Clasa de habitate 3. – Tufărisuri și pajști

a.2.1) Subclasa 3.4. – Stepe și pajști xerice calcicole

◆ **Habitat identificat:** R3412 Pajști carpato-balcanice de *Festuca pseudodalmatica* și *Aethionema saxatilis*

- **Corespondența NATURA 2000:** –

- **Răspândire:** Dealurile calcaroase din sudul Banatului, vestul Olteniei și Defileul Oltului.

- **Suprafețe:** ocupă suprafețe de 10–15 ha, terenurile folosite ca pășune din zona menționată.

- **Stațiuni:** Altitudine: 200–450 m. Clima: T = 10–8°C; P = 600–750 mm. Relief: pante abrupte. Roci: depozite calcaroase. Soluri: superficiale, foarte uscate, ușor până la mediu degradate.

- **Structura:** Speciile dominante: *Stipa eriocaulis*, *Erysimum comatum*, *Stachys nites*, *Astragalus onobrychis* var. *banaticum*, *Festuca pseudodalmatica*, *Melica ciliata*, realizează etajul superior cu acoperire medie de 60–75%. La Porțile de Fier, în cadrul etajului superior, se dezvoltă, în bune condiții, specia endemică *Stipa danubialis*, caracteristică regională a acestui tip de vegetație. Etajul inferior este format din taxoni ce nu depășesc 20–25 cm, dintre care menționăm: *Alyssum pulvinare*, *Gypsophila glomerata*, *Fumana procumbens*, *Cerastium banaticum*, *Thymus pannonicus*, *Dorycnium herbaceum*, *Sedum album*, *S. hispanicum* etc.

- **Valoare conservativă:** moderată și mare, în habitatele unde este prezentă specia *Stipa danubialis* (DH2).

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Festuca pseudodalmatica*, *Stipa eriocaulis*, *Cerastium banaticum*, *Melica ciliata*. Specii caracteristice: *Festuca pseudodalmatica*, *Stipa eriocaulis*, *Cerastium banaticum*, *Erysimum comatum*, *Fumana procumbens*. Alte specii importante: *Onobrychis alba*, *Alyssum pulvinare*, *Convolvulus cantabrica*, *Anthericum ramosum*, *Orlaya grandiflora*, *Astragalus onobrychis*, *Siderites montana*, *Valerianella coronata*, *Jurinea glycacantha*, *Minuartia glomerata*, *Crupina vulgaris*, *Teucrium montanum*, *Koeleria macrantha*, *Stachys nitens*, *Alyssum saxatile*, *Centaurea atropurpurea* etc. Specii rare: *Fumana procumbens*, *Convolvulus cantabrica*, *Valerianella coronata*, *Cerastium banaticum*, *Ephedra distachya*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** terenuri situate pe versanți, în special în treimea inferioară a acestora, cu categoria de folosință actuală „agricol” (pășuni și fânețe), pe raza UAT: Topleț, Orșova, Eșelnița, Dubova, Berzasca, Sichevița, Coronini, Moldova Nouă, cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, în zona de dezvoltare durabilă și în enclavile din fondul forestier.

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 0,3930 ha culoar de siguranță al LEA, care se va ocupa temporar pentru execuția lucrărilor de reparații la construcții existente. .

b.) Habitate acvatice identificate și descrise

În amplasamentul proiectului propus și în zona limitrofă nu s-au identificat habitate acvatice

Tipuri de habitate identificate în zona de amplasare a proiectului propus

Tabel C.4.3.1.1.

Cod și denumire habitat (clasif. românească conform „Habitatele din România”- ETS București 2005)	Correspondența cu tipuri de habitate Natura 2000	Suprafața totală pe care se propun lucrări în PP	Suprafața necesară pt. implementarea PP, pe categorii de lucrări						
			Modelare vegetație forestieră existentă	Din care în zona de:		Suprafața ocupată temporar pt. exec. lucrărilor proiectate	Din care în zona de:		
				*Protecție integrală	Management durabil		*Protecție integrală	Management durabil	
1	2	4	5	6	7	8	9	10	
Clasa de habitate 4. – Păduri ; Subclasa 4.1. Păduri temperate de foioase cu frunze căzătoare									
R4118 Păduri dacice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen(<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Dentaria bulbifera</i>	9130 Păduri de fag de tip Asperulo – Fagetum	15,4450	15,1840	0,8200	14,3640	0,2610	0,0280	0,2330	
R4113 - Păduri balcanice de fag (<i>Fagus sylvatica</i>) cu <i>Helleborus odoratus</i>	91K0 Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio – Fagion)	10,9370	10,7520		10,7520	0,1850		0,1850	
R4129 - Păduri dacice de gorun (<i>Quercus petraea</i>), fag (<i>Fagus sylvatica</i>) și carpen (<i>Carpinus betulus</i>) cu <i>Lathyrus hallersteinii</i>	91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio – Carpiniori</i>)	5,4255	5,3335	0,4000	4,9335	0,0920	0,0280	0,0640	
R4130 - Păduri dacice de gorun (<i>Quercus petraea</i>) și fag (<i>Fagus sylvatica</i>) cu <i>Lembotropis nigricans</i>	91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio – Carpiniori</i>)	27,2910	26,8300	0,9200	25,9100	0,4610	0,0280	0,4330	
R4140 Păduri daco-balcanice de gorun (<i>Quercus petraea</i>), cer (<i>Q. cerris</i>) și tei argintiu (<i>Tilia tomentosa</i>) cu <i>Lychnis coronaria</i>	91M0 Păduri panonice – balcanice de cer și gorun	4,4915	4,4160	0,3000	4,1160	0,0755	0,0280	0,0475	
Total Clasa de habitate 4. – Păduri		63,5900	62,5155	2,4400	60,0755	1,0745	0,1120	0,9625	
Clasa de habitate 3. – Tufărisuri și pajisti; Subclasa 3.4. Stepe și pajisti xerice calcicole									
R3412 – Pajiști carpato-balcanice de <i>Festuca pseudodalmatica</i> și <i>Aethionema saxatilis</i>	—	0,3930				0,3930		0,3930	
Total Clasa de habitate 3. – Tufărisuri și pajisti		0,3930				0,3930		0,3930	
TOTAL GENERAL		63,9830	62,5155	2,4400	60,0755	1,4675	0,1120	1,3555	

Nivel de afectare prin implementarea PP a tipurilor de habitate de interes comunitar pentru care a fost declarată aria specială de conservare ROSCI0206 Portile de Fier

Tabel C.4.3.1.2.

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. habitat în amplasam. PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	5	7
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
3140	Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	3,000	3766,29	0	0
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și Populus alba	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	12,55	0	0
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	2510,86	0	0
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
6210	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	12,55	0	0
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	2510,86	0	0
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolia</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	12,55	0	0
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	62,77	0	0
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,500	3138,57	0	0
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	20,000	25108,60	0,062	15,4450
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,200	251,01	0	0
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	5,000	6277,15	0	0
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,600	753,26	0	0
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	20,000	25108,60	0,044	10,9370
91AA	Vegetație forestieră ponto -sarmatică cu stejar pufos	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	62,77	0	0

1	2	3	4	5	5	7
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio - Carpiniori)	Este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	17,000	21342,31	0,153	32,7155
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	0,300	376,63	1,192	4,4915
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
	Total			98588,80	0,064	63,5900

C.5. Descrierea functiilor ecologice ale speciilor si habitatelor de interes comunitar afectate si a relatiei acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar invecinate

Traseul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, pe lungimea totală de 73,78 km intersectează în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier un mozaic de tipuri de habitate de interes comunitar, precum și altele, fără statul de protecție. De-a lungul culoarului, acestea se repetă în funcție de condițiile naturale ale terenului și nu au o delimitare distinctă. La nivelul sitului de importanță comunitară nu s-a efectuat o cartare a tipuri de habitate, aproximarea suprafeței acestora făcându-se cu ajutorul datelor furnizate de amenajamentele silvice. În această situație nu se poate determina cu exactitate suprafața afectată prin implementarea PP din fiecare tip de habitat, sens în care defalcarea suprafeței totale necesare pentru implementarea PP la nivel de tip mde habitat de intres comunitar este aproximativă, iar cifrele înscrise în coloana 4 din tabelul C.4.3.1.1. și în coloanele 5 și 7 din tabelul C.4.3.1.2. sunt orientative.

În aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și în aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei, fâșia de teren cu lățimea de 37 m reprezentând culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua se suprapune peste un mozaic de tipuri de habitate din biotopurile agricol și forestier în care se adăpostesc speciile de faună și floră sălbatică, inclusiv unele specii de interes comunitar enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar menționate.

Tipurile de habitate de interes comunitar adăpostesc endemisme (*Ruscus aculeatus*, *Pinus nigra* ș.a.) sau specii și asociații vegetale rare cu areale restrânse (*Himantoglossum caprinum*, *Campanula serrata* ș.a.). Prin statutul lor protecție specială contribuie la conservarea și îmbunătățirea diversității floristice în teritoriul studiat.

Tipurile de habitate naturale interes comunitar afectate prin implementarea PP (9130, 91K0, 91L0, 91M0) sunt cu largă răspândire, atât în teroitoriul ROSCI0206 Porțile de Fier , cât și în perimetrele siturilor cu care acesta este în legătură (ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei), precum și zona neprotejată din teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți.

În zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat și câteva specii de plante protejate menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- 1898 *Eleocharis carniolica* (pipiriguț), 4066 *Asplenium adulterinum* (feriguță), 1939 *Agrimonia pilosa* (turița mare);
- alte specii de plante pentru care este important situl de importanță comunitară: *Carex hallerana*, *Centaurea atropurpurea* ssp. *atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *Cephalaria uralensis* ssp. *multifida*, *Cirsium creticum*, *Colchicum autumnale*, *Convolvulus althaeoides* ssp. *tenuissimus*, *Corylus colurna*, *Crocus flavus*, *Crocus reticulatus*, *Cynosurus echinatus*, *Digitalis ferruginea*, *Echinops bannaticus*, *Euphorbia myrsinites*, *Festuca vaginata*, *Fritillaria orientalis*, *Fumaria kralikii*, *Fumaria thuretii*, *Gagea bohemica*, *Galanthus nivalis*, *Gladiolus illyricus*, *Heliotropium supinum*, *Hypericum rochelii*, *Iris pseudacorus*, *Linum uninode*, *Minuartia cataractarum*, *Minuartia hamata*, *Minuartia hirsuta* ssp. *frutescens*, *Onobrychis alba*, *Onosma arenaria*, *Onosma heterophylla*, *Orchis coriophora* ssp. *fragrans*, *Orchis laxiflora* ssp. *elegans*, *Orchis mascula* ssp. *signifera*, *Orchis militaris*, *Orchis morio* ssp. *morio*, *Orchis morio* ssp. *picta*, *Orchis pallens*, *Orchis papilionacea*, *Orchis purpurea*, *Orchis simia*, *Polygala supina* ssp. *hospita*, *Salix alba*, *Salix fragilis*, *Saponaria glutinosa*, *Scorzonera lanata*, *Sedum dasyphyllum*, *Stipa bromoides*, *Stipa eriocalis*, *Thymus comosus*, *Tragopogon balcanicus*, *Tragopogon floccosus*, *Veronica spicata* ssp. *crassifolia*, *Vulpia ciliata*.

Diversitatea floristică și a asociațiilor vegetale, caracteristică teritoriului în care este localizat amplasamentul PP, se reflectă în diversitatea faunistică întâlnită în această zonă, numărul speciilor de faună terestră și acvatică ce pot fi întâlnite este impresionant, din care și un număr important de specii de interes comunitar pentru a căror conservare au fost declarate siturile de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

În zona de interes pentru implementarea PP s-au identificat câteva specii de faună de interes comunitar menționate în formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgată); 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1052 *Euphydryas maturna* (fluturile maturna); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat).
- specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1217 *Testudo hermanni* (țestoasă de uscat).
- specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu), 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun).

De asemenea, în zona de interes pentru implementarea proiectului propus s-au identificat și alte specii pentru care este important situl de interes comunitar menționate în formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier:

- alte specii de nevertebrate pentru care este important situl de interes comunitar: *Aglais urtica*, *Astacus astacus*, *Carabus gigas*, *Inachis io*.
- alte specii de amfibieni pentru care este important situl de interes comunitar: *Rana esculenta*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*.
- alte specii de reptile pentru care este important situl de interes comunitar: *Lacerta agilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Natrix natrix*, *Podarcis taurica*, *Vipera berus*.
- alte specii de mamifere pentru care este important situl de interes comunitar: *Capreolus capreolus*, *Sus scrofa*, *Dryomys nitedula*, *Erinaceus concolor*, *Sciurus vulgaris*, *Meles meles*, *Martes martes*, *Microtus arvalis*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Talpa europaea*, *Vespertilio murinus*, *Vulpes vulpes*;

În zona de interes pentru implementarea PP s-au identificat specii de păsări de interes comunitar menționate în formularul standard Natura 2000 al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei:

- specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoare, negraica) A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).
- specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A086 *Accipiter nisus* (Uliul păsărar), A256 *Anthus trivialis* (Fâșa de pădure), A228 *Apus melba* (Dreprea Mare), A087 *Buteo buteo* (Șoricar comun), A088 *Buteo lagopus* (Șoricar încălțat), A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A377 *Emberiza cirlus* (Presura bărboasă), A438 *Hippolais pallida* (Frunzărița cenușie), A214 *Otus scops* (Ciuf), A311 *Sylvia atricapilla* (Silvie cu cap negru).

Tipurile de habitate naturale interes comunitar afectate prin implementarea PP (9130, 91K0, 91L0, 91M0) sunt cu largă răspândire, atât în teritoriul ROSCI0206 Porțile de Fier, cât și în perimetrele siturilor cu care acesta este în legătură (ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei), precum și zona neprotejată din teritoriul Geoparcului Platoul Mehedinți.

Populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările de reparații la construcții ce se vor executa în perioada de implementare a PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.

Lucrările de reparații la construcții ce fac obiectul proiectului propus nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus. Acestea sunt specii de faună cu mobilitate, ai căror indivizi, în perioada execuției lucrărilor pe amplasament se vor deplasa în zone învecinate neafectate de activitatea umană, în care sunt îndeplinite condițiile de habitat. După finalizarea lucrărilor prevăzute în documentația tehnică de execuție, inclusiv cele pentru refacerea mediului și retragerea utilajelor și oamenilor de pe amplasament, exemplarele adulte din speciile de faună menționate vor reveni pe amplasamentul PP, întrucât nu s-au produs modificări semnificative ale caracteristicile naturale ale habitatelor identificate în zona de interes.

Implementarea PP, deși se face prin ocuparea temporară a unor suprafețe dispersate, reduse ca întindere, nu periclitează statutul de conservare a speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate ariile naturale protejate și al celorlate specii pentru care sunt importante siturile.

C.6. Statutul de conservare a speciilor si habitatelor de interes comunitar

Prin constituirea Parcului Natural Porțile de Fier și prin declararea siturilor de interes comunitar: aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei ca parte integrantă a Rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, speciile periclitare la nivel național și mondial sunt protejate în cadru instituționalizat. La elaborarea Planului de management al P.N. Porțile de Fier s-au prevăzut obiective și măsuri care să asigure conservarea speciilor și habitatelor naturale de interes comunitar enumerate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor.

La nivel european statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar este reglementat prin:

- Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/CEE referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice din 21 mai 1992, cu anexele: ANEXA I - Tipuri de habitate naturale de interes comunitar a caror conservare necesita desemnarea zonelor speciale de conservare, ANEXA II - Speciile de plante si animale de interes comunitar a caror conservare necesita desemnarea zonelor speciale de habitate; ANEXA III - Criterii pentru selectarea siturilor eligibile pentru identificarea ca situri de importanta comunitara si desemnarea lor ca areale speciale de conservare; ANEXA IV - Specii de animale si plante de interes comunitar care necesita o protectie stricta; ANEXA V - Specii de plante si animale de interes comunitar a caror prelevare din natura si exploatare sunt susceptibile de a face obiectul masurilor de management; ANEXA VI Metode si mijloace de captura si ucidere si modalitati de transport interzise.
- Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2009/147/EC privind conservarea păsărilor sălbatice din 31 noiembrie 2009, cu anexele I – VII, care codifică Directiva Consiliului Europei nr. 79/409/CEE privind conservarea păsărilor sălbatice din 2 aprilie 1979, cu anexele I, II/1, II/2, III/1, III/2:

Legislația europeană a fost transpusă în Legislația românească prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu anexele: ANEXA 1 - Scopul și regimul de management al categoriilor de arii naturale protejate; ANEXA 2 - Tipuri de habitate naturale a caror conservare necesita declararea ariilor speciale de conservare; ANEXA 3 - Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică; ANEXA 4A - Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă; ANEXA 4B - Specii de interes național. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă; ANEXA 5A - Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante de interes comunitar, cu excepția speciilor de păsări, a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management, ANEXA 5B - Specii de animale de interes național a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management; ANEXA 5C - Specii de interes comunitar a căror vânatoare este permisă; ANEXA 5D - Specii de interes comunitar a căror comercializare este permisă; ANEXA 5E - Specii de interes comunitar a căror comercializare este permisă în condiții speciale;

Statutul de conservare a habitatelor și speciilor de interes comunitar și național enumerate în formularele standard Natura 20001 ale siturilor de interes comunitar ROSCIO206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei ce pot fi afectate de implementarea PP se prezintă astfel:

◆ Tipuri de habitate naturale a caror conservare necesita declararea ariilor/zonelor speciale de conservare (Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/CEE – ANEXA I, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 2):

9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum;

91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion);

91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori);

91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun;

◆ Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică (Directiva Consiliului nr. 92/43/CEE – ANEXA II, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 3):

- Mamifere (7 specii criteriu): 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu), 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun);
- Amfibieni și reptile (1 specie criteriu): 1217 *Testudo hermanni* (țestoasa de uscat);
- Nevertebrate (9 specii criteriu): 1059 *Maculinea teleius*, 1060 *Lycaena dispar*, 1061 *Maculinea nausithous*, 1065 *Euphydryas maturna*, 1074 *Eriogaster catax*, 4020 *Pilemia tigrina*, 1078 *Callimorpha quadripunctaria*, 1084* *Osmoderma eremita*, 4014 *Carabus variolosus*;
- Plante (3 specii criteriu): 1898 *Eleocharis carniolica*, 1939 *Agrimonia pilosa*, 4066 *Asplenium adulterinum*;

◆ Specii de păsări a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică (Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr. 2009/147/EC – ANEXA I, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 3):

- Păsări (17 specii criteriu): A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoarea, negraica), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraetus pennatus* (Acvila pitică), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină);

◆ Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă (Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/CEE – ANEXA IV, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 4A):

- Mamifere (7 specii criteriu): 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu), 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun).

- Alte mamifere decât speciile criteriu (3 specii): *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Vespertilio murinus*.

- Amfibieni și reptile (1 specie criteriu): 1217 *Testudo hermanni* (bestoasă de uscat).

- Alte specii de amfibieni și reptile decât speciile criteriu (4 specii): *Lacerta agilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Podarcis taurica*;

- Nevertebrate (10 specii criteriu): 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat).

- Plante (2 specii): 1898 *Eleocharis carniolica* (pipirigut), 4066 *Asplenium adulterinum* (ferigută), 1939 *Agrimonia pilosa* (turița mare);

◆ Specii de interes național. Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă (OUG nr. 57/2007 – ANEXA 4B)

- Alte specii de nevertebrate decât speciile criteriu (2 specii): *Rana temporaria*, *Vipera berus*.

- Alte specii de amfibieni și reptile decât speciile criteriu (2 specii): *Rana temporaria*, *Vipera berus*.

- Alte specii de mamifere decât speciile criteriu (12 specii): *Capreolus capreolus*, *Dryomys nitedula*, *Erinaceus concolor*, *Meles meles*, *Microtus arvalis*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Talpa europaea*, *Vespertilio murinus*, *Vulpes vulpes*;

- Alte specii de păsări decât speciile criteriu (12 specii): A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A214 *Otus scops* (Ciuf).
- ◆ Specii de interes comunitar. Specii de animale și plante de interes comunitar, cu excepția speciilor de păsări, a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management (Directiva Consiliului Europei nr. 92/43/CEE – ANEXA V, OUG nr. 57/2007 – ANEXA 5A)
 - Alte specii de nevertebrate decât speciile criteriu (1 specie): *Astacus astacus*.
 - Alte specii de amfibieni și reptile decât speciile criteriu (3 specii): *Rana esculenta*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*.
 - Alte specii de mamifere decât speciile criteriu (1 specie): *Meles meles*, *Martes martes*;
 - Alte specii de plante decât speciile criteriu (1 specie): *Galanthus nivalis*.
- ◆ Specii de animale de interes național a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management (OUG nr. 57/2007 – ANEXA 5B)
 - Mamifere (5 specii): *Capreolus capreolus*, *Sus scrofa*, *Meles meles*, *Mustela nivalis*, *Vulpes vulpes*;

Prin constituirea Parcului Natural Porțile de Fier și prin declararea siturilor de interes comunitar: aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei ca parte integrantă a Rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, speciile periclitate la nivel național și comunitar sunt protejate în cadru instituționalizat.

C.7. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate

Referitor la structura și dinamica populațiilor de specii afectate facem precizăm cu datele de referiță de care dispunem sunt cele furnizate de formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei. De aici se poate cunoaște structura pe specii și habitate a elementelor de biodiversitate, fără a avea date privind mărimea populațiilor speciilor protejate. Aceste date sunt prezentate în subcap. C.4.2.

Față de aceasta situație, estimări privind dinamica populațiilor speciilor protejate se poate face numai în funcție de suprafața habitatelor speciilor protejate afectată de implementarea proiectului propus, acestea fiind cu un grad de aproximare foarte mare.

C.8. Relațiile structurale și functionale care creează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale sunt reprezentate de echilibrul dintre biotop, reprezentat de totalitatea factorilor abiotici (factorii geologici: solul, rocile, factori geografici (altitudine, longitudine, latitudine), factori mecanici (flux, reflux, curenți, cutremure), factori fizici (temperatură, lumină, apă, aer) și factori chimici (compoziția aerului, a apei, a solului)) și biocenoză (ce reprezintă întreaga diversitate elementelor vii, precum flora și fauna, dar și relațiile acestora intra/ interspecifice).

Pe teritoriul siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate sunt date de echilibrul ecosistemelor de pădure, de râu, de mlaștină, de pajiște, fără a periclita sau a limita dezvoltarea comunităților umane incluse în acestea. Aceste relații sunt de interdependență.

În perioada de implementare a PP se va produce fragmentarea temporară unor habitate ale speciilor de faună protejată, pe perioada lucrărilor de construcții, după care acestea vor reveni și în zona amplasamentului.

Lucrările de construcții specifice proiectului propus sunt atât din categoria lucrărilor supraterrane discontunui, respectiv: reparații la stâlpi metalici (căciuilile fundațiilor, împământări, reparații la structura metalică, vopsire, etichetare) și reprofilarea culoarului LEA prin modelarea vegetației existente (extragerea arborilor din zona culoarului).

După finalizarea lucrărilor ce fac obiectul proiectului, terenurile ocupate temporar se vor aduce la starea inițială prin lucrări specifice refacere a mediului. Lucrările supraterrane prin specificul lor, în perioada de funcționare a obiectivului permit circulația faunei mobile spre locurile de hrănire și reproducere, iar la o parte din speciile protejate identificate chiar hrănirea pe culoarul LEA.

O activitate la scară restrânsă ca spațiu și timp, cum este cea prognozată în cadrul PP, nu va afecta integritatea, stabilitatea și starea de conservare a ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și a ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

Deși proiectul propus nu face parte din categoria celor destinate administrării ariilor naturale protejate, prin lucrările propuse asigură funcționarea în condiții de siguranță a unui obiectiv de importanță strategică, iar implementarea sa se încadrează în excepția prevăzută la art. 22, al.5 lit. (b), luându-se măsuri speciale de protecția a habitatelor și speciilor de floră și faună de interes comunitar.

C.9. Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Amplasamentul proiectului propus se suprapune ambelor situri protejate, în zonă care în interpretarea art. 22, alin (10) din OUG nr. 57/2007 face parte atât din „zona de protecție integrală” – 2,552 ha, cât și din „zona de management durabil” – 61,4310 ha, în care, prin excepție, sunt permise lucrări de construcții (reparații la construcții existente) pentru obiective destinate asigurării siguranței naționale, cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

Obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate, față de care s-a analizat starea actuală a mediului și impactul proiectului propus asupra speciilor și habitatelor naturale protejate menționate în formularele standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei sunt cele general valabile, așa cum sunt precizate în OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare.

Aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei fac parte din Parcul Natural Porțile de Fier al căror management se desfășoară pe baza Planului de management aprobat, cu obiective de conservare definite precis și a Regulamentului parcului.

Managementul PN Porțile de Fier urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. Prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale. Obiectivele planului de management vizează:

- a) Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- b) Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;
- c) Menținerea și promovarea valorilor culturale și a tradițiilor comune și /sau specifice fiecărei etnii;
- d) Formarea prin educație ecologică, informare, conștientizare și consultare, a unei atitudini favorabile a comunităților locale și a factorilor de decizie, față de valorile parcului, influențarea percepției și comportamentului vizitatorilor în spiritul imperativelor de conservare a patrimoniului parcului, precum și de dezvoltare durabilă locală și regională;
- e) Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, biodiversității și geodiversității;
- f) Asigurarea oportunităților pentru ca turismul și recreerea să se desfășoare în conformitate cu imperativele de conservare a patrimoniului parcului;
- g) Administrarea parcului prin asigurarea resurselor umane, financiare și logistice pentru îndeplinirea obiectivelor și pentru recunoașterea locală, națională și internațională a parcului.

Referitor la conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, în OUG nr. 57/2007, cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 se prevăd interziceri, a căror nerespectare se sancționează în conformitate cu prevederile din cap. VI – Sancțiuni.

Prin evaluările de teren asupra teritoriului de interes economic pentru care se întocmește acest studiu, considerăm ca activitatea economică ce se va desfășura pe o suprafață foarte restrânsă și într-o manieră deloc invazivă sau distructivă, deoarece prin utilizarea un număr redus de utilaje și mijloace de transport, precum și un număr redus de personal deservent, nu poate să contravină obiectivelor de conservare ale ariilor naturale protejate de interes comunitar sau prevederilor Planului de management al PN Porțile de Fier.

C.10. Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

C.10.1. Starea actuală și viitoare de conservare a tipurilor de habitate de interes comunitar

Starea de conservare a Aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei în prezent s-a îmbunătățit față de momentul

desemnării lor, grație acțiunilor de conștientizare și de educație derulate pe parcursul anilor în cadrul managementului PN Porțile de Fier. Pericolele majore și riscurile se mențin încă în ceea ce privește o educație ecologică precară, gestionarea defectuoasă a deșeurilor, nivelul accentuat de sărăcie în localitățile rurale, valorificarea insuficientă și necorespunzătoare a resurselor locale de dezvoltare durabilă.

Habitatele de interes comunitar identificate în zona împădurită a culoarului LEA sunt afectate prin implementarea PP astfel:

- intervenții asupra vegetației de pe traseele de acces și din jurul stâlpilor, prin tăierea în ras și evacuarea în afara zonei de lucru, pe suprafața aferentă ocupărilor temporare de teren pentru lucrări de construcții, (lucrări pregătitoare), pe suprafața totală de 1,0745 ha dispersată în 379 puncte (stâlpi);
- modificări în structura vegetației lemoase existente (rărirea) pe unele tronsoare unde nu sunt îndeplinite condițiile impuse prin normativul NTE 003/04/00, art.141, prin extragerea selectivă a arborilor la care distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani este mai mică de 4,0 m; suprafața aferentă ocupărilor temporare de teren pentru lucrări de modelare a vegetației forestiere este 62,5155 ha dispersată în 301 puncte (stâlpi).
- intervenții asupra solului și subsolului în zona prevăzută cu lucrări de reparații la fundații stâlpilor metalici și în zona cu exploatare forestieră;

Alte habitate identificate de-a lungul traselui LEA (pajiști și terenuri agricole) sunt afectate numai prin diminuarea suprafeței agricole cu cea a terenurilor ocupate temporar, pe perioadă scurtă de 1 – 7 zile pentru lucrări de reparații la stâlpi, dispersată în 31 puncte (stâlpi). Aceasta nu se scoate din circuitul agricol și nu se schimbă categoria de folosință la „construcții”.

Habitatele identificate de-a lungul traselui LEA pot fi afectate de deșeuri gospodărite necorespunzător, dacă titularul proiectului nu respectă planul de management al deșeurilor ce va fi stabilit la întocmirea PT.

Habitatele de interes comunitar din amplasamentul PP și din zona limitrofă nu sunt afectate de poluanții generați în timpul lucrărilor de construcție (emisii de pulberi, noxe chimice). Conform precizărilor din subcap. 9.1. din studiu, concentrațiile acestora vor fi în limite admise și nu sunt nocive pentru vegetația și flora locală, deoarece activitatea va fi organizată pe puncte de lucru, în care va acționa un număr limitat de utilaje.

Pe suprafața defrișată ocupată temporar și pe cea din culoarul de siguranță impactul este temporar, pe perioada construcției, după care habitatele se refac în mod natural, dar cu unele modificări structurale, îndeplinind în cea mai mare parte funcțiile specifice în ariile naturale protejate.

Situația habitatelor de interes comunitar identificate în amplasament, afectate prin implementarea PP

Tabel 9.1.1.

Cod Natura 2000	Denumire tip habitat Localizare în amplasamentul PP	Suprafața habitatului în sit (ha)	Suprafața habitatului în amplasamentul PP (ha)	Din care: suprafața habitatelor afectate prin implementarea PP (ha)					
				Suprafața totală afectată (ha)	Pondereea suprafeței afectate la nivelul sitului	Utilizare teren		Din care: Suprafața pe care se îndepărtează vegetația forestieră existentă (ha)	% de afectare în sit
						Ocupare temporară pt. modelare vegetație forestieră existentă (ha)	Ocupare temporară pt. lucrări de reparatii la construcții existente (ha)		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Clasa de habitate 4. – Păduri ; Subclasa 4.1. Păduri temperate de foioase cu frunze căzătoare									
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio - Fagion)	25108,60	69,0989	15,4450	0,0615 %	15,1840	0,2610	15,1840	0,0605%
	ROSCI0206 Porțile de Fier	25108,60	69,0989	15,4450		15,1840	0,2610	15,1840	
9130	Păduri de fag de tip Asperulo – Fagetum	25108,60	69,0989	10,9370	0,0436 %	10,7520	0,1850	10,7520	0,0428%
	ROSCI0206 Porțile de Fier	25108,60	69,0989	10,9370		10,7520	0,1850	10,7520	
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)	21342,31	58,7340	32,7165	0,1533 %	32,1635	0,5530	32,1635	0,1507%
	ROSCI0206 Porțile de Fier	21342,31	58,7340	32,7165		32,1635	0,5530	32,1635	
91M0	Păduri panonice – balcanice de cer și gorun	376,6300	74,3772	4,4915	1,1925 %	4,4160	0,0755	4,4160	1,1725%
	ROSCI0206 Porțile de Fier	376,6300	74,3772	4,4915		4,4160	0,0755	4,4160	
Total Clasa de habitate 4. – Păduri		71936,1390	271,3090	63,5900	0,0884 %	62,5155	1,0745	62,5155	0,0869%
TOTAL TEREN FORESTIER		71936,1390	271,3090	63,5900	0,0884 %	62,5155	1,0745	62,5155	0,0869%

**Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate
din aria specială de conservare ROSIC0206 Porțile de Fier**

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat În sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Global	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	1255,43	B	B	B	B	0	B	B	B	B
3140	Ape puternic oligomezo-trofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	3766,29	B	B	B	B	0	B	B	B	B
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion	1255,43	B	B	B	B	0	B	B	B	B
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și Populus alba	12,55	A	B	A	A	0	A	B	A	A
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peripanonice	2510,86	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajști bazifite din Alyso-Sedion albi	1255,43	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6190	Pajști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	125,54	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6210	Pajști uscate seminat-urale și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6260*	Pajști panonice și vest-pontice pe nisipuri	12,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la montan și alpin	2510,86	B	C	B	B	0	B	C	B	B
8120	Grohotișuri calcaroase și de sisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietea rotundifoli)	12,55	B	A	B	B	0	B	A	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	62,77	B	C	B	B	0	B	C	B	B
8230	Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedoalbi-Veronicion dilleni pe stâncării silicioase	1255,43	B	A	B	B	0	B	A	B	B
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	3138,57	A	B	B	B	0	A	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	1255,43	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	25108,60	A	B	A	A	0,0615%	A	B	A	A
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	251,01	A	B	A	A	0	A	B	A	A

9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	6277,15	B	A	B	B	0	B	A	B	B
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	753,26	B	B	B	B	0	B	B	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus syl-vatica</i> (Aremonio-Fagion)	25108,60	A	A	A	A	0,0436%	A	A	A	A
91AA	Vegetație forestieră ponto - sarmatică cu stejar pufos	62,77	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	125,54	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)	21342,31	A	A	A	A	0,1533%	A	A	A	A
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	376,63	B	C	B	B	1,1925%	B	C	B	B
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B

C.9.2. Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a speciilor protejate de interes comunitar

Implementarea proiectului propus nu determină modificări cantitative ale habitatelor speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile de interes comunitar menționate, întrucât terenurile necesare pentru execuția reparațiilor la construcții existente se ocupă temporar, iar lucrările se execută fără a genera poluanți care să afecteze în vreun fel starea actuală de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar, în amplasament și în zona limitrofă.

Prin lucrările de modelare a vegetației forestiere existente în culoarul LEA, pe zonele în care la această dată nu sunt respectate prevederile NTE 003/04/00, art.141, respectiv, în zona de protecție/de siguranță (culoar cu lățimea de 37 m) distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani este mai mică de 4,0 m, determină unele modificări calitative ale habitatelor speciilor protejate de interes comunitar, dar având în vedere configurația traseului LEA (fâșie cu lățimea de 37 m care traversează un mozaic de habitate), acestea nu sunt de natură să afecteze starea actuală de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar, în amplasament și în zona limitrofă. Habitatele modificate vor avea aceeași compoziție floristică, dar vor fi arborete cu structură echienă, cu vârstă de 10 – 15 ani, în care nu vor exista arbori bătrâni, scorburoși, necesari unor specii de nevertebrate și păsări pentru hrănire și reproducere. Habitatele modificate vor exista pe toată perioada de funcționare a LEA și vor fi menținute astfel prin defrișări succesive. În aceste habitate, indivizi unor specii de faună protejate, identificate pe amplasamentul PP (mamifere, amfibieni și reptile, nevertebrate, păsări) vor reveni după terminarea lucrărilor de construcții, pentru hrănire, mai puțin pentru reproducere.

Prezența umană în culoarul LEA este redusă, pe perioade scurte de 1 – 10 zile pentru fiecare stâlp al LEA (pentru reparații) sau lucrări de modelare a vegetației forestiere, se produce etapizat și dispersat în funcție de

modul de organizare a execuției, cu luarea tuturor măsurilor pentru limitarea perturbării speciilor protejate de interes comunitar,

Suprafața habitatelor speciilor protejate de interes comunitar ce va fi afectată prin implementarea PP este egală cu suprafața terenurilor ocupate temporar pe perioada construcției în ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, respectiv 63,9830 ha. Ponderea suprafeței afectate la nivelul siturilor de interes comunitar reprezintă procente diferite din suprafața habitatelor speciilor de interes comunitar, astfel:

- ROSCI0206 Porțile de Fier 0,0515 %;
- ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei 0,0542 %;

Implementarea PP nu afectează negativ starea actuală de conservare a suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, din următoarele considerente :

- habitatele speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile menționate sunt cu largă răspândire în teritoriul siturilor și chiar în afara acestora. În această situație, prin implementarea proiectului propus nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.
- populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.
- lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a proiectului propus nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus. Acestea sunt specii de faună cu mobilitate, ai căror indivizi, în perioada execuției lucrărilor pe amplasament se vor deplasa în zone învecinate neafectate de activitatea umană, în care sunt îndeplinite condițiile de habitat. După finalizarea lucrărilor de construcții și retragerea utilajelor și oamenilor de pe amplasament, exemplarele adulte din unele specii de faună menționate vor reveni pe amplasamentul PP.

Referitor la starea actuală și viitoare de conservare siturilor Natura 2000, implementare PP a primit avizul Consiliului Științific al PN Porțile de Fier vizează, întrucât lucrările propuse nu contravin obiectivelor planului de management vizează printre altele :

- Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;

OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 49/2011, în cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 prevede o serie de interziceri a căror respectare asigură menținerea stării actuale de conservare a siturilor Natura 2000: ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

**Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar enumerate în
Formularul standard Natura 2000 al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier**

Tabel nr. 9.2.1.

Codul și numele speciei	Situatia populației și starea de conservare actuală				Nivel de afectare prin implementarea PP		Situatia populației și starea de conservare viitoare			
	Situatia populației în SCI	Starea de conservare actuală			% din populația speciei	% din habitatul speciei	Situatia populației în SCI	Starea de conservare viitoare		
		Conservare	Izolare	Global				Conservare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1302 Rhinolophus mehelyi	A	B	B	B	0	0,0515%	A	B	B	B
1303 Rhinolophus hipposideros	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1304 Rhinolophus ferrumequinum	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1305 Rhinolophus euryale	B	B	B	B	0	0,0515%	B	B	B	B
1306 Rhinolophus blasii	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1307 Myotis blythii	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1308 Barbastella barbastellus	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1310 Miniopterus schreibersi	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
1316 Myotis capaccinii	B	B	B	B	0	0,0515%	B	B	B	B
1318 Myotis dasycneme	A	B	A	B	0	0,0515%	A	B	A	B
1321 Myotis emarginatus	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1323 Myotis bechsteini	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1324 Myotis myotis	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1352* Canis lupus	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
1355 Lutra lutra	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1361 Lynx lynx	C	B	C	B	0	0,0515%	C	B	C	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1188 Bombina bombina	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1193 Bombina variegata	C	A	C	B	0	0	C	A	C	B
1217 Testudo hermanni	A	A	B	B	12 i	0,0515%	A	A	B	B
1220 Emys orbicularis	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1124 Gobio albipinnatus	C	C	C	C	0	0	C	C	C	C
2555 Gymnocephalus baloni	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1134 Rhodeus sericeus amarus	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
1138 Barbus meridionalis	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
2011 Umbra krameri		Starea de conservare neevaluată			0	0	Se menține stare de conservare actuală			
1145 Misgurnus fossilis	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1146 Sabanejewia aurata	C	C	C	C	0	0	C	C	C	C

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2522 Pelecus cultratus	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1157 Gymnocephalus schraetser	C	B	B	B	0	0	C	B	B	B
1159 Zingel zingel	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
1163 Cottus gobio	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1032 Unio crassus	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1059 Maculinea teleius	B	A	C	A	0	0,0515%	B	A	C	A
1060 Lycaena dispar	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
1061 Maculinea nausithous	B	A	C	A	0	0,0515%	B	A	C	A
1065 Euphydryas maturna	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
1074 Eriogaster catax	B	A	C	A	1i	0,0515%	B	A	C	A
4020 Pilemia tigrina	B	B	B	B	0	0,0515%	B	B	B	B
1078 Callimorpha quadripunctaria	B	B	C	B	2i	0,0515%	B	B	C	B
1083 Lucanus cervus	C	A	C	A	0	0	C	A	C	A
1084* Osmoderma eremita	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
1087* Rosalia alpina	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
4014 Carabus variolosus	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
1088 Cerambyx cerdo	B	A	C	A	0	0	B	A	C	A
4046 Cordulegaster heros	B	A	A	A	0	0	B	A	A	A
1089 Morimus funereus	B	A	C	A	0	0	B	A	C	A
4064 Theodoxus transversalis	B	B	B	B	0	0	B	B	B	B
1093* Austropotamobius torrentium	A	B	B	B	0	0,0515%	A	B	B	B
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE										
1428 Marsilea quadrifolia	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
1898 Eleocharis carniolica	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
1939 Agrimonia pilosa	B	B	C	B	0	0,0515%	B	B	C	B
2093 Pulsatilla vulgaris ssp. Grandis	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
2097 Paeonia officinalis banatica	B	B	A	B	0	0	B	B	A	B
2120 Thlaspi jankae	A	B	C	B	0	0	A	B	C	B
2285 Colchicum arenarium	A	B	B	B	0	0	A	B	B	B
2300 Tulipa hungarica	A	B	A	B	0	0	A	B	A	B
2318 Stipa danubialis	A	B	A	B	0	0	A	B	A	B
2327 Himantoglossum caprinum	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
4066 Asplenium adnigrum	A	B	C	B	0	0,0515%	A	B	C	B
4067 Echium russicum	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
4096 Gladiolus palustris	P	Stare de conservare actuală neevaluată			0	0	Se menține stare de conservare actuală			

**Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar enumerate în
Formularul standard Natura 2000 al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 M-ții Almăjului – Locvei**

Tabel nr. 9.2.2.

Codul și numele speciei	Situația populației și starea de conservare actuală				Nivel de afectare prin implementarea PP		Situația populației și starea de conservare viitoare			
	Situația populației în SCI	Starea de conservare actuală			% din populația speciei	% din habitatul speciei	Situația populației în SCI	Starea de conservare viitoare		
		Conservare	Izolare	Global				Conservare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC										
A031 Ciconia ciconia	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
A072 Pernis apivorus	C	B	C	B	0	0,0542%	C	B	C	B
A075 Haliaeetus albicilla	C	C	B	C	0	0	C	C	B	C
A080 Circaetus gallicus	B	B	C	B	0	0,0542%	B	B	C	B
A089 Aquila pomarina	C	B	C	B	1 p	0,0542%	C	B	C	B
A091 Aquila chrysaetos	B	C	C	B	0	0,0542%	B	C	C	B
A092 Hieraaetus pennatus	B	B	C	B	0	0,0542%	B	B	C	B
A402 Accipiter brevipes	C	B	C	B	0	0,0542%	C	B	C	B
A104 Bonasa bonasia	C	B	C	B	0	0,0542%	C	B	C	B
A220 Strix uralensis	C	B	C	B	1 p	0,0542%	C	B	C	B
A231 Coracias garrulus	C	C	B	B	0	0	C	C	B	B
A238 Dendrocopos medius	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
A239 Dendrocopos leucotos	C	B	C	B	0	0,0542%	C	B	C	B
A236 Dryocopus martius	C	B	C	B	0	0,0542%	C	B	C	B
A246 Lullula arborea	B	B	C	B	0	0	B	B	C	B
A338 Lanius collurio	C	A	C	A	0	0	C	A	C	A
A234 Picus canus	C	B	C	B	21 p	0,0542%	C	B	C	B
A224 Caprimulgus europaeus	B	B	C	B	34 p	0,0542%	B	B	C	B
A103 Falco peregrinus	B	C	C	B	0	0	B	C	C	B
A215 Bubo bubo	C	B	C	B	0	0	C	B	C	B
A379 Emberiza hortulana	C	B	C	B	0	0,0542%	C	B	C	B
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENȚIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC										
A086 Accipiter nisus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A256 Anthus trivialis	D	Stare de conservare actuală neevaluată			0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A228 Apus melba	D	Stare de conservare actuală neevaluată			0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A087 Buteo buteo	D	Stare de conservare actuală neevaluată			2i	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A088 Buteo lagopus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală		
A212 Cuculus canorus	D	Stare de conservare actuală neevaluată			3i	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală		

1	2	3	4	5	6	7
A253 Delichon urbica	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0	D	Se menține stare de conservare actuală
A377 Emberiza cirius	D	Stare de conservare actuală neevaluată	2i	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A099 Falco subbuteo	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A438 Hippolais pallida	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A277 Oenanthe oenanthe	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A214 Otus scops	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A250 Ptyonoprogne rupestris	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A311 Sylvia atricapilla	D	Stare de conservare actuală neevaluată	10 i	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală
A310 Sylvia borin	D	Stare de conservare actuală neevaluată	0	0,0542%	D	Se menține stare de conservare actuală

D.) IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului susceptibile să afecteze în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar

◆ Tipuri de poluare ce se pot produce în amplasamentul proiectului propus și în zona limitrofă:

- Poluare specifică lucrărilor de construcții și constă din poluarea cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații generate de utilajele pentru exploatarea forestieră (motofestraie) pe culoarul LEA, în punctele de lucru în care se execută lucrări de modelare a vegetației, precum și mijloacele de transport (tractoare) în afara culoarului LEA, pe drumurile de acces;
- Poluarea accidentală cu produse petroliere deversate ca urmare a unor defecțiuni ale utilajelor și mijloacelor de transport, alimentării de urgență din recipienți necorespunzători și fără luarea măsurilor de siguranță etc.;
- Deșeuri gospodărite necorespunzător.

Proiectul propus nu preconizează utilizarea unor surse de radiații, ca urmare, în zonă nu se va modifica în nici un fel valoarea fondului natural de radiații.

În execuția lucrărilor ce fac obiectul proiectului propus nu se utilizează substanțe chimice periculoase pentru sănătatea populației.

◆ Tipuri de impact asupra factorilor de mediu (aer, apă, sol + subsol, biodiversitate, așezări umane)

- impact direct / indirect asupra factorilor de mediu, prin emisiile de pulberi, noxe chimice, acustice, vibrații, deșeuri gospodărite necorespunzător, acțiunea mecanică/manuală doborâre și secționare a arborilor;
- impact pe termen scurt asupra factorilor de mediu prin emisiile de pulberi, noxe chimice, acustice, vibrații, deșeuri gospodărite necorespunzător;
- impact pe termen lung asupra vegetației forestiere existente pe culoarul LEA, prin acțiunea mecanică / manuală doborâre și secționare a arborilor;

◆ Impactul generat prin modelarea vegetației forestiere existente în culoarul LEA:

a. Prejudicii aduse arborilor de pe culoarul LEA și arboretelor limitrofe perimetrelor unde se execută lucrări de exploatare forestieră

În perimetrele unde este prevăzută în proiect modelare a vegetației forestiere existente pe culoarul LEA, se desfășoară acțiunea mecanică de doborâre și secționare a arborilor ale căror coroane ajung sau vor ajunge în următorii 5 ani la mai puțin de 4 m de conductorul electric cel mai de jos al rețelei. Prin extragerea selectivă a acestora se produc vătămări arborilor de înălțimi mici care rămân în culoarul LEA, prin ruperea crăcilor sau vătămări ale scoarței. Arborii rămași pe culoarul LEA au, în exclusivitate, rol de protecție a solului, iar eventualele defecte ale lemnului cauzate de vătămări nu sunt importante, acesta nefiind destinat valorificării.

În cadrul lucrării de modelare a vegetației forestiere se extrag și arborii din marginea culoarului care au coroanele dezvoltate asimetric sau sunt înclinați spre rețeaua electrică, iar sub acțiunea factorilor climatici (vânt puternic, zăpadă) pot ajunge în zona cablurilor. Doborârea acestor arbori se va face în culoarul LEA, direcția de

doborâre va fi orientată paralel cu axul rețelei electrice. În cădere, în mod accidental, aceștia pot vătăma arbori din limită culoarului LEA (ruperea crăcilor, vătămarea scoarței). Prejudiciile sunt nesemnificative, întrucât astfel de arbori sunt în număr redus și sunt dispuși dispersat de-a lungul culoarului LEA.

b. Prejudicii aduse solului pe culoarul LEA și în zona limitrofă.

În perimetrele unde este prevăzută în proiect modelare a vegetației forestiere existente pe culoarul LEA, extragerea arborilor se face fără scoaterea rădăcinilor iar manipularea lemnului brut secționat se face manual.

Transportul materialelor, uneltelor și personalului pentru execuția lucrărilor de modelare a vegetației forestiere existente se face cu auto (tractor cu remorcă), exclusiv pe drumuri de orice fel existente. Deplasarea personalului de la drumul de acces și până în punctul de lucru se face pedestru, iar transportul materialelor și uneltelor prin purtat direct. Prin execuția lucrărilor în condițiile organizatorice și tehnice specificate mai sus, nu se aduc prejudicii solului pe culoarul LEA sau în zona limitrofă.

◆ Impactul proiectului propus asupra factorilor de mediu în perioada de construcție

a.) Impactul produs asupra aerului

În timpul execuției lucrărilor proiectate se produce poluarea aerului cu pulberi sedimentabile (praf) în timpul lucrărilor modelarea vegetației forestiere existente și la deplasarea mijloacelor de transport pe drumurile de acces, atunci când lucrările se execută pe timp secetos.

Cantitățile de praf generate prin operațiunile doborât, curățat de crăci și secționat arbori, scos – apropiat lemn fasonat sunt foarte reduse, lucrările executându- se manual. Praful generat prin execuția de lucrări pe culoarul LEA se sedimentează în zona de lucru, propagarea acestuia fiind oprită de vegetația forestieră din zona limitrofă, care este mai înaltă decât cea care se modelează.

Cantitățile de praf generate pe drumurile de acces în timpul deplasării mijloacelor de transport (tractor cu remorcă) sunt foarte reduse, fiind generate de un număr de cel mult 2 surse. Tractoarele au un timp redus de funcționare (3 – 4 ore zi), iar viteza de deplasare este foarte redusă (maxim 20 km/h) din cauza stării drumurilor. Praful se propagă de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia, astfel că, la o viteză de deplasare de 20 km/h, în medie, se depune o cantitate maximă de praf de 0,009 g/m²/oră de funcționare.

Săpăturile executate manual pentru lucrări de reparații la fundațiile stâlpilor, fiind de volume reduse, și dispersate în mai multe puncte de lucru, nu sunt generează cantități semnificative de praf.

Motoferăstraiile folosite în procesul tehnologic de modelare a vegetației forestiere existente sunt dotate cu motoare cu ardere internă de mic litraj, în doi timpi care funcționează cu benzină. La mărcile uzuale de motofeștraie se folosește benzină cu CO 95 - 98 aditivată cu uleiuri speciale, care prin ardere deja o cantitate redusă de noxe chimice, cu o compoziție chimică foarte puțin periculoasă pentru mediu.

Dispersia emisiilor de noxe chimice se va produce de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 100 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța

de de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Procesele tehnologice specifice proiectului propus se vor organiza pe puncte de lucru, în care nu va lucra un număr mare de două mijloace de transport, ceea ce face ca emisiile de noxe chimice să se mențină la un nivel mult scăzut față de limitele maxime admise.

Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, mediul natural are o mare capacitate de absorbție, iar propagarea prafului în atmosferă este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

Proiectului propus, în perioada de implementare, în amplasament și în zona limitrofă generează asupra factorului de mediu **AER un impact direct, nesemnificativ, reversibil pe termen scurt și grad de extindere zonal.**

b.) Impactul produs asupra apei

Proiectul propus nu prevede execuția de lucrări de orice fel în zona albiilor și malurilor apelor de suprafață sau în zona izvoarelor.

Lucrările de reparații la construcții se vor executa deasupra nivelului hidrostatic din zonă.

Proiectul nu implică acțiuni de schimbare și de eliminare a cursurilor de apă din zonă și nu are repercusiuni asupra alimentării cu apă a rețelei hidrografice de suprafață. De asemenea, nu se modifică nivelul apelor de suprafață sau al pânzei freatice.

Tehnologia de construcție adoptată nu generează ape uzate sau alte surse de poluare a apei. Proiectul propus, în perioada de implementare, în amplasament și în zona limitrofă nu generează un *impact semnificativ asupra factorului de mediu APA.*

c.) Impactul produs asupra solului și subsolului

Proiectul propus prevede execuția unui volum de săpături de cca. 894 m³, cantitatea fiind dispersată în 379 de puncte (2 – 4 m³/stâlp). Săpăturile se execută manual și constau în general în îndepărtarea pământului deșus pe căciulile stâlpilor, iar cca 11 m³ reprezintă săpături pentru execuția lucrărilor de reparații la fundații (16 stâlpi), care nu depășesc adâncimea de 1,0 m și lățimea de 0,5 – 0,8 m în jurul căciulilor fundației stâlpilor. Pe total culoar LEA solul este afectat pe suprafața totală de 17 m² (0,5 – 3,5 m²/stâlp) și subsolul este afectat superficial până adâncimi de 0,5 – 0,8 m. Impactul generat de PP asupra solului și subsolului pe suprafețele specificate este reversibil, întrucât la terminarea lucrărilor de construcții, terenurile folosite temporar se aduc la starea inițială.

În perimetrele unde este prevăzută în proiect modelarea vegetației forestiere existente pe culoarul LEA, extragerea arborilor se face fără scoaterea rădăcinilor, iar manipularea lemnului brut secționat se face manual, fără a afecta în vre-un fel solul și subsolul din culoarul LEA.

Transportul materialelor, uneltelor și personalului pentru execuția lucrărilor de modelare a vegetației forestiere existente se face cu auto (tractor cu remorcă), exclusiv pe drumuri de orice fel existente. Deplasarea personalului de la drumul de acces și până în punctul de lucru se face pedestru, iar transportul materialelor și

uneltelor prin purtat direct. În aceste condiții, execuția lucrărilor proiectate nu afectează solul și subsolul în zona limitrofă amplasamentului PP.

Implementarea proiectului propus nu afectează negativ geodiversitate din zona studiată.

Proiectului propus, pe suprafețe foarte reduse din amplasament (cca 17 m²), generează asupra factorului de mediu SOL - SOBSOL un impact direct, semnificativ, reversibil, pe termen scurt și grad de extindere zonal. Pe restul suprafeței din culoarul LEA și în zona limitrofă PP nu generează nici un impact asupra factorului de mediu SOL - SOBSOL

d.) Impactul produs asupra vegetației și faunei

În perimetrele unde este prevăzută în proiect modelarea vegetației forestiere existente pe culoarul LEA, se procedează la extragerea selectivă a arborilor ale căror coroane ajung sau vor ajunge în următorii 5 ani la mai puțin de 4 m de conductorul electric cel mai de jos al rețelei. Această lucrare duce la modificarea desimii vegetației existente, aceasta scăzând cu 50 – 80% față de desimea actuală.

Arborii extrași vor fi din toate speciile identificate pe amplasament, criteriul de extragere fiind exclusiv înălțimea acestora. Prin această intervenție, vegetația forestieră existentă pe culoarul își menține compoziția actuală, precum și structura relativ plurienă. Vătămări cauzate arborilor rămași pe culoarul pe culoarul LEA, prin lucrările specifice de doborât și secționat, nu le considerăm ca impact negativ asupra vegetației forestiere, deoarece aceștia au, în exclusivitate, rol de protecție a solului, iar eventualele defecte ale lemnului nu alterează această funcție.

Lucrarea de modelarea vegetației forestiere existente pe culoarul LEA nu afectează în mici un fel stratul arbuștilor și pătura ierbacee, datorită faptului că toate fazele de lucrări se execută manual.

Execuția lucrărilor proiectate nu va avea un impact semnificativ asupra vegetației forestiere din zona limitrofă amplasamentului PP, întrucât arborii din marginea culoarului care au coroanele dezvoltate asimetric sau sunt înclinați spre rețeaua electrică sunt în număr redus, sunt dispuși dispersat de-a lungul culoarului LEA, iar doborârea lor se face în interiorul culoarului de protecție.

Vegetația existentă în culoarul LEA și în zona limitrofă nu va fi afectată de poluarea cu emisii de pulberi sau noxe chimice, nivelul acestora situându-se mult sub limitele admise.

Implementarea proiectului propus va afecta și fauna terestră existentă pe amplasament și în zona limitrofă. Activitatea umană va avea ca efect imediat îndepărtarea indivizilor din speciile cu mobilitate din fauna terestră (mamifere, păsări, reptile, amfibieni, o parte din speciile de insecte etc.), în afara zonei afectate cu lucrări, mai puțin cei aflați în stadiul de ou, pui în cuib, larvă, pupă. Pierderile numerice înregistrate prin distrugerea indivizilor aflați în stadiul de ou, pui în cuib, larvă, pupă sunt de mică amploare, având în vedere configurația amplasamentului PP și faptul că numărul speciilor al căror habitat de reproducere este și în zona de interes este limitat. Pentru diminuarea pierderilor nu se vor executa lucrări în perioadele de reproducere

Impactul asupra speciilor din fauna locală este de mică amploare întrucât lucrările proiectate sunt dispersate în numeroase puncte (410 stâlpi), distanțate între 100 – 300 m și chiar mai mult, iar execuția acestora se face etapizat, în fiecare punct de lucru staționându-se o perioadă limitată de timp.

În situația în care se vor organiza echipe de lucru specializate pe categorii de lucrări (lucrări pregătitoare, lucrări de reparații la construcții, lucrări de modelare a vegetației forestiere existentă pe culoarul LEA) concomitent vor fi atacate 3 puncte de lucru, intervalul de timp în care se va staționa în fiecare punct este relativ redus, prezența umană se manifestă intermitent (8 ore pe zi lucrătoare), evitându-se astfel fragmentarea habitatelor speciilor terestre din fauna locală.

Fauna terestră existentă în culoarul LEA și în zona limitrofă nu va fi afectată de poluarea cu emisii de pulberi sau noxe chimice, nivelul acestora situându-se mult sub limitele admise.

Emisiile acustice, deși se vor încadra în limitele maxime admise, vor contribui la îndepărtarea în afara zonei de lucru a indivizilor din fauna locală. Vibrațiile sunt generate în exclusivitate pe drumurile de acces și nu se propagă în amplasament și în zona limitrofă, sens în care nu au impact negativ asupra faunei locale.

Execuția lucrărilor proiectate nu va determina restrângerea arealului, diminuarea numerică sau dispariția unor specii din fauna locală care pot fi întâlnite în amplasamentul PP și zona limitrofă, acestea fiind cu areale largi la nivel local și național, inclusiv speciile protejate de interes comunitar listate în anexa 3 la OUG nr. 57/2007 și fac obiectul protecției speciale în siturile ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

Prin execuția lucrărilor proiectate, pe suprafețe limitate din zona reprezentând culoarul LEA, proiectul propus generează asupra factorului de mediu *VEGETATIE – FAUNĂ un impact direct / indirect, semnificativ, reversibil, pe termen scurt și grad de extindere zonal.*

- *un impact direct, semnificativ, reversibil, pe termen scurt și grad de extindere zonal, asupra vegetației de pe culoarul LEA (62,5155 ha terenuri pe care se modelează vegetația forestieră existentă).*
- *un impact indirect, semnificativ, reversibil, pe termen scurt, un grad de extindere zonal asupra faunei terestre din amplasamentul PP și din zona limitrofă.*

e.) Impactul asupra așezărilor umane

Stâlpii la care sunt prevăzute în proiect lucrări de reparații sunt poziționați în afara zonei locuite.

În localități circulația mijloacelor de transport se face pe drumuri modernizate, generând cantități minime de poluanți specifici, iar așezările umane aflate în zona amplasamentului PP nu vor fi afectate de poluarea cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații. Pentru execuția lucrărilor proiectate nu se vor utiliza substanțe chimice periculoase pentru sănătatea populației.

Proiectul propus nu generează nici un impact asupra așezărilor umane.

D.2. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar

D.2.1. Evaluarea semnificației impactului PP asupra integrității ariilor naturale protejate

Amplasamentul proiectului propus este localizat în cea mai mare parte (98,6%) în teritoriul PN Porțile de Fier, în arii naturale protejate de interes comunitar, desemnate prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică (ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei) și HG nr. 1964/2007 privind declararea ariei de conservare specială (ROSCI0206 Porțile de Fier) ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România.

Zona de protecție integrală din culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este cuprinsă în perimetrele / zonele de conservare specială Berzeasca 12, Berzeasca 11 și Sichevița – Coronini 8, cărora li s-a conferit statutul de zonă protejată prin OM nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interne a parcurilor naționale și parcurilor naturale din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice.

Situația terenurilor necesare pentru implementarea proiectului propus

Tabel nr. D.2.1.1.

Specificatii	Suprafata totala (ha)	Din care în zona:		
		Protectie integrală (ha)	Management durabil (ha)	Dezvoltare durabilă (ha)
TERENURI NECESARE ÎN CULOAR LEA	63,9830	2,5520	58,0230	3,4080
Ocupare temporara pentru reparatii la constructii	1,4675	0,1120	1,2045	0,1510
Modelare vegetatie forestiera existenta pe culoar	62,5155	2,4400	56,8185	3,2570
Din care în:				
Zone de conservare specială Berzeasca 12	1,2550	1,2550		
Ocupare temporara pentru reparatii la constructii	0,0250	0,0250		
Modelare vegetatie forestiera existenta pe culoar	1,2300	1,2300		
Zone de conservare specială Berzeasca 11	1,0250	1,0250		
Ocupare temporara pentru reparatii la constructii	0,0750	0,0750		
Modelare vegetatie forestiera existenta pe culoar	0,9500	0,9500		
Zone de conservare specială Sichevita – Coronini 8	0,2720	0,2720		
Ocupare temporara pentru reparatii la constructii	0,0120	0,0120		
Modelare vegetatie forestiera existenta pe culoar	0,2600	0,2600		

◆ Impactul proiectului propus asupra integrității ariilor protejate:

a. *Impactul asupra integrității Parcului Natural Porțile de Fier*

- Suprafața totală a PN Porțile de Fier 128196,00 ha
 - din care: - suprafața zonei de protecție integrală 13951,50 ha
 - suprafața zonei de management durabil 84975,38 ha

- Procent de reducere a suprafeței totale a PN Porțile de Fier : nu este cazul, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

- Procent de reducere a suprafeței zonei de protecție integrală: nu este cazul, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

- Procent de reducere a suprafeței zonei de management durabil: nu este cazul, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

b. Impactul asupra integrității ariei speciale de conservare *Porțile de Fier (ROSCI0206)*:

- suprafața totală a ariei speciale de conservare 124293,00 ha

- Procent de reducere a suprafeței ariei de conservare specială: nu este cazul, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

c. Impactul asupra integrității ariei de protecție specială avifaunistică *Muntii Almajului – Locvei (ROSPA0080)*:

- suprafața totală a ariei de protecție specială avifaunistică 118141,60 ha

- Procent de reducere a suprafeței ariei de protecție specială avifaunistică: nu este cazul, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

d. Impactul asupra integrității *zonelor de conservare specială*

- suprafața totală a Z.C.S. Berzasca PI 12 1234,00 ha

- suprafața totală a Z.C.S. Berzasca PI 11 452,00 ha

- suprafața totală a Z.C.S. Sichevita – Coronini PI 8 350,00 ha

- Procent de reducere a suprafeței zonelor de conservare specială : nu este cazul, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este un obiectiv energetic aflat pe actualul amplasament de cca. 50 de ani, anterior constituirii zonelor de conservare specială Berzasca PI 12, Berzasca PI 11 și Sichevita – Coronini PI 8 și atribuirii acestora statul de zonă protejată. În viitor LEA va funcționa pe același amplasament, nefiind prevăzute lucrări care să necesite ocuparea definitivă sau temporară și schimbarea categoriei de folosință a altor terenuri decât cele cu folosința actuală "culoar LEA".

D.2.2. Evaluarea semnificației impactului PP asupra habitatelor naturale și speciilor protejate de interes comunitar

Evaluarea semnificației impactului PP asupra habitatelor naturale și speciilor protejate de interes comunitar s-a făcut la nivelul global al fiecărei arii protejate de interes comunitar, luându-se în considerare statul de conservare a speciilor și habitatelor la nivelul regiunii biogeografice.

Suprafața pe care se implementează proiectul este de 63,9830 ha și poate fi diferențiată astfel:

- suprafață ocupată temporar pentru lucrări de reparații la construcții existente (1,4675 ha);
- suprafață ocupată temporar pentru lucrări modelare a vegetației forestiere existente pe care se modifică habitatul prin extragerea arborilor fără scoaterea rădăcinilor și fără a afecta solul și subsolul (62,5155 ha). Habitatele astfel modificate au existat și vor exista pe întreaga perioadă de funcționare a LEA. În aceste habitate indivizi din speciile de faună protejate identificate pe amplasamentul PP vor reveni după terminarea lucrărilor ce fac obiectul proiectului proăpus, pentru hrănire, odihnă și reproducere.

Evaluarea semnificației impactului pe baza următorilor indicatori cheie cuantificabili:

- Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor naturale de interes comunitar: nu se reduce suprafața habitatelor de interes comunitar identificate pe amplasamentele pe care se vor executa lucrările proiectate în culoarul LEA (63,5900 ha), întrucât terenul se ocupă temporar pe perioade de 1 – 10 zile în fiecare punct (stâlp). Semnificația impactului se referă la impact temporar de mică amploare manifestat pe 0,0884% din suprafața habitatelor naturale de interes comunitar prezente în amplasament în teritoriul ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, din care pe 0,08695% modificare a habitatelor prin modelarea vegetației forestiere existente.
- Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale speciilor de interes comunitar: nu se reduce suprafața habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale unor specii protejate de interes comunitar (13 specii de mamifere, 1 specie de reptile, 9 specii de nevertebrate și 13 specii de păsări), întrucât terenul se ocupă temporar pe perioade de 1 – 10 zile în fiecare punct (stâlp). Semnificația impactului se referă la impact temporar de mică amploare manifestat prin neutilizarea temporară și de scurtă durată a unor suprafețe reduse ca întindere (0,0515% din suprafața ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier / 0,0515% din suprafața ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei).
- Fragmentarea habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale speciilor de interes comunitar (exprimată în procente): se produce fragmentarea temporară a habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale unor specii protejate de interes comunitar (13 specii de mamifere, 1 specie de reptile, 9 specii de nevertebrate și 13 specii de păsări), întrucât terenul se ocupă temporar pe perioade de 1 – 10 zile în fiecare punct (stâlp). Semnificația impactului se referă la impact temporar de mică amploare manifestat prin fragmentarea temporară și de scurtă durată a unor suprafețe reduse ca întindere (0,0515% din suprafața ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier / 0,0515% din suprafața ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei).
- Durata sau persistența fragmentării:
 - Durata fragmentării este egală cu perioada construcție, respectiv 1 - 10 zile în fiecare punct (stâlp).
 - Persistența fragmentării este intermitentă pe perioada de execuție a lucrărilor proiectate, anual în perioada aprilie – noiembrie, în zilele lucrătoare (maximum 22 zile/lună), 8 – 10 ore pe zi.

- e. Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar:
- Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar este egală cu perioada de execuție a lucrărilor proiectate, respectiv 1 - 10 zile în fiecare punct (stâlp), este intermitentă pe perioada construcție, anual perioada aprilie – noiembrie, în zilele lucrătoare (maximum 22 zile/lună), 8 – 10 ore pe zi și se manifestă, în totalitate pe teritoriul ariilor naturale protejate menționate.
- f. Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafață): implementarea proiectului propus nu determină modificări numerice ale populațiilor speciilor de interes comunitar, menționate în formularele standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de și ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, sau ale altor specii de faună care se pot afla în amplasamentul proiectului propus, acestea îndepărtându-se de zona afectată pe toată perioada de execuție a lucrărilor.
- g. Scara de timp pentru înlocuirea speciilor /habitatelor afectate de implementarea PP:
Nu este cazul de înlocuire a unor specii afectate de implementarea PP.
- g. Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale siturilor de interes comunitar: implementarea proiectului propus nu afectează compoziția chimică a apei sau a altor resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de și ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

D.2.3. Evaluarea semnificației impactului PP prin cumul cu alte proiecte propuse/aprobate

LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este amplasată într-o zonă a PN Porțile de Fier de mare interes pentru proiecte cu profil energetic, în zona de NE sunt în special linii electrice din Sistemul Energetic Național destinate transportului energiei electrice de la Centrala Hidroelectrică Porțile de Fier I către diverși utilizatori, iar în SV sunt Parcurile eoliene racordate în ST 110 kV Sf. Elena și Moldova Nouă.

Toate obiectivele cu profil energetic cu care LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua intră în conexiune sunt obiective existente, despre care nu avem informații că ar avea programate lucrări de modernizare sau extindere.

Față de această situație, considerăm că proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse sau aprobate în zonă, sens în care nu este cazul evaluării semnificației impactului PP prin cumul cu alte proiecte propuse sau aprobate.

D.3. Evaluarea impactul preconizat al PP asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar

D.3.1. Evaluarea impactului PP asupra speciilor si habitatelor de interes comunitar fara a lua in considerare masurile de reducere

◆ Evaluarea impactului preconizat al PP asupra habitatelor de interes comunitar

Amplasamentul proiectului propus și zona limitrofă acestuia sunt ocupate de un mozaic de habitate terestre, din care cele identificate în zona împădurită a culoarului LEA sunt înscrise în lista tipurilor de habitate naturale protejate (OUG nr. 57/ 2007 – Anexa 2 Tipuri de habitate naturale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare), a căror conservare este asigurată prin declararea ariei de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier.

În procesul de implementare a proiectului propus sunt afectate atât tipuri de habitate Natura 2000 (9130, 91K0, 91L0, 91M0), identificate pe culoarul LEA din zona împădurită, cât și habitate ± antropizate din zona terenurilor cu folosințe agricole (pajiști naturale), fără corespondent Natura 2000 (tabel C.4.3.1.1.).

Habitatele de interes comunitar identificate în zona împădurită din culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua vor fi afectate prin implementarea proiectului propus, astfel:

- lucrarea de modelare a vegetației forestiere existente în culoarul LEA (62,5155 ha) determină o reducere a densității stratului arborilor cu 50 – 80% față de cea actuală, prin extragerea selectivă a arborilor înalți;
- arborii extrași vor fi din toate speciile identificate pe amplasament, criteriul de extragere fiind exclusiv înălțimea acestora, sens în care apreciem că, vegetația forestieră existentă pe culoarul LEA își menține, în general, compoziția actuală, precum și structura relativ plurienă;
- lucrarea de modelarea vegetației forestiere existente pe culoarul LEA nu afectează în nici un fel stratul arbuștilor și pătura ierbacee, datorită faptului că toate fazele de lucrări se execută manual, iar lemnul brut rezultat, în cea mai mare parte rămâne pe loc și va intra în circuitul natural al materiei vii prin biodegradare;
- extragerea arborilor se face fără scoaterea rădăcinilor, iar săpăturile necesare pentru lucrărilor de reparații la fundații (16 stâlpi), nu depășesc adâncimea de 1,0 m și lățimea de 0,5 – 0,8 m în jurul căciuilor fundației stâlpilor, se execută manual, iar pe total culoar LEA afectează solul și subsolul pe suprafața totală de 17 m² (0,5 – 3,5 m²/stâlp), ceea ce nu modifică condițiile staționale specifice amplasamentului respectiv;

Vătămări cauzate arborilor rămași pe culoarul pe culoarul LEA, prin lucrările specifice de doborât și secționat, nu le considerăm ca impact negativ asupra habitatelor, deoarece aceștia au, în exclusivitate, rol de protecție a solului, iar eventualele defecte ale lemnului nu alterează calitatea și starea de conservare a acestora.

Habitatul de pajiști fără corespondență Natura 2000 va fi afectat numai prin ocuparea temporară a terenului (0,3930 ha) pentru reparații la construcții, care se vor executa manual, suprateran și fără a se afecta compoziția floristică și condițiile staționale specifice amplasamentelor.

Habitatele identificate de-a lungul trasului LEA pot fi afectate de deșeuri gospodărite necorespunzător, dacă titularul proiectului nu respectă planul de management al deșeurilor stabilit prin PT.

Habitatele identificate în amplasamentul PP și din zona limitrofă nu sunt afectate de poluanții generați în timpul lucrărilor de construcție (emisii de pulberi, noxe chimice). Conform precizărilor din subcap. B.6.. din studiu, concentrațiile acestora vor fi în limite admise și nu sunt nocive pentru vegetația și flora locală.

Pe suprafața necesară pentru execuția lucrărilor proiectate, habitatele identificate în amplasamentul PP vor fi afectate temporar și reversibil, dar acestea se refac în mod natural, dar cu unele modificări structurale, îndeplinind în cea mai mare parte funcțiile specifice în ariile naturale protejate.

Evaluarea impactului prognozat asupra tipurilor de habitate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier

Tabel nr. D.3.1.1.

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Suprafața habitatului în sit - ha -	Suprafața afectată de implementarea PP		Impactul implementării PP asupra habitatului de interes comunitar
			Suprafața ocupată temporar - ha -	% din S. habitat in sit	
1	2	3	4	5	6
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	1255,43	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
3140	Ape puternic oligomezo-trofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	125,54	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	3766,29	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion	1255,43	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și P. alba	12,55	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	2510,86	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	1255,43	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	125,54	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6210	Pajiști uscate seminatu-rale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	125,54	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	12,55	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	2510,86	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	12,55	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	125,54	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	62,77	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8230	Comunități pioniere din Sedo-Scleranthion sau din Sedoalbi-Veronicion dillenii pe stâncării silicioase	1255,43	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului

1	2	3	4	5	6
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	3138,57	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	1255,43	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	25108,60	15,4450	0,0615%	PP genereaza un impact direct si indirect, insa acesta este reversibil chiar si în lipsa unor masuri de reconstructie ecologica;
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	251,01	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	6277,15	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	753,26	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	25108,60	10,9370	0,0436%	PP genereaza un impact direct si indirect, insa acesta este reversibil chiar si în lipsa unor masuri de reconstructie ecologica;
91AA	Vegetație forestieră ponto -sarmatică cu stejar pufos	62,77	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	125,54	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	21342,31	32,7165	0,1533%	PP genereaza un impact direct si indirect, insa acesta este reversibil chiar si în lipsa unor masuri de reconstructie ecologica;
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	376,63	4,4915	1,1925%	PP genereaza un impact direct si indirect, insa acesta este reversibil chiar si în lipsa unor masuri de reconstructie ecologica;
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	125,54	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	125,54	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	125,54	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului

Habitatele naturale protejate pentru care a fost declarată aria de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier sunt, în general, cu largă răspândire în teritoriul sitului și chiar în afara acestora. În această situație, prin implementarea proiectului propus nu apare pericolul diminuării suprafeței habitatelor speciilor de floră sau asociațiilor vegetale protejate, sau dispariția acestora.

Implementarea proiectului se face prin ocuparea temporară a unor suprafețe dispersate de-a lungul culoarului LEA, reduse ca întindere, fără a periclita statutul de conservare al habitatelor pentru care a fost declarate ariile naturale protejate, precum și menținerea pe termen lung a acestora.

◆ **Evaluarea impactului preconizat al PP asupra speciilor protejate de interes comunitar**

Zona de amplasare a culoarului LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua se caracterizează prezența unui mare număr de specii din flora și fauna locală. O mare parte din aceste sunt specii protejate de interes comunitar sau național al căror statut de conservare / protecție în România este reglementat prin OUG nr.

57/ 2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011., iar conservarea și protecția acestora sunt asigurate prin declararea ariei de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier și a ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

Referitor la structura și dinamica populațiilor de specii afectate prin implementarea PP facem precizăm că datele de care dispunem sunt cele furnizate de fișele standard Natura 2000 ale ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier și ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei.

Marimea populațiilor de plante și animale din amplasament ce considerăm că vor fi afectate de implementarea PP s-a determinat în raport cu mărimea habitatelor din sit, corelată cu datele de identificare din observațiile în teren ale elaboratorului.

Prin modul de utilizare a terenurilor din amplasament și prin specificul lucrărilor proiectate, în perioada de implementare a proiectului propus, populațiile de animale și plante protejate menționate în formularele standard ale ariei de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier și ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei (tabele C.4.2.1.1., C.4.2.1.2.) sunt afectate diferențiat, în funcție de prezența în amplasament și în zona limitrofă.

Impactul actual și prognozat al PP asupra speciilor mamifere de interes comunitar

- populațiile speciilor de lilieci nu sunt afectate prin implementarea PP, deoarece locurile lor de adăpostire și reproducere sunt situate în afara amplasamentului PP. Zonele din culoarul LEA în care sunt prevăzute lucrări se pot afla în habitatele de hrănire ale acestora. Având în vedere caracteristicile bioecologice ale speciilor de lilieci, indivizii care se vor afla în zona de amplasare a PP vor vâna pe timp de noapte, atunci când în punctele de lucru nu există activitate umană, care să-i deranjeze. Mai mult, în zonele în care se execută lucrarea de modelare a vegetației forestiere, prin rădirea arboretului și coborârea etajului arborilor se crează condiții favorabile pentru extinderea florei ierbacee pe o perioadă ± îndelungată, care va atrage mai multe insecte, ceea ce poate însemna impact pozitiv asupra speciilor de lilieci;
- în zonele din amplasamentul PP în care sunt prevăzute lucrări nu s-au identificat indivizi sau urme care să indice prezența speciilor 1352* *Canis lupus* și 1361 *Lynx lynx*, deși culoarul LEA în zona împădurită se află în arealul acestora. Chiar dacă în teritoriu de interes se află indivizi din speciile menționate, aceștia se vor îndepărta de zona în care se execută lucrări și vor reveni după încetarea activității umane;
- zonele din culoarul LEA în care sunt prevăzute lucrări nu fac parte din habitatul speciei 1355 *Lutra lutra*, sens în care implementarea PP nu va avea nici un impact asupra acesteia.

Impactul actual și prognozat al PP asupra speciilor de amfibieni și reptile de interes comunitar

- în zonele din amplasamentul PP în care sunt prevăzute lucrări nu s-au identificat indivizi sau urme care să indice prezența speciilor 1188 *Bombina bombina* și 1193 *Bombina variegata*, deși culoarul LEA se află în arealul acestora. Chiar dacă teritoriu de interes se află în arealul speciilor menționate, indivizi aparținând acestora vor apărea în zona de lucru numai pe drumurile de acces din pământ, în perioadele ploioase,

ocasional și în număr foarte redus. Eventualele pierderi nu sunt de natură să influențeze mărimea populației în sit și starea de conservare a acesteia;

- zonele din amplasamentul PP în care sunt prevăzute lucrări se află în arealul speciei 1217 *Testudo hermanni*, iar zonele în care sunt prevăzute lucrări fac parte din habitatele de hrănire, odihnă și reproducere ale acesteia. Cu ocazia observațiilor din teren s-au identificat indivizi de diferite vârste aflați în habitatele de hrănire, densitatea mai mare întâlnindu-se la altitudini mai joase, în zona pajiștilor. Nu au fost identificate cuiburi, dar habitatele sunt favorabile și pentru reproducere. Lucrările prevăzute în proiect sunt în cea mai mare parte lucrări supraterane și nu pot prejudicia decât indivizii aflați în zona de lucru, fără a afecta cuiburile. Fac excepție lucrările de săpături, la execuția cărora este posibil să fie prejudiciate cuiburi, dar acestea sunt de foarte mică amploare). Prejudiciile aduse populației speciei din amplasamentul PP pot fi diminuate prin culegerea manuală a exemplarelor întâlnite în amplasament și relocarea lor în zona învecinată. Eventualele pierderi nu sunt de natură să influențeze mărimea populației în sit și starea de conservare a acesteia
- zonele din culoarul LEA în care sunt prevăzute lucrările proiectate nu fac parte din habitatul speciei 1220 *Emys orbicularis*, sens în care implementarea PP nu va avea nici un impact asupra acesteia.

Impactul actual și prognozat al PP asupra speciilor de pești de interes comunitar

- zonele din culoarul LEA în care sunt prevăzute lucrări nu fac parte din habitatele speciilor de pești menționate în formularul standar al sitului Natura 2000, sens în care implementarea PP nu va avea nici un impact asupra acestora.

Impactul actual și prognozat al PP asupra speciilor de nevertebrate de interes comunitar

- zonele din amplasamentul PP în care sunt prevăzute lucrări se află în arealele speciilor de lepidoptere menționate în formularul standar al sitului Natura 2000, habitatele acestora fiind localizate mai ales unde vegetația forestieră este de talie mai mică, desime mai redusă, cu densitate mai mare a florei ierbacee. Prin execuția lucrărilor de modelare a vegetației forestiere suprafața habitatelor acestor specii se poate extinde, deoarece prin rădăcirea arboretului și coborârea etajului arborilor se crează condiții favorabile pentru extinderea florei ierbacee, ceea ce poate însemna impact pozitiv asupra speciilor de fluturi
- habitatele speciei de coleoptere 4014 *Carabus variolosus* sunt în general pajiștile, care prin execuția lucrărilor proiectate sunt foarte puțin afectate (doar în jurul stâlpilor poziționați în pajiști). Eventualele pierderi nu sunt de natură să influențeze mărimea populației în sit și starea de conservare a acesteia.
- habitatele speciile de coleoptere 1083 *Lucanus cervus*, 1087* *Rosalia alpina*, 1088 *Cerambyx cerdo*, 1089 *Morimus funereus* pot fi întâlnite numai în zona limitrofă amplasamentului PP, dar ocazional, în zbor, în zonele în care sunt prevăzute lucrări pot să apară indivizi adulți. Eventualele pierderi nu sunt de natură să influențeze mărimea populației în sit și starea de conservare a acesteia.
- culoarul LEA se află în arealele speciilor 4046 *Cordulegaster heros*, 1032 *Unio crassus*, 4064 *Theodoxus transversalis*, 1093* *Austropotamobius torrentium*, dar habitatele acestora (habitate acvatice și de zone

umede) nu se întânesc în zonele în care sunt prevăzute lucrări în proiectului propus. Implementarea PP nu va avea nici un fel de impact asupra speciilor enumerate.

Impactul actual și prognozat al PP asupra speciilor de plante de interes comunitar

- speciile de plante de interes comunitar (1898 *Eleocharis carniolica*, 1939 *Agrimonia pilosa*, 4066 *Asplenium adullerinum*) identificate în zona în care sunt prevăzute lucrări în cadrul PP sunt specii perene, a căror perpetuare este asigurată prin sistemul radicular. Acestea vor fi puțin afectate prin lucrările supraterane de modelare a vegetației forestiere sau lucrări de pregătitoare de curățirea terenului în jurul stâlpilor, acestea executându-se, manual, inclusiv manipularea lemnului brut secționat, cu prejudicii minime aduse vegetației ierbacee. Eventualele pierderi nu sunt de natură să influențeze mărimea populației în sit și starea de conservare a speciilor. Mai mult, în zonele în care se execută lucrarea de modelare a vegetației forestiere, prin rădirea arboretului și coborârea etajului arborilor se crează condiții favorabile pentru extinderea populațiilor speciilor enumerate pe o perioadă ± îndelungată, și, chiar îmbogățirea compoziției floristice cu alte specii protejate din zona limitrofă ce se vor instala spontan.
- speciile de plante de interes comunitar care nu sunt prezente în zona din amplasament pe care se vor executa lucrările proiectate, prin implementarea PP nu vor fi afectate de nici un fel de impact.

Impactul actual și prognozat al PP asupra speciilor de păsări menționate în formularul standard Natura 2000

- habitatele de hrănire, odihnă și cuibărit ale speciilor: A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraetus pennatus* (Acvila pitică), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină) includ și zonele din amplasament în care sunt prevăzute lucrări în cadrul PP. Având în vedere configurația culoarului LEA, în amplasament se pot afla un număr redus de indivizi din populațiile speciilor enumerate, care, dacă vor fi deranjați de prezența umană se vor deplasa în zona limitrofă. Implementarea PP generează un impact scăzut asupra habitatelor de hrănire și reproducere ale speciilor de interes comunitar, manifestat cu precadere prin efecte indirecte asupra indivizilor adulți. Eventualele pierderi de ouă și pui nu sunt de natură să influențeze mărimea populațiilor în sit și starea de conservare a acestor specii.
- habitatele de hrănire, odihnă și cuibărit ale speciilor: A238 *Dendrocopos medius*, A239 *Dendrocopos leucotos*, A236 *Dryocopus martius*, A234 *Picus canus*, A224 *Caprimulgus europaeus* se află în zona împădurită limitrofă amplasamentului, în arboretele mature cu arbori putregăioși de fag și gorun. În zonele în care sunt prevăzute lucrări, ocazional, pot să apară indivizi adulți, în zbor, în trecere spre alte habitate. Implementarea PP nu are nici un impact asupra mărimii populației speciilor în sit sau asupra stării lor de conservare.
- habitatele de hrănire ale speciilor de păsări răpitoare includ și zonele din amplasament în care sunt prevăzute lucrări în cadrul PP. În aceste zone pot apărea ocazional, indivizi adulți în zbor, la vânatoare, în perioada când în amplasament nu se desfășoară activitate umană. Întrucât prezența umană în zonele în care se

execută lucrări este temporară (perioadă scurtă de timp), intermitentă (8 – 10 ore/zi lucrătoare) și zonală (etapizat pe puncte de lucru), proiectul propus generează asupra speciilor de păsări răpitoare de un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Eventualele pierderi nu sunt de natură să influențeze mărimea populației în sit și starea de conservare a acesteia

- speciile de păsări cu migrație regulată menționate în formularul standard Natura 2000, ale căror habitate de hrănire și reproducere includ și zonele din amplasament în care sunt prevăzute lucrări în cadrul PP sunt în general specii comune, cu areale largi și cu populații ± numeroase. Având în vedere configurația culoarului LEA, populația identificată în amplasament este redusă numeric, iar cuiburile pot fi construite și în zona limitrofă. Implementarea PP, asupra ale căror habitate de hrănire și reproducere includ și zonele din amplasament, generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Eventualele pierderi de ouă și pui nu sunt de natură să influențeze mărimea populațiilor în sit și starea de conservare a speciilor.
- culoarul LEA se află în arealele speciilor de păsări de interes comunitar: A031 *Ciconia ciconia*, A075 *Haliaeetus albicilla*, A231 *Coracias garrulus*, dar habitatele lor nu se întânesc în zonele în care sunt prevăzute lucrări în proiectului propus. Implementarea PP nu va avea nici un fel de impact asupra populațiilor acestor specii sau asupra stării lor de conservare.

Poluanții generați de activitate nu duc la restrângerea arealului, diminuarea numerică/dispariția unor specii din fauna locală care pot fi întâlnite în amplasamentul PP și zona limitrofă, acestea fiind cu areale largi la nivel local și național, inclusiv speciile protejate listate în anexa 3 la OUG nr. 57/2007 și fac obiectul protecției speciale în siturile Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 M-ții Almăjului – Locvei.

În scopul identificării impactului potențial al proiectului propus, pentru fiecare specie a fost alocată o **notă de relevanta**, stabilită după cum urmează:

- 0 – PP nu generează niciun impact asupra specie;
- 1 – PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte;
- 2 – PP generează un impact limitat asupra specie, fiind afectate unele habitate potențiale ale specie țintă;
- 3 – PP generează un impact direct și indirect asupra specie, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstructive ecologica;
- 4 – PP generează un impact asupra specie, însă sunt prevăzute măsuri de diminuare a impactului și reconstructive ecologica a unor habitate adiacente cu rol compensator;
- 5 – PP generează un impact considerabil și ireversibil asupra specie, conducând la eliminarea acesteia din perimetrul afectat de proiect și zonele adiacente.

Evaluarea impactului PP asupra speciilor protejate de interes comunitar menționate în formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar

Tabel nr. D.3.1.1.

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei	Mărimea / Situația populației în sit Formular standard Natura 2000 A: $100 \geq p > 15\%$ B: $15 \geq p > 2\%$ C: $2 \geq p > 0\%$	Populația afectată în amplasament PP.		Nota de relevanță	Impactul proiectului propus asupra speciei
			% din populația speciei	% din habitatul speciei		
1	2	3	4	5	6	7
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA SPECIALĂ DE CONSRVARE ROSCI0206 PORȚILE DE FIER						
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1302 <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – A	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1307 <i>Myotis blythii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situația populației – A	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situația populației – A	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1324 <i>Myotis myotis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1352* <i>Canis lupus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situația populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1355 <i>Lutra lutra</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei

1	2	3	4	5	6	7
1361 <i>Lynx lynx</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – C	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1188 <i>Bombina bombina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1193 <i>Bombina variegata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1217 <i>Testudo hermanni</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	12 i	0,0515%	2	PP genereaza un impact limitat asupra speciei, fiind afectate unele habitate potientiale ale speciei tinta
1220 <i>Emys orbicularis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1124 <i>Gobio albipinnatus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2555 <i>Gymnocephalus baloni</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1130 <i>Aspius aspius</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1134 <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2011 <i>Umbra krameri</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență incertă (P?) Situția populației – neevaluat	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1145 <i>Misgurnus fossilis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2522 <i>Pelecus cultratus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1157 <i>Gymnocephalus schraetser</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1159 <i>Zingel zingel</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1163 <i>Cottus gobio</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1032 <i>Unio crassus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei

1	2	3	4	5	6	7
1059 <i>Maculinea teleius</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1060 <i>Lycaena dispar</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1061 <i>Maculinea nausithous</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1065 <i>Euphydryas maturna</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1074 <i>Eriogaster catax</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	1i	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
4020 <i>Pilemia tigrina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	2 i	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1083 <i>Lucanus cervus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1084 <i>Osmoderma eremita</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1087 <i>Rosalia alpina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4014 <i>Carabus variolosus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza nici un impact asupra speciei
4046 <i>Cordulegaster heros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1089 <i>Morimus funereus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
4064 <i>Theodoxus transversalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1093* <i>Austropotamobius torrentium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1428 <i>Marsilea quadrifolia</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1898 <i>Eleocharis carniolica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1939 <i>Agrimonia pilosa</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7	
2093	<i>Pulsatilla vulgaris ssp. grandis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2097	<i>Paeonia officinalis banatica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2120	<i>Thlaspi jankae</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu genereaza nici un impact asupra speciei
2285	<i>Colchicum arenarium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2300	<i>Tulipa hungarica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2318	<i>Stipa danubialis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – A	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2327	<i>Himantoglossum caprinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4066	<i>Asplenium adulterinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0,0515%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
4067	<i>Echium russicum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4096	<i>Gladiolus palustris</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență incertă (P?) Situția populației – neevaluată	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei

SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA080 MUNȚII ALMĂJULUI – LOCVEI

SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC

A031	<i>Ciconia ciconia</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 40-50 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A072	<i>Pernis apivorus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 20-40 p Situția populației – C	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A075	<i>Haliaeetus albicilla</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Populație rezidentă: 1 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A080	<i>Circaetus gallicus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 15-30 p Situția populației – B	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A089	<i>Aquila pomarina</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 6-10 p Situția populației – C	1 p	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A091	<i>Aquila chrysaetos</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Populație rezidentă: 3-5 p Situția populației – B	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A092	<i>Hieraetus pennatus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 3-5 p Situția populației – B	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A402	<i>Accipiter brevipes</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 5-10 p Situția populației – C	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A104 <i>Bonasa bonasia</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 80-110 p Situția populației – C	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A220 <i>Strix uralensis</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 20-30 p Situția populației – C	1 p	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A231 <i>Coracias garrulus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 10-12 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A238 <i>Dendrocopos medius</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 1200-1300 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A239 <i>Dendrocopos leucotos</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 300-350 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A236 <i>Dryocopus martius</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 210-230 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A246 <i>Lullula arborea</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 1800-2300 p Situția populației – B	21 p	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A338 <i>Lanius collurio</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 4900-5000 p Situția populației – C	34 p	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A234 <i>Picus canus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 300-350 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A224 <i>Caprimulgus europaeus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 300-500 p Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A103 <i>Falco peregrinus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 3-4 p Situția populației – B	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A215 <i>Bubo bubo</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 5-10 p Situția populației – C	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A379 <i>Emberiza hortulana</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: >100-150 p Situția populației – C	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENȚIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC						
A086 <i>Accipiter nisus</i>	Fara statut de conservare	Pop. rezidentă (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A256 <i>Anthus trivialis</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A228 <i>Apus melba</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A087 <i>Buteo buteo</i>	Fara statut de conservare	Pop. rezidentă (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	2i	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A088 <i>Buteo lagopus</i>	Fara statut de conservare	Pop. iernat (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A212 <i>Cuculus canorus</i>	Fara statut de conservare	Pop. iernat (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	3i	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A253 <i>Delichon urbica</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A377 <i>Emberiza cirius</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	2i	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A099 <i>Falco subbuteo</i>	Anexa 4B, OUG 57/2007	Pop. cuibărit (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A438 <i>Hippolais pallida</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A277 <i>Oenanthe oenanthe</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A214 <i>Otus scops</i>	Anexa 4B, OUG 57/2007	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A250 <i>Ptyonoprogne rupestris</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A311 <i>Sylvia atricapilla</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	10 i	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A310 <i>Sylvia borin</i>	Fara statut de conservare	Pop. cuibărit (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0,0542%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

D.3.2. Evaluarea impactului rezidual după implementarea măsurilor de reducere a impactului

În timpul execuției lucrărilor ce fac obiectu proiectului propus, beneficiarul are obligația de a lua măsuri pentru diminuarea impactului asupra mediului.

► Măsuri de reducere a prafului și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora:

În faza de excavare a fundațiilor pentru stalpi, în punctele de lucru se pot lua măsuri eficiente de reducere a emisiilor de praf în atmosferă prin stropirea cu apă a zonei de lucru.

În timpul transportului materialelor se pot lua măsuri de reducere a emisiilor de praf în atmosferă prin aplicarea următoarelor măsuri:

- îmbunătățirea sistemului rutier al drumului de acces prin repararea împietruirii și menținerea lui într-o stare tehnică bună, pe toată perioada de implementare a proiectului
- reducerea vitezei de circulație pe drumul de acces;

Prin aplicarea acestor măsuri apreciem că se poate reduce cantitatea de praf generată de proiect în faza de transport cu circa 20%. Praful emis în atmosferă în faza de transport reprezintă circa 80% din cantitatea totală. Prin aplicarea măsurilor de reducere a emisiilor de praf se preconizează o reducere cu 16% a cantității emis în atmosferă în timpul implementării proiectului.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a emisiilor de praf este de 84%.

► Măsuri de reducere a emisiilor de noxe chimice (gaze de eșapament) și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora

Măsurile de reducere a emisiilor de noxe chimice (gaze de eșapament) se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al gazelor de eșapament și folosirea de utilaje cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenere a poluanților.

Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a noxelor este de 70%.

► Măsuri de reducere a zgomotului și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora :

Măsuri de reducere a emisiilor acustice se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a emisiilor acustice este de 70%.

Impactul rezidual se menține numai pe perioada de implementare a proiectului, dar numai în intervalul orar de funcționare a utilajelor și mijloacelor de transport aferente activității de producție.

Reducerea impactului potențial asupra factorilor de mediu pe perioada implementării proiectului este favorabilă speciilor și habitatelor de interes comunitar din zona.

D.3.3. Evaluarea impactului cumulativ al PP cu alte proiecte propuse sau aprobate

D.3.3.1. Evaluarea impactului cumulativ al proiectului propus cu alte proiecte propuse, fara a lua in considerare masurile de reducere a impactului

Implementarea proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse / aprobate. În acest sens nu este cazul evaluării impactului cumulativ.

D.3.3.2. Evaluarea impactului rezidual dupa implementarea masurilor de reducere a impactului pentru proiectul propus și pentru alte proiecte

Implementarea proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse / aprobate. În acest sens nu este cazul evaluării impactului cumulativ.

D.3.3.3. Scara de timp pentru care au fost luate în considerație efectele cumulative

Nu este cazul,

E.) MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

E.1. Măsuri privind habitatele și geodiversitatea, în ansamblu

- ▶ Măsuri de eliminare/reducere a emisiilor de praf :
 - respectarea tehnologiilor de lucru specifice proiectul propus;
 - îmbunătățirea stării tehnice a drumurilor de acces de pământ;
 - mijloacele de transport vor circula cu viteza redusă pentru a ridica în atmosfera cantități reduse de particule fine de praf;
- ▶ Măsuri de eliminare/reducere a emisiilor de noxe chimice generate prin arderea carburanților (motorina)
 - menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
 - controlul periodic al gazelor de esapament și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de reținere a poluanților.
- ▶ Măsuri de eliminare/reducere a zgomotului generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport.
 - menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
 - controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.

► Măsuri de eliminare/reducere a deșeurilor menajere

- se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifice și vor fi transportate la depozit ecologic printr-un operator autorizat, ori de câte ori este nevoie sau pot fi reciclate împreună cu terasamentele.

► Măsuri de eliminare/reducere a deșeurilor tehnologice

- lemn brut rezultat din lucrările de modelare a vegetației forestiere și lucrări pregătitoare: în punctele de lucru inaccesibile pentru mijloace de transport, se evacuează manual din zona culoarul aflată sub conductorii și se așează în grămezi în zona marginală a aceluiași lucru, unde, în timp, sub acțiunea factorilor de mediu se produce biodegradarea; în punctele de lucru accesibile se sectionează în piese mici și se evacuează manual până la drumul de acces, de unde se transportă cu mijloace auto la un depozit situat în zona de dezvoltare durabilă.
- pământ natural necontaminat din săpături neutilizat la lucrările de reparatii construcții (umpluturi): se împrăștie în strat uniform pe terenul din jurul fiecărui stâlp, urmând a se înierba în mod spontan.
- deșeurile metalice: se colectează de către constructor și se predă la unități specializate în reciclare.
- ambalaje: se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.
- resturi din demolarea lucrărilor de construcții degradate (bucăți de beton sau mortar degradat): se vor depozita în punctul de lucru în zona dintre picioarele stâlpului, se vor acoperi cu pământ rezultat din săpături, urmând a se înierba în mod spontan.

► Măsuri pentru protecția biodiversității și geodiversității:

- programarea lucrărilor prevăzute în proiect în afara perioadelor de reproducere (cubărit, fătare, creșterea puilor) ale speciilor de faună protejată;
- delimitarea pe teren a zonelor în care urmează să se modeleze vegetația forestieră existentă, la lățimea de culoar de protecție prevăzută în proiect (37 m);
- selectarea arborilor de extras în prezența personalului silvic din zonă, cu respectarea prevederilor normativului NTE 003/04/00, art.141, respectiv, distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful acestora, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani, să fie mai mică de 4,0 m.
- execuția manuală a lucrărilor de modelare a vegetației forestiere și de reparații la construcții, inclusiv transportul materialului și uneltelor până la drumul de acces existent, așa cum este prevăzut în proiectul tehnic;
- organizarea execuției lucrărilor pe puncte de lucru (stâlpi), folosind echipe specializate pe categoriile de lucrări prevăzute în proiect, astfel ca activitatea umană să aibă o durată cât mai scurtă;
- doborârea arborilor din marginea culoarului cu direcția de cădere în lungul culoarului LEA, spre a nu se prejudicia arborii din zona limitrofă;

E.2. Măsuri privind habitatele preferențiale ale speciilor de interes

- amplasarea organizării de șantier pe teren din zona de dezvoltare durabilă, cu drum de acces existent.
- circulația utilajelor tehnologice să se facă, în exclusivitate, pe drumurile existente în zona cu lucrări;

- limitarea prezenței umane în amplasamentul PP prin organizarea activității pe mai multe puncte de lucru în care să aibă acces numai personalul autorizat pentru execuția lucrărilor;
- managementul deșeurilor în perioada de execuție a lucrărilor proiectate conform prevederilor PT;
- prevenirea și stingerea incendiilor în amplasamentul PP și în zona limitrofă.

E.3. Alte măsuri pentru protecția mediului

- instruirea personalului care va activa în punctul de lucru, privind măsurile de prevenire și stingere a incendiilor și a celor privind conduita în cuprinsul ariei naturale protejate
- întocmirea unui grafic de lucru pentru mijloacele de transport, cu precizarea rutei și vitezei de circulație, modul de transport al încărcăturii
- transportul și depozitarea carburanților necesari pentru utilaje tehnologice în recipiente corespunzătoare normelor de depozitare și transport a produselor petroliere.
- alimentarea mijloacelor de transport de la stații specializate în distribuția produselor petroliere depozitare și transport a produselor petroliere.
- lucrări de refacere a mediului pe terenurile ocupate temporar în perioada de construcție.

F.) LUCRARI DE REFACERE A MEDIULUI

F.1. Lucrări de refacere a mediului după finalizarea lucrărilor de construcții

Lucrările de refacere a mediului se vor efectua pe terenurile ocupate temporar în perioada de execuție a lucrărilor proiectate. Suprafața terenurilor ocupate temporar pentru execuția lucrărilor este de 1,4675 ha. Organizarea de șantier va fi amplasată în zona de dezvoltare durabilă, pe teren cu drum de acces asigurat.

► Lucrări pregătitoare pe suprafețele ocupate temporar în timpul construcției:

- dezafectarea organizării de șantier, demolarea construcțiilor cu caracter provizoriu;
- evacuarea resturilor de materiale de construcții și a deșeurilor de orice fel aflate pe amplasament, cu respectarea măsurilor de eliminare specifice fiecărui tip de deșeu;

► Lucrări de refacere a mediului pe suprafețele ocupate temporar în timpul construcției:

- împrăștierea pământului neutilizat la umpluturi pe terenul din jurul stâlpilor, în zona culoarului de lucru, în strat uniform de până la 10 cm grosime, urmând a se înnierba în mod spontan;
- depozitarea resturilor din demolarea lucrărilor de construcții degradate (bucăți de beton/mortar degradat) în zona stâlpilor, se vor coperta cu pământ rezultat din săpături, urmând a se înnierba în mod spontan;

► Costul lucrărilor de refacere a mediului după finalizarea fazei de reparații și modernizări la construcții

- suprafața pe care sunt necesare lucrări de refacere a mediului este de 1,4675 ha
- costul mediu pentru amenajări similare este de cca. 5200 € / ha;
- costul estimativ al lucrărilor de amenajare a terenului

$$1,4675 \text{ ha} \times 5200 \text{ €/ha} = 7631 \text{ €} \times 4,5000 \text{ lei/€} = 34.340 \text{ lei}$$

E.2. Măsuri de reconstrucție a biodiversității

▪ Reconstrucția resurselor biologice

Reconstrucția resurselor biologice (sol, vegetație) se realizează în mod natural, după execuția lucrărilor de refacere a mediului descrise la pct. E.1. Nu sunt necesare lucrări speciale de refacere resurselor biologice.

▪ Reconstrucția speciilor înscrise în listele roșii naționale

Proiectul propus nu generează impact semnificativ asupra vreunei specii înscrise în listele roșii naționale sau internaționale. Nu sunt necesare lucrări de reconstrucție a acestora.

▪ Reconstrucția adăposturilor de animale sau a cuiburilor de păsări

Nu sunt necesare

▪ Replantarea ierbii sau reîmpădurire

Nu este cazul, intalarea vegetației din specii locale pe terenul folosit temporar se va face spontan, din seminte (arbori, arbuști, subarbuști, ierburi) sau pe cale vegetativă (arbori, dar mai ales arbuști și subarbuști). Prin regenerarea naturală a vegetației pe aceste terenuri există certitudinea că nu se va modifica compoziția floristică a habitatelor și se va evita introducerea în mod artificial a unor specii invazive.

▪ Reabilitarea peisajului

Lucrările ce fac obiectul proiectului propus nu modifică o peisajul zonei, obiectivul fiind integrat în peisaj de peste 50 de ani. Nu sunt necesare lucrări de refacere a peisajului.

G.) PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI

Pe toată perioada de implementare a proiectului propus, în amplasament și în zona limitrofă nu se impune monitorizarea factorilor de mediu: apa, aer, sol - subsol. Monitorizarea se va efectua asupra factorului de mediu vegetație – faună (biodiversitate), prin acest studiu propunându-se un "Plan de monitorizare a biodiversității", care se va aplica pe perioada execuției lucrărilor proiectate.

Plan de monitorizare a biodiversității

Nr. crt.	Descriere obiectiv de monitorizat	Etapă de implementare a PP/ Denumirea categoriei de lucrări	Perioada de monitorizare	Habitate / Specii abordate	Responsabil cu monitorizarea	Documente ce se întocmesc
0	1	2	3	4	5	6
PARCUL NATURAL PORȚILE DE FIER: ROSCI0206 Porțile de Fier / ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei						
1	Traseul LEA 110 kW Topleț - Cozla - Sf Elena - Moldova Nouă pe teritoriul P.N. Porțile de Fier,	Etapă de construcție / Modelarea vegetației forestiere pe culoarul LEA	Anual: - 1 deplasare în luna V - 1 deplasare în luna IX.	Habitate naturale, terenuri forestiere, plante, nevertebrate, amfibieni și reptile, mamifere, păsări	Responsabil cu protecția mediului + biolog din partea custode	Raport de monitorizare se depune la APM și PN PDF
2	jud. Mehedinți (culoar LEA + zona limitrofă pe lățimea totală de 100 m.	Etapă de construcție/ Lucrări de reparații la construcții existente	Anual: - 1 deplasare în luna v - 1 deplasare în luna IX	Habitate naturale, terenuri forestiere, plante, nevertebrate, amfibieni și reptile, mamifere, păsări	Responsabil cu protecția mediului + biolog din partea custode	Raport de monitorizare se depune la APM și PN PDF

Pentru îndeplinirea Planului de monitorizare propus beneficiarul PP / constructorul responsabil cu execuția lucrărilor va solicita și sprijinul Administrației P.N. Porțile de Fier.

Constructorul cărui a s-a atribuit execuției lucrărilor proiectate va numi un responsabil pentru protecția mediului, care va asigura îndeplinirea cerințelor impuse prin programul de monitorizare și conformare.

H.) DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ

Elaborarea studiului de evaluare adecvată a necesitat parcursul a două etape, respectiv:

- etapă de teren pentru culegerea datelor privind cadrul natural general și elementele speciale privind speciile și habitatele de interes comunitar din zona amplasamentului proiectului propus și zona limitrofă;
- etapă de birou pentru prelucrarea datelor de teren și elaborarea studiului de evaluare adecvată.

În etapa de teren, pentru culegerea informațiilor privind speciile și habitatele de importanță comunitară s-a procedat la efectuarea de sondaje și recoltare de probe de sol și vegetație pentru determinări de laborator, precum și observații directe asupra elementelor de floră și faună, respectiv:

- identificarea amplasamentului, vecinătăților și accesului din drumuri publice;
- identificarea vizuală a arealelor sensibile și determinarea distanței față de amplasamentul PP;
- observații directe în zona protejată pentru identificarea speciilor de arbori, arbuști și pătură ierbacee, determinarea habitatului de importanță comunitară;
- observații directe pentru identificarea speciilor de faună protejate și a zonelor de hrănire, cuibărit și odihnă;
- efectuarea de sondaje de sol în amplasamentul proiectului propus, pentru determinarea tipului și subtipului de sol și a caracteristicilor morfologice ale acestuia;
- recoltarea de probe și determinarea speciilor și asociației de specii de plante care compun flora din amplasamentul proiectului și zona limitrofă;
- observații directe privind prezenta speciilor de păsări protejate în amplasamentul proiectului, de-a lungul drumului de acces și în zona limitrofă, pe o bandă cu lățimea de circa 300 m.
- observații directe privind prezenta altor specii din fauna locală în amplasamentul proiectului, de-a lungul drumului de acces și în zona limitrofă, pe o bandă cu lățimea de circa 300 m.

I) CONCLUZII

Amplasamentul proiectului propus este situat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier între localitățile Topleț și Moldova Nouă și cuprinde terenuri forestiere, agricole și alte folosințe din extravilanul și intravilanul UAT: Moldova Nouă, Coronini, Sichevița, Berzasca, Topleț (jud. Caraș Severin) și UAT: Dubova, Eșelnița, Orșova (jud. Mehedinți). Zona de interes este culoarul existent al LEA 110 KV Topleț - Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă, situat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier, pe care îl traversează pe direcția NE (localitatea Topleț) - SV (localitatea Moldova Nouă), lungime culoar 73,78 km și lățimea de 37 m.

Amplasamentul PP este cuprins în aria specială de conservare Porțile de Fier (ROSCI0206) și aria de protecție specială avifaunistică Munții Almajului – Locvei (ROSPA0080), declarate parte intergrată a Rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, care în zona culoarului LEA se suprapun.

Din punct de vedere al zonării interioare a P.N. Porțile de Fier, traseul LEA 110 KV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua intersectează zone de dezvoltare durabilă, zone de management durabil și zone de protecție integrală. Zona de protecție integrală este cuprinsă în perimetrele / zonele de conservare specială Berzeasca 12, Berzeasca 11 și Sichevita – Coronini 8.

Proiectului propus se referă la punerea în siguranță a unei instalații tehnologice de transport a energiei electrice în funcțiune, respectiv LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua, prin consolidarea și protecția stâlpilor metalici care susțin conductorii prin care tranzitează curentul electric și prin modelarea vegetației forestiere din zona de protecție / siguranță în terenuri împădurite, pentru a asigura funcționarea obiectivului economic la capacitatea maximă și fără avarii.

a.) Lucrările de reparații și modernizări la elemente de construcție existente

Lucrările prevăzute în PT sunt lucrări de construcții și instalații electrice exterioare necesare pentru consolidarea și protecția stâlpilor metalici ai LEA. Fluxul tehnologic ce se desfășoară pe amplasamentul PP este cel specific lucrărilor de reparații la elemente de construcții existente, care funcționează în mediu exterior agresiv.

Accesul la amplasamentele stâlpilor pentru execuția a lucrărilor proiectate se face pe drumurile publice, forestiere sau de exploatare existente.

Procesul tehnologic specific lucrărilor de reparații la elemente de construcții existente va afecta temporar, pe perioada construcției, suprafața totală = 1,4965 ha, dispersată în 410 de puncte pe culoarul LEA:

b.) Lucrări de îndepărtare sau modelare a vegetației forestiere din zona culoarului LEA

În cadrul lucrărilor pregătitoare, pe suprafețe necesare execuției lucrărilor de reparații la stâlpii amplasați în zona împădurită, se vor executa lucrări de îndepărtare a vegetației forestiere prin tăiere rasă, pe 0,9955 ha.

Lucrările de modelare a vegetației forestiere se vor executa pe tronsoanele LEA amplasate în terenuri împădurite, unde la această dată nu sunt respectate prevederile NTE 003/04/00, art.141, respectiv, în zona de protecție/de siguranță (culoar cu lățimea de 37 m) distanța pe verticală dintre conductorul cel mai apropiat de arbori și vârful arborilor, inclusiv o creștere previzibilă pe o perioadă de 5 ani este mai mică de 4,0 m.

Accesul în zona de execuție a lucrărilor de îndepărtare / modelare a vegetației forestiere din culoarul LEA se face pe drumurile publice, forestiere sau de exploatare existente.

Fluxul tehnologic ce se desfășoară pe amplasamentul PP este cel specific lucrărilor de exploatare forestiere, conform prevederilor Normelor tehnice pentru exploatare forestiere, cu restricțiile aplicabile pe terenuri situate în zona pădurilor din grupa I funcțională – păduri cu funcții speciale de protecție (parcuri naturale și zone de protecție integrală: rezervații și monumente ale naturii).

Procesul tehnologic specific lucrărilor de îndepărtare sau modelare a vegetației forestiere existente va afecta temporar suprafața totală = 62,5155 ha, dispersată în 301 puncte pe culoarul LEA

În ceea ce privește impactul proiectului propus asupra integrității ariilor protejate, acesta nu duce la diminuarea suprafeței acestora deoarece, terenurile necesare pentru execuția lucrărilor proiectate se ocupă temporar, nu se schimbă categoria de folosință, iar după terminarea lucrărilor se aduc la starea inițială.

LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este un obiectiv energetic aflat pe actualul amplasament de cca. 50 de ani, anterior constituirii zonelor de conservare specială Berzeasca PI 12, Berzeasca PI 11 și Sichevița – Coronini PI 8 și atribuirii acestora statului de zonă protejată. În viitor LEA va funcționa pe același amplasament, nefiind prevăzute lucrări care să necesite ocuparea definitivă sau temporară și schimbarea categoriei de folosință a altor terenuri decât cele cu folosința actuală "culoar LEA".

Amplasamentul proiectului propus și zona limitrofă acestuia sunt ocupate de un mozaic de habitate terestre, din care cele identificate în zona împădurită a culoarului LEA sunt înscrise în lista tipurilor de habitatele naturale protejate (OUG nr. 57/ 2007 – Anexa 2 Tipuri de habitate naturale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare), a căror conservare este asigurată prin declararea ariei de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier.

În procesul de implementare a proiectului propus sunt afectate atât tipuri de habitate Natura 2000 (9130, 91K0, 91L0, 91M0), identificate pe culoarul LEA din zona împădurită, cât și habitate ± antropizate din zona terenurilor cu folosințe agricole (pajiști naturale), fără corespondent Natura 2000

Habitatele de interes comunitar identificate în zona împădurită din culoarul LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua vor fi afectate prin implementarea PP, pe suprafața totală de 63,5900 ha, din care pe pe 1,0745 ha ocupare temporară pentru lucrări de reparații la construcții și 62,5155 ha lucrări de modelare a vegetației forestiere existente (0,0844% din suprafața habitatelor la nivelul sitului). Prin lucrările de modelare a vegetației forestiere, care constă în prin extragerea selectivă a arborilor înalți se produce o reducere a desimii stratului arborilor cu 50 – 80% față de cea actuală, dar se menține, în general, compoziția actuală, precum și structura relativ plurienă. Datorită faptului că toate fazele de lucrări se execută manual, se menține stratul arbuștilor și precum și pătura ierbacee

Habitatul de pajiști fără corespondență Natura 2000 va fi afectat numai prin ocuparea temporară a terenului (0,3930 ha) pentru reparații la construcții, care se vor executa manual, suprateran și fără a se afecta compoziția floristică și condițiile staționale specifice amplasamentelor.

Habitatele identificate de-a lungul traselui LEA pot fi afectate de deșeuri gospodărite necorespunzător, dacă titularul proiectului nu respectă planul de management al deșeurilor stabilit prin PT. Habitatele identificate în amplasamentul PP și din zona limitrofă nu sunt afectate de poluanții generați în timpul lucrărilor de construcție (emisii de pulberi, noxe chimice). Conform precizărilor din subcap. 9.1. din studiu, concentrațiile acestora vor fi în limite admise și nu sunt nocive pentru vegetația și flora locală.

Pe suprafața necesară pentru execuția lucrărilor proiectate, habitatele identificate în amplasamentul PP vor fi afectate temporar și reversibil, iar acestea se refac în mod natural, dar cu unele modificări structurale, îndeplinind în cea mai mare parte funcțiile specifice în ariile naturale protejate. Habitatele naturale protejate pentru

care a fost declarată aria de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier sunt, în general, cu largă răspândire în teritoriul sitului și chiar în afara acestora.

Implementarea proiectului se face prin ocuparea temporară a unor suprafețe dispersate de-a lungul culoarului LEA, reduse ca întindere, fără a periclita statutul de conservare al habitatelor pentru care a fost declarate ariile naturale protejate, precum și menținerea pe termen lung a acestora.

Zona de amplasare a culoarului LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua se caracterizează prezența unui mare număr de specii din flora și fauna locală. O mare parte din aceste sunt specii protejate de interes comunitar sau național al căror statut de conservare / protecție în România este reglementat prin OUG nr. 57/ 2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, iar conservarea și protecția acestora sunt asigurate prin declararea ariei de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier și a ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

Prin modul de utilizare a terenurilor din amplasament și prin specificul lucrărilor proiectate, în perioada de implementare a PP, populațiile de animale și plante protejate menționate în formularul standard al ariei de conservare specială ROSCI0206 Porțile de Fier și populațiile de specii de păsări protejate menționate în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei sunt afectate diferențiat, în funcție de prezența în amplasament și în zona limitrofă.

Impactul lucrărilor care fac obiectul proiectului propus asupra populațiilor speciilor menționate în formularele standard natura 2000 poate fi sintetizat astfel:

- 0 – Proiectul propus nu generează niciun impact asupra speciei: 42 specii (23 specii de animale, 10 specii de plante și 9 specii de păsări)
- 1 – Proiectul propus generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte: 54 specii (24 specii de animale, 3 specii de plante, 27 specii de păsări);
- 2 – Proiectul propus generează un impact limitat asupra speciei, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei țintă: 1 specie de animale (1217 *Testudo hermanni*);

Poluanții generați de activitate nu duc la restrângerea arealului, diminuarea numerică/dispariția unor specii din fauna locală care pot fi întâlnite în amplasamentul PP și zona limitrofă, acestea fiind cu areale largi la nivel local și național, inclusiv speciile protejate listate în anexa 3 la OUG nr. 57/2007 și fac obiectul protecției speciale în siturile Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 M-ții Almăjului – Locvei.

Referitor la starea de conservare a siturilor Natura 2000, obiectivele planului de management al Parcului Natural Porțile de Fier vizează printre altele :

- Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;

Implementarea proiectului propus nu afectează negativ starea actuală de conservare a siturilor ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, din următoarele considerente :

- habitatele speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei sunt cu largă răspândire în teritoriul siturilor și chiar în afara acestora. Prin implementarea PP nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.
- populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările ce fac obiectul PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.
- lucrările de reparații la construcții existente și cele de modelare a vegetației forestiere, ce se vor executa în perioada de implementare a proiectului propus, nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus.

OUG nr. 57/2007 la art. 33 prevede o serie de interziceri, prevăzute de altfel și în Planul de Management al PN Porțile de Fier, a căror respectare asigură menținerea stării actuale de conservare a siturilor Natura 2000 Porțile de Fier (ROSCI0206) și Munții Almăjului – Locvei (ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei).

LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua este amplasată într-o zonă a PN Porțile de Fier de mare interes pentru proiecte cu profil energetic. Toate obiectivele cu profil energetic cu care LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Noua intră în conexiune sunt obiective existente, despre care nu avem informații că ar avea programate lucrări de modernizare sau extindere. Față de această situație, considerăm că proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse sau aprobate în zonă.

J) ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI

1. Anexa 1.a. Tabel cu defecte constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kv Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă
2. Anexa 1.a. Tabel cu defecte constatate și lucrări de reparații la stâlpii LEA 110 kv Poplet – Cozla
3. Certificat de urbanism nr. 29 / 29.05.2013 – Consiliul Județean Mehedinți
4. Certificat de urbanism nr. 123 / 12.06.2013 – Consiliul Județean Caraș Severin
5. Certificat de înregistrare în Registrul National al Elaboratorilor de Studii pentru Protecția Mediului din 16.09.2010
6. Bibliografie și reglementări legislative
7. Vedere plan traseu LEA 110 kV Moldova Nouă – Sf. Elena – Cozla – Topleț (plansa nr. 1/1)
8. Plan de încadrare LEA 110 kV Topleț – Cozla – Sf. Elena – Moldova Nouă în teritoriul PN Porțile de Fier (plansa nr. 2)